ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-88
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 747
ΚΥΡΙΑΚΗ
25
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 42 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 5 Λ. 9
Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 12.7 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 3.9 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΔΙΑΦ. ΑΣΘ. ΙΟΝΙΟΝ ΝΟΤΙΟΔ. ΜΕΤΡ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΚΥΜΑΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 757.3

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΟΡΤΗ

ΠΟΤΕ ΕΓΕΝΝΗΘΗ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ;

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΓΡΑΦΕΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΠΡΩΪΑΝ"

Ἀνέκαθεν τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἔτους αὶ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰη- Χριστοῦ προὐκάλεσε διαφόρους συ- ητήσεις, διότι τὰ Εὐαγγέλια, ἐκθέτοντα κατὰ τὸ μέγιστον γεγονὸς τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος, δὲν παρέσχον φεῖς χρονολογικὰς ἐνδείξεις περὶ τοῦ ους, καθ' ὃ τὸ γεγονὸς τοῦτο συνέβη, ρὶ δὲ τῆς ἡμέρας αὐτοῦ ἐντελῶς σιωπῶσι.

Προκειμένου περὶ τοῦ ἔτους, εἶνε γνω- τὸν ὅτι ὁ πρῶτος θελήσας νὰ καθορίσῃ τό, δυτικὸς μοναχὸς Διονύσιος, ὁ Μι- ρὸς λεγόμενος, (κατὰ τὸν ΣΤ' αἰῶνα), τηρίχθη ἐπὶ ἐσφαλμένων ὑπολογισμῶν αὶ ἐνόμισεν ὅτι τὸ 754 ἀπὸ κτίσεως τῆς Ῥώμης, εἶνε τὸ ἔτος τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς διηγεῖται 3,1.15) ὅτι ὁ Ἰησοῦς βαπτισθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ κατὰ τὸ 15ον ἔτος τῆς βασιλεί- τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥώμης Τιβε- ου ἦν «ἀρχόμενος ὡσεὶ ἐτῶν τριάκον- α, τὰς χρονολογικὰς δὲ ταύτας ἐνδεί- ξεις παρεξήγησεν ὁ Διονύσιος. Ἡ ἔκ- φρασις τοῦ Εὐαγγελιστοῦ «ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα» δὲν ἀποτελεῖ θετικὸν χρονο- λογικὸν καθορισμόν. Εἶνε ἀόριστος. Ἀλ- λὰ καὶ ἡ περὶ τοῦ 15ου ἔτους τῆς βασι- λείας τοῦ Τιβερίου ἔκφρασις («ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος») δὲν εἶνε σαφὴς κατὰ τοῦτο: ὅτι ὁ Τιβέριος συνεβασίλευσε μὲν μετὰ τοῦ Αὐγούστου ἀπὸ τοῦ ἔτους 765, μό- νος δὲ ἀπὸ τοῦ 767. Δὲν εἶνε γνωστὸν ἂν ἐν τῇ ἀνωτέρω ἐκφράσει του ὁ Εὐαγ- γελιστὴς ἠρίθμησε τὰ 15 ἔτη τῆς βασι- λείας τοῦ Τιβερίου ἀπὸ τοῦ 765 ἢ ἀπὸ τοῦ 767.

Ὑπάρχει ἄλλη χρονολογικὴ ἔνδειξις παρὰ τῷ Εὐαγγελιστῇ Λουκᾷ, πληροφο- ροῦντι ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τῆς γεννή- σεως τοῦ Ἰησοῦ διετάχθη ὑπὸ τοῦ Αὐ- τοκράτορος τῆς Ῥώμης Αὐγούστου ἀπο- γραφὴ τῶν κατοίκων τῆς Παλαιστίνης, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἀπογραφῆς μετέβη ὁ Ἰωσὴφ εἰς Βηθλεέμ, ἔνθα ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς (Λουκ. 2,1—4): «Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφε- σθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· αὕτη ἡ ἀ- πογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου· καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυΐδ, ἥτις κα- λεῖται Βηθλεέμ...». Ἡ πληροφορία αὕ- τη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, διὰ τῶν γε- νομένων ἤδη ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, ἀ- πεδείχθη ἀκριβὴς ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψε- ως, καίτοι δὲν ἀναφέρεται ὑπὸ ἄλλων ἱ- στορικῶν, ποιουμένων μνείαν ἑτέρας ἀ- πογραφῆς, δὲν δύναται ὅμως νὰ χρησι- μεύσῃ ὡς ἀσφαλὴς βάσις τοῦ καθορι- σμοῦ τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως τοῦ Χρι- στοῦ, ἕνεκα τοῦ ἀορίστου τῆς ἐκφράσε- ως «ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί- ναις». Ὁ Λουκᾶς παρέχει χρονολογικὴν να ἔνδειξιν καὶ περὶ τοῦ χρόνου τῆς συλλήψεως τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, «ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιᾶ» (Λουκ. 1,5), ἀλλὰ καὶ αὕτη δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀσφαλὴς βάσις πρὸς καθορισμὸν τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶνε δὲ προφανὲς ὅτι ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ἀπευθυνόμενος πρὸς συγχρόνους του γνωρίζοντας τὸ ἔτος τοῦτο, ἐκφράζεται γενικῶς περὶ τῶν συναφῶν πρὸς αὐτὸ γεγονότων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκφράσεων ἓν εἶνε βέβαιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐγεννήθη βασιλεύοντος ἔτι τοῦ Ἡρῴδου, τοῦ Μεγάλου ἐπικληθέντος. Πληροφορούμεθα δὲ ἐκ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου (2,15.19) ὅτι ὁ Ἡρῴδης ἀπέθανε μετὰ τὸν φόνον τῶν νηπίων τῆς Βηθλεέμ, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω. Ὁ τύραννος εἶχε διατάξει τὸν φόνον διετῶν νηπίων καὶ κατωτέρω, διότι κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς του ἠδύνατο νὰ συμπεριληφθῇ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ Ἰησοῦς. Ἐστήριξε δὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς τούτους ἐπὶ πληροφοριῶν τῶν μάγων (Ματθ. 2,7). Ἦγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, κατὰ τὸ γεγονὸς τῆς ἐν Βηθλεὲμ τρομερᾶς παιδοκτονίας, τὸ δεύτερον περίπου ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ ἐπιγείου βίου του. Ἐφ' ὅσον δὲ γνωρίζομεν ὅτι ὁ Ἡρῴδης ἀπέθανε μετὰ τὴν μιαιφονίαν ἐκείνην, δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν πότε αὕτη συνέβη, διότι ἐκ τῶν χρονολογικῶν εἰδήσεων τοῦ Ἑλληνιστὶ συγγράψαντος Ἰουδαίου ἱστορικοῦ Ἰωσήπου Φλαυΐου περὶ τοῦ Ἡρῴδου, συνάγεται ὅτι οὗτος ἀπέθανε κατὰ τὸ ἔτος 750 ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήπου εἶνε γνωστὸν ὅτι πρὸ τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους τοῦ θανάτου τοῦ Ἡρῴδου ἐγένετο ἔκλειψις σελήνης ἐμποιήσασα μεγάλην ἐντύπωσιν. Εἶνε δ' ἐξηκριβωμένον ὅτι τὴν νύκτα τῆς 12ης πρὸς τὴν 13ην Μαρτίου τοῦ ἔτους 750 ἐγένετο τοιαύτη ἔκλειψις τῆς σελήνης, ὁρατὴ ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἀναμφιβόλως λοιπὸν ὁ Ἡρῴδης ὁ Μέγας ἀπέθανεν ἐν ἔτει 750 ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης. Ὅτι δὲ δὲν ἔζη τῷ 753 ἀποδεικνύουσι καὶ νομίσματα τοῦ ἔτους ἐκείνου, φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ διαδόχου του.

Κατὰ ταῦτα τὸ ἔτος τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀντιστοιχεῖ οὐχὶ πρὸς τὸ 754 ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης, ἀλλὰ πρὸς τὸ 748 ἢ 749.

Κατὰ ποῖον ὅμως μῆνα καὶ κατὰ ποίαν ἡμέραν ἐγεννήθη ὁ Σωτήρ, δὲν δύναται ἀκριβῶς νὰ γνωσθῇ. Τὸ ἔτος τῆς γεννήσεως του δὲν προὐκάλεσεν ἀμφισβητήσεις, διότι ἦσαν ἐν χρήσει ἄλλαι χρονολογίαι, ἰδίως ἡ ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Ἡ ἀπὸ γεννήσεως Χριστοῦ χρονολογία ὁριστικῶς ἐπεκράτησε νὰ γίνεται χρῆσις παρ' ἡμῖν τοῖς Ἕλλησι μόλις κατὰ τὸν ΙΣΤ' αἰῶνα. Ἀλλ' ἡ ἡμέρα τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος προὐκάλεσεν ἀμφισβητήσεις, μὴ ὑπαρχούσης οὐδεμιᾶς ἀσφαλοῦς ἐνδείξεως ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις. Οἱ Εὐαγγελισταὶ πιθανῶς ἀπεσιώπησαν τὴν ἡμέραν καὶ τὸν μῆνα τῆς γεννήσεως, διότι πρόκειτο περὶ λίαν γνωστοῦ γεγονότος εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν Εὐαγγελίων, ἀλλὰ σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου οἱ μεταγενέστεροι χριστιανοὶ ἐλησμόνησαν τὴν ἡμερομηνίαν. Ὅθεν διάφοροι ἐκράτησαν γνῶμαι περὶ αὐτῆς. Περὶ τὰ μέσα τοῦ Γ' αἰῶνος Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς, παρέχων τὴν πρώτην περὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἴδησιν, ἐν σχέσει καὶ πρὸς τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων, ἐσημείωσεν: «Εἰσὶ δὲ οἱ περιεργότερον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν οὐ μόνον τὸ ἔτος, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν προτιθέντες, ἥν φασιν ἔτους κη' Αὐγούστου ἐν πέμπτῃ Παχὼν καὶ εἰκάδι, οἱ δὲ ἀπὸ Βασιλείδου τε τοῦ βαπτίσματος αὐτοῦ τὴν ἡμέραν ἑορτάζουσι, προδιανυκτερεύοντες ἀναγνώσεσι· φασὶ δὲ εἶνε τὸ πεντεκαιδέκατον ἔτος Τιβερίου Καίσαρος τὴν πεντεκαιδεκάτην τοῦ Τυβὶ μηνός· τινὲς δὲ αὐτὴν ἑορτάζουσιν ἑνδεκάτην τοῦ αὐτοῦ μηνός». Ἐκ τοῦ χωρίου τούτου καταφαίνεται ὅτι ὡς πρὸς τὸ ἔτος τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἐκράτουν δύο γνῶμαι, τινὲς μὲν παρεδέχοντο ὅτι ἐγεννήθη τὸ 28 τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου, ἕτεροι δὲ τὸ 15 τῆς βασιλείας τοῦ Τιβερίου. Ὡς πρὸς τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν τρεῖς γνῶμαι ἐκράτουν, ὧν τὴν δευτέραν γνώμην ὑπεστήριζον οἱ «Γνωστικοὶ» ὀπαδοὶ τοῦ Βασιλείδου, ἑορτάζοντες κατὰ τὴν 15ην τοῦ Αἰγυπτιακοῦ μηνὸς Τυβὶ (=10 Ἰανουαρίου) τὴν ἑορτὴν τοῦ βαπτίσματος. Φαίνεται δὲ ὅτι τὴν τρίτην γνώμην περὶ τῆς 11 Τυβὶ (=6 Ἰανουαρίου) ἠσπάζοντο οἱ ὀρθόδοξοι, τελοῦντες τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν ἑορτὴν τῶν γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος (Θεοφάνεια, Ἐπιφάνεια). Ὑπῆρχον ὅμως καὶ οἱ φρονοῦντες, ὡς ὁ μαθητὴς τοῦ Κλήμεντος Ὠριγένης, ὅτι ἡ 11 Τυβὶ (=6 Ἰανουαρίου) ἦτο ἡ ἡμέρα τοῦ βαπτίσματος, οὐχὶ δὲ τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος. Ὁ Ἐφραὶμ ὁ Σύρος ῥητῶς ὠνόμαζε τὰ Θεοφάνεια «ἡμέραν γεννήσεως», ὁμοίως ὁ Μ. Βασίλειος, ὁ Γρηγόριος Νύσσης καὶ ἰδίᾳ ὁ Γρηγόριος Θεολόγος, ὅστις ἔλεγεν ἔν τινι ὁμιλίᾳ αὐτοῦ: «Τὰ δὲ νῦν Θεοφάνεια ἡ πανήγυρις, εἴτουν Γενέθλια· λέγεται γὰρ ἀμφότερα, δύο κειμένων προσηγοριῶν ἑνὶ πράγματι· ἐφάνη γὰρ Θεὸς ἀνθρώποις διὰ γεννήσεως... ὄνομα δὲ τῷ φανῆναι μὲν Θεοφάνεια, τῷ δὲ γεννᾶσθαι, Γενέθλια». Τὴν αὐτὴν γνώμην ὑπεστήριζε καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, ὁ δὲ Ἐπιφάνιος Κύπρου παραδεχόμενος ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐγεννήθη τῇ 11ῃ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ μηνὸς Τυβὶ, ἐφρόνει ὅτι ἐβαπτίσθη «κατ' Αἰγυπτίους Ἀθὺρ δωδεκάτῃ πρὸ ἓξ εἰδῶν Νοεμβρίου, κατὰ Ἕλληνας Δίου ὀγδόῃ, κατὰ Ἀθηναίους Μεταγειτνιῶνος ἑβδόμῃ», ἤτοι τῇ 8ῃ Νοεμβρίου. Οὐχ ἧττον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείας μέχρι τοῦ 432, ἐπὶ τοῦ ἁγ. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, τῇ 8ῃ Νοεμβρίου ἑωρτάζετο ἡ γέννησις τοῦ Κυρίου.

Ταυτοχρόνως ἐν τῇ Δύσει ἤρξατο ἐπικρατοῦσα ἡ γνώμη ὅτι ὁ Κύριος ἐγεννήθη τὴν 25ην Δεκεμβρίου, ἑώρταζον δὲ ἐκεῖ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν γέννησιν, χωρίζοντες αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ βαπτίσματος, τῆς συνεορταζομένης ἐν τῇ Ἀνατολῇ τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου μετὰ τῆς ἑορτῆς τῆς γεννήσεως. Πῶς καὶ πότε παρουσιάσθη ἡ ἡμερομηνία τῆς 25ης Δεκεμβρίου ἐν τῇ Δύσει, δὲν εἶνε κατ' ἀκρίβειαν γνωστόν, ἀλλ' ἐπὶ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου ἤρξατο ἐπιβαλλομένη καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἡ μεταβολὴ δὲν ἦτο εὔκολον νὰ ἐπιβληθῇ διότι ἐπὶ τοσούτους αἰῶνας ἐν αὐτῇ ἐθεωρεῖτο καὶ ἑωρτάζετο ἡ 6 Ἰανουαρίου ὡς ἡμέρα τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος. Αἴφνης ἐζητεῖτο νὰ θεωρηθῇ ὡς τοιαύτη ἡ 25η Δεκεμβρίου καὶ δὴ καὶ νὰ χωρισθῇ ἡ ἑορτὴ τῆς γεννήσεως ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῆς βαπτίσεως. Πολλοὶ δὲν ἔστερξαν τὴν μεταβολὴν τοῦ ἑορτολογίου, σκανδαλισθέντες προφανῶς ἐξ αὐτῆς. Ὅταν δὲ τῷ 379 μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Γρηγόριος Θεολόγος, ὅπως κηρύξῃ κατὰ τῶν Ἀρειανῶν, εὑρέθη πρὸ σοβαρᾶς ἀντιδράσεως, κατηγορήθη δὲ ὅτι αὐτὸς διήρεσε τὴν ἑορτήν, τουτέστιν ὅτι ἐχώρισε τὴν ἑορτὴν τὴν γεννήσεως ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῆς βαπτίσεως. Ἰδιαζόντως εἰργάσθη ὁ ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος ὡς Πρεσβύτερος Ἀντιοχείας καὶ ὕστερον ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως πρὸς ἐπικράτησιν τῆς ἐπελθούσης ὀρθῆς μεταβολῆς τοῦ ἑορτολογίου, ἀγωνισθεὶς ταὐτοχρόνως ὅπως ἐπιβάλῃ τὰς περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ἀποφάσεις τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐπὶ τῶν δυστροπούντων καὶ ἀποσχιζομένων ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξ ὁμιλίας τὴν ὁποίαν ἀπήγγειλε τῷ 386 ἐν Ἀντιοχείᾳ μανθάνομεν ὅτι δὲν εἶχε παρέλθει δεκαετία ἀφ' ὅτου εἶχε γίνει γνωστὴ ἐκεῖ ἡ ἑορτὴ τῆς 25ης Δεκεμβρίου («οὔπω δέκατον ἔτος ἐστὶν ἐξ οὗ δήλη καὶ γνώριμος ἡμῖν αὕτη ἡ ἡμέρα γεγένηται»), ὠνόμαζε δὲ αὐτὴν καὶ νέαν καὶ παλαιάν, («νέαν μὲν διὰ τὸ προσφάτως ἡμῖν γνωρισθῆναι, παλαιὰν δὲ καὶ ἀρχαίαν διὰ τὸ ταῖς πρεσβυτέραις (=ταῖς ἀρχαιοτέραις ἑορταῖς) ὁμήλικα γενέσθαι») γνωστὴν μὲν οὖσαν τοῖς ἐν τῇ Δύσει ἀνέκαθεν («ἄνωθεν») εἰς Ἀντιόχειαν δὲ νεωστὶ μεταδοθεῖσαν («πρὸς ἡμᾶς δὲ κομισθεῖσαν νῦν καὶ οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν»). Ἡ μεταβολὴ αὕτη, ὡς συμβαίνει συνήθως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁσονδήποτε ὀρθὴ καὶ εὔλογος κἂν ἦτο, δὲν ἐγένετο διὰ μιᾶς παρ' ἁπάντων δεκτή. «Εὖ γὰρ οἶδα, προσέθετεν ὁ ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, ὅτι πολλοὶ ἔτι καὶ νῦν πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητοῦσιν, οἱ μὲν ἐγκαλοῦντες, οἱ δὲ ἀπολογούμενοι· καὶ πολὺς περὶ τῆς ἡμέρας ταύτης πανταχοῦ λόγος, τῶν μὲν αἰτιωμένων ὅτι νέα τίς ἐστι καὶ πρόσφατος καὶ νῦν εἰσενήνεκται, τῶν δὲ ἀπολογουμένων ὅτι παλαιὰ καὶ ἀρχαία ἐστί, τῶν προφητῶν ἤδη προειπόντων περὶ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἄνωθεν ἀπὸ τῆς Θρᾴκης ἄχρι Γαδείρων οἰκοῦσι κατάδηλος καὶ ἐπίσημος γέγονεν». Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ χρυσορρήμονος Διδασκάλου ἀποτελοῦσιν ἀπήχησιν τῶν ζωηροτάτων συζητήσεων τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ περὶ τῆς μεταβολῆς ἣν τινες ὡς νεωτερισμὸν ἐθεώρουν, ἀλλ' ἣν αὐτὸς μετὰ πολλῆς τῆς δυνάμεως τοῦ λόγου ὑπεστήριξε. Πιθανῶς δὲ εἰς τοιαύτας ἀντιρρήσεις ὀφείλεται τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα μεταβολὴ τῆς ἑορτῆς δὲν ἐγένετο δεκτὴ ταχέως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείας, ἥτις καθ' ὃν χρόνον, διὰ τῶν προσπαθειῶν ἰδίως τοῦ ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ἐπεκράτησεν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ 25η Δεκεμβρίου ὡς ἡμέρα τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ συνεπῶς τῆς ἑορτῆς τοῦ γεγονότος τούτου, ἐξηκολούθει ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ νὰ ἑορτάζῃ αὐτό. Μόλις δὲ μετὰ πεντηκονταετίαν περίπου ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁμιλίας τοῦ ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ἤτοι ἐν ἔτει 432, ὡς εἴπομεν, ἐπὶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, ἡ Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας συνεφώνησε πρὸς τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας, παραδεχθεῖσα καὶ αὐτὴ ὡς ἡμέραν τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν 25ην Δεκεμβρίου.

Ἔκτοτε ἡ καθόλου Ἐκκλησία ἐκ παραδόσεως διακατέχει καὶ τηρεῖ τὴν ἡμέραν ταύτην ὡς ἡμέραν τῆς ἐν Βηθλεὲμ ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ πανηγυρίζει τὴν ἱερὰν ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος τούτου.

† ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε

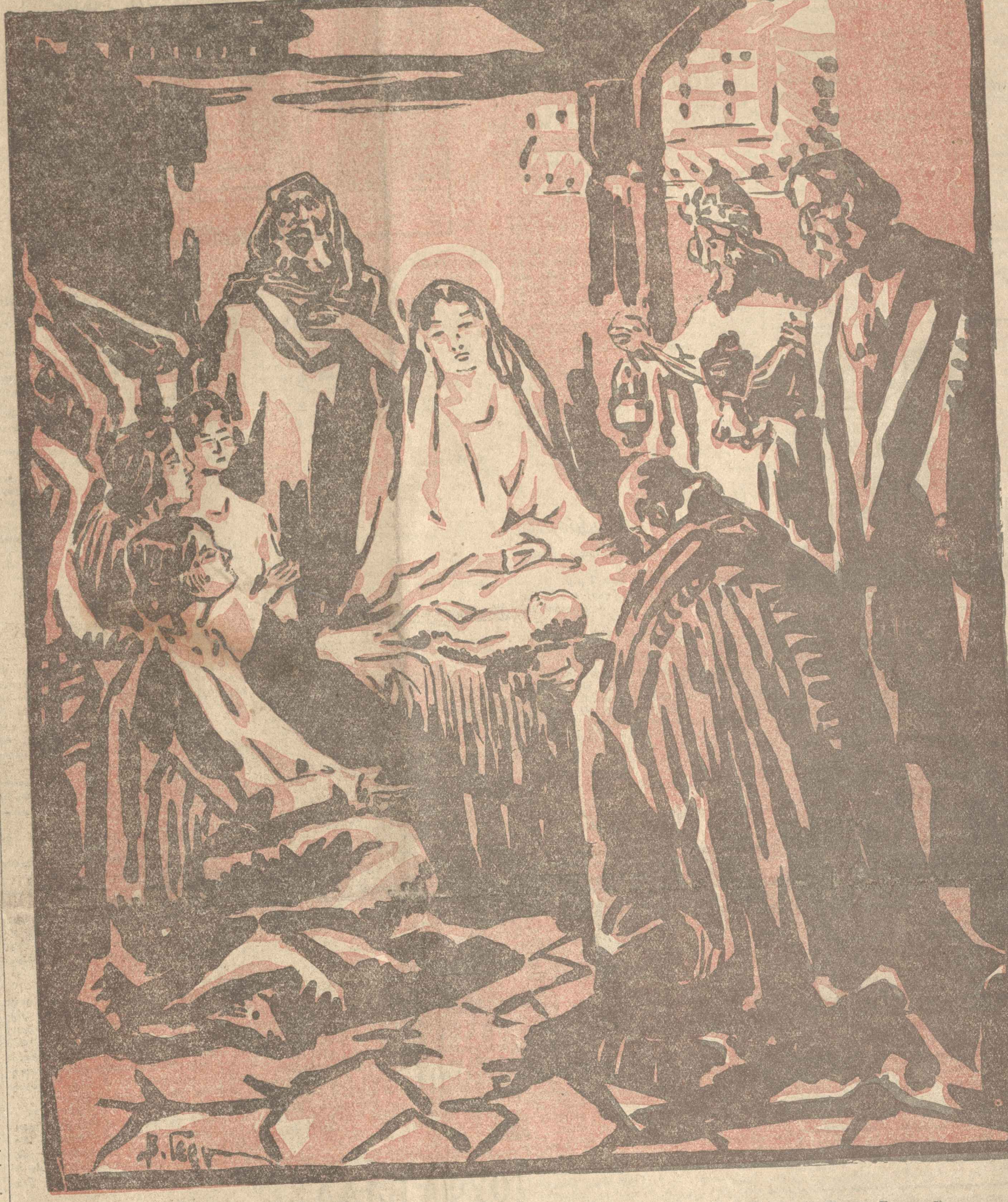

(Σχέδιον τοῦ ζωγράφου κ. Βάσου Γερμενῆ)

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ, ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΥΔΟΚΙΑ

Διὰ δεκάτην σήμερον φορὰν ἀπὸ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐσταμάτησεν ἡ στυγερὰ ἀνθρωποσφαγὴ τοῦ μεγάλου πολέμου ἑορτάζει ἡ χριστιανικὴ ἀνθρωπότης τὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ Ναζωραίου, ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ ὁποίου ἀνέβλυσε τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀγάπης.

Καὶ διὰ δεκάτην φορὰν ἐπαναλαμβάνεται σήμερον εἰς τοὺς ναοὺς ὅλων τῶν δογμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνάξιοι Χριστιανοὶ κατετεμάχισαν τὴν διδασκαλίαν του, ὁ ἀγγελικὸς ὕμνος, μὲ τὸν ὁποῖον, κατὰ τὴν παράδοσιν τὴν μυστικήν, οἱ οὐρανοὶ ἐμακάρισαν τὴν Γῆν καὶ τοὺς κατοίκους της ὅταν εἰς τὴν φάτνην τῶν ἀλόγων ἐγεννᾶτο ὁ φίλος τῶν ταπεινῶν, ὁ ἀδελφὸς τῶν πτωχῶν τῷ πνεύματι, ὁ παρήγορος τῶν ἀποκλήρων, ὁ δείξας τὴν μεγάλην ὁδὸν τῆς ἀγάπης, τῆς σωτείρας, πρὸς τὴν ὑπάτην σοφίαν:

— Ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὁ ἴδιος ὕμνος ἀντήχει καὶ εἰς τραγικὰς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἡμέρας, ὡς παρηγορία καὶ ὑπόσχεσις. Ἀλλ' ὅταν ὁ κόσμος ἀφυπνίσθη καθημαγμένος ἀπὸ τὸν βαρὺν ἐφιάλτην τῆς μεγάλης σφαγῆς, ὁ ἀγγελικὸς χριστιανικὸς ὕμνος ἐπιστεύθη ὅτι δὲν ἦτο πλέον προφητεία καὶ ὑπόσχεσις, ἀλλὰ τὸ προανάκρουσμα τῆς σταθερᾶς πλέον καὶ ἀδιαταράκτου ἁρμονίας μιᾶς εἰρήνης διαρκοῦς ἐπὶ τῆς πολυβασανισμένης αὐτῆς γῆς, μιᾶς ἀληθινῆς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

Τὰ ἔθνη ἔσπευσαν νὰ ἱδρύσουν εἰς τὴν Γενεύην ἕναν ναὸν εἰρήνης καὶ ἔστειλαν ἐκεῖ τοὺς ἀντιπροσώπους των μὲ λόγους εὐδοκίας ἀφθόνους εἰς τὰ χείλη των. Ἀλλ' οἱ ἀπεσταλμένοι των εἰς τὸν ναὸν αὐτὸν τῆς Εἰρήνης δὲν ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἔπρεπε. Ἀπὸ μίαν παλαιὰν κακὴν ἕξιν, ἀπὸ μίαν κακὴν κεκτημένην ταχύτητα, ἔστειλαν καὶ στέλλουν εἰς τὴν Γενεύην τοὺς πολιτικοὺς καὶ τοὺς διπλωμάτας των ὡς ἀρχηγοὺς καὶ κορυφαίους τῶν ἀποστολῶν των.

Καὶ δὲν στέλλουν κἂν ἀντιπροσώπους τὰ ἔθνη, ἀλλὰ τὰ κράτη — ἄλλη αὐτὴ ὀλεθρία συνήθεια τοῦ καταδικασμένου παρελθόντος — ὡσὰν ὁ θεσμὸς τῆς Γενεύης νὰ εἶνε ἑταιρεία κρατῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὄχι Κοινωνία Ἐθνῶν ποὺ διψοῦν μίαν πραγματικὴν ἀπολύτρωσιν ἀπὸ τὰ φάσματα τὰ τυραννικὰ ὅλων τῶν παραδόσεων τοῦ χθεσινοῦ παρελθόντος ποὺ ὡδήγησαν εἰς τὴν γενικὴν ἀλληλοεξόντωσιν καὶ ἐπνίγησαν μέσα εἰς τὸ αἷμα τῶν λαῶν. Ἀλλ' οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ διπλωμάται μὴ δὲν εἶνε, ὅλοι ἀνεξαιρέτως — ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε πολιτικοὶ καὶ διπλωμάται — οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λειτουργοὶ ὅλων τῶν δηλητηριωδῶν καὶ ὑπονομευτικῶν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐδοκίας παραδόσεων — τῶν ἰδίων ποὺ ἐπότισαν μὲ τὸ ὀπιόν των τοὺς λαοὺς ὅταν πολιτικοὶ καὶ διπλωμάται, διὰ τῶν χρυσοπαρύφων ξιφοφόρων διακόνων των, τοὺς ὤθουν εἰς τὸν ἀλληλοσπαραγμόν;

Ἐφ' ὅσον αὐτοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχυρίζωνται ὅτι ἀντιπροσωπεύουν τὰ ἔθνη εἰς τὴν Κοινωνίαν ποὺ ἑδρεύει εἰς τὴν Γενεύην, ἡ εἰρήνη ἡ πραγματικὴ καὶ ἡ εὐδοκία ἡ ἀληθινὴ θὰ εἶνε ἀνέφικτοι. Ἀλλ' ἡ δίψα τῆς ἀνθρωπότητος δι' αὐτὴν τὴν εἰρήνην καὶ δι' αὐτὴν τὴν εὐδοκίαν εἶνε τόσῳ ἀπαιτητική, ὥστε καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ πολιτικοὶ καὶ διπλωμάται καὶ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ ἀντιπρόσωποι, ὡς διατείνονται, τῶν λαῶν, νὰ μὴ τολμοῦν νὰ ἐκδηλοῦν τὴν σαρκαστικὴν κατὰ βάθος ἀπιστίαν των πρὸς ὅ,τι πιστεύουν οἱ λαοὶ — πιστεύουν, διότι συναισθάνονται, ὅτι ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς ψυχῆς των θὰ πηγάσῃ καὶ ὅτι φθάνει ἤδη μὲ τὴν ἤρεμον καὶ ἀμείλικτον βεβαιότητα τῶν μεγάλων τῆς φύσεως λειτουργιῶν — τὴν βασιλείαν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐδοκίας. Καὶ δι' αὐτὸ ἀναγκάζονται οἱ διπλωμάται νὰ ψαλμῳδοῦν τὸν ψαλμὸν τῶν χωριστῶν συμφώνων τῆς φιλίας, νὰ λαλοῦν καὶ νὰ συζητοῦν περὶ ἀφοπλισμοῦ. Δι' αὐτό, ὅταν ἡ ἐσωτέρα σαρκαστικὴ ἀπιστία τῶν κυβερνήσεων ἐπέφερε τὴν ματαίωσιν τῆς Τριμεροῦς Διασκέψεως τοῦ Ναυτικοῦ Ἀφοπλισμοῦ, καμμία ἀπὸ τὰς τρεῖς κυβερνήσεις δὲν ἐτόλμησε νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν λαὸν τῆς χώρας της περὶ ὁριστικῆς ἀποτυχίας, ἀλλὰ καὶ αἱ τρεῖς ὡμίλησαν περὶ ἀναβολῆς ἀορίστου. Καὶ δι' αὐτὸ ὅλαι αἱ κυβερνήσεις τῶν πολιτικῶν, τῶν διπλωματῶν καὶ τῶν στρατοκρατῶν καὶ τῶν παντοειδῶν ἐκμεταλλευτῶν τῶν λαῶν εἶνε ὑποχρεωμέναι νὰ ὁμιλοῦν ἐμφανῶς τὴν γλῶσσαν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐδοκίας, ὅσον κίβδηλος καὶ ἂν ἠχῇ εἰς τῶν λαῶν τῆς γῆς τὰ ὦτα.

Ἡ πραγματικὴ ἐξαγορὰ τῆς θυσίας τόσου ἀνθρωπίνου αἵματος θὰ ἐπιτευχθῇ ὅταν ἀνδρωθῇ ἡ ἀφυπνισθεῖσα ἀπὸ τὸν σεισμὸν τῆς καταστροφῆς συνείδησις τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἰδία, εἶνε ἑνιαία εἰς ὅλας τὰς χώρας. Φυλετικοὶ ἀνταγωνισμοί; Αὐτοὶ ἐπιζοῦν εἰς τὸν κακότροπον νοῦν τῶν ἰθυνόντων ἀκόμη τοὺς λαούς, οἱ ὁποῖοι χωρὶς αὐτὰς τὰς προφάσεις δὲν θὰ εἶχον πλέον λόγον ὑπάρξεως. Ἐθνικαὶ μνησικακίαι; Αὐταὶ εἶνε ὁ μῦθος ποὺ δικαιολογεῖ τὴν ὕπαρξιν τῶν ἐπαγγελλομένων τὴν καλλιέργειαν τοῦ μίσους μεταξὺ τῶν ἀνθρωπίνων μαζῶν. Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ τὰ φόβητρα τοῦ παρελθόντος θὰ διαλυθοῦν ὡς ἡ πρωϊνὴ ὁμίχλη ἡμέρας ἐαρινῆς, ὅταν ἡ ἀνδρουμένη συνείδησις τῆς ἀνθρωπότητος εὕρῃ τὴν φωνήν της — φωνὴν κυριαρχικήν.

Καμμία δύναμις δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν ἐπερχομένην μὲ τὴν βραδεῖαν παντοδυναμίαν τῶν φυσικῶν νόμων μεγάλην αὐτὴν μεταβολήν. Εἰς τὸν ῥοῦν τῆς αἰωνίας ἐξελίξεως τῶν ἀνθρωπίνων ἐπέστη τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔφθασεν ἡ στιγμὴ τῆς μεγάλης ὡριμάνσεως, ἡ στιγμὴ τῆς ἀποφασιστικῆς ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς καμπῆς πρὸς νέας ἀτραπούς. Πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν, ὅταν εἶχε γηράσει ψυχικῶς ἀπὸ τὴν βέβηλον τῆς ἀνθρωπίνης θειότητος ἀκολασίαν της ἡ κοσμοκράτειρα Ῥώμη, ὁμοίως εἶχε συναισθανθῇ ἡ ἀνθρωπότης ὅτι ἔφθανεν ἡ στιγμὴ μιᾶς σωτηρίου καμπῆς πρὸς μίαν πνευματικὴν ἀναγέννησιν. Τὴν προανήγγειλεν ὁ ὕμνος τῶν οὐρανίων στρατιῶν πρὸς τὴν προσδοκίαν τῆς ἀνθρωπότητος:

«Ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἡ ἰδία προσδοκία καὶ τώρα πάλλεται δυνατὰ εἰς τὴν ψυχικὴν τῆς ἀνθρωπότητος ἀτμόσφαιραν. Ἡ ἐξαγορὰ τῆς μεγάλης δυστυχίας τῆς ὁποίας τὸ ποτήριον ἔπιε μέχρι τρυγός, θὰ εἶνε ἡ πνευματική της ἀπολύτρωσις. Ἡ εἰρήνη, ἡ εὐδοκία, ἡ χαρὰ εἶνε δικαίωμά της, τὸ ὁποῖον καὶ πάλιν αἰσθάνεται βαθύτατα.

Πρὸς τὰ νέα της πεπρωμένα ἡ ἀνθρωπότης θὰ βαδίσῃ ἐλευθέρα ἀπὸ τὰς παραδόσεις τῆς χθές, φωτισμένη ἀπὸ τὴν θερμὴν λάμψιν νέων, ἀξιωτέρων ἰδανικῶν.

ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Εἰς τὴν 3ην σελίδα
Ἡ συνέχεια τῆς
«Ἑλληνικῆς κρίσεως»
τοῦ κ. Ἀρ. Καμπάνη

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΧΑΡΙΕΣΤΑΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΑΙΩΝ

Ἡ πολυτελὴς λιμουζίνα μὲ τὰ βελουδένια καθίσματα καὶ τὰ θαυμάσια μπουκέτα τῶν ἀνθέων ἐστάθη αἰφνιδίως εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ ὁ προγάστωρ ἐπιβάτης της κατέβη ἐξ αὐτῆς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀγορᾶς, τὸ ὁποῖον ἐπλήρουν οἱ ἀλαλαγμοὶ τῶν πωλητῶν, συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ τὸν εὐτραφῆ ὡς χοῖρον μάγειρόν του. Τὴν εἴσοδόν του ἐπηκολούθησαν φωναὶ ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα:

— Κὺρ Περικλῆ, γαλοποῦλες περίφημες! Ἑξακόσιες δραχμὲς τὸ ζευγάρι! Τζάμπα πρᾶμμα!

— Βάλε δυὸ ζευγάρια!

— Ἔχω καὶ λαγοὺς καὶ πέρδικες καὶ κοττόπουλα περίφημα.

— Τρεῖς λαγοί, πέντε ζευγάρια πέρδικες καὶ τέσσερα κοττόπουλα, φτάνουν μάγειρα;

— Φτάνουν, ἀφεντικό.

— Πάρτα.

— Κὺρ Περικλῆ, ἀστακοὺς δὲ θὰ πάρετε;

— Βάλε καὶ δυὸ ἀστακούς.

— Ἀμ' τὰ μπαρμπούνια τί σοῦ λένε; Ὁ Μερακλῆς τοῦ Ζαππείου δὲν ἔχει τὰ μουστάκια τους.

— Ζύγισέ μου πέντε ὀκάδες μπαρμπούνια!

— Ἔ, ρὲ ἀχλάδι μιὰ φορὰ δουκέσσα, καὶ μῆλο τῆς Πορταριᾶς καὶ πεπόνι χειμωνιάτικο! Κὺρ Περικλῆ, προτίμησέ με καὶ δὲ θὰ μετανοιώσῃς!

— Γέμισέ μου δυὸ κοφίνια ἀπ' ὅλα! Μάγειρα, τἄστειλες στὸ αὐτοκίνητο;

— Τἄστειλα, ἀφεντικό.

— Χαβιάρι μαῦρο πῆρες, γλῶσσες Μεσολογγίου, βούτυρο Δανίας, ζαμπόν, μουρταντέλα, σαλάμι, πηχτή, λουκάνικα, μπριζόλες χοιρινές, Ροκφόρ, Βίτσερη, Σαινζῶρζ, πίκλες, μουστάρδα, μπανάνες, χουρμάδες, ἀνανᾶ, σαλατικὰ καὶ πέντε κολῶνες πάγο;

— Ἀπ' ὅλα ἐπῆρα, κύριε. Νὰ εἶσθε ἥσυχος.

— Ἄς πηγαίνουμε λοιπόν.

Ὁ προγάστωρ Περικλῆς ἐπανῆλθεν εἰς τὸ αὐτοκίνητον, εἰσῆλθεν εἰς αὐτό, ὁ δὲ μάγειρός του ἔλαβε θέσιν πλησίον τοῦ σωφὲρ καὶ μεταξὺ τοῦ τεραστίου ὄγκου τῶν ἀγορασθέντων τροφίμων. Ἡ λιμουζίνα ἐξεκίνησε διασχίζουσα θορυβωδῶς τὸν πολυάνθρωπον δρόμον. Ἐπέρασε τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς, διέβη μετὰ δυσκολίας τὴν Ὁμόνοιαν, ἀνῆλθε τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἔστριψε πρὸς τὴν ὁδὸν Ὁμήρου καὶ ὁλοταχῶς ἔβαινε τώρα πρὸς τὸ τέρμα αὐτῆς.

Ἐκεῖ ὅμως εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ὁμήρου μὲ τὴν ὁδὸν Σόλωνος, ἀπρόοπτον συμβὰν ἔλαβε χώραν. Ἐνῷ τὸ αὐτοκίνητον ἔτρεχεν ὁλοταχῶς, σύμφωνα μὲ τὴν ἀστυνομικὴν διάταξιν, ἡ ὁποία ἀπαγορεύει τοῦτο, ἕνας ρακένδυτος Ἀθηναῖος ἤρχετο ἀπὸ τὰ πλάγια, κρατῶν ἀνὰ χεῖρας πελώριον κομμάτι βωδινοῦ πλεμονιοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ἐφαίνετο ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὸ Χριστουγεννιάτικο ψώνιο του, ἐπειδὴ δὲ ἦτο παραδεδομένος εἰς τὴν γλυκεῖαν ὀνειροπόλησιν τοῦ ἀρωματώδους στιφάδου εἰς τὸ ὁποῖον θὰ μετεβάλλετο τὴν ἐπομένην τὸ ἀγορασθὲν πλεμόνι, δὲν ἐπρόσεξε κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ σταυροδρομίου καὶ ἡ λιμουζίνα τοῦ προγάστορος Περικλῆ ἔπεσεν ἐπάνω του. Ὁ ρακένδυτος Ἀθηναῖος ἀνετράπη παραχρῆμα, κυλισθεὶς εἰς τὰ χώματα τοῦ δρόμου καὶ τὸ βωδινὸπλεμόνι ποὺ ἐκρατοῦσε εἰς τὰ χέρια του ἐξετινάχθη ἀρκετὰ μέτρα μακράν.

Ὁ κύριος Περικλῆς ἐφάνη ὅτι κατεταράχθη ἀπὸ τὸ συμβάν:

— Σωφέρ! Σωφέρ! Ἀνέκραξε μὲ μεγάλην φωνήν. Σταμάτα λοιπόν!

Ὁ σωφὲρ ἐσταμάτησεν ἀποτόμως. Κόσμος πολὺς ἤρχισε νὰ συγκεντροῦται περὶ τὴν λιμουζίναν:

— Κατέβα λοιπόν! Τί κάθεσαι, μάγειρα! Τσακίσου γρήγορα!

Τὸ συγκεντρωθὲν πλῆθος ἦτο καταφανῶς συγκεκινημένον καὶ μὲ τὸ τραγικὸν συμβάν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν φιλάνθρωπον διαγωγὴν τοῦ κυρίου Περικλῆ:

— Πόσο τὸν ἐτάραξε τὸν καϋμένο τὸ δυστύχημα! Γιὰ δές τον πῶς κάνει! Τέτοιοι πλούσιοι χαλάλι τους τὰ πλούτη!

Πράγματι ὁ κύριος Περικλῆς ἐμαίνετο κατὰ τοῦ μαγείρου του, ὁ ὁποῖος βραδέως κάπως, λόγῳ τοῦ πάχους, ἐκινεῖτο εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

Κάποια φορὰ τέλος ὁ μάγειρος εὑρέθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ:

— Νὰ τὸν πάρουμε μέσα στὸ αὐτοκίνητο, ἀφεντικό; Εἶνε ἀρκετὰ χτυπημένος ὁ ἄνθρωπος.

— Καλέ, τί τσαμπουνᾶς αὐτοῦ, μάγειρα;

— Λέω γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποῦ ρίξαμε κάτω.

— Μωρέ, γι' αὐτὸ ἐσταμάτησα τὸ αὐτοκίνητο, καὶ σὲ κατέβασα κάτω, ἢ γιὰ νὰ πάρῃς τὸ πλεμόνι, ξεχασιάρη;

— Ἀλήθεια, ἀφεντικό! Εἶχα ξεχάσει στὴν Ἀγορὰ ὅτι ἔπρεπε νὰ πάρουμε καὶ πλεμόνι τῆς γάτας μας, γιὰ δυὸ μάλιστα ἡμέρες, γιατί αὔριο καὶ μεθαύριο τὰ χασάπικα εἶνε κλειστά!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΥΠΕΡΟΠΛΙΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ

Μετὰ προσοχῆς ἐμελετήσαμεν τὰ ἄρθρα τῶν δύο διακεκριμένων Τουρκικῶν ἐφημερίδων καὶ τὰ ὁποῖα ἀνεδημοσίευσεν ἡ «Πρωΐα», ἀναφορικῶς μὲ τὰς Τουρκικὰς παρασκευάς, καθὼς καὶ τὴν σύγκρισιν τῶν Τουρκικῶν καὶ Ἑλληνικῶν κατὰ θάλασσαν δυνάμεων.

Τὰ ἄρθρα ταῦτα ἐνεπνεύσθησαν αἱ ἐν λόγῳ ἐφημερίδες, ὡς λέγουσιν, ἐκ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ ἐπερωτήσεως τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ κ. Κρανιωτάκη.

Θὰ ἀναλύσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ ζήτημα ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀπόψεως καὶ θὰ ἀντικρούσωμεν τὰ Τουρκικὰ ἐπιχειρήματα, καὶ θ' ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ κατὰ θάλασσαν ὑπεροπλία εἶνε λογικὴ καὶ ἐπιβεβλημένη ἀνάγκη δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας.

Ἡ θεωρητικὴ σύγκρισις τῶν δύο στόλων ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ Τύπου εἶνε καθ'

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυπει ἀπεδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγίδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

ὁλοκληρίαν ἀκριβής. Ἡ ἐπισκευὴ τοῦ «Γιαβοὺζ» δίδει εἰς τὴν Τουρκίαν ἕνα ἰσχυρὸν πλοῖον νέον καὶ ταχύ, καὶ τὸ ὁποῖον ἀπέδειξεν ἤδη κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον ὅτι δύναται νὰ ἀνθέξῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον εἰς πολλὰς ἐκρήξεις τορπιλλῶν ἐπὶ τῆς γάστρας του. Καὶ τοῦτο βεβαίως εἶνε μεγάλον προτέρημα, ἐνόσῳ ὑπάρχουν ἄλλα σκάφη νὰ τὸ ἀντικαταστήσουν μέχρι τῆς ἐπισκευῆς του, ἐνόσῳ ὅμως δὲν ὑπάρχουν τὸ τορπιλλισθὲν πλοῖον θὰ μείνῃ ἐκτὸς μάχης καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ πολέμου. Ἰδοὺ ὁ λόγος ποῦ τὰ ἄρθρα τῶν Τουρκικῶν ἐφημερίδων ἀσχολοῦνται περισσότερον μὲ τὸν ἐλαφρὸν Ἑλληνικὸν στόλον.

Ἀλλὰ καθ' ἡμᾶς τὸ ζήτημα δὲν εἶνε αὐτό. Τὰ πράγματα ἔχουσιν ἄλλως.

Ἡ ἐπισκευὴ τῆς «Λήμνου» καὶ τοῦ «Κιλκὶς» διετάχθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, τότε μόνον, ὅταν ἐγνώσθη ἡ παραγγελία τῆς μεγάλης Τουρκικῆς πλωτῆς δεξαμενῆς, ἡ ὁποία βέβαια εἶχεν ὡς μόνον προορισμὸν τὴν ἐπισκευὴν τοῦ «Γιαβοὺζ». Ἐπομένως κακῶς διατείνονται οἱ Τοῦρκοι ὅτι ἡμεῖς ἠρχίσαμεν πρῶτοι τὰς παρασκευάς. Ἡμεῖς ἐσκοπεύαμεν τὴν διάλυσιν τῶν δύο παλαιῶν θωρηκτῶν, τὴν περισυλλογὴν τοῦ Ναυτικοῦ λόγῳ οἰκονομιῶν, εἰς ἕνα πρόγραμμα ἐλαφρὸν, καὶ τοῦτο διότι εἴχομεν μεγάλας πληγὰς νὰ ἐπουλώσωμεν.

Μὲ ἄλλους λόγους ἡ Ἑλλὰς ἐσκόπευε νὰ ἀναβάλῃ ἐπί τινα καιρὸν τὴν ναυτικὴν ἀνασυγκρότησιν ποῦ τῆς ἁρμόζει, καὶ λέγω ἐπί τινα καιρὸν, διότι οἱ Τοῦρκοι δὲν πρέπει ν' ἀγνοῶσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ζῇ καὶ ἀναπνέει διὰ τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τὴν θάλασσαν σιτίζεται, καὶ συγχρόνως ἔχει νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ ἀπέραντα παράλιά της, τὰς νήσους της, καὶ τὸν μέγιστον ἐμπορικόν της στόλον.

Ἐνῷ εἰς τὴν γείτονα ἐπικράτειαν τοιοῦτοι ὅροι οὐδαμῶς ἀναφαίνονται. Ἡ Τουρκία, κάτοχος μεγάλων καὶ εὐφόρων ἐδαφῶν, εἶνε Κράτος γεωργικὸν καὶ συνεπῶς αὔταρκες, νήσους δὲν ἔχει, ἐμπορικὸν στόλον δὲν ἔχει, ἐν ἑνὶ λόγῳ δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς θαλάσσης.

Διατί λοιπὸν οἱ γείτονές μας μᾶς ἀδικοῦν; Διατί νομίζουν ὅτι ἑτοιμαζόμεθα ἀποκλειστικῶς δι' αὐτούς; Διατί δὲν θέλουν νὰ ἐννοήσουν ὡς ἐπιβεβλημένην τὴν ἀνάγκην ὑπάρξεως στόλου διὰ τὴν Ἑλλάδα;

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναμφισβητήτων ἐθνικῶν λόγων πρέπει νὰ γίνῃ νοητὸν εἰς πάντας ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ χάσῃ τὴν ὑπεροπλίαν ἐν τῷ Αἰγαίῳ. Θὰ ὑποστῇ καὶ τὰς μεγαλυτέρας τῶν θυσιῶν διὰ νὰ τὴν διατηρήσῃ.

Κατόπιν τῶν ἐξηγήσεων τούτων οἱ Τοῦρκοι δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχοῦν διὰ τὴν ναυτικὴν παρασκευὴν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἄλλως τε ἀκόμη δὲν ἤρχισεν.

Ἡ Ἑλλάς, ὡς προείπομεν, ἀνεκαίνισεν ἁπλῶς τὸν παλαιόν της στόλον διὰ νὰ διατηρήσῃ τὰς μεγάλας ναυτικάς της παραδόσεις καὶ ἀκριβῶς διὰ νὰ μὴ δώσῃ τὴν ἐντύπωσιν προκλήσεως.

Ἀτυχῶς ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀντελήφθη τὰς φιλειρηνικάς μας προθέσεις καὶ ἠθέλησε νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν οἰκονομικῶν μας δυσχερειῶν καὶ νὰ μᾶς παρουσιάσῃ συντόμως ἕνα στόλον ἀξιόμαχον εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Καὶ τώρα ἔρχεται ἡ σειρά μας νὰ ἐρωτήσωμεν: Εἰς τί θὰ μεταχειρισθῆτε τὸν στόλον τοῦτον; Ἐναντίον τίνος; Αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου δὲν εἶνε καθ' ὁλοκληρίαν Ἑλληνικαί; Ἡ Μεσόγειος δὲν εἶνε γεμάτη ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἐμπορικὴν σημαίαν; Ἢ μήπως χάριν διασκεδάσεως θὰ περιφέρεσθε ἐν μέσῳ τῶν νήσων μας καὶ τῶν ἐμπορικῶν μας πλοίων;

Καὶ ἂν ἀκόμη ἠθέλομεν πεισθῆ ὅτι ἡ ἐπισκευὴ τοῦ «Γιαβοὺζ» καὶ ἡ κατασκευὴ δύο ὑποβρυχίων ἀφορᾷ ἁπλῶς τὸ ναυτικὸν γόητρον τῆς Τουρκίας, πάντως ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ θαλασσίου Κράτους μας θὰ μᾶς ἐπέβαλε νὰ ἀντιμετωπίσωμεν μὲ ἀνάλογον καὶ ἡμεῖς πρόγραμμα τὰς Τουρκικὰς κατὰ θάλασσαν παρασκευάς.

Εἶνε ἀληθῶς κρίμα νὰ δαπανῶνται τόσα χρήματα ἑκατέρωθεν εἰς ἐποχὴν ποῦ καὶ τὰ δύο Κράτη ἔχουσιν ἀνάγκην μακρᾶς εἰρήνης καὶ ἐσωτερικῆς ἀνασυγκροτήσεως μεθ' ὅσα κατὰ τοὺς μακροὺς πολέμους ὑπέφερον.

Ἐὰν ἡ Τουρκία δὲν προέβαινεν εἰς τὸ ἄστοχον μέτρον τῆς ἐπισκευῆς τοῦ «Γιαβοὺζ», πολὺ εὐκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ παρὰ τῆς Ἑλλάδος διαβεβαιώσεις καὶ ἐγγυήσεις θετικὰς περὶ τῶν καλῶν σκοπῶν της καὶ τῆς ἐπιθυμίας της ὅπως διατηρήσῃ ἀγαθὴν γειτονίαν.

Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ ὅθεν γενομένη ἐπερώτησις καὶ ὀρθὴ καὶ ἐπιβεβλημένη ὑπῆρξε, καθὼς ὀρθὰ καὶ ἐπιβεβλημένα θὰ εἶνε τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἀναμένει ἡ κοινὴ Γνώμη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐθνικοῦ ζητήματος.

ΑΛ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγῳ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἡ «Πρωΐα», ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες δὲν θὰ ἐκδοθῇ αὔριον.

ΝΑ! ΕΝΑ ΩΜΟΡΦΟ ΔΩΡΟ
KODAK

Ζητήσατε ἕνα....
Βερμούτ
ΠΟΥΡΗ
Τὸ ἀνώτερον ὅλων

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι:

Ματαιωθείσης τῆς διὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. προκηρυχθείσης μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν μητρώων ἀρρένων, ἐπαναλαμβάνεται αὕτη τὴν 30 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11—12 μ.

ΣΤΟΑ ΦΕΞΗ. Ἐνοικιάζονται τὰ πλέον εὐάερα, εὐήλια, ὑγιεινὰ καὶ εὐθηνότερα ὅλων γραφεῖα.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Εἰδωλολατρεία

Ὑπογειάκι, ρετσινίτσα, ἐλῆτσες, κρασάκι, καὶ πρὸ πάντων κέφι. Μὴ ζητᾶτε τίποτε ἄλλο! Κέφι!... Ξέρετε τί θὰ πῆ κέφι; Θὰ μοῦ ἀπαντήσετε ὅλοι: «Ξέρουμε!» Δὲν ξέρετε τίποτε! Μὲ τὸ μπαρντὸν δηλαδή!... Κέφι θὰ πῆ νὰ πηγαίνῃς σὲ ἕνα μικρὸ ὑπόγειο ἑρπετὸ καὶ νὰ φεύγῃς πάλι σὲ μιὰ ὥρα πουλί, δηλαδὴ στὸ μηδαμινὸ αὐτὸ διάστημα τῆς ζωῆς σου νὰ μεσολαβοῦν ὁλόκληροι περίοδοι τῆς γηΐνης διαπλάσεως, καὶ ἀπὸ πλειονόσαυρος τῆς Δευτερογενοῦς νὰ βγαίνῃς, βοηθούσης καὶ τῆς ρετσίνας, Πτεροδάκτυλος τοὐλάχιστον, ἂν ὄχι ὀρνιθόσαυρος τῆς Τριτογενοῦς! Ρετσίνα! Μτς!.. Ρετσίνα!... Ἀμὰν κι' ἂς φέξῃ!... Γειά σου Στάθη!... Μισὴ ἀκόμη!...

Μεζετζῖκος φίνος! Ἀγριόπαπιες! Μπριζολίτσες, ἐλῆτσες!... Πρὸ πάντων ἡ θεῖες ἐλῆτσες. Ἄχ! αὐτὴ ἡ Ἀθηνᾶ! Γίνεσαι μὲ μιᾶς εἰδωλολάτρης, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃς! Exeat Christianismus! ...Πόσους παράδες κάνει; Γειά σου ὡραία παρθένος, θεὰ πολεμοχαρής, Παλλὰς καὶ Ἐργάνη καὶ Γεωργικὴ Ἀθηνᾶ!... Ἐλῆτσες!... Ζήτω ἡ Εἰδωλολατρεία!... Ποῦ ὁ Διόνυσος καὶ ποῦ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς..;... Παρασάγγες δέκα πέντε χιλιάδες!... Ὁ Ἰησοῦς εἶχε μόνον τοὺς γάμους τοῦ Κανᾶ!... Ὁ Βάκχος εἶχε κάθε χρόνο Διονύσια καὶ τί Διονύσια!..... Κρασοκατάνυξι καὶ ἅγιος ὁ Θεός!... Εὐοῖ! Εὐάν!... Ὁ Στυγνὸς Ναζωραῖος εἶχε ἐπιτίμια, φραγγέλια, αὐστηρὰ λόγια, παραβολές, μαρτύρια!

Καὶ ὅμως, Ναζωραῖε, νενίκηκάς με!... Ὅταν ἡ μέθη τοῦ κρασιοῦ παρέλθῃ καὶ ἀντικρύσῃ κανεὶς τὴν ἀθλιότητα τῆς ζωῆς, ὅταν ἰδῇ κανεὶς νηφάλιος ἐκεῖνα ποῦ ὁ Βάκχος μᾶς χρυσώνει μὲ τὸ σπινθηροβόλημα τοῦ κρασιοῦ καὶ τὴν πλάνη τῆς μέθης, ὅταν ἰδῇ κανεὶς τὴν ζωὴν ἀπὸ κοντά, ὅταν πονέσῃ, ὑποφέρῃ, λυπηθῇ, ἀγαπήσῃ, τότε, ὦ ὑπέροχε Ναζωραῖε, μυθικὲ σὰν τὸν Βάκχο, σκύβει κάτω ταπεινὰ τὸ γόνυ, καὶ σὲ προσκυνᾷ, γιατὶ ἐσὺ ἔνοιωσες τὴν ζωή, τὴν ἐξύψωσες, τὴν ἐξηυγένισες, ἔδωσες στῆς ὁρμές μας κάτι τὸ ψηλό, τὸ πειὸ ἰδεῶδες, καὶ δὲν εἶνε πειὰ τὸ κρασὶ ποῦ μᾶς ἐξυψώνει κι' ἀπὸ ἑρπετὰ μᾶς κάνει πουλιά, ἐλεύθερα μέσα σ' ἕνα ἀπέραντο οὐρανό, ἀλλὰ ἡ πίστις, ἡ ἐγκαρτέρησις, ὁ ἀλτρουϊσμός, ἡ Ἐλπίδα!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Αἱ σημεριναὶ ἱπποδρομίαι

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν ἱπποδρομιῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

— Πρώτη ἱπποδρομία ὥρα 2 μ.μ.

Ἔπαθλον ἀξιωματικῶν δραχ. 8.500. Ἀπόστασις 2.500 μ. 1) Ν. Σπηλιωτόπουλος «Ἄλκις», 2) Φ. Γαλανάκης «Ἔρμος», 3) Ν. Ἀλ. Ψεριανάκος «Κεραυνὸς», 4) Γ. Μαργέλλος «Κράνης», 5) Γ. Ἀναγνωστόπουλος «Ρένος», 6) Κ. Φούντης «Ἔρως».

— Δευτέρα ἱπποδρομία ὥρα 2.30' μ. μ.

Ἔπαθλον Ἐρεχθείου δρχ. 15.000. Ἀπόστασις 1200 μ. Ἵπποι ἀγγλικοὶ 6' κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Δίδος Χατζῆ Παναγιώτου «Τσέλτιτσι» 60 κ., 2) Μ. Λεφέβρ «Πάκ» 34 κ., 3) Κ. Λογοθετοπούλου «Καραμπέλ» 51 1)2 κ., 4) Α. Χὶλλ «Μούλτων» 50 κ. 5) Φ. Μαρτὲν «Ποὺλ Ναὶν» 48 κ., 6) Κ. Σάμπη «Σαρλὰν» 47 κ., 7) Ι. Καλαμάρη «Πρίμα» 47 κ., 8) Δ. Εὐσταθίου «Γκόλντ Σπὰρ» 47 κ.

— Τρίτη ἱπποδρομία ὥρα 3.15' μ.μ.

Ἔπαθλον Καστέλλας δρχ. 12,000. Ἀπόστασις 1100 μ. Ἵπποι Ἑλληνικοὶ 6' κλάσ. Ἰσοζυγισμός. 1) Λ. Μπουρσάνωφ «Μπάμπης» 60 κ., 2) Θ. Μακρυγιάννη «Κεραυνὸς» 57 κ., 3) Κας Φ. Σακελλαρίδη «Τριτσιμπίδας» 57 κ., 4) Ἀδελφῶν Ἀράπη «Ροζίτα» 56 1)2 κ., 5) Ζωγραφείων Κτημάτων «Δαυΐδ» 54 1)2 κ., 6) Θ. Σιτρᾶ «Φρίξος ΙΙ» 53 1)2 κ., 7) Ζωγραφ. Κτημάτων «Λαζαρίνα» 53 κ., 8) Α. Σιτρᾶ καὶ Π. Μακρυγιάννη «Κῶτσος» 51 1)2 κ., 9) Κ. Τότσικα «Βέλος» 48 1)2 κ., 10) Γ. Παυλάκη «Γεωργία» 47 κ., 11) Π. Γρηγοροπούλου «Βαρθολομηὸ» 47 κ.

— Τετάρτη ἱπποδρομία ὥρα 3.45' μ.μ.

Ἔπαθλον Καντάρας δρχ. 15.000. Ἀπόστ. 1200 μ. Ἵπποι Ἀραβικοὶ α' καὶ 6' κλ. Ἰσοζυγ. 1) Χέγγουδ καὶ Κολιανδρῆ «Ντοὺλ» 60 κ., 2) Λ. Λούβαρη «Κραναὸς» 57 1)2 κ., 3) Δ. Εὐσταθίου «Καρμέλο» 57 1)2 κ., 4) Ἀγ. Καμπᾶ «Ἀρκάδι» 57 1)2 κ., 5) Θ. Γιοκαλᾶ καὶ Β. Κουγιουμτζόγλου «Βουκέφαλος» 51 κ., 6) Θ. Γιοκαλᾶ «Πρὲνς Ρουαγιὰλ» 55 κ., 7) Μ. Λεφέβρ «Καπρὶς» 54 κ., 8) Η. Ἐφεσσίου «Νίκης» 52 1)2 κ.

— Πέμπτη ἱπποδρομία ὥρα 4.30' μ.μ.

Ἔπαθλον Χριστουγέννων δρχ. 25.000. Ἀπόστασις 1600 μ. Ἵπποι Ἀγγλικοὶ α' καὶ 6' κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Α. Γιαννούκου «Μορσῶ ντὲ Ρὲν» 60 κ., 2) Δ. Εὐσταθίου «Μουστάφα» 60 κ., 3) Ι. Καλαμάρη «S. D. N.» 60 κ., 4) Η. Ἐφεσσίου «Ὠρόρα» 60 κ., 5) Α. Καμπᾶ «Λήδα» 59 1)2 κ., 6) Μ. Λεφέβρ «Περιουΐνκλ» 57 κ., 7) Γ. Ἀπαλοδήμου «Σὰς» 55 κ., 8) Δίδος Κοῦπα «Ἀστραπὴ» 54 κ., 9) Η. Ἐφεσσίου «Ἀλμέρια» 53 κ., 10) Κ. Οἰκονόμου «Ἀλξὰς» 53 κ.

— Ἕκτη ἱπποδρομία ὥρα 5 μ.μ.

Ἔπαθλον Θηβῶν δρχ. 15.000. Ἀπόστασις 1500 μ. Ἵπποι Ἑλληνικοὶ α' καὶ 6' κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Κ. Μπότασὴ «Βραδυνὴ» 60 κ., 2) Δίδος Μεταξᾶ «Ἠρὼ» 51 1)2 κ., 3) Δίδος Καποτᾶ «Ἔλλη» 50 κ., 4) Θ. Γιοκαλᾶ «Κάστωρ» 45 κ., 5) Δίδος Κουτσούρη «Τσολιᾶς» 45 κ., 6) Ι. Καλαμάρη «Παλληκάρι» 45 κ., 7) Κ. Μπότασὴ «Κὴφ» 45 κ.

Τὸ σύνθετον στοίχημα καθωρίσθη μεταξὺ τῶν 3ης καὶ 4ης Ἱπποδρομιῶν.

Ἡ 4η λαϊκὴ τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου

Κατὰ τὴν τετάρτην λαϊκὴν συναυλίαν τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν εἰς τὸ Ἀττικὸν αὔριον Δευτέραν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὰς 10 3)4 π.μ. Τὴν ὀρχήστραν θὰ διευθύνῃ ὁ κ. Μπουστίντουϊ. Θὰ ἐκτελεσθοῦν δὲ καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ κ. Μητροπούλου αἱ συμφωνικαὶ παραλλαγαὶ τοῦ Φράγκ κατόπιν τῆς ὅλως ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας ἣν ἐσημείωσε τὸ ἔργον τοῦτο κατὰ τὴν προχθεσινὴν τρίτην συνδρομητῶν.

Πρακτικαὶ ἀσκήσεις ὑγειονομικῶν

Ἐπανελήφθησαν εἰς τὸ Χειρουργικὸν Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον (Αον Στρατ. Νοσοκομεῖον) αἱ ἐπιστημονικαὶ διαλέξεις καὶ πρακτικαὶ ἀσκήσεις τῶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου γενικὸς ἀρχίατρος κ. Ἀνδρ. Ἀναστασόπουλος ἐπισκοπῶν τὰ διατρέξαντα ἀπὸ τοῦ θέρους, ἀνέφερε τὸν ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ ἀνωτέρου γενικοῦ ἀρχιάτρου Ἀνδρέου Ἀσημάκη, τοῦ ὁποίου ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον καὶ ἐξῆρε τὴν ἐπιστημονικήν, διοικητικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν. Εἰς ἔνδειξιν σεβασμοῦ παρεκάλεσε πάντας τοὺς παραστάντας νὰ ἐγερθοῦν καὶ διέκοψε τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ πέντε λεπτά. Ὡσαύτως ὁ γενικὸς ἀρχίατρος κ. Γεώργ. Ἀντωνόπουλος ἀνεμνήσθη τῆς δράσεως καὶ τῶν μόχθων τοῦ Ἀσημάκη ὑπὲρ τοῦ ὑγειονομικοῦ σώματος καὶ προέτεινεν ὅπως δι' ἐράνων τῶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν ἀνεγερθῇ ἡ προτομή του. Ὁ κ. Ἀντωνόπουλος ἐτόνισεν ὅτι ὁ ἀείμνηστος Ἀσημάκης προσέφερεν εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος καὶ τὸν υἱόν του Σταῦρον Ἀσημάκην, στρατιωτικὸν ἰατρόν, ὅστις ἔπεσε μετ' αὐταπαρνήσεως κατὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον ἐν Στρωμνίτσῃ.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεῦχος τῆς νέας μηνιαίας φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἐπιθεωρήσεως «Νέα Ἀνατολή».

—Ὑπὸ τῆς Ἀσφαλιστικῆς ἐπιθεωρήσεως» ἐξεδόθη εἰς τὴν βιβλιοθήκην αὐτῆς τὸ βιβλίον τοῦ κ. Κ. Δ. Δεδίτση, «περὶ ἐργατικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἐν Ἑλλάδι».

„ΑΤΤΙΚΟΝ"

ΠΑΝΖΟΥΡΛΙΣΜΟΣ

Ποῖος δὲν ἄκουσε τὰ παθήματα τοῦ Γιάννη καὶ δὲν ξεκαρδίστηκε στὰ γέλοια

ΦΑΝΤΑΣΘΗΤΕ

ὅμως τὸν ΓΙΑΝΝΗ (Ρεζινὰλδ Ντένυ) δίγαμον.

ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ μὲ τὶς ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ στὸ „ΑΤΤΙΚΟΝ„

ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

26 Δεκεμβρίου—1 Ἰανουαρίου

ΤΟ „ΣΠΛΕΝΤΙΤ„ ΕΓΚΑΙΝΙΑΖΕΙ 2 ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΣ

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

„ΣΠΛΕΝΤΙΤ„

ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

„ΜΟΝΤΙΑΛ„

ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΩΝ ΤΙΓΡΕΩΝ

ΠΟΙΟΣ ΤΟΝ ΕΣΚΟΤΩΣΕ;

ΝΕΟΝ ΕΡΓΟΝ

ΠΕΜΠΤΗΝ 29 Δ)ΒΡΙΟΥ

„ΣΠΛΕΝΤΙΤ„

Στήλη διὰ τὰς Κυρίας

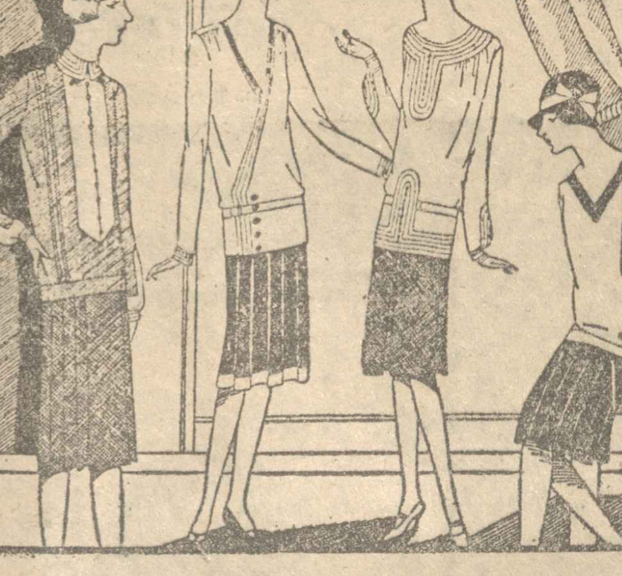

— Κάτω ἀπὸ τὸ μαντὼ

Ἂν τὸ μονοκόμματο φόρεμα φοριέται πάντα μ' εὐχαρίστηση γιατ' εἶνε κόμοδο, μὲ τὴν ἴδια εὐχαρίστηση φοριέται ἡ καζάκα καὶ ἡ ἀνεξάρτητη φοῦστα. Ἡ καζάκα μπορεῖ νἆναι ἀνοικτόχρωμη καὶ γιατὶ σὲ περίπτωσι ποῦ θὰ λερώσῃ καθαρίζεται εὔκολα, καὶ γιατὶ κολακεύει τὸ πρόσωπο εἰς τὸ ὁποῖον προσδίδει νεότητα καὶ χάρι. Γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν καζακῶν χρησιμοποιοῦνται τὰ μεταξωτά: Κρὲπ ντὲ σὶν, μουσουλὶν ντὲ σουά, σατέν, κρὲπ σατέν, ἀκόμα τὰ λαμέ. Τὸ κρὲπ ντὲ σὶν κάνει πολὺ ὡραῖες μπλοῦζες σὲ genre chemisier ἐργασμένες μὲ ζοὺρ καὶ μικροσκοπικὰ πιετάκια.

Μὲ τὴν μουσσελὶν ντὲ σουά, κάνουν μπλοῦζες μὲ κοκιγιὲ ἢ μὲ ἀφρᾶτα ζαμπώ. Τὸ σατὲν ντούμπλ φὰς ποῦ εἶνε ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ μπριγιὰν κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη μά, κάνει ἐπίσης ὡραῖες μπλοῦζες γαρνιρισμένες μὲ ντεκοὺπ καὶ μπριγιὰν ἐναλλάξ. Οἱ ντεκοὺπ αὐτὲς μπαίνουν ἢ σὲ σχῆμα V ἢ διαγώνιο, δίνοντας ἕνα ἐφὲ chic καὶ ἁπλὸ ἐν ταὐτῷ. Τέλος κάτω ἀπὸ ἕνα μαντὼ ἀμπιγιὲ φοριέται ἡ καζάκα λαμέ. Γιὰ τὴ χρῆσι αὐτὴ εἶνε τὰ ντισκρὲ λαμέ. Τὸ μπέζ, τὸ γκρὶ ἀρντουάζ, τὸ σβυσμένο μπλέ. Τὸ χρυσὸ δὲν χρησιμοποιεῖται παρὰ γιὰ ἕνα μοτίφ, ἢ μιὰ παρυφή. Ἡ φοῦστα ποῦ ἀκολουθεῖ τῆς ἐν λόγῳ μπλοῦζες γίνεται ἀπὸ ντρά, ἀπὸ σατέν, ἢ ἀπὸ βελοῦδο. Τὸ φάρδος ὅλο ὅταν μαζεύεται μπρὸς κάνει πολὺ χαρίεσσα τὴ σιλουέττα. Μὲ τῆς ἐλαφρὲς αὐτὲς μπλοῦζες φοροῦν οἱ κυρίες συνήθως σουέτερ χωρὶς μανίκια. Αὐτὰ κατὰ κανόνα γίνονται μὲ τὸ κροσὲ ἀπὸ μαλλί. Κι' ἐπειδὴ καμμιὰ κυρία δὲ βγαίνει χωρὶς σάκκα θὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὸ ἐξάρτημα αὐτὸ δυὸ λόγια. Ἔπειτα πλησιάζουν ἡ γιορτὲς καὶ ὡς δῶρον μιὰ σάκκα εἶνε πάντα εὐπρόσδεκτη. Λοιπὸν οἱ σάκκες εἶνε ποικίλλες αὐτὸν τὸν καιρό. Τὴν ἡμέρα λὲ μπὸν τὸν ἀπαινὰ εἶνε πέτσινες ἢ βελουδένιες, ὅμοιες στὸ χρῶμα τῆς τουαλέττας ποῦ συνοδεύουν. Ἀπὸ τὸ φερ[illegible] μιὰ κορδελλίτσα ἔχει τὸ μονόγραμμα [illegible]ρίας ἀπὸ ἐκάϊγ. Τὸ βράδυ οἱ ἐλεγκάντ [illegible]ς ἔχουν τὴν ποσὲτ μὲ σιμιλί, ποῦ συνοδεύει τὰ ἀνοικτόχρωμα φορέματα, καὶ τὴν ποσὲτ μὲ ζὲ μαῦρα ἂν τὰ φορέματα εἶνε σκοῦρα.

Femina

Τὸ Χριστουγεννιάτικο Δένδρο τοῦ Ἀσύλου Ἁγίου Ἀνδρέου

Αὔριον Δευτέραν, 26 Δεκεμβρίου καὶ ὥραν 3 μ.μ. εἰς τὸ «Καπρὶς» γίνεται Χριστουγεννιάτικο Δένδρον ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Ἀσύλου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἐκτὸς τοῦ Δένδρου θὰ γίνῃ παιδικὸς χορός, κινηματογραφικὴ παράστασις καὶ διάφορα ἀτραξιόν. Εἶνε μία ὡραία ἑορτὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ λείψῃ κανένα παιδάκι. Τὸ εἰσιτήριον εἶνε δρ. 25 διὰ τοὺς μεγάλους καὶ δρ. 12,50 διὰ τὰ παιδιὰ μετὰ λαχνοῦ.

Τὸ Μελόδραμα

Τὸ Ἑλληνικὸν Μελόδραμα σήμερον τὴν 6 μ.μ. θὰ παίξῃ εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον Πειραιῶς «Καβαλλερία Ρουστικάνα» καὶ «Παλιάτσους». Τὸ βράδυ 9 3)4 τὰ ἴδια ἔργα θὰ ἐπαναληφθοῦν εἰς τὸ «Κεντρικόν». Πρωταγωνιστοῦν αἱ κυρίαι Βλαχοπούλου, Ὀσσολάνου καὶ οἱ κ.κ. Οἰκονομίδης, Μωραΐτης, Κουταβᾶς, Πετρόπουλος, Φωτεινός. Αὔριον τὸ βράδυ εἰς τὸ «Κεντρικὸν» θὰ παιχθῇ «Αΐντα» μὲ τοὺς κ.κ. Πετρόπουλον καὶ Βλαχόπουλον.

Τὸ «Κεφάλαιον»

Κατὰ μετάφρασιν τῶν κ.κ. Π. Πουλιοπούλου καὶ Δούκα ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς «Σοσιαλιστικῆς Βιβλιοθήκης» τοῦ οἴκου Α. Ράλλη τὸ «Κεφάλαιον» τοῦ Κὰρλ Μάρξ. Ἡ μετάφρασις τοῦ κλασικοῦ τούτου ἔργου τῆς σοσιαλιστικῆς φιλολογίας ἐγένετο μετὰ πάσης προσοχῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας ἐκδόσεως τοῦ Κάουτσκυ καὶ τῆς Ρωσσικῆς κρατικῆς ἐκδόσεως ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν μετάφρασιν. Τοῦ ἔργου προτάσσονται οἱ πρόλογοι τόσον τοῦ Μὰρξ ὅσον καὶ τῶν Ἔνγκελς καὶ Κάουτσκυ.

ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ (ΔΙΟΝΥΣΙΑ)

ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

„Η ΝΕΑΝΙΚΗ ΜΕΘΗ„

«Καλοκαῖρι ὅσο ἦτο δὲν μοῦ λὲς τί ἔκανες ἄμυαλο Τζιτζίκι;»

«Τραγουδοῦσα μύρμηγκα».

«Τραγουδοῦσες Τζίτζικα; Χοροπήδα λοιπὸν τώρα».

Ἐπάνω στὴ γραμμὴ τοῦ ὡραίου αὐτοῦ μύθου εἶναι γυρισμένη

„Η ΝΕΑΝΙΚΗ ΜΕΘΗ„

Διὰ τὴν ὑψηλὴν τέχνην τοῦ ἔργου ἕνα δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι ἀποτελεῖ σταθμὸν διὰ τὴν Κινηματογραφίαν. Γι' αὐτὸ ὅπου ἐπαίχθη ἐχαρακτηρίσθη ὡς κινηματογραφικὸν ΘΑΥΜΑ.

Ἕνας ὁλόκληρος θίασος ἀπὸ Τζιτζίκια καὶ Μυρμήγκια — ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ —ἐμφανίζεται καὶ σὰν ἐμψυχωμένος κινεῖται, παίζει μὲ ἄφθαστη τέχνη τὸ διαρκὲς δρᾶμα τῆς ζωῆς, τὴν ἐποχὴ τῆς τρελλῆς Νεότητος.

„Η ΝΕΑΝΙΚΗ ΜΕΘΗ„

Πῶς ἐλήφθησαν αἱ κινήσεις αὐταὶ τῶν μικρῶν ζωΰφίων, πῶς συνεδέθησαν καὶ πῶς κατωρθώθη νὰ παίξουν δίπλα στοὺς μεγαλυτέρους ἠθοποιοὺς τῆς ΟΥΦΑ; Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστήριον καὶ ἡ κατάπληξις ποῦ ἀφῆκε Η ΝΕΑΝΙΚΗ ΜΕΘΗ, σὲ ὅσους ἔξω παρηκολούθησαν τὸ κινηματογραφικὸν αὐτὸ ἀριστούργημα.

„Η ΝΕΑΝΙΚΗ ΜΕΘΗ„

Η ΚΑΜΙΛΛΗ ΧΟΡΝ (ἡ Μαργαρίτα τοῦ ΦΑΟΥΣΤ) εἰς τὸν ρόλον τοῦ Τζιτζικιοῦ εἶναι ὑπερτελεία, ἄφθαστος. Ὅπως τὸ τζιτζίκι μεθυσμένο ἀπ' τὴ μυρουδιὰ τῆς ἀνοίξεως τραγουδεῖ καὶ γλεντᾶ, ἔτσι κι' αὐτὴ πλημμυρισμένη ἀπὸ τὸ σφρίγος τῆς νεότητος τρέχει ἀφρόντιστα παντοῦ ὅπου ὑπάρχει ἀπόλαυσις, τέρψις, χαρά... καὶ στὸ τέλος;;;;

„Η ΝΕΑΝΙΚΗ ΜΕΘΗ„

εἶναι τὸ ἔργον ποῦ πρέπει νὰ δῇ ὁ κόσμος ὅλος. Εἶναι τὸ ἀνώτερον κινηματογραφικὸν ἔργον τέχνης.

Ο ΒΑΡΒΙΚ ΒΑΡΝΤ (ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ ΚΟΚΟΤΟΔΡΟΜΟΥ) πρωταγωνιστῶν καὶ στὴ ΝΕΑΝΙΚΗ ΜΕΘΗ εἶναι τέλειος.

ΔΙΑΡΚΗ καὶ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ δὲν ἰσχύουν. Αἱ παραστάσεις θὰ ἀρχίζουν κατὰ τὰς ἑξῆς ἀκριβεῖς ὥρας: 2—4 4—6 6—8 8—10 καὶ 10—12 μ. μ.

ΠΛΗΡΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΥΠΟ ΤΟΝ κ. ΜΑΤΣΟΝΙ

Σόλο Βιολὶ ΛΟΜΠΙΑΝΚΟ

Ἀθλητισμὸς

—«Πεστερτζέμπε—Ἀπόλλων»

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ρούφ θὰ γίνῃ σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἡ πρώτη συνάντησις τῆς οὐγγρικῆς ὁμάδος «Πεστερτζέμπε» μὲ τὸν «Ἀπόλλωνα». Ὁ ἀγὼν προμηνύεται ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρων καθότι ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἀπόλλωνος», τελείως προπονηθεῖσα, θὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὸ νέαν ὅλως σύνθεσιν.

— Αὔριον εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἡ ἰδία οὐγγρικὴ ὁμὰς θὰ δώσῃ τὸ δεύτερόν της μὰτς μὲ τὸν «Παναθηναϊκόν».

—Οἱ κυριακνοὶ ἑλληνοαμερικανικοὶ ἀγῶνες

Εἰς τὸ θέατρον «Ἀπόλλων» θὰ γίνουν αὔριον τὸ πρωΐ — ἀντὶ τῆς σήμερον— οἱ πρῶτοι Ἑλληνοαμερικανικοὶ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες.

— Ἐπανῆλθε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ πυγμάχος κ. Κ. Περλᾶτος. Θὰ ἐμφανισθῇ αὔριον εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα» ἐναντίον τοῦ Ἀγγελίδη διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐλαφρῶν βαρῶν.

—Διεθνῆ νέα

Ὁ γνωστὸς Ἀφρικανὸς πρωταθλητὴς Ἄτκινσον ἐπέτυχεν εἰς τὸ ἅλμα εἰς μῆκος τὴν θαυμασίαν ἐπίδοσιν 8.15 μέτρων.

— Ἡ Οὐγγαρία, καταρτίσασα ἤδη τὴν ἐθνικήν της ὁμάδα, ἡ ὁποία θὰ μεταβῇ εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ Ἄμστερνταμ ἐγνώρισε πρὸς τὴν Διεθνῆ ἐπιτροπὴν τὰ ὀνόματα τῶν ἀθλητῶν της.

—Πυγμαχικὰ νέα

Ἤρχισαν αἱ ἑτοιμασίαι διὰ τὴν δευτέραν μεγάλην διοργάνωσιν τῆς «Σὰλ Βαγρὰμ» ἡ ὁποία θὰ γίνῃ περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου. Κατ' αὐτὴν ὁ πυγμάχος Ἀγγελίδης θὰ συναντηθῇ μὲ τὸν Ρουμάνον Τσεζάρ.

— Ὁ Γάλλος πρωταθλητὴς Χούμερις θὰ συναντηθῇ κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Παρίσι μὲ τὸν πρώην πρωταθλητὴν τοῦ κόσμου Κρίκι.

— Ὁ Ἀμερικανὸς πρωταθλητὴς τῆς «Σὰλ Βαγρὰμ» τῶν Παρισίων εὑρίσκεται εἰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς συναντήσεως μεταξὺ τῶν γνωστῶν πυγμάχων Βουκιγιὸν καὶ Καρπαντιέ.

Αἱ σημεριναὶ ἱπποδρομίαι

Τὸ σημερινὸν πρόγραμμα εἶνε ἀρκετὰ πλούσιον καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ Χριστουγεννιάτικο. Διότι ἐκτὸς τῆς ἱπποδρομίας 2500 μέτρων δι' ἀξιωματικούς, περιλαμβάνει καὶ τὸ ἔπαθλον Χριστουγέννων ἀποστάσεως 1600 μέτρων, εἰς τὸ ὁποῖον λαμβάνουν μέρος δέκα ἐκ τῶν καλυτέρων ἀγγλικῶν ἵππων. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἰσοζυγισμὸς τῶν ἵππων αὐτῶν εἶνε μεταξὺ 60 καὶ 53 κιλῶν μόνον, δεικνύει ὅτι οἱ ἐν λόγῳ ἵπποι εἶνε σχεδὸν ἰσόπαλοι, συνεπῶς καὶ ἡ ἄφιξις θὰ εἶνε ἐντελῶς SERREE κατὰ τὴν ἱπποδρομιακὴν ἔκφρασιν.

Ταχυδρομεῖον

ΚΥΡΙΑΚΗ, 25. — «Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν. (Ἰταλικὸν) 10 π.μ. Σμύρνην.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ καὶ Ἑσπεριναὶ)

ΑΛΑΜΠΡΑ. (Μουσικὸν θέατρον Κούρμη-Πρινέα) «Τὰ βάσανα τοῦ Καρδερίνα» ἀπογευματινὴ καὶ ἑσπερινή.

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὁ κώδων τοῦ κινδύνου» μὲ τὴν κ. Κυβέλην.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἄψε-Σβῦσε».

ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. Ἡ νέα ὀπερέττα τοῦ κ. Σακελλαρίδη: «Ἡρὼ καὶ Λέανδρος».

ΚΟΣΜΙΚΟΝ. (Μουσικὴ Σκηνή). «Τὸ κορίτσι τῆς γειτονιᾶς» ἀπογευματινὴ καὶ ἑσπερινή.

ΚΥΒΕΛΗΣ. «Ἀπεργία κοκκοτῶν».

ΕΘΝΙΚΟΝ (5.30' μ.μ.) «Ἡ Γκόλφω».

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Πειραιῶς). Μελόδραμα 6 μ.μ. «Καβαλλερία» καὶ «Παλιάτσοι».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Μελόδραμα) Κυριακὴ 9. 3)4 μ.μ. «Καβαλλερία—Παλιάτσοι». Δευτέρα 9.3)4 μ.μ. «Αΐντα».

Κινηματογράφοι

ΟΛΥΜΠΙΑ «Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάς».

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ὁ γνωστὸς Γιάννης μὲ δυὸ γυναῖκες».

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. Τὸ δεύτερον σοβιετικὸν ἔργον.

Α.Ο.Δ.Ο. «Πέραν τοῦ Σουέζ».

ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Ἡ νεανικὴ μέθη».

ΙΝΤΕΑΛ. «Τὰ ἐγκλήματα τῆς μητρότητος».

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Στὰ νύχια τῶν τίγρεων».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τὸ ποτάμι τοῦ θανάτου».

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ διαβολεμένος καβαλλάρης».

ΠΑΡΘΕΝΩΝ. «Μάε ἡ κλέπτρια».

ΕΛΛΑΣ «Ἀπὸ τὸ γκρεμνὸ στὴν θάλασσα».

ΜΑΓΕΙΑ. «Μυστικὸν φρούριον».

ΚΟΣΜΟΣ (τέρμα Ἱπποκράτους). Ἐναρξις προσεχῶς.

ΟΛΥΜΠΙΑ (Πειραιῶς). «Μπὲν-Χούρ».

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀνταλλαγῆς ἐδόθησαν ἀργὰ χθὲς τὴν ἑσπέραν οἱ κατάλογοι ἑτέρων δεκαπέντε φύλλων ἐκ τοῦ καταρτιζομένου συμπληρωματικοῦ Μητρῴου τῶν δικαιούχων ἀστῶν προσφύγων ἀνταλλαξίμων.

Τοὺς καταλόγους τούτους θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ μεθαυριανὸν φύλλον τῆς «Πρωΐας» τὸ ὁποῖον θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης 27ης Δεκεμβρίου.

—Μέτρα τῆς Ε.Α.Π. διὰ τὴν γεωργίαν ἐν Μακεδονίᾳ

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως ὅπως καταβληθοῦν εἰς τὴν Ε.Α.Π. Λ.Α. 500000 ἀπέναντι τοῦ νέου δανείου πρὸς συνέχισιν τοῦ ἔργου της, τὸ Συμβούλιον τῆς Ε.Α.Π. συνελθὸν χθές, ἔλαβε τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις:

1) Νὰ γίνῃ ἀμέσως παραγγελία 600 τόννων σίτου Καμπέρας ἐφετεινῆς ἐσοδείας ἐξ Αὐστραλίας διὰ τὴν σπορὰν τοῦ ἀρχομένου ἔτους ἐν Μακεδονίᾳ, καθόσον ἡ ποικιλία αὕτη ἀπέδωκε τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα ἀπὸ ἀπόψεως πρωϊμότητος καὶ ἀποδόσεως.

2) Ἐνέκρινε πίστωσιν 10.000.000 δραχμῶν διὰ τὴν προμήθειαν μωρεοδένδρων καὶ κλημάτων τῶν ὁποίων ἡ φύτευσις θὰ γίνῃ κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον.

3) Ἀπεφάσισε τῇ εἰσηγήσει τοῦ κ. Καραμάνου ὅπως γίνουν ἐν Μακεδονίᾳ δοκιμαὶ ἐκχερσώσεως διὰ δυναμίτιδος, κατὰ τὸ ἐφαρμοζόμενον ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ σύστημα.

Αἱ δοκιμαὶ αὗται θὰ ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν χέρσων κλιτύων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκχέρσωσις διὰ βενζιναρότρων εἶνε ἀδύνατος πρὸς φύτευσιν ἀμπέλων.

—Τὰ ζητήματα τῶν Ἑλλήν. ὑπηκόων

Τὸ προεδρεῖον τῆς «Ἑνώσεως τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων» κατόπιν τῆς προχθεσινῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἧς ἐνεκρίθη τὸ σχέδιον νόμου περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3372 καὶ 3389 διὰ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων διατάξεις τῶν ἄρθρων 65 καὶ 66 τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης ὡς καὶ ἡ προσηρτημένη εἰς αὐτὴν 9η δήλωσις, θὰ ἀπευθύνῃ μακρὰν ἐγκύκλιον πρὸς τὰ μέλη τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἑλληνικῶν κτηματικῶν περιουσιῶν, πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν. Ἐπίσης τὸ προεδρεῖον θὰ ἐκδώσῃ ἀνακοινωθὲν διὰ τοῦ ὁποίου θὰ καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν αἰτήσεων ἀποζημιώσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 1ης Μαρτίου 1928, ἀντὶ τῆς ὁριζομένης 31ης Δεκεμβρίου.

—Ἡ συγκοινωνία Ν. Κοκκινιᾶς

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ὑπεβλήθη ὑπόμνημα ἐκ μέρους τῶν προσφυγικῶν ὀργανώσεων τῆς «Νέας Κοκκινιᾶς» περὶ ἐπισπεύσεως τῶν ἐργασιῶν πρὸς κατασκευὴν τῆς ἀποφασισθείσης μεγάλης ὁδοῦ, ἡ ὁποία θὰ συνδέῃ τὰς Ἀθήνας μὲ τὴν Νέαν Κοκκινιάν. Ἐν τῷ ὑπομνήματι τονίζεται ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπισπευσθοῦν αἱ ἐργασίαι διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἔρχωνται οἱ πρόσφυγες ἐργάται πρὸς ἐργασίαν εἰς Ἀθήνας καὶ καταπολεμηθῇ οὕτω ἡ μαστίζουσα τὸν Συνοικισμὸν ἀνεργία.

ΚΑΠΕΛΛΑ

SMOKINGS—ΚΑΜΙΛΟ

Robes de chambre

Μοδέρνα χρώματα καὶ σχήματα

KOSMOS

31 ΣΤΑΔΙΟΥ 31

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ καλλιτεχνικὰ ἐκ πλατίνης καὶ χρυσοῦ ἕτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ, δῶρα χρήσιμα καὶ εὐθηνά. Χρυσοχοεῖον Α. Δελακούρα, Νίκης 12.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΚΑΙ ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

“Ο ΑΠΑΧΗΣ„ (L'APACHE)

ΜΕ ΤΟΝ ADELGUI MILLAR

Ἀπὸ τὰ ἀριστουργηματικὰ Σαλόνια καὶ ΚΑΜΠΑΡΕ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ μέχρι τῶν ΑΠΑΧΙΚΩΝ ΚΑΜΠΑΡΕ ΤΗΣ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗΣ.

Ἡ ζωὴ τῶν Ἀπάχηδων

Ἡ ζωὴ τῶν χρυσωρύχων τῆς Ν ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Μέσα σ' ὅλα αὐτὰ κυριαρχεῖ Ο ΕΡΩΣ

Ταινία Γαλλικῆς παραγωγῆς 1927

ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ “ΠΑΝΘΕΟΝ„

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἑορτάζοντες καὶ μὴ

Σήμερον ἑορτάζει ὁ μαθητὴς Χρῆστος Ι. Τόμπρος. Τοῦ εὔχομαι χρόνια πολλά.

—Ὁ κ. Χρ. Θεοφιλίδης ἀπόστρ. ταγματάρχης δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις

Β. Μ.

—Εἰς τὴν ἑορτάζουσαν σήμερον ἐν Ἀμαρουσίῳ δα Χρυσοῦλαν Κοντιούρη εὔχομαι ἔτη πολλά.

Ι. Ἀθανασιάδης

—Εἰς τὴν ἑορτάζουσαν σήμερον κ. Χρυσῆν Φραγκούδη εὔχομαι χρόνια πολλά.

Μ. Σ.

—Εἰς τὴν ἑορτάζουσαν σήμερον δ. Χρυσῆν Θεοφιλοπούλου εὔχομαι χρόνια πολλά.

Αἰκ. Σ.

—Δὲν ἑορτάζει ἐν Πειραιεῖ ἕνεκα προσφάτου πένθους ὁ ἰατρὸς κ. Ἐμ. Λουκάκης.

Καταστήματα

— **Εἰς ἀληθενὴν Διεθνῆ ἔκθεσιν κομψοτεχνημάτων μετεβλήθη τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὸ Ἀνθοπωλεῖον ΦΛΕΡΙΑΝΟΡ. Μέσα στὰ ὡραῖα λουλούδια καὶ στὰ ὡραῖα φυτὰ εὑρίσκει κανεὶς ὅ,τι ὀρεξιvὰλ διὰ Δῶρον μὲ γοῦστο καὶ πολλὴν χάριν.**

ΤΟΥΑΛΕΤΤΕΣ χοροῦ καὶ sorties de bal, τὰ νεώτερα παριζιάνικα μοντέλλα παρέλαβε τὸ Grand chic Ἑρμοῦ 7.

—ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ γενικῶς ἐφ' ὅλων τῶν εἰδῶν λόγῳ τῶν ἑορτῶν κάμνει ὁ ΜΙΚΡΟΣ ΟΙΚΟΣ Δ. ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Ἑρμοῦ 85. Ὑφάσματα ἐπανωφορίων μάλλινα καὶ μεταξωτά, βελοὺρ ἀγγλὲ εἰς ὅλα τὰ χρώματα, ντιβιτίν, γάντια δερμάτινα, κάλτσες μεταξωτές, τσαντάκια, τραπεζομάντηλα τσαγιοῦ καὶ φαγητοῦ, λευκὰ εἴδη, χασέδες, σινδονόπανα κλπ. εἴδη διὰ προῖκας.

—Ἡ GALERIES MODERNES, Ἑρμοῦ 78 ἐκθέτει τὰ ἐκλεκτότερα δῶρα. Νέαι ἀφίξεις τσάντες, ὀμβρέλλες, κάλτσες, γάντια, μυρωδικὰ κλπ. Ἐπίσης τιμαὶ ἐξαιρετικαὶ στὰ μάλλινα ἐπὶ τῇ λήξει τῆς ἐποχῆς.

Ἰατροὶ

—Ι. ΚΑΚΟΥΡΗΣ ὠτορινολαρυγγολόγος. Δέχεται, Χαλκοκονδύλη 52α. 4—6 μ. μ.

—ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΑΣ: Μόνον μὲ τὴν βαφὴν τριχῶν Παπαζήτη ἐπιτυγχάνεται τὸ χρῶμα ποῦ θέλετε. Μαυρομιχάλη 54.

— **Γεωρ. Ν. Μουμουτζῆς.** Συφιλιδολόγος Δερματολόγος ἐπὶ 16ετίαν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ Γ. Φωτεινοῦ, Δέχεται Κεφαλληνίας 30. 8—11 π.μ. καὶ 4—7.

—Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ, ἡ ἐπιληψία, ὁ ἀρθριτισμός, τὰ νευρικὰ νοσήματα, θεραπεύονται εἰς τοῦ κ. Χ. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ ὑφηγητοῦ ὁδὸς Πειραιῶς ἀριθ. 10.

—Οἱ εἰδικοὶ δερματολόγοι ἰατροὶ κ. κ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ καὶ ΑΝΝΙΝΟΣ δέχονται πλατεῖα Κάνιγγος, Τζώρτζ 4, 10—1 καὶ 5—7. Τηλέφωνον 32—39.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Δευτέραν 26ην Δεκεμβρίου καὶ ὥραν 10ην π.μ. τεσσαρακονθήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλεστάτου μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΔΗΜΗΤΡ. ΕΜΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐργοστασιάρχου ὀμβρελλοποιΐας

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως παραστῶσιν κατ' αὐτό.

Παλ. Φάληρον τῇ 25 Δεκεμβρίου 1927

Ἡ τεθλ. σύζυγος: Μαρία Δ. Ἐμμανουλοπούλου. Τὰ τέκνα: Δημήτριος, Ἐμμανουήλ. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί.

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Τρίτην 27 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. καὶ ὥραν 10 π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση) τεσσαρακονθήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας ἀδελφοῦ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΗΛ. ΦΛΕΣΣΑ

Ταγματάρχου πυροβολικοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ καὶ τέως βουλευτοῦ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Δεκεμβρίου 1927

Οἱ ἀδελφοί: Ἀλέξ. Η. Φλέσσας, Μαρία Γ. Συρράκου, Εὐγενία χήρα Π. Κομίνη, Γεώργιος Συρράκος.

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ

20 ο)ο ἐκπτώσεις. Θὰ χάσετε ἐὰν δὲν ἰδῆτε τὴν νέαν συλλογήν μας. Παζὰρ Στοά. Ἀρσακείου.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Φυσοῦσε ἕνας ἀέρας δαιμονισμένος, ποῦ γύρευε νὰ ξερριζώσῃ τὴν ψηλόλιγνη μυγδαλιὰ μέσα στὸν κῆπο, κι' ἔκανε νὰ βροντοῦν τὰ παραθυρόφυλλα τοῦ ἀντικρυνοῦ σπιτιοῦ, νὰ τρίζουν τὰ τζάμια τοῦ μικροῦ παραθυριοῦ καὶ νὰ ξανεμίζουν τὰ ἄσπρα κουρτινάκια. Χειμῶνας μὲ τὰ ὅλα του, καὶ τὸ χιόνι ἔκαιγε συνεχῶς, μέρες τώρα ποῦ μᾶς φιλοξενοῦσε στὸ σπίτι ἡ θειὰ-Μαργαρώ. Θυμᾶμαι, εἶχε ἔρθει ἕνα ἀπόγευμα, παρὰ τῆς συνήθειές της, βιαστική, καὶ μᾶς πῆρε ὕστερα κατὰ τὸ βραδάκι καὶ τοὺς δύο, ἐμένα κι' ἕναν ἀδερφὸ μικρότερο.

— Χριστιανές μου, τί τὰ κρατᾶτε τὰ παιδιὰ ἐδῶ; Θέλετε κι' ἄλλη ἀρρώστια; Ἐλᾶτε, γυιέ μου, παιδί μου!

Μᾶς κούμπωσε βιαστικὰ τὰ παλτά, μᾶς πῆρε τῆς ποδιές σ' ἕνα χαρτὶ καὶ λιγοστὰ ἀσπρόρρουχα, κι' ἀνηφορίσαμε γιὰ τὸ σπίτι. Ἡ Ζαμπιὰ σὰν μᾶς εἶδε μὲ ἔκπληξι, μὰ ὕστερα κρυφομιλήσανε, κι' ἀμέσως μᾶς χάϊδεψε κι' ἐκείνη, μᾶς ἑτοιμάσανε νὰ φᾶμε [illegible] κι' ὕστερα μᾶς [illegible] στὸ μεγάλο κρεββάτι, ποῦ ξεστρώθηκε ἐπίτηδες γιὰ μᾶς. Ἐμὲ δὲν μὲ κολλοῦσε ὕπνος. Ξεροτεντωμένοι στὰ κρύα σεντόνια, [illegible] λινὰ σεντόνια, ποῦ ἦταν ἀδύνατον νὰ διπλωθοῦν κι' ἔστεκαν σὰν κουκούλα, κοίταζα τὸ καντῆλι μὲ τῆς [illegible] βοῦλες μπροστὰ στὸ εἰκονοστάσι, καὶ συλλογιζόμουν, ὅσο μποροῦσε νὰ συλλογιέται τὸ μικρὸ παιδιάτικο κεφάλι μου.

Ἡ θειὰ Μαργαρὼ καθισμένη δίπλα στὸ παραγῶνι, ἔπλεκε τὸ αἰώνιο πλεξιμό της, συνδαυλίζοντας τὴν φωτιά. Σὰν μεγάλωσα συλλογιζόμουν πάντα πόσα ζευγάρια κάλτσες νὰ εἶχε πλέξει στὸν καιρό της, καὶ τί νὰ τὰ ἔκανε, γιατὶ ἔπλεκε διαρκῶς. Εἶχα κι' ἐγὼ πάρει τὸ μερτικό μου, κοντὲς κάλτσες μ' ἕνα μακρουλὸ μαῦρο κορδόνι στῆς ἄκρες, καὶ μιὰ γραμμὴ κόκκινη στὴν ἀπάνω μεριά, μὰ ἡ ἄλλες ἦταν ἀμέτρητες.

— Κοιμήσου, γυιέ μου, μοῦ φώναζε κάθε τόσο, βλέποντάς με νὰ στριφογυρίζω.

— Κοιμᾶμαι, θειὰ Μαργαρώ, τῆς ἀπαντοῦσα ἐγώ, κλείνοντας γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια, μὰ πάλι τὰ ξανάνοιγα κρυφά, κι' ἐσυλλογιζόμουν, ἐσυλλογιζόμουν. Ἦταν κάποιος ἄρρωστος στὸ σπίτι, ἕνα μικρὸ μωρό, δυὸ τρεῖς μέρες πρὶν ὁ γιατρὸς πηγαινοερχόταν δυὸ φορὲς τὴν ἡμέρα — εἶχε λέει διφθερίτη -φασαρία, κακό, κι' ἐμεῖς εἴχαμε ἀποκλεισθῆ μέσα σὲ μιὰ μακρυνὴ κάμαρα· οὔτε νὰ παίξουμε, οὔτε νὰ γελάσουμε, οὔτε καὶ νὰ πᾶμε στὸ σχολεῖο. Ἔβλεπα ὅλη μέρα, μὲ τὴν μύτη κολλημένη στὰ τζάμια, τοὺς ἀνθρώπους νὰ τρέχουν χουχουλιάζοντας στὸ δρόμο, τὸ χιονάκι νὰ πέφτῃ, κι' ἀπάνω σ' ἕνα ξερὸ κυπαρίσσι τὰ σπουργίτια νὰ φλυαροῦν καὶ νὰ πηδοῦν. Γι' αὐτὸ εἶδα σὰν ἀληθινὴ ἀπολύτρωσι τὴν ἀπαγωγή μας ἀπὸ τὴν θειὰ Μαργαρώ. Λογάριαζα τί καὶ τί δὲν εἶχα νὰ κάνω. Κάτω ἀπὸ τὴν σκάλα τὴν πέτρινη, ἦταν μιὰ ἀποθήκη, ποῦ ἔβαζαν ἄλλοτε ξύλα, μὰ τώρα ἀπὸ καιρὸ τὴν εἶχα κιαλάρει, καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ βρῆκα δουλειά.

Βαλθήκαμε νὰ τὴν κάνουμε ἐκκλησιά, κι' ἡ θειὰ Μαργαρὼ πρόθυμα μᾶς βοήθησε, δίνοντάς μας παληὲς κουβαρίστρες, ποῦ περνώντας μέσα ξύλα φτειάσαμε μανουάλια, κάτι παληὲς χάρτινες εἰκόνες ἀπὸ ἕνα παληὸ συναξάρι, ποῦ κορνιζώσαμε μὲ πηχίτσες, κομμάτια ἀπὸ κορδέλλες, παληοκούρελλα, καὶ παληὰ λουλούδια ἀπὸ καπέλλα. Ἡ Ζαμπιὰ μᾶς βοήθησε κι' ἐκείνη νὰ τὴν παστρέψουμε, τὴν ἄσπρισε μὲ τ' ἀπομεινάρι τοῦ ἀσβέστη, ποῦ ἔμεινε ἀπ' τὸ ἄσπρισμα τῆς κουζίνας, μᾶς ἔδωσε καὶ κόκκινα ψαλλιδισμένα χαρτιὰ ἀπὸ τὴν πιατοθήκη, καὶ ἔτσι ἑτοιμάσαμε τὴν ἐκκλησιά. Ἕνα μικρὸ ξύλινο σκαμνὶ μᾶς ἔκανε γιὰ Ἁγία Τράπεζα. Τὸ στολίσαμε μὲ τὰ κόκκινα χαρτιὰ γύρω-γύρω, τοῦ βάλαμε ἀπάνω ἕνα κεντημένο πετσετάκι, ποῦ καλοκάγαθα μᾶς ἄφησε τάχα νὰ κλέψωμε ἡ θειὰ Μαργαρώ, στήσαμε ἀπὸ δίπλα τὰ μανουάλια, τῆς εἰκόνες, ἀπ' τὴν μιὰ καὶ τὴν ἄλλη μεριά, στολισμένες μὲ τὰ λουλούδια καὶ μὲ τὰ κουρέλλια καὶ τὰ κομματάκια τῆς κορδέλλες μᾶς ἔφτειασε ἡ Ζαμπιὰ κάτι περίφημα πετραχήλια.

Ἀπ' τὸ παράθυρο — μιὰ μικρὴ τρυπούλα στὸ τοῖχο — ἔμπαινε ὁ ἀέρας καὶ μᾶς ἔσβυνε τὰ κεριά, γι' αὐτὸ κολλήσαμε μιὰ μεγάλη θαλασσιὰ κόλλα, ποῦ τῆς ἔκοψε διάφορα κεντίδια ἡ Ζαμπιά.

Κόντευαν τὰ Χριστούγεννα — ἦταν ἡ προπαραμονὴ — κι' ἡ θειὰ Μαργαρώ, ποῦ ἄλλοτε τέτοιες μέρες δὲν ἔλειπε ἀπὸ τὸ σπίτι της, ἑτοιμάζοντας τὰ γλυκά, τοὺς κουραμπιέδες ποῦ ἦταν τὸ καμάρι της, τὰ φοινίκια, τὰ αὐγοκαλάμαρα, ὅλα ὅσα πιατέλες-πιατέλες μέσα στῆς φρεσκοσιδερωμένες λινὲς πετσέτες κατηφόριζε ὕστερα ἡ Ζαμπιὰ γιὰ τὰ φιλικὰ καὶ τὰ συγγενικὰ σπίτια, εἶχε ἀφήσει ὅλη σχεδὸν τὴν φροντίδα στὴν Ζαμπιά,

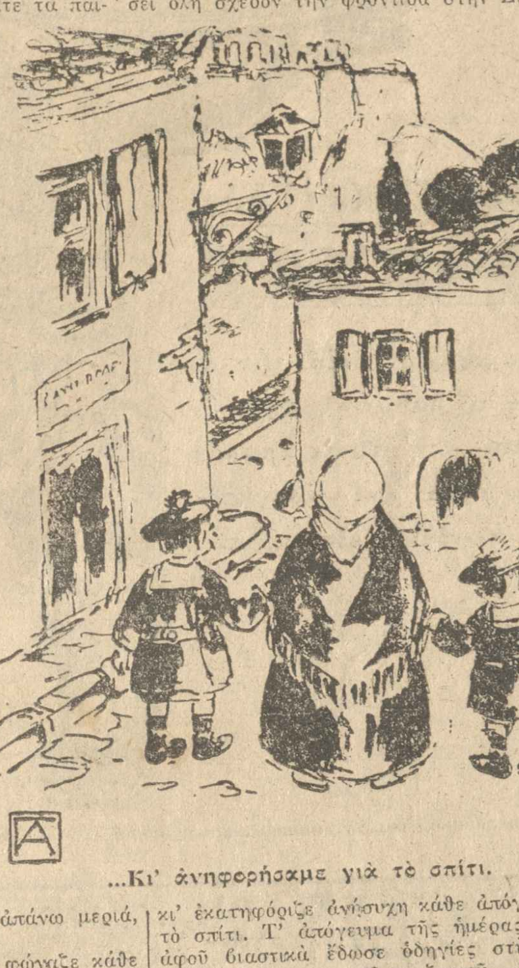

...Κι' ἀνηφορήσαμε γιὰ τὸ σπίτι.

κι' ἐκατηφόριζε ἀνήσυχη κάθε ἀπόγευμα γιὰ τὸ σπίτι. Τ' ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀφοῦ βιαστικὰ ἔδωσε ὁδηγίες στὴ Ζαμπιὰ γιὰ τ' ἀνάπιασμα τοῦ προζυμιοῦ — εἶχαν ὥρες νὰ ζυμώσουν τὰ Χριστόψωμα — κατέβηκε πειὸ βιαστική, καὶ γύρισε ἀργὰ-ἀργὰ πρὸς τὸ βράδυ, ἀμίλητη καὶ κλαμμένη. Μᾶς πῆρε καὶ μᾶς φίλησε, σκουπίζοντας τὰ μάτια μὲ τὴν ἀπαλάμη της, τάχα νὰ μὴν φανῇ, καὶ τὰ κρυφοκουβέντιασαν ὕστερα μὲ τὴ Ζαμπιά. Μοῦ ἔκανε ἐντύπωσι ποῦ δὲν ἐγδύθηκε, μόνο ξεπόρτισε καὶ πάλι σὲ λίγο. Τοῦ κάκου τὴν πρόσμενα γιὰ νὰ ξαναγυρίσῃ, κι' οὔτε τὴν ἄλλη μέρα φάνηκε. Μονάχη παράδειρε ἡ Ζαμπιὰ μὲ τὸ ζύμωμα, μονάχη φρόντισε γιὰ τῖς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ, καὶ πρὸς τ' ἀποσήμερο μᾶς ἔλουσε γιὰ νὰ πᾶμε αὔριο στὴν ἐκκλησιά. Ἡ μέρα μας πέρασε μὲ τὴν ἑτοιμασία τῆς ἐκκλησιᾶς τῆς δικῆς μας, ποῦ ἦταν αὔριο, γυρνῶντας ἀπ' τὴν ἀληθινὴ ἐκκλησιά, νὰ τὴν λειτουργήσουμε. Μὲ τί καμάρι προσμέναμε νὰ ρθῇ αὐτὴ ἡ ἡμέρα. Ἀργὰ τὸ βράδυ γύρισε πειὰ ἡ θειὰ Μαργαρώ, κλαμμένη καὶ θλιμμένη. Μᾶς φίλησε καὶ πάλι μὲ συγκίνησι, σταυρώνοντάς μας τὸ κεφάλι καὶ μᾶς ἔβαλε μονάχη νὰ κοιμηθοῦν.

—Γιὰ νὰ ξυπνήσετε πρωΐ, γυιέ μου, νὰ πᾶμε στὴν ἐκκλησιά.

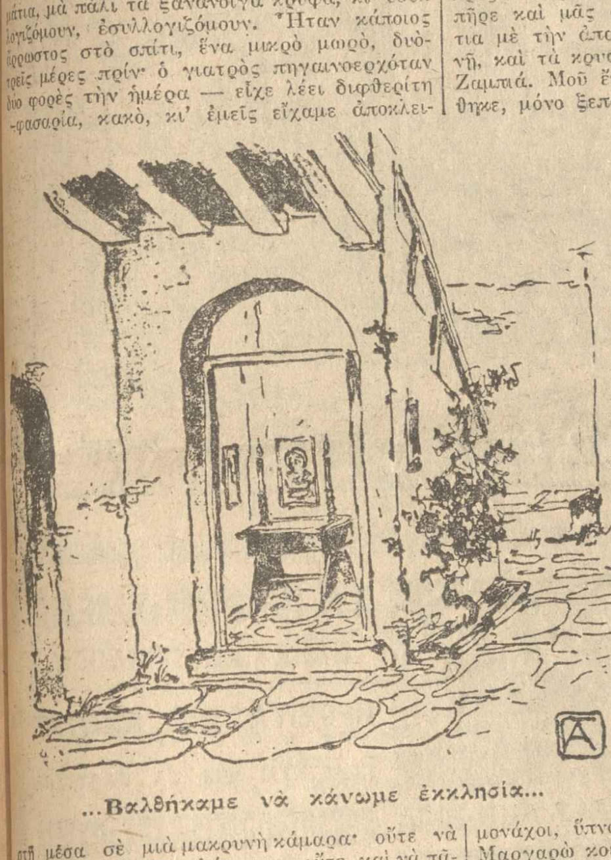

...Βαλθήκαμε νὰ κάνωμε ἐκκλησία...

Ξυπνήσαμε πράγματι πρωΐ, ἀξημέρωτα, μονάχοι, ὕπνος δὲν μᾶς κόλλαγε. Ἡ θειὰ Μαργαρὼ κοιμῶταν ἀκόμη, στὸν καναπέ, κι' ἀκούγαμε τὸ μικρὸ ρουθουνητό της, μικρὸ σὰν σφύριγμα ἀνεπαίσθητο, ρυθμικό, συντροφεύοντας τὸ τὶκ-τὰκ τοῦ ρολογιοῦ, ποῦ μέσα σ' ἕνα πράσινο σπιτάκι, ἀγρυπνοῦσε ἀπάνω ἀπ' τὸ τζάκι. Ὁ ἀέρας φυσομανοῦσε κουνῶντας τὸ σπίτι. Κατεβήκαμε σιγὰ ἀπὸ τὸ κρεββάτι, φορῶντας ὅπως-ὅπως τὰ ροῦχα μας, ἀνοίξαμε τὴν πόρτα καὶ βγήκαμε νὰ καμαρώσουμε τὴν ἐκκλησιά. Εἴχαμε βάλει ἀπὸ βραδὺς κεριὰ στὰ μανουάλια κι' ἐπήραμε κρυφὰ ἀπ' τὴν κουζίνα τὸ μπρούτζινο θυμιατό. Ἦταν σκοτάδι, πίσσα, μὰ τὰ μάτια μας ἔβλεπαν ὅλο τὸ μεγαλεῖο της. Τί ἦταν μπροστὰ σ' ἐκείνη ἡ ἀληθινὴ ἐκκλησιά! Ἔ! τί εἶχε νὰ γίνῃ!

Ξαναγυρίσαμε καὶ πάλι σιγαλά, καὶ πέσαμε, ὅσο ποῦ δὲν μᾶς πρόφθασε ἡ θειὰ Μαργαρώ. Μᾶς ἔντυσε, μᾶς χτένισε, κι' ἐξεκινήσαμε γιὰ τὴν ἐκκλησιά. Ἡ ὧρες μᾶς φάνηκαν αἰῶνες—πότε νὰ τελειώσῃ, πότε! — ὅσο ποῦ τέλειωσε κάποια φορά, μὰ ἀντὶ νὰ πᾶμε πρὸς τὸ σπίτι, κατηφορίσαμε πρὸς τὰ κάτω. Κι' ἡ ἐκκλησιά; Κι' ἡ λειτουργία; Δὲν ἦταν δυνατόν.

— Τ' ἀπόγεμμα, γυιέ μου, τ' ἀπόγεμμα. Σὰν θὰ ξαναϊδοῦμε! Πᾶμε νὰ δοῦμε τὴν μαννοῦλα!

Εἴμαστε ἀμετάπειστοι. Κι' ἡ ἐκκλησία; Κι' ἡ λειτουργία; Μᾶς ἐξήγησε τότε μὲ μισόλογα, πῶς τὸ μικρὸ εἶχε πεθάνει χθές, καὶ ἔπρεπε νὰ γυρίσουμε στὸ σπίτι.

Τὰ μάτια μας γέμισαν δάκρυα, ἀρχίσαμε νὰ κλαῖμε μὲ λυγμούς, μὰ δὲν ἐκλαίγαμε τὸ μικρό, ὅπως ἐνόμιζε ἡ θειὰ Μαργαρὼ ποῦ προσπαθοῦσε νὰ μᾶς παρηγορήσῃ. Ἐκλαίγαμε ἀπὸ πεῖσμα κι' ἀπὸ θυμὸ γιὰ τὴν χαμένη λειτουργιά μας!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΔΩΡΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΔΩΡΑ

ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ, ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ, ΧΡΗΣΙΜΑ

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΛΟΓΙΚΑΣ

Ἐπισκεφθῆτε τὸ ταχύτερον διὰ νὰ προφθάσετε καὶ κάμετε τὴν ἐκλογήν σας, συνοδεύσετε καὶ τὰ παιδιά σας διὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ἀγοράν μας καὶ τὸ Χριστουγεννιάτικο δένδρον.

ΣΙΔΝΕΫ ΝΟΕΛ

ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 3

ΠΡΟΟΔΟΣ Σταδίου 24

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ (1913-1922)

ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΚΤΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ: ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.-ΑΙ 125 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΩΝ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΝ ΑΣΙΑΝ.-ΟΙ ΔΙΣΤΑΓΜΟΙ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

Καὶ κατωτέρω ὁ κ. Βενιζέλος ἐξηγεῖ τὴν σκέψιν του ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν:

«Ἐὰν ἡ γνώμη μου, ἔλεγε πρὸς τὸν Βασιλέα, ἐγίνετο δεκτή, θὰ ἔπρεπε διὰ τῆς παρεμβάσεως τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως ν' ἀσφαλισθῇ ὅτι ἡ Βουλγαρία θ' ἀνελάμβανε νὰ ἐξαγοράσῃ τὰς περιουσίας πάντων ἐκείνων τῶν κατοίκων τοῦ παραχωρηθησομένου ἐκείνου τμήματος, ὅσοι θὰ ἤθελαν νὰ μεταναστεύσουν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος. Συγχρόνως θὰ συνεφωνεῖτο ὅτι θ' ἀντηλλάσσοντο οἱ Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ οἱ κατοικοῦντες ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Βουλγαρίας, πρὸς τοὺς Βουλγαρικοὺς τοὺς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, ἐξαγοραζομένων τῶν περιουσιῶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν δύο Κρατῶν ἀμοιβαίως. Ἐννοεῖται ὅτι ἥ τε ἀνταλλαγὴ αὕτη τῶν πληθυσμῶν καὶ ἡ ἐξαγορὰ τῶν κτημάτων θὰ ἐγίνετο ὑπὸ ἐπιτροπῶν πενταμελῶν».

Δῆλα δὴ θὰ διωρίζετο ἕνας ἀντιπρόσωπος ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἕνας ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τρεῖς ἀπὸ τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ εἰς τὰς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπάς.

Καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ψυχραιμίαν ὁ κ. Βενιζέλος ἦγε τὸ λαμπροφανὲς σχέδιόν του εἰς τὰ ἄκρα:

«Ἡ ἐκτέλεσις πάντων τούτων θὰ προηγεῖτο τῆς ἐκ μέρους ἡμῶν πραγματικῆς παραχωρήσεως τῆς Καβάλας. Οὕτω θὰ ἐπετυγχάνετο ὁριστικὴ ἐθνολογικὴ διαρρύθμισις ἐν τῷ Αἵμῳ καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἰδέα τῆς ὁμοσπονδίας, πάντως δὲ νὰ συνομολογηθῇ συμμαχία ἀμοιβαίας ἐγγυήσεως τῶν Κρατῶν τούτων, ἥτις θὰ ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὰ ν' ἀφοσιωθῶσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς καὶ παντοδαπῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως χωρὶς ν' ἀπορροφηθῶμεν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἀποκλειστικῶς σχεδὸν ἀπὸ τὸ ἔργον τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν ἐνισχύσεως».

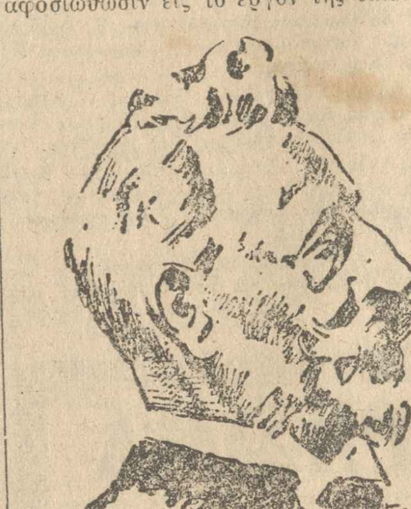

Ὁ Καΐζερ

Ἀλλὰ καὶ μὲ τὰς παραχωρήσεις ταύτας τὰς ὁποίας ἔκαμνεν ἐκ τῆς... Βαλκανικῆς περιουσίας του ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἤλπιζε νὰ μαλάξῃ τὸν πανουργότατον καὶ φιλοδοξότατον Κοβοῦργον τῆς Βουλγαρίας. Δι' ὃ προσέθετεν εἰς τὸ ὑπόμνημα:

«...Ἀτυχῶς ἕνεκα τῆς Βουλγαρικῆς ἀπληστίας δὲν εἶναι καθόλου βέβαιον ὅτι οἱαιδήποτε παραχωρήσεις δύνανται νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν Βουλγαρίαν καὶ νὰ ἀγάγουν αὐτὴν εἰς σύμπραξιν μετὰ τῶν παλαιῶν συμμάχων. Ἐὰν δὲ δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ σύμπραξις τῆς Βουλγαρίας, τότε ἀπαραίτητον εἶναι ν' ἀσφαλισθῇ τοὐλάχιστον ἡ σύμπραξις τῆς Ρουμανίας, διότι ἄνευ τῆς συμπράξεως ταύτης ἡ κάθοδος ἡμῶν εἰς τὸν ἀγῶνα θὰ ἦτο παρακινδυνευμένη. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ἡ Ρουμανία ἀπεφάσιζε νὰ ἐμμείνῃ μέχρι τέλους τοῦ πολέμου ἐν τῇ οὐδετερότητι, θὰ ἔπρεπε τότε ν' ἀποπειραθῶμεν ἐκ νέου τὴν ἐπιτυχίαν συνεννοούμενοι πρὸς διατήρησιν τοῦ Βουκουρεστιανοῦ καθεστῶτος τοὐλάχιστον ὡς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα, μολονότι ἡ ἐφεκτικότης καὶ τὸ ἀναποφάσιστον τῆς Ρουμανίας δὲν παρέχει πολλὰς πιθανότητας ὅτι τοιαύτη συνεννόησις θὰ ἐπιτευχθῇ»: Κατὰ ταῦτα ὁ κ. Βενιζέλος συνίστα διπλῆν ματαιοπονίαν.

Καὶ τὸ ὑπόμνημα ἐτερματίζετο εἰς κεραυνοὺς κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς οὐδετερότητος, δεδομένου ὅτι μετέχοντες τοῦ πολέμου καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ θὰ ἐκερδίζαμεν τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἰσχυρῶν ἐθνῶν: Τὰ γεγονότα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἐκτίμησις αὐτὴ ἐξοφλεῖται —ὡς ἐξωφλήθη: Καὶ πάλιν ὅμως ἂς μὴ προτρέχωμεν τῶν γεγονότων.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΙΣΤΑΖΕΙ

Ὁ Βασιλεὺς διετύπωσεν ἀντιρρήσεις. Ἦτο ἄλλως τε ἑπόμενον. Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἐπανῆλθεν ἐπὶ τοῦ θέματος ἀπευθύνας νέον πρὸς αὐτὸν ἐπιστολιμαῖον ὑπόμνημα τὴν 17)30 Ἰανουαρίου (ν.ἡ.).

Ὡς παρατηρεῖ ξένος συγγραφεὺς ἀσχοληθεὶς μὲ τὴν πρόσφατον Ἑλληνικὴν ἱστορίαν «ἡ μέθοδος αὐτὴ συνομιλίας ἢ συζητήσεως μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ του, ἦτο αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν πρωτοφανής». Ἀλλὰ προδήλως τὰ ὑπομνήματα προωρίζοντο διὰ μόνον τὸν Βασιλέα.

Καὶ τὸ δεύτερον ὑπόμνημα, ὁπωσδήποτε δὲν ἔλεγε διάφορα πράγματα. Συνίστα τὴν παραχώρησιν τῆς Καβάλας ἂν δι' αὐτῆς τῆς παραχωρήσεως θὰ ἠδυνάμεθα νὰ συγκροτήσωμεν παμβαλκανικὸν συνασπισμόν.

«Ἐκ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Βρατιάνο πρὸς τὸν κ. Ψύχαν (πρεσβευτὴν μας εἰς τὸ Βουκουρέστι) βεβαιοῦται ὅτι ἡ Ρουμανία ἀρνεῖται νὰ προέλθῃ εἰς οἱανδήποτε μεθ' ἡμῶν συνεννόησιν πρὸς δρᾶσιν ἀπὸ κοινοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ συνεννόησις αὕτη θὰ ἐστρέφετο κατά τινα τρόπον κατὰ τῆς Βουλγαρίας. Ἡ ἀπάντησις αὕτη σημαίνει νομίζω, ὅτι ἡ Ρουμανία θ' ἀρνηθῇ πολεμικὴν μεθ' ἡμῶν σύμπραξιν, ἐφ' ὅσον ταύτης δὲν θὰ μετεῖχε καὶ ἡ Βουλγαρία. Καὶ ἂν δὲ δεχθῶμεν ὅτι θὰ ἠρκεῖτο εἰς ἐπίσημον δήλωσιν οὐδετερότητος τῆς Βουλγαρίας ἀπέναντι κοινῆς Ἑλληνορουμανικῆς συμπράξεως μετὰ τῶν Σέρβων, εἶναι ἀπίθανον ὅμως ὅτι τοιαύτη ἐπίσημος δήλωσις τῆς Βουλγαρίας ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ. Ἄλλως τε καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον δὲν φαίνεται εὑρίσκον ἀπολύτως ἐπαρκῆ ἀσφάλειαν εἰς τὴν Ἑλληνορουμανοσερβικὴν σύμπραξιν, ἐφ' ὅσον ἡ Βουλγαρία θὰ ἵσταται κατὰ μέρος ἔστω καὶ μετὰ δήλωσιν οὐδετερότητος, ἣν προδήλως θὰ παραβιάσῃ εὐθὺς ὡς εὕρῃ εἰς τοῦτο εὐκαιρίαν.

Καὶ ἐξηκολούθει ἀκατασχέτως ὁ κ. Βενιζέλος:

«Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, νομίζω ὅτι ἐπέστη ὁ χρόνος ν' ἀντιμετωπίσωμεν ἀποφασιστικῶς τὸ πρόβλημα τῶν ἀναγκαίων θυσιῶν ὅπως ἐπιτύχωμεν, εἰ δυνατόν, σύμπραξιν παμβαλκανικήν, πρὸς ἀπὸ κοινοῦ μετοχὴν εἰς τὸν πόλεμον. Τοιαύτη ἀπὸ κοινοῦ ἐνέργεια τῶν Βαλκανικῶν λαῶν, οὐ μόνον θὰ ἠσφάλιζε ὑπὲρ αὐτῶν ἐν πάσῃ περιπτώσει τοπικὴν ἐπικράτησιν ἐν τῷ νοτίῳ θεάτρῳ τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ θ' ἀπετέλει σοβαρὰν ἐνίσχυσιν τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, ἱκανὴν πιθανὸν ὅπως τρέψῃ ὁριστικῶς τὴν πλάστιγγα ὑπὲρ αὐτῶν ἐν τῷ διεξαγομένῳ ἀγῶνι».

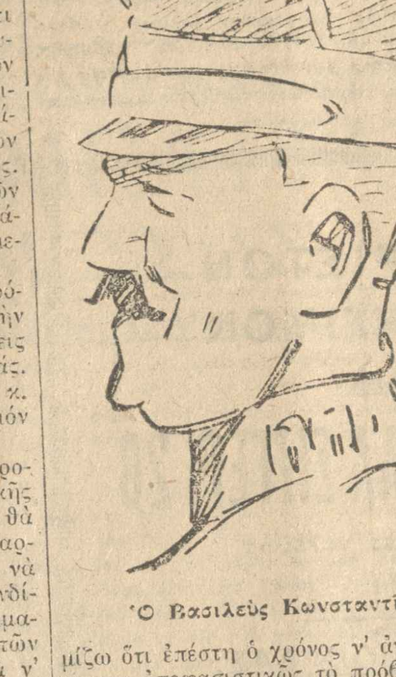

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος

Καὶ τώρα εἰς τὸ ψητό: Εἰς τὸ ζήτημα τῆς Καβάλας:

«Ἡ παραχώρησις τῆς Καβάλας εἶναι βεβαίως θυσία ὀδυνηροτάτη, αἰσθάνομαι δ' αἴσθημα βαθυτάτου ψυχικοῦ ἄλγους εἰσηγούμενος αὐτήν. (Σ. Σ. Ἐγκεφαλικὸς ἄνθρωπος ὡς ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶναι ἱκανὸς διὰ τοιαύτης φύσεως ἄλγη). Ἀλλὰ δὲν διστάζω νὰ τὴν προτείνω, εὐθὺς ὡς λάβω ὑπ' ὄψει τινὰ ἐθνικὰ ἀνταλλάγματα πρόκειται νὰ ἐξασφαλισθῶσι διὰ τῆς θυσίας αὐτῆς».

Ἀκολούθως ὁ κ. Βενιζέλος ἀναφέρεται διὰ μακρῶν εἰς τὰς παραχωρήσεις ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ περὶ τῶν ὁποίων τὸ τηλεγράφημα τοῦ σὲρ Ἔδουαρ Γκρέϋ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον:

«Ἔχω τὸ αἴσθημα, ἔλεγεν, ὅτι αἱ παραχωρήσεις ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ὧν εἰσηγητὴς ἐγένετο ὁ σὲρ Ἔδουαρ Γκρέϋ δύνανται νὰ λάβουν ἔκτασιν τοιαύτην, ὥστε εἰς τὴν ἐκ τῶν νικηφόρων πολέμων προελθοῦσαν διπλῆν Ἑλλάδα νὰ προστεθῇ ἄλλη μία ἐξ ἴσου μεγάλη καὶ ὄχι βέβαια ὀλιγώτερον πλουσία Ἑλλάς. Πιστεύω ὅτι ἂν ἐζητοῦμεν τὸ μέρος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὸ κείμενον δυτικῶς τῆς γραμμῆς, ἥτις ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Ρινέκα πρὸς νότον φθάνει διὰ

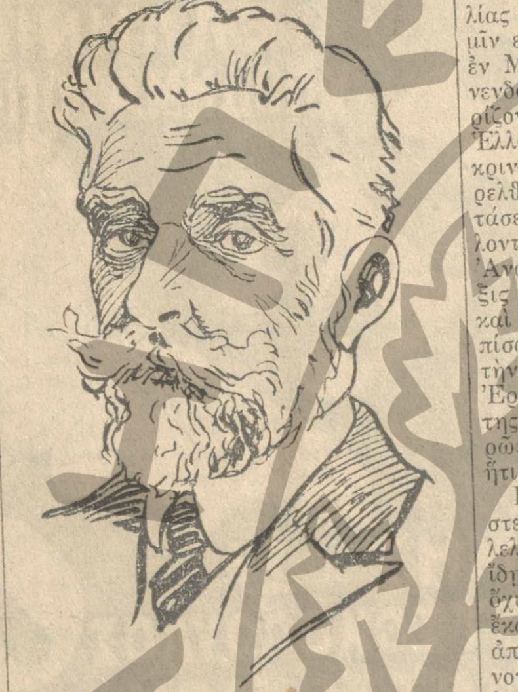

Ὁ τότε πρωθυπουργὸς τῆς Ρουμανίας Ἰονὲλ Βρατιάνο

τῶν ὁρίων Ἀγᾶ—Δάγ, Κεσσὲ—Δάγ, Ἀνομὶ—Δὰγ εἰς τὸ Σουλτὰν—Δὰγ καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ Κεσὲρ—Δάγ, Δουμανίτου—Δάγ, Μυσικοῦ Ὀλύμπου θὰ κατέληγεν εἰς τὸ Κὶζ—Δὰγ ἐν τῷ Ἀδραμυττινῷ κόλπῳ, ἐφ' ὅσον δὲ θὰ ἐπετρέπετο ἔξοδος ἡμῶν εἰς τὴν Προποντίδα — θὰ ὑπῆρχε πολλὴ πιθανότης ὅπως ἡ αἴτησις ἡμῶν γίνῃ δεκτή. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς χώρας ταύτης ὑπερβαίνει, κατὰ πρόχειρον ὑπολογισμὸν τὰ 125.000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα, ἤτοι εἶναι ἴση πρὸς τὴν ἐκ τῶν πολέμων διπλασιασθεῖσαν Ἑλλάδα. Τὸ παραχωρηθησόμενον παρ' ἡμῶν τμῆμα (κοιλάδος Σαρῆ—Σαμπάν, Καβάλας καὶ Δράμας) δὲν ἔχει ἐπιφάνειαν μεγαλυτέραν τῶν 2.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Κατ' ἔκτασιν ἑπομένως ἀντιπροσωπεύει μόνον τὸ ἑξηκοστὸν τῶν ἐκζητουμένων ἀνταλλαγμάτων ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, καὶ χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὡς ἀντάλλαγμα Δοϊράνη—Γευγελῆ, ὅπερ ἐπίσης θὰ ζητήσωμεν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑπὸ ἔποψιν πλούτου ἡ ἀξία τοῦ τμήματος τούτου εἶναι μεγίστη κατ' ἔκτασιν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἀνάλογος πρὸς τὴν [illegible] εἶναι φανερὸν ὅτι δὲν [illegible] πρὸς τὸν πλοῦτον τοῦ τμήματος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, οὗτινος τὴν παραχώρησιν πρόκειται νὰ ἐπιτύχωμεν. Μείζονα βεβαίως σημασίαν ἔχει ἡ προσάρτησις τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τοῦ παραχωρηθησομένου τμήματος. Ἀλλ' ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τοῦ διεκδικουμένου παρ' ἡμῶν τμήματος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀνέρχεται εἰς ὀκτακοσίας καὶ πλέον χιλιάδας ψυχῶν, εἶναι δῆλα δὴ ἀσφαλῶς εἴκοσι καὶ πενταπλάσιος τοῦ παραχωρηθησομένου...».

Τὸ λογικὸν λάθος εἰς τὸ ὁποῖον περιέπιπτεν ὁ κ. Βενιζέλος ἦτο προφανές: Ἤθελε νὰ δώσῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰς χεῖράς του διὰ νὰ λάβῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μόνον δι' αἱματηρῶν, νικηφόρων δὲ πολέμων θὰ ἠδύνατο νὰ κατακτήσῃ: Καὶ τὸ ὁποῖον καὶ κατακτῶν δυσχερῶς θὰ διετήρει... Ἀλλὰ περὶ τούτων ἐν καιρῷ.

Νὰ τεθοῦν κατὰ μέρος οἱ δισταγμοί. Ἰδοὺ τί ἐζήτει ὁ κ. Βενιζέλος ἀπὸ τὸν Βασιλέα. «Τοιαύτη εὐκαιρία οἵα ἡ σήμερον ἐμφανιζομένη εἶναι δύσκολον καὶ ὅλως ἀπίθανον νὰ παρουσιασθῇ πάλιν εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, ὅπως κατακτήσῃ ἀρτίαν τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ ἀποκατάστασιν. Ἐὰν δὲν μετάσχωμεν τοῦ πολέμου, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἔκβασις αὐτοῦ, χάνεται δι' ἡμᾶς ὁριστικῶς κατὰ ἀνθρώπινον ὑπολογισμόν, ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας».

Καὶ ἐξηγεῖ τὴν σκέψιν του ἀκολούθως.

ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΣ

Ἀλλ' ἡ συνέχεια τοῦ ὑπομνήματος εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον λυρική. Ἐλαφρὸς μυστικισμὸς τὴν διαπνέει. Ὁ κ. Βενιζέλος πιστεύει εἰς τὸν ἀστέρα του —καὶ εἰς τὴν μαντοσύνην του.

«Πῶς εἶναι δυνατόν, ἔλεγε, ν' ἀφήσωμεν νὰ παρέλθῃ ἡ ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας παρεχομένη ἡμῖν εὐκαιρία αὐτή, ὅπως πραγματοποιήσωμεν τὰ τολμηρότερα ἡμῶν ἐθνικὰ ἰδεώδη; Ὅπως δημιουργήσωμεν Ἑλλάδα περιλαμβάνουσαν πάσας σχεδὸν τὰς χώρας ἐν αἷς ἐκράτησεν ὁ Ἑλληνισμὸς κατὰ τὸν μακρότατον αὐτοῦ ἱστορικὸν βίον; Ἑλλάδα ἔχουσαν ἔκτασιν ἴσην πρὸς τὰ ἐννέα δέκατα σχεδὸν τῆς Ἰταλίας, περιλαμβάνουσαν εὐφορωτάτας ἐκτάσεις, ἀσφαλίζουσας δὲ εἰς ἡμᾶς τὴν κυριαρχίαν τοῦ Αἰγαίου πελάγους;»

Καὶ συνεχίζων τὴν εὔκολον αὐτὴν ἐπιχειρηματολογίαν ἐπετίθετο κατὰ τοῦ Ἐπιτελείου, τὸ ὁποῖον «παραδόξως» δὲν εὑρίσκετο ἰσχυρὸς ἀπὸ τὰς ἀπόψεις αὐτάς. Τὸ κατηγόρει ἀκόμη ὅτι ἠρνεῖτο εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἱκανότητα νὰ διοικήσῃ χώρας τοσούτης ἐκτάσεως, καὶ ὅτι ἐφοβεῖτο περισσότερον τοῦ δέοντος τὴν Βουλγαρίαν.

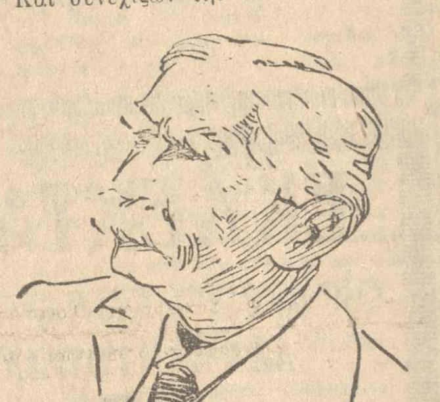

Δημήτριος Ράλλης

Καὶ συνεπέρανεν: «Ὅλη ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ σὲρ Ἔδουαρ Γκρέϋ ἀνάληψις τῆς πρωτοβουλίας ὅπως αἱ Δυνάμεις ἀναγνωρίσουν ἡμῖν εὐρυτάτας ἐδαφικὰς παραχωρήσεις ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀποδεικνύει δι' ἐμὲ ἀναντιρρήτως ὅτι οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀναγνωρίσαντες ἤδη τὴν ζωτικότητα τῆς Νέας Ἑλλάδος εἶναι ἀποφασισμένοι, ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὰς κατὰ Ἰανουάριον παρελθόντος ἔτους γενομένας αὐτοῖς προτάσεις νὰ ὑποστηρίξουν ἡμᾶς ἐν τῷ μέλλοντι ὡς συμμάχους αὐτῶν ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ. Τοιαύτη Ἀγγλικὴ ὑποστήριξις θὰ παρέχῃ ἡμῖν ὅλα τὰ οἰκονομικὰ καὶ διπλωματικὰ μέσα, ὅπως ἀντιμετωπίσωμεν πᾶσαν δυσχέρειαν συμφυῆ πρὸς τὴν τοσοῦτον ἀπότομον αὔξησιν ἡμῶν! Εὐελπιδοῦμεν ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως ταύτης ἡ Ἑλλὰς θὰ δυνηθῇ νὰ βαδίσῃ στερεῶς εἰς τὴν νέα θαυμαστὴ σταδιοδρομία ἥτις διανοίγεται πρὸ αὐτῆς».

Καὶ ὁ μὲν κ. Βενιζέλος ὀρθῶς ἐπίστευεν ὅτι ἡ Ἀγγλία (καλύτερα: οἱ φιλέλληνες Ἄγγλοι) θὰ ἐπροτιμοῦσε νὰ ἴδῃ τὴν Σμύρνην ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ὄχι ὑπὸ τὴν Ἰταλικὴν κατοχήν. Ἀλλὰ τί ἐξαιρεῖ ἡ Ἀγγλία διὰ νὰ μὴ φύγωμεν ἀπὸ τὴν Σμύρνην; Διότι δὲν ἤρκει μόνον νὰ μεταβῶμεν καὶ νὰ σπείρωμεν Ἑλληνικὰ κόκκαλα εἰς τὰ διάφορα «Δάγ»...

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ: — **Τὸ τρίτον ὑπόμνημα τοῦ κ. Βενιζέλου. — Ἡ ἐκστρατεία τῶν Δαρδανελλίων.**

ΠΙΑΝΑ ΣΙΜΜΕΛ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ

Μὲ αὐτόματον φωτεσμόν

ΠΙΑΝΑ ΠΛΕΓΕΛ

ΓΑΛΛΙΚΑ

Οἱ δύο καλύτερες μάρκες τοῦ Κόσμου

Εὐκολίαι πληρωμῆς

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Ἀθῆναι: Πατησίων 28 κάτωθι «Ἀλάμπρας»

Θεσσαλονίκη: Τσιμισκῆ 75

ΤΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ

Δέχεται παραγγελίας διὰ τὰς ἑορτάς

ΘΡΑΚΙΚΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ

Ἡ Ἀννοῦλα τοῦ Μόλτσα ἀποφάσισε, παραμονὲς Χριστούγεννα νὰ πεταχτῇ ἀπὸ τὴν Παληὰ Ἑλλάδα ὡς τὴν Ἀντριανοῦ. Τὴν καλοῦσαν ἀπὸ τὸ δικαστήριο νὰ βρεθῇ ἐκεῖ ποῦ θὰ δικάζονταν μὲ τὸν κατάρατο Ὀβρηγιό, ποῦ ἐπὶ Τουρκίας πῆρε γιὰ μιὰ βοῦκα ψωμὶ τὰ χτήματά τους καὶ τώρα μὲ τὸ Ἑλληνικὸ θὰ τὰ ξερνοῦσε αἷμα.

Ἡ Ἀννοῦλα ὕστερ' ἀπὸ ἕξη χρόνια ξενητειά, ἀπὸ τὸν πρῶτο ἀκόμη διωγμό, ποῦ βρισκότανε στὴν Παληὰ Ἑλλάδα μαζὶ μὲ τὴν μεγαλύτερη της ἀδερφὴ — τὴ χήρα — στοῦ ἀδερφοῦ της τὸ σπίτι, ποῦ δούλευε σιδεροδρομικὸς πολλὰ χρόνια τώρα στὴ γραμμὴ τῆς Λάρισσας, ἀποφάσιζε θέλοντας κι' ἡ μή — ἀδερφοῦ προσταγὴ καὶ δικαστηρίου— μέρες χρονικὲς καὶ παραμονὲς Χριστούγεννα, νὰ ταξιδέψῃ γιὰ τὴ Θράκη.

Μὲ συγκίνησι ἄκουσε ἀπὸ τὸν ἀδερφό της τὴν προσταγὴ τοῦ δικαστηρίου—τὴν κλῆσι.

— Ἀμ' τέτοιον καιρὸ θὰ πάου γιὰ ταξίδι, μέρες χρονιάτικες; Τώρα μεσοχείμωνα θὰ βουλιάζουμ' μέσ' τὶς δρόμ';

— Ἀμ' θὰ πᾶς καὶ τί θὰ κάν'ς. Γιορτὲς ξεγιορτὲς τί χάπια θὰ φᾶς... τῆς εἶπε ἡ ἀδερφή της.

Καὶ ἡ Ἀννοῦλα τοιμάστηκε γοργὰ-κατάγοργα. Γιόμισε τὴ βαλίτσα της, γιόμισε καὶ τὸ μποχτσᾶ της, φορτώθηκε φανέλλες, ρουχικὰ παχνὰ καὶ χοντρά, πῆρε τὰ δυὸ της παλτά, καλτσώθηκε μὲ κάλτσες πλεγμένες μὲ τὸ χέρι καὶ χαιρέτησε τὴν ἀδερφή της μισοχείμωνα καὶ τὸν ἀδερφό. Πήγαινε νὰ παλαίψῃ μὲ τὸν Ὀβρηγιό, ποῦ τῆς ἅρπαξε τὴν πατρικιά της περιουσία κ' ἔχαψε τὰ χτήματά τους γιὰ μιὰ μποιικιὰ ψωμὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

* * *

Ὁ κάμπος τῆς Θράκης, γιομάτος ἀπὸ χιόνια. Γιὰ δεύτερη φορὰ ταξίδευε πίσω γιὰ τὴν Ἀντριανοῦ. Τὰ βουνὰ θαρρεῖς καὶ τὴν χαιρετοῦσαν — ἔτσι τῆς φαινότανε — τὸ πέρασμά της χιονισμένα ὡς τὸν κάμπο κάτω, κι' ὁ κάμπος πάλι τὴν θέμαινε χιονισμένος κι' αὐτός, ὅπως πάντα τὸ Δεκέμβρη μῆνα. Μέσ' ἀπὸ τοῦ τραίνου τὰ θαμπὰ παράθυρα κυττοῦσε δακρυσμένη δεξιὰ κι' ἀριστερά. Τρέχοντας τὸ τραῖνο τῆς περνοῦσε ἀπὸ τὰ μάτια χωριὰ χιονοκουκουλωμένα, ποῦ τὰ πρόδινε μονάχα ὁ καπνὸς ἀπὸ τὰ τζάκια, ποῦ ὑψωνότανε μαῦρος μιὰ καὶ μιὰ γκρίζος, τῆς περνοῦσε ποτάμια, πολιτείες, βουνὰ κι' ὀρμάνια, κάμπους καὶ νεροσυρμὲς καὶ χειμάρρους βαθειούς. Τί μαγικὸ τῆς φαινότανε ὅλο αὐτὸ τὸ ταξείδι! Ὅ,τι ἔβλεπε τῆς κεντοῦσε τὴ μνήμη — τὴν παιδικιά της μνήμη — ποῦ τἆχε ὅλα γραμμένα χαρτὶ καὶ καλαμάρι, καὶ πήγαινε ἡ φαντασία της στὸ πατρικό της σπίτι, στὰ χωράφια, στὰ μποστάνια, στὰ τσαΐρια, στὸ μικρὸ δασάκι πλάγι στὴ Μαρίτσα, στὸ μύλο μὲ τὶς τρεῖς πέτρες, στὰ μπέντια, στὸ χάνι τους, στὴν ἄμετρη αὐλὴ μὲ τὶς ἄσπρες τίτσες, τὶς μέτρητες κόττες καὶ τὶς γαλοποῦλες καὶ τὶς πάπιες καὶ τὶς χῆνες καὶ τὰ γουρούνια καὶ τὰ γουρουνόπουλα καὶ τὰ ἱπποστατικά τους.

Καὶ δοκίμαζε τὴν εὐτυχία τοῦ ταξειδιοῦ, ποῦ πήγαινε νὰ ξαναντικρύσῃ ὅλ' αὐτὰ ἀφημένα στὴ μοῖρα τους ἔρημα καὶ ξένα μέσα στοῦ Ὀβρηγιοῦ τὰ χέρια. Καὶ τὸ ταξεῖδι ἦτανε γοργό.

Τὸ βραδινὸ τῆς ἄλλης ἡμέρας ἀντίκρυζε ἀπὸ μακρυὰ τοὺς ἴσκιους τῆς Ἀντριανοῦς νὰ γράφουνται στὸν ὁρίζοντα. Ξεκαθάρισε τὰ τζαμιὰ τοῦ Σουλτὰν Σελὶμ καὶ τὰ ψηλὰ καμπαναριὰ τῶν ἐκκλησιῶν της. Καὶ χτύπησε ἡ καρδιά της, κι' ἕνα δάκρυ κύλισε στὸ μάγουλό της καυτερό.

Κι' ἁπλώθηκαν στὰ μάτια της τὰ μεγάλα ἐργοστάσια τοῦ σταθμοῦ καὶ ὑψώθηκαν μπροστά της ἡ καμινάδες τῶν ἐργοστασίων. Γνώρισε — ὕστερ' ἀπὸ τέσσερα χρόνια — τὶς ὄχτες τῶν ποταμῶν μὲ τὰ παληὰ αἰωνόβια δέντρα, τὶς ἰτιές, τὰ καβάκια, τὰ πλατάνια, τὰ κυπαρίσσια — τ' ἀγαπημένα τῶν Τούρκων δέντρα.

Κι' ὅταν ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ τραίνου ἀντίκρυσε τὸ μεγάλο γιοφῦρι ποῦ ἀπὸ αἰῶνες ἑνώνει τώρα—καὶ θὰ ἑνώνῃ — τὶς δυὸ ὄχτες τῆς Ἀντριανοῦς, μὲ τὸ Καραγὰτς καὶ τὸ σταθμό, ἔκλαψε ἀληθινὰ ποῦ ἔμπαινε στὴν πατρίδα της Ἑλληνικιά.

Καὶ πάλι λοιπὸν θὰ ξαναπεράσῃ τὰ θρυλικὰ γιοφύρια — Ἑλληνικὰ πλιὰ τώρα, ὅπως μιὰ φορὰ Βυζαντινὰ — καὶ θὰ βρεθῇ ἀνάμεσα στοὺς δρόμους τοὺς στενοὺς καὶ τὰ καλντερίμια τῆς ξακουσμένης πολιτείας; Καὶ θὰ ξαναδῇ τὸ Κονάκι καὶ θ' ἀντικρύσῃ τὰ Τσαρσιά, καὶ θὰ ξαναδιαβῇ τὸν πλημμυρισμένον ἀπὸ ἀνθρώπους Ἀλῆ Πασσᾶ — τὴ θολωτὴ αὐτὴ ἀγορά, ὅπου τῆς Χαλιμᾶς τὰ πλούτη καὶ τῆς Ἀνατολῆς τὰ χίλια μύρια μπαχαρικὰ καὶ πανικὰ μὲ χίλιες φωνὲς τῶν πωλητάδων σ' ὅλες τὶς γλῶσσες πωλιοῦνται;

Τὴν ὥρα τούτη — παραμονὴ Χριστούγεννα — μέσα στοὺς δρόμους τῆς γενέτειρας γῆς — τὰ χιόνια πλημμυροῦσαν. Τὰ σπίτια κουκουλωμένα, τὰ δέντρα μὲ τὰ παγωμένα τους κλαδιά, τὰ βουνὰ σὰν καλύβες στοὺς πάγους μέσα, ὅλα ὅλα τῆς πάγωναν τὴν ψυχή.

Καὶ μὲ πόδι ἀργὸ καὶ δειλὸ ξεκίνησε κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ τραῖνο, γιὰ τὰ πελώριά τους χτήματα στὴν ἀριστερὴ μεριὰ τῆς πολιτείας καὶ τῶν ποταμῶν.

Τὴν ὥρα τούτη ἡ καμπάνες καλοῦσαν ἁρμονικὰ καὶ χαρμόσυνα τοὺς Χριστιανοὺς στὶς ἐκκλησιές. Ντρὰν-ντὰν-ντάν, ντρὰν-ντὰν-ντάν. Τί βαρειὰ καὶ σιγανά, ὑψηλὰ καὶ γρήγορα. Τί ἁρμονία! Ἤτανε οἱ ἴδιοι ἦχοι ποῦ ἄκουε μπροστὰ ἀπὸ πολλὰ χρόνια κορούλα μικρὴ καὶ παιγνιδιάρα, ὅταν ζοῦσε ἡ μαννοῦλα της κι' ὁ πατέρας της, νοικοκύρης καὶ δουλευτής, εὐτυχισμένος καὶ καλότυχος. Οἱ ἴδιοι ἦχοι ποῦ τὴν γαλούχησαν τόσα Χριστούγεννα καὶ Πάσχα, τόσους Ἀγιθόδωρους καὶ Ἀγιγιώργηδες. Θαρρεῖς καὶ ξαναγύρισαν μονομιᾶς τὰ παληά της χρόνια. Πήγαινε νὰ πιστέψῃ πῶς δὲν ἐπέρασαν ἀπὸ πάνω της τὰ τόσα χρόνια — πόσα; ποιὸ κορίτσι θὰ μᾶς τὸ πῇ; — ἡ τόσες καταστροφές, τὰ τόσα μαρτύρια μιᾶς φαμελιᾶς σὰν τὴ δική της, οἱ τόσοι θάνατοι καὶ ἡ διάλυσι μιᾶς οἰκογένειας πατριαρχικιᾶς. Θαρρεῖς γύτανε τὴν ὥρα αὐτὴ ἡ Ἀννοῦλα μὲ τὶς ξανθὲς κοτσίδες στοὺς ὤμους σὰν παλαμάρια καραβιοῦ, μὲ τὰ ξανθὰ μάτια καὶ τὰ ροδοκόκκινα μάγουλα, ποῦ πήγαινε στῆς θείτσας της τῆς Μαριγῶς, ἢ στοῦ μπάρμπα της τοῦ Γιωργῆ νὰ παίξῃ τὸ κρυφτοῦλι ἢ νὰ πηδήξῃ τὸ σκοινὶ ἢ νὰ κυνηγήσῃ τὸ βεργὶ μέσα στὸν πλακόστρωτο αὐλόγυρό της, καὶ ποῦ βαρυότανε ν' ἀκούῃ τὴ μάννα της νὰ τὴν φωνάζῃ μὲ μιὰ φέτα ψωμὶ ἀλειμμένη μὲ γλυκὸ στὰ χέρια: «Ἔλα λιὸ χρυσή μου, ἔλα λιό!»

Δὲν ἔβλεπε τίποτ' ἄλλο βαδίζοντας παρὰ τὸ ὅραμα αὐτὸ τὸ γλυκό, καὶ τ' ὄνειρό της τὸ μάγο. Καὶ τὰ πόδια της παγωμένα καὶ ξυλιασμένα γρούτ-γρούτ πάνω στὰ χιόνια, ἄφιναν τὰ ἴχνη τους, τὰ σημάδια τους, ὅπως μιὰ φορὰ παιδὶ ἀγαποῦσε νὰ πατᾷ στ' ἀπάτητα χιόνια κάνοντας σχήματα φανταστικά.

Σημείωνε τὸ διάβα της, ἕνα διάβα τόσο ἀναπάντεχο.

Καὶ στριφογύρισε τὸ μεγάλο δρόμο, ἄλλου τὸν ἴδιο κι' ἀπαράλλαχτον, κι' ἄλλου ἐρειπωμένον μὲ τὰ σπίτια νὰ χάσκουν καὶ σὰ σκελετοὶ ἀνθρώπινοι νὰ στέκουν ὀλόρθα, γιὰ νὰ μολογοῦν πῶς μιὰ φορὰ κεῖ μέσα βασίλευε ζωὴ καὶ χαρὰ — ζωὴ φαμελιῶν ποῦ σκόρπισαν, ποῦ χάθηκαν, ποῦ ἔρρεψαν, ποῦ δὲν εἶνε πειά...

Καὶ ἡ καμπάνες πάντα χτυποῦσαν ὅμοια καὶ ἴδια. Ντρὰν-ντὰν-ντάν, ντρὰν-ντὰν-ντάν. Διαβάζεται ὁ μεγάλος ἑσπερινός.

Ἕνα παράθυρο κεῖ δὰ κρέμεται πεσμένο. Στέκει βουβὸ καὶ χιονισμένο. Τὸ χιόνι κάθησε πάνω του, ὅπως θὰ καθότανε κι' ἂν ἦταν ὀλόρθο στημένο, ὅπως στοὺς καλοὺς καιρούς. Νά, ἡ θύρα κι' ἡ σκάλα γκρεμισμένη κάτω. Τὶς ἔχει μισοθάψει τὸ χιόνι βαρὺ καὶ κρύο. Τὰ ἔχει ὅλα ντύσει, σὰν τὸ σάβανο τὸν πεθαμένο. Ὅλα τὰ σαβάνωσε σιωπηλά, βουβά. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Ἁγιαβαρβάρας, ποῦ βαρβαρώνει, καὶ τ' Ἁγισάββα ποῦ σαβανώνει καὶ τ' Ἁγινικόλα ποῦ παραχώνει, κατὰ τὴ λαϊκιὰ γνώμη, ὅλα πέρα πέρα μὲ τὸ χιόνι, ταχτικὰ κάθε χρονιά.

Καὶ προχωρᾷ ἡ Ἀννοῦλα, τώρα μισογερασμένη μὲ τὸ πόδι ἀργὸ καὶ τὸ νοῦ συνεπαρμένο ἀπὸ τὸ θλιβερὸ αὐτὸ ὅραμα. Καὶ οἱ Ἀγιθόδωροι χτυποῦν γιορτερὰ γιὰ ὅσους ὑπάρχουν ἀκόμα, γιὰ ὅσους ξανάζησαν μέσ' ἀπὸ τὸ χαμὸ καὶ τὸ κυνήγημα τῶν Βουργάρων καὶ Τούρκων.

Καὶ νά, ἀντικρύζει τώρα τὶς μεγάλες — μεγαλόπορτες τοῦ σπιτιοῦ της, ὅπου εἶδε τὸ πρῶτο τοῦ ἥλιου φῶς. Νά, τὰ τζάμια τῶν παραθυριῶν τους — ὅσα ἔμειναν — ἀσημένια ἀπὸ τὸν γκρίζον οὐρανὸ καὶ τοῦ χιονιοῦ τὶς ἀνταύγειες. Νά, ἡ σκάλα τους ἡ μεγάλη πλαγιασμένη τώρα ἀπὸ τοῦ χρόνου τὰ χτυπήματα.

Ἡ λεύκα μόνο χιλιόκλαδη, ὑψώνει ἀκόμα τὸ ὑπέρκαλο μπόγι της καὶ σεῖ τὰ κλαδιά της— τὰ καταραμένα ἀπὸ τὴ μάννα τοῦ Χριστοῦ νὰ τρέμουν — παγωμένα. Ὤ, τί τραγοῦδι λυπητερό, τί τραγοῦδι γιὰ θρήνου κλάμμα! Ἐδῶ ὁ τοῖχος γκρεμισμένος χάσκει. Τοῦ πηγαδιοῦ ἡ σκέπη ἄφαντη καὶ χαμένη. Πάει.... δὲν εἶνε... οὔτε σκέπη οὔτε τροχός, οὔτε γοῦρνες — ποῦ ποτιζότανε τόσα ζῶα τοῦ ἱποστατικοῦ.

Μπαίνοντας στὶς ξώπορτες, φώναξε ἄθελα μὲ τὴ φωνὴ κομμένη: «Μητέρα μου, μητέρα! Μητέρα λιό, δὲν κραίν'ς;»

Μὰ δὲν τῆς ἀποκρίθηκε καμμιὰ γνώριμη φωνή. Μόνο ἕνας σκελεθρωμένος ἄνθρωπος φάνηκε ν' ἀνοίγῃ ἀπὸ τὸ χαγιάτι τὴν πόρτα τοῦ κάτω δωματίου, ποῦ ἦταν ἡ ἀποθήκη τοῦ σπιτιοῦ: «Ποιὸς εἶνε, ἀκούστηκε, ποιός;»

— Ἐδῶ δὲν εἶνε τὸ σπίτι τῆς κόνα Κατίγκως; ρώτησε ἡ Ἀννοῦλα ὄχι γιὰ νὰ βεβαιωθῇ, μὰ γιὰ νὰ τ' ἀκούσῃ ἀπὸ τὸ στόμα ἄλλου. Δὲν εἶνε τὰ χτήματά της; πρόσθεσε.

Μὰ τὸ πάφλασμα τοῦ νεροῦ ποῦ χυνότανε δυνατὸ στὰ ἴδια ἐρειπωμένα κανάλια τοῦ ὑδρόμυλοῦ τους καὶ τ' ἀντίκρυσμα τοῦ μεγάλου, σάπιου πειά, ἀκίνητου τροχοῦ, τὴν ἔκαναν νὰ βγάλῃ μιὰ φωνή, ἕνα κλάμμα πένθιμο καὶ θλιβερό: «Ἄχ μητέρα μου, μητέρα λιό, ποῦ εἶσαι, ποῦ κοίτεσαι θαμμένη;»

Τὸ κλάμμα της τὴν ἔπνιξε, τὰ δάκρυα πλημμύρισαν τὰ μάτια κι' ἔβρεξαν τὰ μάγουλα — τ' αὐλακωμένα τῆς ἀνύπαντρης κόρης —τῆς μισογεροντοκόρης, ποῦ μονομιᾶς θυμήθηκε ὅλα τὰ περασμένα της χρόνια, τὶς εὐτυχίες, τὶς χαρὲς τῶν τέτοιων ἡμερῶν, τὰ χάχανα τὰ παιδιακά, τοὺς χορούς, τὰ τόσα ἀγαθὰ μιᾶς ζωῆς εὐτυχισμένης... κι' ἀγύριστης. Ποιὰ ἦταν ἡ σκιὰ αὐτὴ ποῦ ἀπολογήθηκε; Καὶ γνώρισε μέσα στὸ σούρουπο τὸν παληό τους ἐπιστάτη λυωμένο καὶ μισοπεθαμμένο, ποῦ φύλαγε τὰ χαλάσματα ἑνὸς πύργου, μιᾶς ζωῆς τόσο λαχταριστῆς..

— Παιδί μου, παιδί μου, εἶπε κλαμμένα καὶ τὴν ἔσφιξε στὴν ξεσκισμένη του ἀγκαλιά. Ἐδῶ, ἔλεγε κλαίγοντας, μ' ἄφηκε ὁ παλιοβρηγιός, νὰ κάθουμαι, ἀφόντας ἦρθε τὸ Ἑλληνικὸ καὶ νὰ φυλάω τὸ θάνατο μέσα στὰ χαλάσματα τοῦτα.

Κι' ἔκλαψαν σφιγμένοι οἱ δυὸ μαζί. Ἡ καμπάνες ξαναχτύπησαν. Τὴν ὥρα τούτη οἱ παπάδες θάψελναν τὸ «φῶς ἱλαρὸν» ἢ θὰ διάβαζαν τὶς προφητεῖες. Σὲ λίγο ἀκόμα καὶ θάψαλναν «ἡ γέννησί σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν», ὅπως κάθε χρονιὰ τὴν ἴδιαν ὥρα...

Στὰ πισινὰ τοῦ σπιτιοῦ κυπαρίσσια — τῆς πίσω αὐλῆς, ὅπου τὸ μεγάλο τους χάνι ἐρημικό, ὁ ἄνεμος σφύριζε καὶ λύγιζε τὶς κορυφές τους. Μιὰ τούφα—μιὰ σειρὰ μαζεμμένα κυπαρίσσια ἔβλεπες νὰ κορφοδέρνουνται καὶ νὰ κορφολιγᾶνε... νὰ κλαῖνε. Ἔτσι φαινόντανε στὴν ἀράδα, σὰν καλόγεροι ἠσκιωμένοι νὰ ψάλνουν τοὺς πολυέλεους καὶ τὶς κατεβασίες, τὰ τερερὲμ καὶ τ' ἀνενά, ἀνάμεσα στὸ θαμπὸ φῶς τῶν καντηλιῶν καὶ τῶν κεριῶν τὸ τρεμάμενο καὶ τὸ λιπόψυχο.

Τὰ νερὰ κατρακυλοῦσαν στὰ ἴδια μπέντια καὶ τὰ ἴδια χαλασμένα κανάλια, ξεγλυστρῶντας σὲ πολλὲς μεριὲς ἀπὸ τὰ χαλάσματα.

Ὁ μῦλος ἀκούνητος καὶ πεθαμένος... χαλάσματα κι' αὐτός.

Τὸ σκοτάδι ἁπλωνότανε πλειότερο τὴν ὥρα αὐτὴ καὶ σκέπαζε τὰ χαλάσματα καὶ τἄδινε μιὰ μυστηριώδη ὄψι. Φαινότανε σὰν δράκου παλάτια. Τὴν ὥρ' αὐτὴ ἔκραξε ἡ κουκουβάγια, κι' ὁ γκιώνης ἀπὸ τὰ κυπαρίσσια ἄφηκε τὴ μονότονη κρωξιά του.

Στὴν ψυχὴ τῆς Ἀννοῦλας ἀνέβηκε ἕνα πένθος.

Μὲ τὸ κερὶ στὸ χέρι τώρα ἡ Ἀννοῦλα ἀνέβη τὴ μισοπεσμένη σκάλα. Τὴν ἀκολουθοῦσε ὁ γέρω ἐπιστάτης βογγῶντας. Μπῆκε θύρες κράνοιχτες καὶ σκελεθρωμένες, ἀγνάντεψε ἀπὸ παράθυρα ὀρθάνοιχτα, πάτησε σὲ πατώματα τρύπια, εἶδε ἀπὸ ντουβάρια πεισμένα, ἔννοιωσε χεροπιαστὰ τοὺς ξυλένιους σκελετοὺς τῶν τοίχων, ἀγνάντεψε τὸν οὐρανὸ ἀπὸ τὰ πεσμένα ταβάνια καὶ μίλησε μὲ τ' ἄστρα μὲ τὰ τρεμάμενα ἄστρα τῶν μάγων, ὅπως μιὰ φορὰ παιδί, ὅταν ρωτοῦσε τὴ γιαγιά της τέτοια νύχτα, πηγαίνοντας συνοδειά της νὰ μεταλάβῃ «Γιαγιάκα καὶ ποιὸ εἶνε λιῶ, τ' ἄστρο τῶν μάγων;» γιὰ ν' ἀκούσῃ: «Ξαίρου καὶ γὼ, παιδί μου, ἡ ἀγράμματη!»

Ἀφίνοντας τὸ κερὶ ἀγκάλιασε τὸ γέρω ἐπιστάτη, σὰν ἕνα σκελετὸ θανάτου κι' ἔκλαψε πικρά.

Ἔτσι μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι στὸν κόρφο τοῦ γέρου, εἶδε νὰ περνᾷ ὅλη τους ἡ ζωή, ὅλη τους ἡ εὐτυχία ἀπὸ τὰ μάτια της κατεβατὸ-κατεβατό.

— Παιδί μου μὴν κλαῖς. Αὐτὰ ἔχ' ὁ ντουνιᾶς. Κάτω σᾶς ἔχω μαζεμμένα ξύλα πολλὰ ἀπ' ὅλο σας τὸ χτῆμα γιὰ νὰ ξαναχτίσετε τὸ καλύβι σας καινούργιο. Ἐδῶ εἶνε χαλάσματα γιὰ τὶς κουκουβάγιες καὶ τοὺς γκιώνηδες καὶ τοὺς γέρους σὰν καὶ μένα...

Καὶ πρόσθεσε ρωτῶντας:

— Τί κάνει, παιδί μου, ἡ Ἑλένη, ὁ Γιώργης τί κάνει; Ἡ γερωσύνη ὅλα τὰ γιατρεύει. Τώρα μὲ τὸ Ἑλληνικὸ ἐδῶ θὰ ξαναχτίσετε τὴ παληὰ ζωὴ τῶν Μόλτσαδων. Καὶ γὼ μαζί σας... θὰ πεθάνω.

Ἡ καμπάνες τῶν Ἀγιθόδωρων ξαναχτύπησαν τὴν ἀπόλυσι τοῦ ἑσπερινοῦ.

Ἡ Ἀννοῦλα, τὸ παληὸ ξανθὸ κορίτσι — κόρη τώρα ἀνύπαντρη μὲ ζάρες πανωτὲς στὸ πρόσωπο, χάλασμα κι' αὐτὴ μέσ' τὰ χαλάσματα, μὲ τὰ μαλλιὰ ἄσπρα καὶ τὰ δόντια πεσμένα, παραμονὴ Χριστούγεννα μὲ τῆς καμπάνας τὰ χτυπήματα ξανάπαιρνε πίσω τὰ χτήματά της. Ὁ Ὀβρηγιὸς ποῦ τὰ χάλασε θἄδινε τώρα λόγο στὴ δικαιοσύνη.

* * *

Ἡ Ἀντριανοῦ μὲ τὰ ποτάμια της τὰ τρία, μὲ τ' ἀμέτρητά της γιοφύρια, χιονισμένη καὶ κάτασπρη, κάπνιζε τὸν οὐρανό, στέλνοντας ἀπὸ μύρια τζάκια τοὺς μαύρους καπνοὺς τῆς ζεστῆς στιᾶς ποῦ ροκάνιζε τὰ ξεροκούρβαλα τοῦ θρακιώτικου κάμπου.

Τὸ Κάραγατς ἔπεφτε κι' αὐτὸ στὸν ὕπνο γιὰ νὰ ξυπνήσῃ πέρ' ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα νὰ πάῃ μὲ τὸ φανάρι στὸ χέρι στὴν ἐκκλησιά, ν' ἀκούσῃ τὰ τροπάρια τῆς ἀκολουθίας καὶ τὸ «Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε...»

Ἡ Ἀννοῦλα Μόλτσα, θλιμμένη καὶ κλαιούμενη, βροντοῦσε τὸ σπίτι τῆς ξαδέρφης της, νὰ μπῇ τέτοια βραδυά, ζητῶντας μιὰ γωνιά, ἕνα σκέπασμα, καὶ μιὰ φέτα ψωμὶ νὰ γλυκάνῃ τὸ κατάπικρο στόμα της. Αὔριο θὰ περνοῦσε πάλι Χριστούγεννα μέσ' τὰ χαλάσματα, ἀνεβοκατεβαίνοντας τὰ ἐρειπωμένα σκαλιά, δρασκελίζοντας τὰ πεσμένα καὶ χιλιότρυπα πατώματα, σκαλίζοντας τ' ἄδεια της τὰ πλιὰ σεντούκια, μοιρολογῶντας τέτοια μέρα χρονικὴ μέσ' τὰ χαλάσματα.

Π. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤ. ΑΡΒΥΛΛΟΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΩΝ Η «ΔΡΑΣΙΣ»

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Συνεργατικῆς Ἀρβυλλουποδηματοποιῶν ἡ «Δρᾶσις» εἰς Γεν. Συνέλευσιν τὴν 2 Ἰανουαρίου 1928, εἰς τὸ ἐργοστάσιον ὁδὸς Πανὸς ἐνταῦθα, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π.μ., μὲ θέματα:

1) Ἐκλογὴ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἐντολὴ συνάψεως Δανείων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ ἔτους 1928.

Ὁ Γραμματεὺς

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓ. ΑΡΒΥΛΛΟΫΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΩΝ Ο "ΦΟΙΒΟΣ,,

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Συνεργατικῆς Ἀρβυλλοϋποδηματοποιῶν ὁ «Φοῖβος» εἰς Γεν. Συνέλευσιν τὴν 2 Ἰανουαρίου 1928, εἰς τὸ ἐργοστάσιον—ὁδὸς Γεωργίου Σκουζὲ ἀρ. 4 —Πειραιᾶ, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π.μ. μὲ θέματα:

1) Ἐκλογὴ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίων.

2) Ἐντολὴ συνάψεως Δανείων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ ἔτους 1928.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΟΣΜΑΣ ΘΕΜΕΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Α. Ε.

Κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 17ης Ὀκτωβρίου 1927 διατάγματος τοῦ ὑπὸ ἐκτάκτων γενικῶν συνελεύσεων τῶν μετόχων τῆς 25ης Μαΐου 1927 ψηφισθέντος νέου καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρείας, καθ' ὃ τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον ταύτης ὡρίσθη εἰς λίρας στερλίνας 240000—ἐξ ὧν λίραι στερλίναι 190000—ἀποτελοῦσι τὸ ὁλοσχερῶς καταβεβλημένον μέρος αὐτοῦ, ἀντιπροσωπευόμενον δι' ἰσαρίθμων μετοχῶν ἐκ μιᾶς λίρας στερλ. ἑκάστης, καλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι ὅπως προσαγάγωσι τὰς ἑαυτῶν μετοχὰς πρὸς ἀνταλλαγὴν διὰ προσωρινῶν τίτλων ἐμφαινόντων τὴν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἐπελθοῦσαν μετατροπὴν εἰς τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον.

Ἡ τοιαύτη ἀνταλλαγὴ ἄρξεται ἀπὸ τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1928, ἀφ' ἧς οἱ κάτοχοι μετοχῶν δέον νὰ καταθέτωσι ταύτας, φερούσας τὰς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 26 μερισματαποδείξεις εἰς τὰ ἐνταῦθα γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (5, ὁδὸς Ἀριστείδου), θὰ λαμβάνωσι δὲ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν σημερινῶν μετοχῶν των τούτων ὀνομαστικῆς ἀξίας 75 δραχμῶν ἑκάστης, ἀκυρουμένων, προσωρινὸν ἢ προσωρινοὺς τίτλους ἴσου ἀριθμοῦ μετοχῶν ὀνομαστικῆς ἀξίας μιᾶς (1) λίρας στερλίνας ἑκάστης.

Αἱ μετοχαί, αἱ μὴ τυχὸν ὑποβληθεῖσαι εἰς σφράγισιν διὰ τὴν γενομένην κατὰ τὸ ἔτος 1920 μείωσιν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, θ' ἀνταλλάσσωνται ὡσαύτως διὰ τῶν αὐτῶν προσωρινῶν τίτλων, ἐφαρμοζομένης ὅμως τῆς τότε μειώσεως, διὰ τῆς καταργήσεως μιᾶς μετοχῆς ἐφ' ἑκάστης ἑξάδος τοιούτων καὶ ἀντικαταστάσεως τῆς καταργουμένης διὰ τίτλου ἐπικαρπίας.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 25 μερισματαπόδειξις τῶν σημερινῶν ἀκυρωθησομένων μετοχῶν διατηρουμένη παρὰ τῶν κατόχων, θὰ παράσχῃ αὐτοῖς δικαίωμα ἐπὶ τῆς πρώτης μελλούσης διανομῆς κερδῶν.

Οἱ προσωρινοὶ τίτλοι φέροντες προσηρτημένην τὴν ἄνω μερισματαπόδειξιν, θὰ εἶνε διαπραγματεύσιμοι ἀμέσως ἅμα τῇ ἐκδόσει των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου 1927
(Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον)

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ Ο "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ,,

Πρόσκλησις
Πρακτικῶν Φαρμακοποιῶν

Προκειμένου νὰ πληρωθῇ κενὴ θέσις βοηθοῦ τοῦ φαρμακείου τοῦ Θεραπευτηρίου, καλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ καταλάβωσι ταύτην καὶ ἔχοντες ἱκανὴν πεῖραν λόγῳ προϋπηρεσίας εἰς φαρμακεῖα δεόντως πιστοποιουμένην ὅπως ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Θεραπευτηρίου σχετικὴν αἴτησιν μεθ' ὅλων τῶν πιστοποιητικῶν μέχρις 29ης Δεκεμβρίου ἐ.ἔ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου)

ΥΠΕΡΕΧΟΜΕΝ
Εἰς τὰ μοντέρνα
ΒΑΖΑ
Τὰ ἄφθονα καὶ σπάνια
ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ
ΔΕΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΟΝ
ΓΟΥΣΤΟ
ΦΥΤΑ
ὅλων τῶν εἰδῶν διὰ σαλόνια
ΑΓΓ. ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ & Σια
ΣΤΑΔΙΟΥ 19

ΔΙΑ ΤΑ ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ σας, ἰσχιαλγίας, ρευματισμούς, διὰ τὴν γρίππην σας μεταχειρισθῆτε
THERMOSINE LAROCHETTE
καταπληκτικῶς ἀνωτέραν παντὸς παρεμφεροῦς προϊόντος. Ζητεῖτε ἀπὸ τὸν φαρμακοποιόν σας τὸ κυτίον μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ καλογήρου.

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

"ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,,

«ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ» Δευτέραν, 6 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.
«ΖΑΚΥΝΘΟΣ» Τρίτην, 6 μ.μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν.
«ΝΑΥΣΙΚΑ Γ'» Τρίτην 6 μ.μ. Χαλκίδα Βόλον, Θεσ)νίκην, Δάφνην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς, Κάστρον, Μούδρον, Μήθυμναν, Μυτιλήνην, Πλωμάριον, Χίον, Πειραιᾶ.
«ΑΓΓΕΛΙΚΗ» Τρίτην, 6 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Ἅγ. Νικόλαον, Παχ. Ἄμμον, Σητείαν.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΝΤΟΝΗ
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας Τηλ. 11-54
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, 61 Μακρᾶς Στοᾶς Τηλ. 1-41
ΤΜΗΜΑ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑΣ
Ἐκδίδομεν εἰσιτήρια ὅλων τῶν Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν, καὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)
ΤΑΧΙΣΤΗ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜΜΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμηγὸν
"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ,,
Τὴν 31ην Δεκεμβρίου, Σάββατον 2 μ.μ.
Τὸ θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον
"ΑΝΔΡΟΣ,,
Τὴν 14 Ἰανουαρίου Σάββατον 2 μ.μ.
ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προτιθέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικά των εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρεσίας.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ. 2.27

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανείων κολοσσῶν:
"ΒΥΡΩΝ,,
Τὴν 2αν Φεβρουαρίου 6 μ. μ.
"ΕΔΙΣΣΩΝ,,
τὴν 25 Φεβρουαρίου 6 μ. μ.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6.44.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη, τηλ. 2.27.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι Πελοποννήσου:
ΑΘ. ΓΚΟΥΖΟΥΛΗΣ καὶ ΥΙΟΙ
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ΔΙΑ ΔΩΡΑ
Τσάντες γυναικεῖαι μοδέρνες
porte feuilles
bibelots porcelaine
KOSMOS
ΣΤΑΔΙΟΥ 31

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ
Τὰ χειροποίητα ὑποδήματα
ΤΙΜΟΛΕΟΝΤΟΣ
Στερεότης — Κομψότης
ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ
Ἀνδρῶν δρχ. 275—300
Γυναικῶν » 250—300
Αἰόλου 122

Η ΣΥΦΙΛΙΣ
θεραπεύεται τώρα τελείως μὲ τὰ χάπια τοῦ ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ
τὰ ὁποῖα ἀντικαθιστοῦν τὰς ἐνέσεις τοῦ 606, καὶ δὲν βλάπτουν καθόλου τὸν ὀργανισμόν, γιατὶ εἶναι καθαρὰ ἀρσενοβενζόλη, μὴ ἐμπεριέχοντα οὔτε ἴχνος ὑδραργύρου, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, λαμβανόμενος ἐσωτερικῶς καταστρέφει οὖλα, ὀδόντας, στόμαχον καὶ νεφρούς, οὐδὲ βισμούθιον, τὸ ὁποῖον ἐπίσης λαμβανόμενον ἐσωτερικῶς οὐδεμίαν μὲν ἐπίδρασιν ἔχει ἐπὶ τῆς Συφιλίδος, προκαλεῖ ὅμως ἔντονον δυσκοιλιότητα.
Τὰ χάπια τοῦ Τρεπαρσὸλ εἰς διάστημα δέκα ἑβδομάδων μεταβάλλουσιν τὴν ἀντίδρασιν Βάσσερμαν ἀπὸ καθαρῶς θετικὴν εἰς ἀρνητικὴν καὶ καθαρίζουν τελείως τὸν ὀργανισμόν. Ὁδηγίαι Συφιλιδολόγου Γ. Χεκίμογλου Χαρ. Τρικούπη 14, Ἀθῆναι.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ ἵδρυσις Γεωργικῆς Σχολῆς ἐν Ρεθύμνῳ

ΡΕΘΥΜΝΟΝ (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις) Ἀπὸ μακροῦ χρόνου καταβάλλονται ἐνέργειαι παρὰ τῶν κοινοτήτων καὶ πολλῶν ἄλλων ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου μας πολιτῶν πρὸς ἵδρυσιν Γεωργικῆς Σχολῆς εἰς τὸν νομόν μας, καὶ δὴ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀμαρίου, προωρισμένης μεγάλως νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν γεωργικὸν πληθυσμὸν τοῦ νομοῦ μας καὶ νὰ παρέξῃ σπουδαιοτάτην συμβολὴν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καλλιέργειαν, τῆς ὁποίας ὅλοι αἰσθανόμεθα τὴν σημασίαν. Αἰτήσεις πρὸς τοὺς ἁρμοδίους συνετάχθησαν, ἐκκλήσεις πρὸς τοὺς βουλευτὰς τοῦ νομοῦ μας καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἐγένοντο, χωρὶς μέχρι σήμερον νὰ κατορθωθῇ νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ διακαὴς οὗτος πόθος μας. Ἐπληροφορήθημεν μόνον ὅτι τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον ἤκουσεν εὐμενῶς τὴν παράκλησίν μας ταύτην, φαίνεται δὲ διατεθειμένον νὰ προβῇ εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς εἰς τὴν μονὴν Ἀσωμάτων, ἔνθα παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ ἐφεδρικοῦ ταμείου καὶ τῆς μοναστηριακῆς ἐπιτροπῆς ὁ ἀπαιτούμενος χῶρος δωρεάν.

Α.

Χωροφύλαξ τραυματίζων

ΧΑΝΙΑ (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Χθὲς τὸ ἀπόγευμα αἱματηρὸν δρᾶμα ἔλαβε χώραν εἰς τὴν πόλιν μας, τοῦ ὁποίου ἥρως ὑπῆρξε, δυστυχῶς, ὄργανον τῆς τάξεως, ὁ χωροφύλαξ Γ. Πατρουδάκης.

Ὁ χωροφύλαξ Πατρουδάκης, συναντήσας καθ' ὁδὸν τὸν ὁμοχώριόν του Γ. Κριαρᾶν, ὅστις πρό τινος εἶχε φονεύσει τὸν πατέρα τοῦ πρώτου, ἐπρόκειτο δὲ κατ' αὐτὰς νὰ εἰσαχθῇ εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Ρεθύμνου, ἐξήγαγε τὸ περίστροφόν του καὶ ἐπυροβόλησε τρὶς κατ' αὐτοῦ. Μία τῶν σφαιρῶν εὗρε τὸν Κριαρᾶν εἰς τὸν μηρὸν καὶ ἑτέρα ἄνωθεν τοῦ ζυγωματικοῦ ὀστοῦ.

Ὁ δράστης μετὰ τὴν πρᾶξίν του ἐπεχείρησε νὰ διαφύγῃ. Ὁ τραυματισθεὶς ὅμως ἐξήγαγε καὶ αὐτὸς τὸ περίστροφόν του καὶ ἤρχισε νὰ πυροβολῇ κατὰ τοῦ φεύγοντος χωροφύλακος, ὅστις καὶ συνελήφθη ὑπὸ προσδραμόντων ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Μία τῶν ριφθεισῶν ὑπὸ τοῦ τραυματισθέντος Γ. Κριαρᾶ σφαιρῶν εὗρε τυχαίως διερχομένην ἐκεῖθεν 14ετῆ κορασίδα καὶ τὴν ἐτραυμάτισε σοβαρῶς. Ὁ δράστης συνελήφθη, μεταφερθεὶς εἰς κλινικήν, πρὸς θεραπείαν τῶν τραυμάτων του.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

Ἀτρόμητον. Δίστομον.— Μὲ ἀπολυτήριον σχολαρχείου γίνεσθε δεκτὸς πρὸς κατάταξιν. Θὰ εἰσαχθῆτε εἰς τὴν σχολὴν μὲ μισθὸν 140 δρ. ἐφ' ὅσον εὑρίσκεσθε ὑπὸ ἐκπαίδευσιν. Εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις θὰ δώσετε.

Ἐρευνητήν. Κέρκυραν. — Δὲν ἐψηφίσθη ἀκόμη οὔτε ἐλήφθη σχετικὴ ἀπόφασις.

κ. Α.Α. Πάτρας.— Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ πάρετε δάνειον ἐφ' ὅσον τὸ οἰκόπεδον εἶνε γυμνόν. Κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς Τραπέζης πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κάποια οἰκοδομὴ ἐπ' αὐτοῦ.

κ. Β. Τριανταφυλλόπουλον, Καλάμας. — Ὑπὸ ποίας ἀρχῆς ὑπεβλήθησαν; Εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα δὲν εὑρέθησαν.

Μίνωα, Ἡράκλειον.— Ἐφ' ὅσον ἐλάβατε ἀπολυτήριον τὸ 1926 πρέπει νὰ ὑποστῆτε τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις καὶ νὰ ἐγγραφῆτε ὡς πρωτοετής.

κ. Κ. Π. Ἀλεξίου, Ἀράχωβαν.— Δὲν ὡρίσθησαν ἀκόμη. Θὰ ὁρισθοῦν κατ' αὐτάς.

κ. Π. Κουλεμάνην. Αἴγιον.— Εἰς τὰ εὑρετήρια τοῦ ὑπουργείου δὲν ἀναγράφεται τοιαύτη ὑπόθεσις. Ἐρωτήσατε τὸ αὐτόθι ὑποκατάστημα Ἐθνικῆς Τραπέζης.

κ. Σ. Ἀθανασιάδην, Ἀγρίνιον.— Ἡ κ. Φ. Σπύρου κατεχωρήθη εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Θειρῶν.

κ. Β. Καπτάνογλου, Χαλκίδα.— Ἐπιστρέφομεν τὴν ἀποσταλεῖσαν ἔνορκον βεβαίωσιν μετὰ σχετικῆς ἀπαντήσεως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας.

κ. Ρ. Χ'' Μεργουζῆ, Αἴγιον.— Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρ. 602 δηλώσεως ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 222 πρᾶξις ἐκτιμητ. ἐπιτροπῆς Ἀλώνης, ἐκ τῆς ὁποίας δὲν δικαιοῦσθε τίποτε, διότι ἀναγράφεται ὡς ἀτομικὴ περιουσία τοῦ Εὐριπίδου Μερμουτζῆ. Ἐὰν εἶσθε συγκληρονόμος ν' ἀποταθῆτε εἰς τὴν δευτεροβάθμιον ἐπιτροπήν.

κ. Χριστοφορῆν, Θεσ)νίκην.— Ὁ φάκελλός σας εἶνε πλήρης πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Ἀγγ. Καραγιάννη, Χαλκίδα.— Ὁμοίως, καθὼς καὶ τῆς Γεωργίας. Ἐλλείπει μόνον ἡ ὑπεύθυνος δήλωσις τοῦ Νικολάου.

κ. Ἀνδρ. Χ'' Σταύρου, Πάτρας.— Γράψατέ μας τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς δηλώσεως.

κ. Α. Ἀθανασόπουλον, Ἀλεξ)πολιν.— Δὲν ἔχομεν ἀντίρρησιν νὰ τὸν διορίσωμεν ὑπὸ τοὺς ἰδίους μὲ τοὺς λοιποὺς ἀνταποκριτὰς ὅρους.

ΔΩΡΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ
ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ, ΧΡΗΣΙΜΟΝ
ΔΙΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙΑ:
ΜΙΑ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΟΥΛΑ ΣΙΓΓΕΡ, 20
Δὲν εἶνε παιγνίδι, ράπτει τελείως
Δὲν εἶνε ἀκριβή
ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ:
Μία ἠλεκτροκίνητος ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ
ΣΙΓΓΕΡ
Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καταστήματα ΣΙΓΓΕΡ τοῖς μετρητοῖς ἢ μὲ ΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΩΡΑ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΑ
εὑρίσκονται ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὸ μοναδικὸν εἰς πλουσίαν συλλογὴν
ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Ι. ΚΕΛΑΪΔΗ ΚΑΙ Β. ΔΕΡΤΙΛΗ
Φίλωνος 36 — Πειραιεύς — Τηλέφωνον 1—01
Ἐπιτραπέζια σκεύη-κομψοτεχνήματα [illegible]
Γερμανικὰ ὡρολόγια MAUTHE ἀκριβείας δοκιμασμένης [illegible] καὶ ΕΥΘΗΝΙΑΣ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗΣ
Μεγάλη παρακαταθήκη τῶν παγκοσμίου φήμης «Ἑλβετικῶν» ὡρολογίων
TAVANNES WATCH - ELECTION - ZENITH - EBEL
Ὅλα διαλεγμένα, μὲ γοῦστο καὶ ὑπὸ τὴν προσωπικήν μας ἐπίβλεψιν
«ΑΛΤΑ» Πειραιεύς

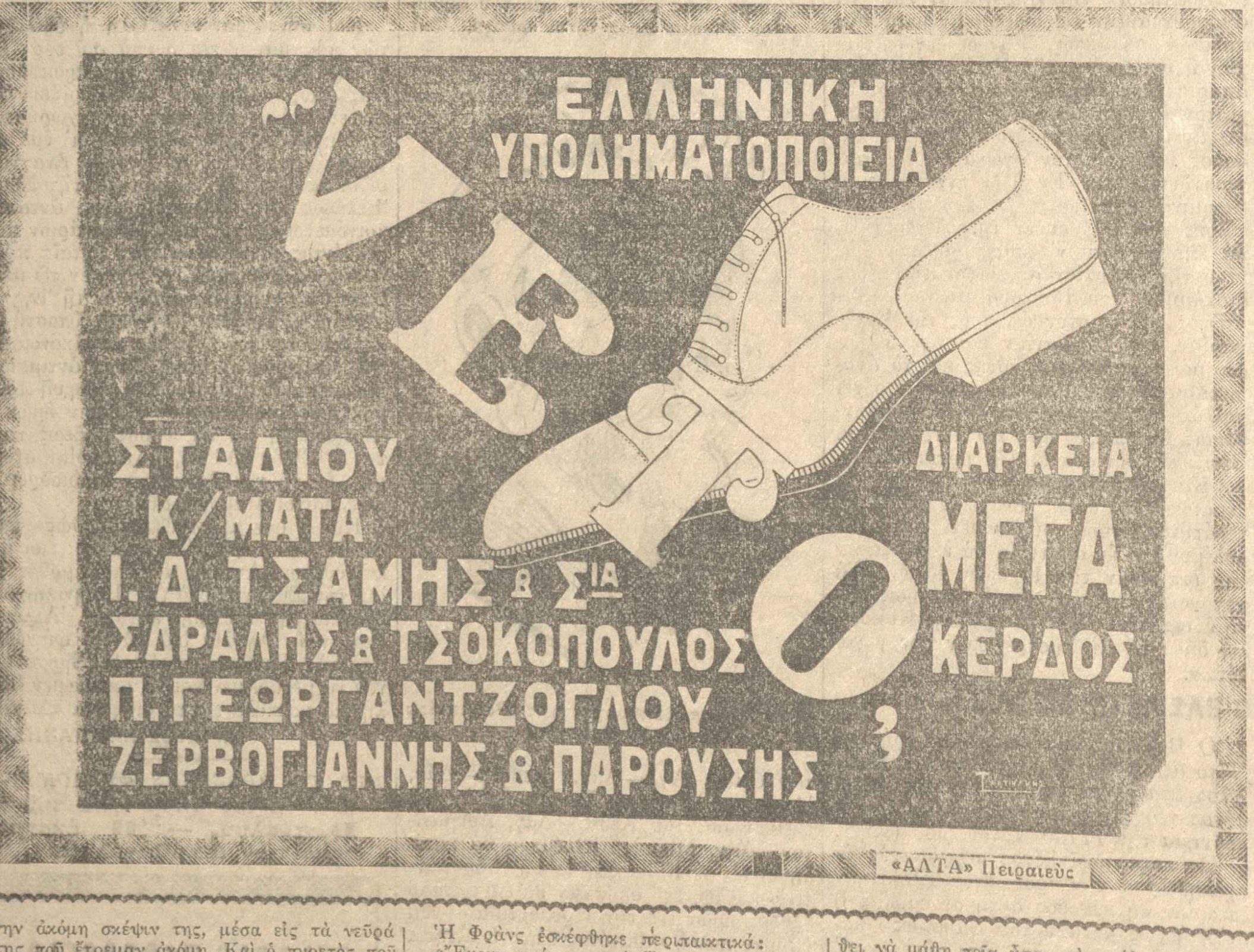

ΓΑΛΑ ΒΛΑΧΑΣ
ΕΓΓΥΗΜΕΝΟΝ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΚΡΕΜΑΝ
ΠΕΡΙΕΧΟΝ
ΣΗΜΑ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
ΟΡΑ ΟΔΗΓΙΑΣ

ΤΟ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ
ΒΛΑΧΑΣ
Εἶνε προϊὸν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν θρεπτικό, ὡραῖο στὴ γεῦσι, ἀπολύτως ἁγνὸ καὶ ἀσυγκρίτως πλούσιον εἰς κρέμαν.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
ΣΕΛΙΩΤΗΣ
13 ΠΑΤΗΣΙΩΝ 13

CYMA
TAVANNES WATCH Co
ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑ

ΤΑ ΠΕΦΗΜΙΣΜΕΝΑ ΕΛΒΕΤΙΚΑ ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΠΡΟΣΙΤΑ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΛΥΤΕΡΑ ΩΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΑ & ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΑ
«ΑΛΤΑ»

ROYAL MAIL LINE

ΑΓΓΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
Τακτικαὶ ἑβδομαδιαῖαι ἀναχωρήσεις
ΔΙΑ ΒΡΑΖΙΛΙΑΝ-ΟΥΡΑΓΟΥΑΗΝ-ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΝ-ΡΙΟΝ-ΣΑΝΤΟΣ (ΑΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ)—ΜΟΝΤΕΒΙΔΕΟΝ—ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΫΡΕΣ
Α)π «DESEADO» 9 Ἰανουαρίου 1928
Α)π «ASTURIAS» 11 Ἰανουαρίου 1928
Α)π «ANDES» 20 Ἰανουαρίου 1928
Α)π «DESNA» 23 Ἰανουαρίου 1928
Μὲ τὰ μεγαλύτερα καὶ πολυτελέστερα ἀτμόπλοια τοῦ κόσμου.
Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον εἰς τὸν ἐν Ἑλλάδι Γενικὸν ἀντιπρόσωπον
Α. ΠΕΤΡΟΣΣΙΑΝ
Μέγαρον Βάτη (Δεύτερον πάτωμα) ἀριθ. 1—6—7, τηλ. 4—99, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς „Πρωΐας"

Ὁ φόνος τῆς ἀγάπης

Τῆς Ἀνρὺ Ἀρντὲλ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

— Φράνς!... Φράνς!... Ἔλα γρήγορα!.... Εἶνε ὥρα νὰ γυρίσωμεν... Ἀργήσαμε καὶ θὰ κτυπᾷ τὸ κουδοῦνι τοῦ ξενοδοχείου διὰ τὸ γεῦμα...

* * *

Ἦτο ἡ ὥρα τῆς μεγάλης πλημμύριδος. Ἀπὸ παντοῦ, ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ κυματοθραύστου, ποῦ ἦταν ἡλιόλουστος, ἀπὸ τοὺς ὡραίους φωτεινοὺς δρόμους, μὲ τὰ σκιερὰ βάθη, οἱ περιπατηταὶ ἔτρεχον πρὸς τὴν πλάζ. Εὔθυμοι, ἤρχοντο ἀδίστακτα νὰ στριμωχθοῦν στὴ στενὴ σανιδένια ταράτσα, ποῦ ἦτο πλησίον τῶν λουτρῶν, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ παρακολουθήσουν τοὺς λουομένους, καὶ ἰδίως τὰς λουομένας, ὁμιλοῦντες, κακολογοῦντες, ἐρωτοτροποῦντες κάτω ἀπὸ τὴν προστατευτικὴ σκιὰ τῶν σκηνῶν, ποῦ ἔκανε ὁ Αὐγουστιάτικος ἥλιος.

Ἡ Φρὰνς ὅμως, φεύγουσα ἀπὸ τὸ μικρὸ σαλόνι τοῦ ξενοδοχείου, ὅπου κατέφευγε κάθε πρωῒ γιὰ νὰ παίξῃ λίγο πιάνο, ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸ πολυθόρυβον πλῆθος, καὶ μὲ τὴν ματιὰ γεμάτη ἀπὸ τὴν ὡραιότητα τῆς θαλάσσης, ἤρχισε ν' ἀνεβαίνῃ πρὸς τὴν ἀπόκρημνον ἀκτήν. Ἐκεῖ ἐπάνω ὑπῆρχε μιὰ ὡραία πρασίνη δενδροστοιχία, ἔρημη πάντοτε τὸ πρωΐ, ὅπου τῆς ἄρεσε νὰ πηγαίνῃ νὰ ἐργάζεται ἥσυχη, πρὸ τοῦ ἀπείρου τῶν ὑδάτων ποῦ τὴν ἐλίκνιζαν μὲ τὸ τραγοῦδί τους. Μὲ παιδικὴ εὐκινησία ἔτρεχε νὰ φθάσῃ ἐκεῖ, χωρὶς νὰ τὴν μέλλῃ γιὰ τὸν καυστικὸ ἥλιο τοῦ γυμνοῦ δρόμου, ποῦ δὲν τὸν ἐννοιωθε, διότι ἦτο ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ θαυμαστοῦ κόσμου ὅπου τὴν ἔκαμνε νὰ ζῇ ἡ μουσική.

Ἡ ἁρμονία ἐξηκολούθει νὰ ψάλλῃ μέσα εἰς τὴν ψυχήν της, μέσα εἰς τὴν δονουμένην ἀκόμη σκέψιν της, μέσα εἰς τὰ νεῦρά της ποῦ ἔτρεμαν ἀκόμη. Καὶ ὁ πυρετὸς ποῦ ἄναβε ἡ μουσικὴ εἰς τὴν ψυχήν της, ἐζωήρευε πειὸ πολὺ τὴν λάμψιν τῶν μπλὲ ματιῶν της καὶ ἐρρόδιζε τὴν θαμβὴν διαφάνειαν τοῦ δέρματος.

Ἡ Φρὰνς ἐπερπατοῦσε γρήγορα, μεθυσμένη ἀπὸ τὴν ἀπόλαυσι νὰ περπατῇ μέσα στὸ φῶς, λουομένη ἀπὸ τὸν ἀέρα τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης, ποῦ ἐδρόσιζε τὸ πρόσωπό της, σφίγγοντας μὲ τὸ γυμνὸ χέρι της τὸν χαρτοφύλακα, ποῦ ἔκρυβε «τὰ παληόχαρτά» της, ὅπως τὰ ἔλεγε.

Ψηλὰ στοὺς βράχους, ὅπως ἔστριβε γιὰ νὰ πάῃ πρὸς τὴν δενδροστοιχία, ἐσταμάτησε, βλέποντας μὲ μάτια μισόκλειστα, γιατὶ τὸ πολὺ φῶς τὴν ἐθάμβωνε, τὸν πλατὺ ὁρίζοντα, ὅπου ἔσμιγαν, πέρα-πέρα, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ θάλασα, καὶ ἔπειτα ἀπὸ κοντό, κάτω ἀπὸ τὰ πόδια της τὴν πλατειὰ ξανθὴ ἀμμουδιά, ποῦ ἔζωνε τὸ στενὸ διάβα τοῦ κυματοθραύστου....

Ἔξαφνα ἕνα μειδίαμα διέστειλε τὰ χείλη της. Στὸν πετραστρωμένο δρόμο, μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν περιπατητῶν, διέκρινε τὴν ντελικάτη σιλουέττα τῆς Κολέττας ποῦ ἐβάδιζε μεταξὺ τῆς μητέρας της καὶ τοῦ Ἀππελίν. Καὶ οἱ τρεῖς ἐπροχωροῦσαν μὲ τὸ ἀμέριμνον ὕφος τῶν προνομιούχων πλασμάτων ποῦ δὲν σκοτίζει καμμία φροντίς.

Ἡ Φρὰνς ἐσκέφθηκε πειραχτικά:

«Ἔχουν πράγματι κι' ὅλας τὸ ὕφος οἰκογενείας! Κυρία Ἀππελίν, ἡ ὥρα τῆς ἥττης σας ἔφθασε. Ἄ!... Δὲν εἴσαστε τόσο δυνατὴ ὥστε νὰ παλαίσετε μὲ μιὰ γυναῖκα τόσο νόστιμη, τόσο ἀποφασιστικὴ καὶ μὲ τόση θέλησι ὅσο ἡ ἀδελφή μου Κολέττα!»

Ἀκίνητος, παρετήρει τὸν ὅμιλον ἀπομακρυνόμενον, ἐνῷ ἡ κόκκινη ὀμβρέλλα τῆς Κολέττας ἐφαίνετο σὰν πλατὺ κόκκινο λουλοῦδι ἐστραμμένο πρὸς τὸν γαλάζιον οὐρανό... Τότε μόνον παρετήρησε ἕναν ἄλλον περιπατητήν, ὁ ὁποῖος ἐβάδιζε πλησίον τοῦ Ἀππελίν, ὑψηλόν, εὔρωστον καὶ εὐκίνητον, τοῦ ὁποίου ἐγνώριζε πολὺ καλὰ τὴν ὄψιν, τὸν ΚλῶντΡοζάν.

Καί, ἐκ νέου, ἓν μειδίαμα πειρακτικόν, ἐφάνη εἰς τὰ χείλη της. Ἐγνώριζε πολὺ καλὰ ὅτι ἂν ἐκεῖνος ὑπωπτεύετο τί μάτια τὸν ἐκύτταζαν, θὰ προσπαθοῦσε ἀμέσως, καὶ θὰ εὕρισκε ἀσφαλῶς τρόπον νὰ μεταβῇ πρὸς συνάντησιν ταχέως τοῦ μικροῦ ἐκείνου προσώπου ποῦ τὰ γαλανά του μάτια τὸν ἔθελγον.

Μὰ ἐκεῖνος δὲν ἠδύνατο τίποτε νὰ ὑποπτευθῇ. Καμμία προαίσθησις δὲν τὸν ὡδήγει, καὶ ἐξηκολούθει νὰ συζητῇ, ἀναμφιβόλως, μὲ τὴν ἔξυπνη, εὔθυμη καὶ νωχελῆ εἰρωνείαν τὴν ὁποίαν ἐσυνήθιζε. Καὶ ἴσως — χωρὶς ματαιοδοξίαν, πολὺ εὐλόγως μάλιστα—θὰ προσεπάθει νὰ μάθῃ ποῖα ἦσαν τὰ σχέδια τοῦ περιπάτου τῆς «ἀσυλλήπτου ἐκείνης δεσποινίδος Φράνς», ὅπως τὴν ἀπεκάλει μὲ κάποιο πεῖσμα.

Ἡ ἰδέα αὐτὴ ἐπέρασε ἀπὸ τὸ μυαλὸ τῆς νέας, ποῦ εἶχε πάντοτε ἀμφιβολίας διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἀνδρικῶν θαυμασμῶν. Ἔσεισε τότε τὸ ὡραῖο της κεφάλι, ποῦ ἐκατοπτρίζετο ἡ θέλησις, διὰ νὰ ἀποδιώξῃ τὰς ἀργοσχόλους ἐκείνας σκέψεις, καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον της πρὸς τὴν ἥσυχον δενδροστοιχίαν ποῦ ἀγαποῦσε, πραγματικὸ ποτάμι πρασινάδας, ποῦ ἐσταματοῦσε ἀποτόμως στὸν ὁρίζοντα τῆς θαλάσσης.

Κάτω ἀπὸ τὴν ἐλαφρὰν θολίαν τῶν κλάδων, ἡ ζέστη πράγματι ἐμετριάζετο. Εὐθὺς ἀμέσως, ἡ Φράνς, ἀνέπνευσε τὴν ἐξαφνικὴν αὐτὴν δροσιὰν καὶ ἐσταμάτησε ἀκόμη διὰ νὰ θαυμάσῃ, ἐπὶ τῆς χλόης, τὸ παιχνίδισμα τῆς σκιᾶς καὶ τοῦ φωτός, καὶ πειὸ πέρα τὸ σελάγισμα τοῦ νεροῦ, ποῦ ἐφαίνετο ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν δαντέλλα τῶν χόρτων ποῦ ἐφύτρωναν στὴν ἄκρη τῶν βράχων.

Ὕστερα, μὲ γοργὸν κίνημα, ἔβγαλε τὸ καπέλλο της, ἔσιαξε τὰ μαλλιὰ ποῦ τῆς εἶχαν ξεφύγει καὶ μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα στὸ μισανοικτὸ χαρτοφύλακά της, ἀπέμεινε ἀκίνητη, καθισμένη στὸ χορτάρι, ὀνειροπόλα, σκεπτομένη χίλια πράγματα ἀκαθόριστα ποῦ ἐπετοῦσαν μέσα στὴν ζωηρὴ σκέψι της.

Ἄξαφνα ὁ ἀέρας ἀνεσήκωσε τὰ φύλλα τοῦ κλειστοῦ τετραδίου ποῦ εἶχε ἐμπρός της. Ἔσκυψε τότε τὸ κεφάλι στὰ κινούμενα φύλλα, καὶ ὅπως περνοῦσαν τὰ μάτια της εἶδαν τὴν ἡμερομηνία ποῦ εἶχε γράψει χθὲς ἀκόμη, στὸ τετράδιο ἐκεῖνο, ποῦ τῆς ἄρεσε νὰ μιλῇ μὲ τὸν ἑαυτόν της. «19 Αὐγούστου».

19 Αὐγούστου! Τόσες ἡμέρες κι' ὅλας! Τρεῖς ἑβδομάδες ποῦ ἔζουσε σ' αὐτὴν τὴν γελαστὴ παραλία, μέρες, ποῦ ὅλες, ἡ σχεδόν, εἶχαν ἀφήσῃ τὸ ἐλαφρὸ σημάδι τους, λεπτὸ ἢ βαθύ, μέσα στὴν καρδιά της, μέσα στὴν σκέψι της. Τὸ σημάδι αὐτό, δὲν εἶχε παρὰ νὰ φυλλομετρήσῃ τὶς σελίδες ποῦ κάθε μέρα ἔγραφε, γιὰ νὰ τὸ ξαναβρῇ... Ἔξαφνα, μία περιέργεια τὴν ἔπιασε, νὰ ξαναυρῇ ὅλες τὶς ἐντυπώσεις της, τόσο πολλὲς καὶ τόσο περίπλοκες, ποῦ δὲν θὰ ἤξερε πράγματι νὰ εἰπῇ ἀπὸ τί νῆμα φωτεινό, σκοτεινὸ ἢ γκρίζο, εἶχαν γίνει.

Τὸ ἀφηρημένο της δάκτυλο ἔστρεφε τὰ φύλλα. Ὅπως τὰ περνοῦσε, ἕνα ὄνομα τὴν ἐσταμάτησε. «Μαργαρίτα»... Ἐδιάβασε παραπάνω. «6 Αὐγούστου» ἦτο ἡ ἡμερομηνία τῆς ἀφίξεως τῆς ἀδελφῆς της. Τί εἶχε γράψει τὴν ἡμέραν ἐκείνην; Ποιὲς ἦταν αἱ ἐντυπώσεις της τῆς πρώτης ὥρας, ποῦ δὲν θυμῶταν πειὰ καθαρά, τώρα ποῦ ἄλλες, γεννημένες ἀπὸ τὴν προσέγγισιν τῶν ζωδῶν των, τῆς ἔσβυναν λιγάκι;

«6 Αὐγούστου.

«Ἡ Μαργαρίτα φθάνει!... Ἡ Μαργαρίτα ἔφθασε!... Καὶ μέσα μου εἶνε ἕνα χάος, ὅπου συγκρούονται ἡ χαρά, ἡ ἔκπληξις, ἡ ἀγωνία καθὼς καὶ μιὰ λύπη ποῦ θὰ ἤθελα πολὺ νὰ χαρακτηρίσω ὡς ἀνόητον.

«Ἐγὼ τάχα ἢ ἡ Μαργαρίτα ἄλλαξε; Ὄχι! Εἶνε ἀδύνατον νὰ ξαναυρῶ τὴν παληὰ Μαργαρίτα, τὴν Μαργαρίτα τῶν ἀρραβώνων της. Μέσα στὰ μάτια της εἶδα, κι' ἐγὼ δὲν ξέρω τι, ποῦ κάνει τὰ γράμματά της μελαγχολικά. Ὑπάρχει κάτι τὸ καρτερικόν, τὸ ἀπογοητευμένον, μέσα στὴν ἔκφρασι τῆς συλλογισμένης γλυκύτητός των... Ἄχ, ἂν μποροῦσα νὰ πιστεύω πῶς αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ τὴν κούρασιν. Ἀπὸ σήμερα τὸ πρωΐ, ἡ καρδιά μου πετᾷ ἀπὸ χαρά, κάθε φορὰ ποῦ ἡ γλυκειὰ αὐτὴ σκέψις ἔρχεται στὸ μυαλό μου «σήμερα!... σήμερα φθάνει ἡ Μαργαρίτα!...» Ὦ, ἀγαπημένη μου μεγάλη ἀδελφή, κανένας δὲν ἐπιθυμεῖ πειὰ πολὺ τὴν παρουσία σου περισσότερο ἀπὸ τὸ «μικρούλι» σου τὴν ἄλλοτε!... Εἶχα σὰν πυρετό.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ο ΑΚΡΙΒΩΤΕΡΟΣ ΣΚΥΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὁ ἀκριβώτερος σκύλος, ἐξ ὅσων ἐγνώρισεν ὁ κόσμος μέχρι σήμερον, ἦτο, χωρὶς ἀμφιβολίαν, ὁ πολὺ γνωστὸς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας κινηματογραφικὸς σκύλος, ὁ ἀκούων εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πέτρου τοῦ Μεγάλου. Τὸ ἔξυπνον αὐτὸ ζῷον ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς ταινίας, αἱ συνεχεῖς δὲ ἐπιτυχίαι του ἔτεινον ν' ἀμαυρώσουν τὴν δόξαν τοῦ Γάλλου ἀντιπάλου του τοῦ Ρεταντέν, πρωταγωνιστήσαντος ὡσαύτως εἰς πολλὰ φίλμ. Ὁ Πέτρος ὁ Μέγας ἐτελεύτησε πρό τινων ἡμερῶν τὸν βίον του ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

Οἱ ἰδιοκτῆται του κ. κ. Ἐδουάρδος Φῶστ καὶ Κάρολος Ντράϊερ ἔκαμναν ἕνα περίπατον μὲ τὸ αὐτοκίνητον εἰς τὰ πέριξ τοῦ Χόλλυγουντ. Οἱ δύο κύριοι ἦσαν ἀρκετὰ εὔθυμοι, τόσον μάλιστα ὥστε νὰ νομισθῇ ὅτι ἦσαν μεθυσμένοι. Ἕνας χωρικὸς ὀνόματι Κύριωκς, νομίσας ὅτι τὸ ἐρχόμενον αὐτοκίνητον ἔθετεν εἰς κίνδυνον τὴν ζωήν του, ἐκένωσε τὸ τουφέκι του ἐναντίον τῶν δῆθεν μεθυσμένων ὁδηγῶν του. Ἡ σφαῖρα εὗρε τὸν ἀτυχῆ Μεγάλον Πέτρον καθήμενον μεταξὺ τῶν δύο κυρίων του καὶ τὸν ἄφησεν ἄπνουν ἐπὶ τόπου. Οἱ κ.κ. Φῶστ καὶ Ντάϊερ ὑπέβαλον μήνυσιν ἐναντίον τοῦ Κύριακς, τὸ δὲ δικαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεδικάσθη ἡ ὑπόθεσις ὑπεχρέωσε τὸν ἐναγόμενον, κάτοχον μεγάλης κτηματικῆς περιουσίας, ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς ἐνάγοντας διὰ μὲν τὸν σκύλον μὲ ἑκατὸν χιλιάδας δολλάρια, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς ζημίας μὲ ἑτέρας 25 χιλιάδας δολλάρια. Τοιουτοτρόπως ὁ Πέτρος ὁ Μέγας. . . κατέλιπεν εἰς τοὺς κληρονόμους ἰδιοκτήτας του περιουσίαν ὑπερβαίνουσαν τὸ ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν!

ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΡΕΚΟΡ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Παρισίων, οἱ Ἄγγλοι αὐτοκινητισταὶ κύριος καὶ κυρία Μπρούς ἐσημείωσαν ἕνα νέον παγκόσμιον ρεκὸρ διαρκείας, διανύσαντες δι' αὐτοκινήτου 15000 χιλιόμετρα ἐντὸς 125 ὡρῶν, 5 λεπτῶν καὶ 7 δευτερολέπτων, δηλαδὴ μὲ ταχύτητα 122 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς τὸ ρεκὸρ διαρκείας εἶχεν ὁ Ἰταλὸς αὐτοκινητιστὴς Ἰκράλδι, ὅστις διήνυσε τὴν ἰδίαν ἀπόστασιν εἰς 144 ὥρας καὶ 45 λεπτά, δηλαδὴ κατὰ εἴκοσιν ὥρας βραδύτερον.

ΕΚΡΗΞΙΣ ΟΒΙΔΟΣ

Εἰδήσεις ἐκ Βελιγραδίου ἀναφέρουν ὅτι τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐξερράγη εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ παλαιοῦ φρουρίου τῆς Σεμενδρίας μία αὐστρουγγρικὴ ὀβὶς τῶν τριάντα, ἐνσφηνωθεῖσα ἐκεῖ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, χωρὶς νὰ ἐκραγῇ. Ἡ ἔκρηξις ὑπῆρξε τρομερά, κατασυνέτριψε τὰ τζάμια τῶν παραθύρων πολλῶν οἰκιῶν καὶ μετέδωκε τὸν πανικὸν εἰς τοὺς κατοίκους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠδύναντο, φυσικά, νὰ μαντεύσουν περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Ἡ ἔκρηξις προῆλθεν, ὡς φαίνεται, ἐκ πυρᾶς, ἀναφθείσης ἐκεῖ πλησίον, ἥτις ἐθέρμανε τὰς ἐκρηκτικὰς ὕλας τῆς ἀπὸ τοῦ 1915 ἐνσφηνωμένης ἐκεῖ ὀβίδος, ἡ ὁποία δὲν ἐβράδυνε νὰ κάμῃ ὅ,τι δὲν ἔκαμε κατὰ τὸν πόλεμον. Εὐτυχῶς, οὐδὲν θῦμα ἐσημειώθη, οὔτε ζημίαι ἐπροξενήθησαν ἐκ τῆς ἐκρήξεως αὐτῆς.

ΤΟ ΧΟΛΛΑΝΤ ΤΟΥΝΝΕΛ

Τὸ νέον τοῦννελ, τὸ ὁποῖον ἐγκαινιάσθη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὑπὸ τὸ ὄνομα Χόλλαντ Τοῦννελ καὶ διέρχεται κάτωθεν τοῦ ποταμοῦ Οὔδσωνος, εἶνε ἀποκλειστικῶς προωρισμένον διὰ τὴν κίνησιν τῶν αὐτοκινήτων καὶ ἀποτελεῖ θαυμαστὸν ἔργον τέχνης. Εἶνε τὸ πρῶτον κατασκευασθὲν παρομοίας φύσεως ἔργον εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ προσφέρει ἤδη ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας.

Τὸ Χόλλαντ Τοῦννελ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο πελωρίους παραλλήλους σωλῆνας, διερχομένους τὸν ποταμὸν κάτωθεν τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ἕκαστος τούτων ἔχει κατάστρωμα πλάτους 6 μ. 90, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ κυκλοφοροῦν ταυτοχρόνως ἀνὰ δύο ἅμαξαι ἐφ' ἑκάστου καταστρώματος. Ὑπολογίζεται ὅτι δύνανται νὰ διέλθωσι 3800 ἁμάξια καθ' ὥραν, μὲ ἀνωτάτην ἡμερησίαν κίνησιν 46000 μέχρι 50000 ἁμαξῶν.

Τὸ μῆκος τοῦ τοῦννελ εἶνε 2819 μέτρα, ἔχει δὲ κλίσιν 3.8 ο)ο εἰς τὴν εἴσοδον καὶ 4.06 ο)ο κατὰ τὴν ἔξοδον. Τὸ μεγαλύτερον βύθισμά του εἶνε 28.35 καὶ ἡ κατασκευὴ ἀπέκτησε τὴν ἐκσκαφὴν 38.275 κυβικῶν μέτρων καὶ τὴν χρῆσιν 115000 τόννων σιδήρου.

Τὸ Χόλλαντ Τοῦννελ ἀερίζεται διὰ δύο σωλήνων, ὁ εἷς τῶν ὁποίων φέρει τὸν καθαρὸν ἀέρα καὶ ὁ ἄλλος ἐξάγει τὸν ἀκάθαρτον.

ΠΟΣΟΝ ΚΟΣΤΙΖΟΥΝ ΔΥΟ ΓΑΜΠΕΣ

Πολύς, πάρα πολύς, ἐγένετο μέχρι σήμερον λόγος διὰ τὰ πόδια τῆς περιφήμου χορευτρίας Μιστεγκέτ. Εἰς τὴν ὡραιότητα τῶν κνημῶν της, διότι περὶ κνημῶν βεβαίως πρόκειται, ὀφείλονται κατὰ μέγα μέρος αἱ ἐπιτυχίαι καὶ ἡ μεγάλη δημοτικότης τῆς ἐν λόγῳ χορευτρίας, ἡ ὁποία ἐξετρέλλανε τὸ Παρίσι. Συνεπῶς ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ ζητήσῃ νὰ τὰ βάλῃ εἰς τὴν ἀσφάλειαν. Πόσον ὡραιότεραι ὅμως πρέπει νὰ εἶνε αἱ κνῆμαι τῆς νεαρᾶς χορευτρίας Ἐλεωνόρας Ἄμπρος, ἡ ὁποία ἐμφανίζεται κάθε βράδυ εἰς ἕνα καμπαρὲ τοῦ Μπροντουαίη, ἀφοῦ ἠσφάλισε τὰς κνήμας αὐτὰς ἔναντι 240000 δολλαρίων! Τώρα γεννᾶται τὸ ζήτημα κατὰ πόσον τὰ πόδια αὐτὰ θὰ εἶνε ἀρκετὰ δυνατὰ διὰ νὰ βαστάσουν τὸ βάρος μιᾶς τόσον. . . πολυτελοῦς ἀσφαλείας, διότι ἡ χορεύτρια Ἄμπρος δὲν εἶνε ἀκόμη διάσημος. Ποιὸς ξεύρει ὅμως! Χορεύει τόσον καλὰ μὲ τὸν Τσὰλς Σαῖμπιν, υἱὸν κάποιου πολυεκατομμυριούχου, ὥστε τὸ πρᾶγμα ἠμπορεῖ νὰ ἐξηγηθῇ κάπως!

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΜΙΑΣ ΝΙΚΗΣ

Η 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1639

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΠΑΧΗΔΕΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Αἱ ἀπὸ μακροῦ κρατοῦσαι καὶ ἐν ἐμοὶ ἀντιλήψεις ἕνεκα τῆς ἀδιαφορίας τῶν λεγομένων ὑπευθύνων ἔναντι τοῦ λαοῦ ἁρμοδίων, ὅπως μεθοδικῶς καὶ συστηματικῶς ἀναμορφώσωσι τὸν πελαγοδρομοῦντα εἰς τὸν ψευδοπολιτισμὸν ἑλληνικὸν λαὸν μὲ ὠθεῖ εἰς τὴν ἐπαναφορὰν ἐν τῇ μνήμῃ μας ἐπετείου μεγαλειώδους ἐθνισμοῦ, αὐταπαρνήσεως καὶ ἡρωϊσμοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Τουρκικῆς δουλείας.

Ἂς ἀναμνησθῶμεν σήμερον ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ του τοῦ πρὸ 288 χρόνων ἀξίου θαυμασμοῦ κατορθώματος τῶν Ἑλλήνων Σπαχήδων τῶν ἐκ τοῦ φλέγοντος ἐθνισμοῦ των ἀναπετασάντων τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ φρουρίου τῆς Βαγδάτης ὅπερ διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ των ἐξεπόρθησαν:

Εἰς τὰς Β. Δ. λοιπὸν τοῦ Ἀχελῴου ἠπειρωτικὰς ἑλληνικὰς ἐπαρχίας τὰς κατοικουμένας ἀπὸ τὴν πολυάριθμον χριστιανικὴν τάξιν τῶν Ἑλλήνων Σπαχήδων τὴν ἀπολαύουσαν ἰδιαιτέρων προνομίων τόσον ἐπὶ τῆς Δυναστείας ἐν Ἑλλάδι τῶν Φράγκων (1200 μ.Χ.) ὅσον καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Σουλεϊμὰν Μουρὰτ τοῦ Α' (τὸ 1431) ἐξηκολούθει νὰ διατηρῆται Σῶμα ἐπιλέκτων Χριστιανῶν Ἑλλήνων ἐκ 12,000 ἀνδρῶν ὑποχρεούμενον νὰ ἐκστρατεύῃ ὑπὲρ τῶν Σουλτάνων ὅταν προσεκαλεῖτο. Ἐκαλεῖτο δὲ πάντοτε κατὰ τὰς κρισίμους πολεμικὰς τῶν Τούρκων στιγμάς.

Ἐπὶ 200 ἔτη ἐκρατεῖτο ἀκμαιότατον τὸ Σῶμα τῶν Σπαχήδων ἔχον τὴν Σημαίαν του μὲ τὸν Ἅγιον Γεώργιον τὸν τροπαιοφόρον, ἀλλ' ὅταν ἐξήρχετο τῶν συνόρων, ὅταν διήρχετο τὸν Ζυγὸν τῆς Πίνδου ὑπέστειλλε τὴν Σημαίαν του καὶ ἀντὶ ἐκείνης ἐκράτει τὴν Τουρκικήν.

Οἱ ἡρωϊσμοὶ τῶν Σπαχήδων ὅπου καὶ ἂν ἐπολέμησαν προὐκάλουν τὸν τρόμον εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν Τούρκων καὶ τούτων τὸν θαυμασμὸν ἀλλὰ καὶ τὸν φθόνον διὰ τὰς μεγαλοτόλμους ἐξάρσεις τοῦ πολεμικοῦ μένους τῶν Ἑλλήνων Ἠπειρωτῶν.

Εἶχεν ἀπὸ τὴν μαύρην Μοῖραν ἔλθει ὁ καιρὸς διὰ νὰ ἐκσπάσωσιν ἀχάριστα οἱ Τοῦρκοι κατὰ τῶν εὐεργετῶν των. Συνέπεσεν ὁ κατὰ τῶν Περσῶν τριακονταετὴς πόλεμος, εἰς τὴν κρισιμωτάτην περίοδον τοῦ ὁποίου ἐκλήθη καὶ τὸ Σῶμα τῶν Σπαχήδων, τὸ πολλαπλῶς διακινδυνεῦσαν κατ' αὐτὸν καὶ ἀνδραγαθῆσαν.

Ἀλλὰ τὴν 25ην Δεκεμβρίου 1639, περὶ ὄρθρον βαθύν, ἐνῷ ἀπὸ τῆς προτεραίας οἱ Πέρσαι πολιορκημένοι εἰς τὴν Βαγδάτην, ἐξετόπιζον τοὺς Τούρκους ἐκ τῶν ὀχυρῶν αὐτῶν, οἱ Σπαχῆδες συμπολεμισταὶ στερεῶς κρατοῦντες τὰς θέσεις των θιγέντες ἐκ τῆς εἰς πολλὰ σημεῖα ἥττης τῶν Τούρκων ὑψώνουν τὴν ὡραίαν Ἑλληνικὴν Σημαίαν καὶ ἐν τῷ ἅμα ὡς λαῖλαψ ὁρμῶσι κατὰ τῶν Περσῶν. Εἶνε ἀπερίγραπτον τί ἐγένετο εἰς τὸ σημεῖον τῆς προσβολῆς. Ρῆγμα μέγα διήνοιξαν εἰς τοὺς αἰφνιδιασθέντας μέσα στὸ βαθὺ σκότος Πέρσας οἵτινες ἐτράπησαν πανικόβλητοι εἰς ἄτακτον φυγήν, ἀφήσαντες ἐλευθέραν τὴν κατάληψιν τοῦ Φρουρίου εἰς τοὺς Σπαχῆδες.

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς γενέσεως τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ φρουρίου τῆς Βαγδάτης ὅπου ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου ἀντίκρυσε τὸν τροπαιοφόρον Ἅγιον Γεώργιον. Ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία ἐπὶ ἡμέρας ὑπερήφανα ἐκυμάτιζεν εἰς τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τοῦ Φρουρίου.

Οἱ Τοῦρκοι ἐπτοημένοι ἐκ τῆς πανωλεθρίας αὐτῶν κατὰ τὰς προηγουμένας ἡμέρας μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν χαρὰν ποῦ ἔδειξαν καὶ τὴν ὑποδοχὴν καὶ ἑορτὴν ποῦ ἔκαμαν χάριν τῶν Σπαχήδων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τούτων εἰς τὸ στρατηγεῖον τοῦ Ἀρχιστρατήγου, ἐμίσησαν συγχρόνως καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Σῶμα. Ἐπήραξε τοὺς ἀχαρίστους καὶ δὴ τὴν ὑπεροψίαν τοῦ Τούρκου Πασσᾶ ἡ ὑπερλάμπρως ἐμφανισθεῖσα Ἑλληνικὴ Σημαία ἐπάνω εἰς τὸ μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου 1639 ἀπόρθητον Ἀσιατικὸν Φρούριον.

Τὸ γεγονὸς ἀνεφέρθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ ἐνσταλάξῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Μεγάλου Βεζύρου τὸ ἔνδοξον τοῦτο ἐπεισόδιον τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ οὐ μόνον τὸν φθόνον ἀλλὰ καὶ τὸ ἄσπονδον μῖσος κατὰ παντὸς ἑλληνικοῦ ὡς ἐπικινδύνου διὰ τὸ μέλλον τῆς Τουρκίας.

Τοῦ πονηροῦ Σουλτάνου Μουρὰτ τοῦ Δ' ἡ Μεγάλη Βεζυρία δὲν ἤργησε νὰ ἐκδώσῃ σατανικώτατον Φιρμάνι διὰ τοὺς ἥρωας πλὴν ἀτυχεῖς Σπαχῆδες.

«Οὐδεὶς τῶν Σπαχήδων προνομιακῶς εἰς τὸ ἑξῆς θὰ λαμβάνῃ τὰ δέκατα τῶν προϊόντων τοῦ τόπου του, ἐὰν δὲν ἔστεργε ν' ἀσπασθῇ τὴν θρησκείαν τοῦ Προφήτου Μωάμεθ καὶ οὐδεὶς υἱὸς τῶν ἀποθιούντων γονέων, ἐὰν δὲν ἦτο Μωαμεθανός».

Ἔντρομοι οἱ Σπαχῆδες ἀπὸ τὸ ἄτιμον Διάταγμα τοῦ Σουλτάνου ἐπανεστάτησαν καὶ ἐτρομοκράτησαν τοὺς Τούρκους τοῦ τόπου των. Ὑπέκυψαν ὅμως τέλος εἰς τὴν ἀνάγκην. Ἡ πεῖνα ὁ κακὸς σύμβουλος τοὺς ἔκαμε νὰ συμφωνήσουν μεταξὺ των μυστικῶς καὶ νὰ ὑποκριθοῦν ὅτι ἀσπάζονται τὴν θρησκείαν τῶν Τούρκων μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι οὕτω θὰ ἔσωζον τὸν ἑλληνικὸν ἐθνισμόν των καὶ τὰ εἰσοδήματά των. Προσεποιήθησαν οἱ μεγαλύτεροι ἀδελφοὶ ὅτι δέχονται τὸν Μωαμεθανισμόν, ἐνῷ μέσα στὴν ψυχὴν των ἐλάλει ἡ Φωνὴ τοῦ Εὐαγγελίου. Συνετήρουν ἐπὶ πολὺν καιρὸν τοὺς ἀδελφοὺς των καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς. Τοὺς ἀπογόνους των ὅμως ἐξηπάτησεν ὁ χρόνος, ἐπειδὴ ἡ συγγένεια ἀπεμακρύνετο καὶ τὸ συμφέρον ὑπερίσχυε.

Τοῦ ἀτίμου τούτου Φιρμανίου καρποφορήσαντος δυστυχῶς ἤρξαντο σὺν τῷ χρόνῳ οἱ Τοῦρκοι νὰ ἐπιβάλουν καὶ εἰς τὰς κληρονομικὰς περιουσίας τῶν Ἠπειρωτῶν καὶ Ἀλβανῶν.

Ὁ ὄλεθρος τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων τῶν ἑλληνικωτάτων χωρῶν καὶ τόπων οἵτινες ὑπῆρξαν ἀείποτε ὁ προμαχὼν τοῦ Ἑλληνισμοῦ συντελέσθη. Οἱ υἱοὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν ὑποκριθέντων τοὺς Τούρκους καὶ οἱ μεταγενέστεροι ἐδυστρόπησαν καὶ ἠρνήθησαν τὴν συμφωνίαν τῶν προγόνων των ἐπὶ τῆς κληρονομίας τῶν δεκάτων καὶ τῆς περιουσίας. Καὶ παρετηρήθη φυσικὰ ὅτι οἱ μὲν Ἕλληνες Μωαμεθανοὶ νὰ εἶνε πλούσιοι οἱ δὲ Ἕλληνες Χριστιανοὶ πτωχοί. Ἡ σπαρεῖσα τερατώδης αὐτὴ ἀδικία ἐγέννησε τόσον μῖσος ὅσον βλέπομεν ἀκόμη καὶ σήμερον μεταξύ των.

Εἶχε τότε (περὶ τὸ 1700 ἔτος) ἀποσταλῇ Γάλλος ὀργανωτὴς τοῦ Τουρκικοῦ Πυροβολικοῦ ὁ Βαρῶνος Τότ. Οὗτος μαρτυρεῖ καὶ πιστοποιεῖ περὶ τῶν Σπαχήδων καὶ τοῦ ἐξαφανισμοῦ των καὶ τοῦ ἐξιλασμοῦ ἐκείνων τῶν Ἑλλήνων.

ΒΑΣ. ΣΤΑΜΟΥΛΑΚΗΣ

ΩΟΤΟΚΙΝΗ
ΑΥΓΑ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΕΙΜΩΝΑ
200 αὐγὰ τὸ ἔτος ἡ κότα
Κυτ. διὰ 5 κότες ἐπὶ 1 μῆνα 15 δρ.
» 10 » » » » 25 »
Παρακαταθήκη Γεωργ. Γραφείου Π. Γεωργαντῆ, Περικλέους 4
Ἀθῆναι καὶ τὰ Ἐδωδιμοπωλεῖα

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΧΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΩΝ ΖΩΗΣ ΤΗΣ
ΚΟΝΣΟΛΙΤΕΪΤΕΔ

Εἰδοποιοῦνται πάντες οἱ κάτοχοι ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων Ζωῆς τῆς πτωχευσάσης Ἑταιρείας Ἀσφαλειῶν «Η ΚΟΝΣΟΛΙΤΕ·Ι·ΤΕΔ» ὅτι τὴν 13ην Ἰανουαρίου 1928 λήγει ἡ προθεσμία ἡ παραχωρηθεῖσα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πρὸς καταχώρησιν τῶν συμβολαίων των αὐτῶν, παρὰ τῇ Α. Ε. Γενικῶν Ἀσφαλειῶν Ο ΦΟΙΝΙΞ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ἥτις, ὡς γνωστόν, ἀνέλαβε πάσας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ὡς ἄνω πτωχευσάσης Ἑταιρείας.

Κατὰ συνέπειαν, παρακαλοῦνται πάντες οἱ ὡς ἄνω ἐνδιαφερόμενοι, οἵτινες δὲν [illegible] ἔτι τὰ συμβόλαιά των μετὰ τῆς τελευταίας ἀποδείξεως πληρωμῆς [illegible] εἰς τὴν ρηθεῖσαν Ἑταιρείαν ὅπως τὰ ἀποστείλωσιν τὸ ταχύτερον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας Ο ΦΟΙΝΙΞ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ, Ἀθῆναι Πανεπιστημίου 21, πρὸς τακτοποίησιν τῆς ἀσφαλείας των. Οἱ ἐν Πειραιεῖ διαμένοντες δύνανται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ γραφεῖον τῆς Ἑταιρείας (διασταυρώσεις Μακρᾶς Στοᾶς καὶ Λυκούργου, Μέγαρον Πολίτου)· οἱ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ [illegible] εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ γραφεῖον τῆς Ἑταιρείας (ὁδὸς Βενιζέλου, [illegible]).

(Ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι Διευθύνσεως τῆς Α. Ε. Γεν. Ἀσφαλειῶν
ὁ Φοῖνιξ τῆς Βιέννης)

Οἱ μάγοι μὲ τὰ δῶρα

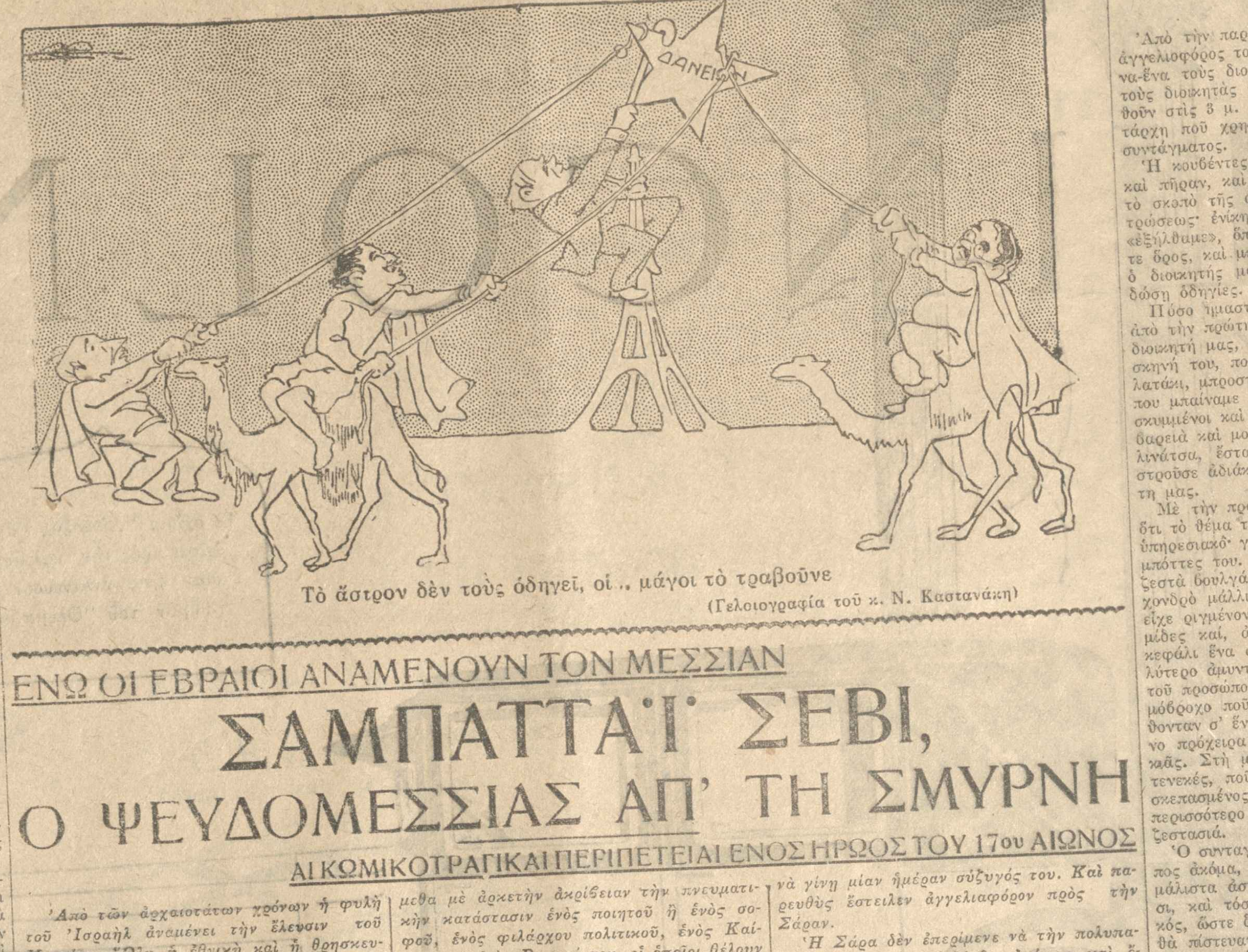

Τὸ ἄστρον δὲν τοὺς ὁδηγεῖ, οἱ . . μάγοι τὸ τραβοῦνε
(Γελοιογραφία τοῦ κ. Ν. Κωνσταντ[illegible])

ΕΝΩ ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΤΟΝ ΜΕΣΣΙΑΝ

ΣΑΜΠΑΤΤΑΪ ΣΕΒΙ, Ο ΨΕΥΔΟΜΕΣΣΙΑΣ ΑΠ' ΤΗ ΣΜΥΡΝΗ

ΑΙ ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΗΡΩΟΣ ΤΟΥ 17ου ΑΙΩΝΟΣ

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ φυλὴ τοῦ Ἰσραὴλ ἀναμένει τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσίου. Ὅλη ἡ ἐθνικὴ καὶ ἡ θρησκευτικὴ ζωὴ τῶν Ἑβραίων γύρω ἀπὸ τὴν ἰδέαν αὐτὴν στρέφεται: τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Ναοῦ. Ἀνέκαθεν μὲ τὴν βεβαιότητα αὐτὴν ἔζησαν, ὅτι δηλαδὴ θὰ ἴδουν μίαν ἡμέραν πραγματοποιουμένους τοὺς λόγους τῶν Προφητῶν — τότε ἡ δικαιοσύνη θὰ βασιλεύσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ Ναὸς θὰ ξανακτισθῇ, αἱ δώδεκα φυλαί, αἱ διασκορπισμέναι εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ἱερὰν γῆν, θὰ ἐπανακτήσουν τὴν ἀρχαίαν των δύναμιν καὶ θὰ βασιλεύσουν ἐπὶ τῶν Ἐθνῶν. Μίαν ἡμέραν αἱ συμφοραί των θὰ λάβουν τέλος καὶ ἀπὸ τὴν περισσότερον ἐξευτελισθεῖσαν καὶ βασανισθεῖσαν ἀνθρωπίνην φυλὴν θὰ βγῇ ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου!

Οἱ καββαλισταὶ — οἱ μυστικοπαθεῖς αὐτοὶ ἑρμηνευταὶ τῶν ἀρχαίων ἑβραϊκῶν κειμένων καὶ παραδόσεων—ἠγωνίσθησαν μὲ κάθε τρόπον νὰ διατηρήσουν μεταξὺ τῶν ὁμοθρήσκων των τὴν φλογερὰν αὐτὴν ἐλπίδα. Μὲ συνδυασμοὺς γραμμάτων καὶ λέξεων προσεπάθουν νὰ ἀνακαλύψουν τὴν χρονολογίαν τοῦ μεγάλου θαύματος. Καὶ πόσες φορὲς δὲν τὴν ἀνήγγειλαν ὡς ἐπικειμένην. Ἀλλοίμονον. Κάθε φορὰν ὅμως ἡ πρόρρησις ὅτι ἐπέκειτο ἡ μεγάλη ἡμέρα ἔφερεν εἰς φῶς κάποιον ἕναν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος παρουσιάζετο ὡς ὁ ἀναμενόμενος Σωτὴρ καὶ κάθε φορὰν τὸ ἴδιον παραλήρημα ἐλπίδος παρετηρεῖτο γύρω του.

* * *

Εἶνε παράξενη καὶ κωμικοτραγικὴ ἡ ἱστορία ὅλων αὐτῶν τῶν τυχοδιωκτῶν ἢ μυστικοπαθῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ καιροὺς παρουσιάσθησαν μὲ ἀξιώσεις Μεσσίου. Ἀλλὰ ἡ πιὸ παράξενη καὶ ἡ πιὸ κωμικοτραγικὴ εἶνε μιὰ ἱστορία ποῦ συνέβη τὸν 17ον αἰῶνα, καθ' ὃν χρόνον ὁ σοφὸς Σπινόζα, διωγμένος ἀπὸ τὴν Ἰουδαϊκὴν Κοινότητα τοῦ Ἄμστερνταμ, εἶχεν ἀποσυρθῇ εἰς τὴν ἐξοχὴν διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν ὀργὴν τῶν ὁμοθρήσκων του.

Ὁ ἥρως αὐτῆς τῆς περιπετείας, ὁ ὁποῖος ἐξήγειρε φρενιτιώδη ἐνθουσιασμὸν εἰς ὅλον τὸν τότε Ἑβραϊκὸν κόσμον, τὸν ὁποῖον πρὸς στιγμὴν οἱ Ἑβραῖοι ἐλάτρευσαν ὡς Θεὸν καὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ σήμερον κρυφοὶ λάτρεις, ὠνομάζετο Σαμπατταΐ Σέβι. Ἦτο Ἰσπανικῆς καταγωγῆς. Φεύγοντες τὸν διωγμόν, οἱ γονεῖς του εἶχον καταφύγει εἰς τὴν Τουρκίαν, ἡ ὁποία τότε, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὰ πλεῖστα τῶν Ἐθνῶν τῆς Δύσεως ἠρνοῦντο νὰ δεχθοῦν τοὺς Ἑβραίους, ἀπετέλει μαζὶ μὲ τὴν Ὀλλανδίαν, ἄσυλον, ὅπου κατέφευγον ὁμαδικῶς οἱ προγεγραμμένοι τῆς Πορτογαλλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τὴν Σμύρνην, ἵδρυσαν οὗτοι ἀξιολόγους κοινότητας, ἀκμαζούσας ἀκόμη καὶ σήμερον.

Ὁ Σαμπατταΐ ἀνῆκεν εἰς τὴν κοινότητα τῆς Σμύρνης. Ἦτο ἕνας ὑψηλόσωμος νεανίας, μὲ ὑπέροχα μάτια, μεγαλοπρεπῆ μαύρην γενειάδα· ἡ μελῳδικὴ φωνή του ἐμάγευεν. Ἀπὸ μικρὸς περιεφρόνει τὰ παιγνίδια καὶ τὰς διασκεδάσεις τῆς ἡλικίας του, ἐπιζητῶν τὴν μοναξιάν. Τὴν προσοχὴν ὅμως τῶν περὶ αὐτὸν ἐφείλκυσεν ἀκόμη περισσότερον ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐφέρθη πρὸς τὰ δύο χαριτωμένα κοριτσόπουλα, ποῦ τοῦ ἔδωκαν ὡς συζύγους εὐθὺς μετὰ τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, κατὰ τὸ ἀνατολικὸν ἔθιμον. Ὁ Σαμπατταΐ ἐπροτίμα ἀντὶ τῶν κορασίδων τὰ ἱερὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα νυχθημερὸν ἐμελέτα. Μὴ δυνάμεναι νὰ ἀνεχθοῦν τὴν ἀπροσδόκητον αὐτὴν αὐστηρότητα αἱ μικραὶ σύζυγοι ἐζήτησαν διαζύγιον. Ἡ ἀφ' ὑψηλοῦ περιφρόνησις τοῦ ὡραίου νέου πρὸς τὰς συζύγους του ἐνεποίησε μεγάλην αἴσθησιν· ἤδη μερικοὶ μαθηταὶ ἤρχισαν νὰ περιστοιχίζουν τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἐπεδείκνυεν ἐγκράτειαν τόσον ἀσυνήθη εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Ἐκεῖνα τὰ χρόνια ἐξερράγη καὶ ὁ πόλεμος μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βενετίας. Ὁ πατέρας τοῦ Σαμπατταΐ ἀπέκτησε ταχέως μεγάλην περιουσίαν, ὡς προμηθευτὴς ναυτικῶν εἰδῶν. Δὲν ξεύρομεν ἂν ἐπρομήθευε τοιαῦτα εἰς τοὺς Τούρκους ἢ εἰς τοὺς Βενετούς. Ἴσως καὶ εἰς τοὺς δύο. Πάντως εἶνε γεγονός, ὅτι ἀπέδωκε τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὰ προτερήματα τοῦ υἱοῦ του, εἰς τὴν ἀρκετήν του ἐπιμέλειαν, εἰς τὸν ζῆλον μὲ τὸν ὁποῖον ἐπεδίδετο εἰς τὰς καββαλιστικὰς μελέτας· καί, μεταξὺ τῶν πρώτων, ἤρχισε νὰ τὸν σέβεται καὶ αὐτὸς ὡς ἅγιον. Ἐγίνετο τότε λόγος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ οἴκου, τὸν ὁποῖον ἀντεπροσώπευεν ὁ πατέρας τοῦ Σαμπατταΐ, περὶ κάποιας δοξασίας λίαν διαδεδομένης ἐν Ἀγγλίᾳ, καθ' ἣν τὸ ἔτος 1666 θὰ ἐσήμαινε τὴν ἔναρξιν τῆς μεσσιανικῆς περιόδου περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Τὸ βράδυ, ὁ Ἑβραῖος ἔμπορος διηγεῖτο ὅσα ἔμαθεν εἰς τὴν οἰκογένειάν του. Καὶ ὁ Σαμπατταΐ, ἐμποτισμένος ἀπὸ μυστικοπάθειαν καὶ ἀπὸ τὴν ἀποκρυφιστικὴν ἑρμηνείαν τῶν ἱερῶν βιβλίων, ἐπείσθη ὅτι ἦτο ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, ἀφ' οὗ ἦτο σημαδεμμένος μ' ἕνα τόσον ἰδιαίτερον γνώρισμα: τὴν ἀδιαφορίαν πρὸς τὰς ἀνθρωπίνας συγκινήσεις καὶ πρὸς τὴν ἰσχυροτέραν ἐξ ὅλων, τὸν ἔρωτα.

Φανταζόμεθα ἢ πιστεύομεν ὅτι φανταζόμεθα μὲ ἀρκετὴν ἀκρίβειαν τὴν πνευματικὴν κατάστασιν ἑνὸς ποιητοῦ ἢ ἑνὸς σοφοῦ, ἑνὸς φιλάρχου πολιτικοῦ, ἑνὸς Καίσαρος ἢ ἑνὸς Βοναπάρτου, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ κατακτήσουν τὸν κόσμον. Ἀλλὰ πῶς νὰ φαντασθῶμεν τὴν πνευματικὴν κατάστασιν ἑνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος πιστεύει ὅτι εἶνε Θεός; Καὶ τὸ πιστεύει εἰλικρινῶς, διότι οὐδένα λόγον ἔχομεν νὰ θέσωμεν ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν καλὴν πίστιν τοῦ Σαμπατταῒ Σέβι. Ἀπατεῶνα ἀποκλείεται, ὡς θὰ ἴδωμεν, νὰ τὸν χαρακτηρίσωμεν· καὶ τίποτε δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ τὸν θεωρήσωμεν παράφρονα.

* * *

Ὁ Σαμπατταΐ, λοιπόν, ἐπείσθη ὅτι ἦτο ὁ Μεσσίας, καὶ τῷ 1648, διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν θειότητα τῆς ἀποστολῆς του, ἐτόλμησε νὰ προφέρῃ, ἐνώπιον ὁμίλου μαθητῶν, τὰ τέσσερα γράμματα, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν ἑβραϊκὴν ἀποτελοῦν τὴν λέξιν Ἰεχωβᾶ — τέσσερα γράμματα τόσον τρομερά, ὥστε ἀπαγορεύεται εἰς πάντα Ἰουδαῖον νὰ τὰ προφέρῃ ποτέ, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ.

Τὸ σκάνδαλον ὑπῆρξε τεράστιον. Οἱ ραββῖνοι τῆς Σμύρνης ἐξώρισαν ἐκ τῆς πόλεως τὸν ἀναιδῆ καὶ τοὺς ὀπαδούς του. Ὁ Σαμπατταΐ ὅμως δὲν ἔχασε τὸν ζῆλον του. Ἀντιθέτως ἡ πρώτη αὐτὴ συμφορὰ τὸν ἐνίσχυσεν εἰς τὴν πεποίθησιν περὶ τῆς θείας ὑποστάσεώς του. Ἀποφασισμένος, λοιπόν, νὰ ὑποφέρῃ, ὁ Σαμπατταΐ Σέβι, ἐγκατέλειψε τὴν Σμύρνην, ἀκολουθούμενος πάντοτε ὑπὸ τῶν μαθητῶν του. Ἄλλως τε, δὲν ὑπέφερε διόλου. Ἐταξείδευεν ὄχι ὡς πτωχὸς ἀλήτης, ἀλλ' ὡς εὔπορος περιηγητής. Ὁ πατέρας του, ὁ ὁποῖος ἐπίστευεν εἰς τὴν θείαν ἀποστολήν του, παρεῖχεν εἰς αὐτὸν ἄφθονα τὰ μέσα· καὶ παντοῦ ὁ νέος ἐγοήτευεν ὅσους τὸν ἤκουαν, μὲ τὴν ὀμορφιάν του, τοὺς τρόπους του, τὴν εὐγένειαν τῆς γλώσσης καὶ τὴν ἁγνότητα, ἡ ὁποία ἐφαίνετο θαυματουργὸς εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς Ἀνατολίτας. Ἐπεσκέφθη τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπῆγε κατόπιν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου ἔκαμε κάτι χειρότερον ἀπὸ τὴν ἐκφώνησιν τῆς λέξεως Ἰεχωβᾶ. Ἐτέλεσε τοὺς γάμους του. Μὲ ποιάν; Μὲ τὴν Τόρα—τὴν μακρὰν περγαμηνὴν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦτο γραμμένη ὁλόκληρος ἡ Παλαιὰ Διαθήκη.

Μετὰ τὸ νέον αὐτὸ σκάνδαλον, ἀναθεματισθεὶς ὑπὸ τῶν ραββίνων τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπως πρότερον ὑπὸ τῶν ραββίνων τῆς Σμύρνης, ἐγκατέλειψε τὴν Θεσσαλονίκην καὶ κατῆλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅθεν ἀνεχώρησε διὰ τὴν Αἴγυπτον. Εἰς τὸ Κάϊρον, ἐγνωρίσθη μὲ κάποιον Ἰωσὴφ Τσελεμπῆν, εἶδος γενικοῦ εἰσπράκτορος, ὁ ὁποῖος εἰσέπραττε τοὺς φόρους διὰ λογαριασμὸν τοῦ Σουλτάνου. Ὁ Τσελεμπῆς αὐτὸς ἦτο ἀρκετὰ παράδοξος προσωπικότης. Μυστικιστὴς καὶ καββαλιστής, ἔφερε τρίχινον χιτῶνα ὑπὸ τὰ μεταξωτὰ ἐνδύματά του, ἐπεδίδετο εἰς νηστείας καὶ ἄλλας ἀσκητικὰς ἕξεις καὶ τὴν νύκτα ἐσηκώνετο καὶ διέτασσε τοὺς ὑπηρέτας του νὰ τὸν ραβδίσουν. Ὑπεδέχθη ἐνθουσιωδῶς τὸν δῆθεν Μεσσίαν καὶ ἔθεσε τὰ πλούτη του εἰς τὴν διάθεσίν του. Εἰς τὸ μέγαρόν του ὁ ἁγνὸς Σαμπατταΐ ἔσχε μίαν ἀρκετὰ ἀπροσδόκητον περιπέτειαν. Ἐνυμφεύθη — αὐτὴν τὴν φορὰν γιὰ τὰ καλὰ — ὄχι πιὰ μὲ τὴν «κόρην τοῦ οὐρανοῦ», τὴν Τόρα, ἀλλὰ μὲ μίαν κόρην τῆς γῆς, μίαν κόρην μὲ σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ ἐξόχου καλλονῆς. Φυσικὰ δὲ διὰ νὰ ἀχθῇ ὁ ἥρως μας εἰς τὸν τέταρτον γάμον, συνέτρεξαν ἐξαιρετικοὶ λόγοι.

Ἡ γυναῖκα ἦτο ἀξία αὐτοῦ ἀπὸ ἀπόψεως ὀμορφιᾶς καὶ περιπετειῶν. Κατὰ τὴν παιδικήν της ἡλικίαν, εἰς τὴν Πολωνίαν, εἶχεν ὡς ἐκ θαύματος γλυτώσει ἀπὸ μίαν σφαγὴν τῶν Ἑβραίων. Ὅλοι οἱ συγγενεῖς της ἐφονεύθησαν. Ἡ μικρὴ ὀρφανὴ περισυνελέγη ὑπὸ καθολικῶν καλογραιῶν, κατηχήθη εἰς τὸν καθολικισμόν, ἀλλά, μίαν ὡραίαν νύκτα, ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσεν ἕνα πνεῦμα, τὸ πνεῦμα τοῦ πατέρα της, ὡς φαίνεται, ὁ ὁποῖος τῆς παρήγγειλε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πίστιν τῶν προγόνων της. Τὴν ἐπαύριον, οἱ Ἑβραῖοι ἑνὸς γειτονικοῦ χωρίου τὴν εὗρηκαν μὲ τὸ πουκάμισο, περιπλανωμένην εἰς ἕνα νεκροταφεῖον. Τοὺς διηγήθη τὴν ἱστορίαν της καὶ πῶς κάποια θεία πνοὴ τὴν ἐσήκωσεν ἀπὸ τὸ κρεββάτι της καὶ τὴν ἔρριψεν ἀνάμεσα στοὺς τάφους.

Ὁ ραββῖνος ἀπεφάσισε νὰ τὴν στείλῃ εἰς τὸ Ἄμστερνταμ, ὅπου ἔμενεν ἤδη ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς της, διαφυγὼν ὅπως καὶ αὐτὴ τὴν σφαγήν. Ἐκεῖ, ἡ νέα ἔδειξε στίγματα τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς τὸ σῶμα καὶ ἤρχισε νὰ διακηρύσσῃ ὅτι ἦτο γραμμένον νὰ γίνῃ γυναῖκα τοῦ Μεσσίου, ὅστις ἔμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐμφανισθῇ. Ἡ κοινότης τοῦ Ἄμστερνταμ ἔκρινε φρόνιμον νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς νέας αὐτῆς, ἡ ὁποία παρουσίαζεν ἐκδηλώσεις ἰουδαϊκῆς καὶ χριστιανικῆς μυστικοπαθείας. Ἡ Σάρα ἀνεχώρησε διὰ τὸ Λιβόρνον. Ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον διήγαγεν ἔκλυτον ζωήν, χωρὶς ὅμως οὐδὲ στιγμὴν νὰ παύσῃ νὰ τονίζῃ τὴν ὑπερφυσικὴν ἀποστολήν της.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐκεῖ κάτω, εἰς τὸ Κάϊρον, ὁ Σαμπατταΐ, φιλοξενούμενος ὑπὸ τοῦ φίλου του Τσελεμπῆ, εἶχε πληροφορηθῇ ὅτι μία Ἑβραία τοῦ Λιβόρνου, σπανιωτάτης ὀμορφιᾶς, παρουσιάζετο ὡς μνηστὴ τοῦ Μεσσίου. Ἕνα ὄνειρον, τότε, τοῦ ἐφανέρωσεν ὅτι μιὰ νεαρὰ Πολωνὶς ἔμελε νὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν σύζυγός του. Καὶ παρευθὺς ἔστειλεν ἀγγελιαφόρον πρὸς τὴν Σάραν.

Ἡ Σάρα δὲν ἐπερίμενε νὰ τὴν πολυπαρακαλέσουν. Ἐπεβιβάσθη ἀμέσως καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ Κάϊρον, ὅπου μόλις τὴν εἶδεν ὁ Σαμπατταΐ ἐφλογίσθη ἐξ ἔρωτος. Οἱ γάμοι ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπῶς εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Τσελεμπῆ. Ποῖος ὑπῆρξεν ὁ εὐτυχέστερος; Ἴσως ὁ ἴδιος ὁ Τσελεμπῆς, ὁ μυστικοπαθὴς φοροεισπράκτωρ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχεν ὀνειρευθῆ ὅτι θὰ ἐρχόταν μιὰ μέρα ποῦ θὰ ἐπάντρευε τὸν Θεὸν στὸ σπίτι του.

Ἡ καλλονὴ τῆς Σάρας, οἱ ἐκκεντρικοί της τρόποι, ἡ ἐπιρροή της ἐπὶ ἑνὸς συζύγου τὸν ὁποῖον ἐβύθιζε καθημερινῶς περισσότερον εἰς τὴν συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς του — ὅλα αὐτὰ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπίτασιν τῆς γοητευτικῆς δυνάμεως τοῦ Μεσσίου! Οὗτος ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του καὶ τῶν μαθητῶν του ἤρχισε νὰ διατρέχῃ τὴν Παλαιστίνην καὶ τὴν Συρίαν. Εἰς τὴν Γάζαν, ἕνας νεαρὸς ραββῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν ἐστερεῖτο οὔτε ἐφευρετικότητος, οὔτε φιλαυτίας, οὔτε καὶ κάποιου φιλολογικοῦ ταλέντου, παρουσιάσθη ὡς προφήτης του καί, εἰς ὕφος πομπῶδες, ὅσον καὶ κενόν, ἔγραψε γράμματα πρὸς ὅλας τὰς ἑβραϊκὰς κοινότητας τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας διὰ νὰ ἀναγγείλῃ ὅτι μετὰ ἓν ἔτος καὶ τινας μῆνας ὁ Μεσσίας θὰ ἐνεφανίζετο ἐπισήμως, θὰ καθυπέτασσε τὸν σουλτᾶνον καὶ μὲ μόνην τὴν δύναμιν τῶν ψαλμῶν του θὰ ἐγκαθίδρυε τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Ἰσραὴλ ἐφ' ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

* * *

Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἐνεποίησαν ἐξαιρετικὴν αἴσθησιν. Εἰς ὅλας τὰς πόλεις, ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἕως τὸ Χαλέπιον, ὅποθεν διήρχετο ὁ Σαμπατταΐ διήγειρε περὶ αὐτὸν τὸ ἴδιον παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ. Ὅταν δ' ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γενέτειράν του, εἰς τὴν Σμύρνην, ὅποθεν εἶχεν ἐκδιωχθῆ πρό τινων ἐτῶν, ὅλος ὁ κόσμος ἐφαίνετο πῶς εἶχε ξεχάσει τὸ ἐναντίον του ἐκδοθὲν ἀνάθεμα. Ἐγένετο δεκτὸς μὲ φρενιτίδα χαρᾶς καὶ θρησκευτικῆς ἐξάρσεως. Μετ' ὀλίγους μῆνας θὰ ἤρχετο τὸ περίφημον ἔτος 1666, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ σημάνῃ τὴν ἔναρξιν τῶν μεσσιανικῶν χρόνων.

Ἐν τούτοις, ὁ Σαμπατταΐ ἐδίσταζεν ἀκόμη νὰ διαδηλώσῃ δημοσίᾳ τὴν θείαν ὑπόστασίν του. Ἀλλ' οἱ μαθηταί του, ἡ ἐπιρροὴ τῆς Σάρας, ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ ὄχλου ὑπερενίκησαν τοὺς τελευταίους δισταγμούς του. Ὑπὸ τὸν ἦχον τοῦ τραγείου κέρατος, ἕνα Σάββατον τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1665, ἐκήρυξεν εἰς τὴν συναγωγὴν ὅτι ἦτο πράγματι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας.

Ὅλοι οἱ παριστάμενοι Ἑβραῖοι ὑπεδέχθησαν τὴν δήλωσιν αὐτὴν μὲ ζητωκραυγάς:

— Ζήτω ὁ Βασιλεύς μας! Ζήτω ὁ Μεσσίας μας!

Πραγματικὴ ὁμαδικὴ παραφροσύνη κατέλαβε τὴν ἑβραϊκὴν κοινότητα τῆς Σμύρνης. Κανεὶς δὲν ἠσχολεῖτο πλέον μὲ τὰς ὑποθέσεις του. Ὅλοι ἡτοιμάζοντο διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους. Καί, ἐπειδὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἡ μεσσιανικὴ περίοδος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀρχίσῃ παρὰ ὅταν ὅλαι αἱ ψυχαὶ αἱ πλασθεῖσαι κατὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου θὰ κατήρχοντο ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσπευδον νὰ συζεύξουν παιδάκια δέκα καὶ δώδεκα χρόνων διὰ νὰ δώσουν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον σώματα εἰς τὰς χωρὶς σάρκα ψυχὰς καὶ οὕτω πως νὰ ἐπισπεύσουν τὴν ποθητὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς αὐτός, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν Σμύρνην ἠδύνατο νὰ ἐξηγηθῇ ἐκ τῆς παρουσίας καὶ τῆς προσωπικῆς δράσεως τοῦ Σαμπατταΐ Σέβι, μετεδόθη, κατὰ τρόπον οὕτως εἰπεῖν μαγικόν, εἰς ὅλα τὰ γκέττο τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ὀλλανδίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Πολωνίαν, ἡ ἔξαρσις ἐξ ἀφορμῆς τοῦ νέου Μεσσίου ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον καὶ ὄχι μόνον ὁ ὄχλος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ραββῖνοι καὶ οἱ σοβαρώτεροι προὔχοντες ἔπλεον εἰς πελάγη θρησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Ἐνήστευον, ὑπεβάλλοντο εἰς ραβδισμοὺς ἢ παρεδίδοντο εἰς ὄργια κραιπάλης. Αἱ τράπεζαι ἔκλειον. Ἀπεσταλμένοι τῶν πιὸ ἀπομεμακρυσμένων κοινοτήτων ἔφθανον εἰς τὴν Σμύρνην καὶ παρουσιάζοντο πρὸ τοῦ Σαμπατταΐ διὰ νὰ τὸν χαιρετίσουν ὡς Βασιλέα τῶν Βασιλέων καὶ νὰ τοῦ δηλώσουν ὅτι ἔθετον ὅλους τοὺς θησαυρούς των εἰς τὴν διάθεσίν του. Ὁ ἴδιος ὑπέγραφε τὰ θεϊκά... διαγγέλματά του:

«Ἐγώ, Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, Σαμπατταῒ Σέβι».

* * *

Ἐπροκηρύχθη Θεός· πάει καλά. Ἔπρεπεν ὅμως νὰ πεισθῇ καὶ ὁ Σουλτᾶνος, ὅτι δὲν τοῦ ἔμενε νὰ κάμῃ ἄλλο τίποτε παρὰ νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς τὸν νέον βασιλέα τοῦ κόσμου. Αὐτό, ἄλλως τε, θὰ ἐγίνετο ἔτσι, μὲ τὴν δύναμιν ἑνὸς μαγικοῦ ᾄσματος, ὅπως ἄλλοτε ἐκρημνίσθησαν τὰ τείχη τῆς Ἱεριχοῦς ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν σαλπίγγων.

Συνοδευόμενος πάντοτε ὑπὸ τῆς συζύγου του καὶ πολυαρίθμων ὀπαδῶν, ὁ Σαμπατταΐ Σέβι, ἕνα καλὸ πρωΐ, ἔβαλε πλώρη γιὰ τὴν Πόλη. Ἀπεβιβάσθη εἰς τὸ Χρυσόκερας, ἀλλά, πρὶν προφθάσῃ νὰ τραγουδήσῃ τὸ μαγικόν του ᾆσμα, ἡ τουρκικὴ ἀστυνομία τὸν συνέλαβεν. Καὶ ὁ Μεσσίας εἰσῆλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὄχι ὡς βασιλεὺς τοῦ κόσμου, οὔτε μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, ἀλλὰ ἁλυσοδεμένος. Τὸν ὡδήγησαν πρὸ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, ὁ ὁποῖος τὸν ἐρράπισεν. Ὁ Σαμπατταΐ, μὴ στερούμενος ἑτοιμότητος, ἐνεθυμήθη κάποιαν παλαιοτέραν ἀνάλογον σκηνὴν καὶ ἔτεινε καὶ τὴν ἄλλην παρειάν.

Κατόπιν τὸν ἐφυλάκισαν, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν κατ' ἀρχὰς καὶ βραδύτερον εἰς τὴν Ἄβυδον, εἰς ἕνα φρούριον τῶν Δαρδανελλίων.

* * *

Αἱ περιπέτειαί του ὅμως δὲν τελειώνουν ἐδῶ. Αἱ συμφοραὶ τοῦ Μεσσίου δὲν ἔκαμαν ἄλλο παρὰ νὰ ἐξάρουν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν πιστῶν. Εἰς ὅλας τὰς κοινότητας τῆς Εὐρώπης, καὶ ἰδίως εἰς τὸ Ἄμστερνταμ, ὅλων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐστρέφοντο πρὸς τὸ φρούριον τῶν Δαρδανελλίων, τὸ ὁποῖον ἐπωνόμαζον Πύργον τῆς Δυνάμεως. Προσκυνήματα ὠργανοῦντο πρὸς τὸν θεοφώτιστον αὐτὸν πύργον, ὅπου οἱ βέβηλοι εἶχαν ἐγκλείσει τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος μέσα εἰς τὴν φυλακήν του ἐπερνοῦσε ζωὴ καὶ κόττα. Οἱ φύλακές του, ἀφειδῶς δωροδοκούμενοι, ἄφιναν νὰ εἰσέλθουν μέχρις αὐτοῦ οἱ πανταχόθεν συρρέοντες εὐσεβεῖς καὶ πρὸ τῆς γενναιοδωρίας του καὶ τοῦ σεβασμοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁποίου τὸν ἔβλεπον περιστοιχιζόμενον, ἐκόντευαν καὶ αὐτοὶ νὰ πιστεύσουν εἰς τὴν θείαν ἀποστολήν του.

Ἐπὶ τέλους, ὁ Σουλτᾶνος ἤρχισε νὰ ἀνησυχῇ. Μιὰ μέρα Τοῦρκοι στρατιῶται ἐπῆραν τὸν Σαμπατταΐ ἀπὸ τὴν βασιλικὴν φυλακήν του καὶ τὸν ὡδήγησαν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν. Ἐκεῖ, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὁμοθρήσκους του, ἰατρὸς τοῦ Σουλτάνου, τὸν ἐπεσκέφθη εἰς τὸ κελλί του καὶ τοῦ εἶπεν, ὅτι ὁ αὐθέντης του τὸν ἄφινε νὰ διαλέξῃ μεταξὺ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σαρικίου. Ὁ Μεσσίας, ἰδὼν τὰ σκοῦρα, δὲν ἐδίστασεν. Ἔγινε μουσουλμᾶνος. Διὰ νὰ τὸν ἀνταμείψῃ διὰ τὴν τόσον πρόθυμον ὑπακοήν του, ὁ Μωάμεθ ὁ 4ος τοῦ ἔδωκε κάποιο ἀξίωμα εἰς τὰ ἀνάκτορα μὲ ὄχι εὐκαταφρόνητους ἀποδοχάς.

Ὁποία ἀπογοήτευσις μεταξὺ τοῦ ἑβραϊκοῦ κόσμου! Ἕνας Θεὸς ἀπηρνεῖτο τὴν πίστιν του! Ἕνας Θεὸς ἔβαζε σαρίκι! Ὑπῆρξαν, ἐν τούτοις, ἀρκετοί, οἱ ὁποῖοι ἐπέμειναν εἰς τὰ ὄνειρά των. Αὐτὴ ἡ ἀλλαξοπιστία, ἔλεγαν, δὲν ἦτο παρὰ τέχνασμα. Μήπως καὶ ὁ Μωϋσῆς δὲν ὑπεχρεώθη νὰ ζήσῃ ὡς Αἰγύπτιος εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Φαραώ;... Ἀκόμη καὶ σήμερον, εἰς πολλὰς ἑβραϊκὰς κοινότητας τῆς Ἀνατολῆς, δὲν λείπουν οἱ βεβαιοῦντες ὅτι ὁ Σαμπατταῒ Σέβι δὲν ἀπέθανε. Πάντως, ἐπίσημα ἔγγραφα ἀναφέρουν ὅτι ὁ παρ' ὀλίγον Μεσσίας ἀπέθανε τῷ 1677, ἀφοῦ ἐνυμφεύθη καὶ πέμπτην φοράν — πρᾶγμα ὄχι μικρὸν γιὰ ἕναν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος δὲν ἀγαποῦσε στὰ νειᾶτά του τὶς γυναῖκες!

Im.

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ «ΠΡΩΪΑΣ»

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ

ΠΩΣ ΔΕΝ ΕΚΑΝΑΜΕ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ἀπὸ τὴν παραμονή, κατὰ τὸ μεσημέρι, ὁ ἀγγελιοφόρος τοῦ συντάγματος εἰδοποίησε ἕνα-ἕνα τοὺς διοικητὰς τῶν ταγμάτων καὶ τοὺς διοικητὰς τῶν λόχων νὰ συγκεντρωθοῦν στὶς 3 μ. μ. στὴ σκηνὴ τοῦ συνταγματάρχη ποῦ χρησίμευε καὶ γιὰ γραφεῖο τοῦ συντάγματος.

Ἡ κουβέντες, ὅσο νἄρθῃ ἡ ὥρα, ἔδωκαν καὶ ἐπῆραν, καὶ χίλιες ὑποθέσεις ἔγιναν γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς ἀσυνήθιστης ἐκείνης συγκεντρώσεως· ἐνίκησε δὲ τέλος ἡ ὑπόθεσις, ὅτι «ἐξήλθαμε», ὅπως ἦταν ὁ καθιερωμένος τότε ὅρος, καὶ μεῖς ἀπὸ τὴν οὐδετερότητα καὶ ὁ διοικητὴς μᾶς προσκαλοῦσε γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ ὁδηγίες.

Πόσο ἤμαστε γελασμένοι τὸ καταλάβαμε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποῦ ἀντικρύσαμε τὸ διοικητή μας, μπαίνοντας στὴν ὡραία διπλῆ σκηνή του, ποῦ μᾶς φαίνονταν ἀληθινὸ παλάτι, μπροστὰ στὰ δικά μας ἀντίσκηνα, ὅπου μπαίναμε τετραποδίζοντας, καθόμαστε σκυμμένοι καὶ γράφαμε στὸ γόνατο, ἐνῷ ἡ βαρειὰ καὶ μουντὴ ὀμίχλη, διαπερῶντας τὴ λινάτσα, ἔσταζε στὸ σβέρκο μας καὶ γλυστροῦσε ἀδιάκοπα στὴν ἀνατριχιασμένη πλάτη μας.

Μὲ τὴν πρώτη λοιπὸν ματιὰ καταλάβαμε, ὅτι τὸ θέμα τοῦ συμβουλίου ἐκείνου δὲν ἦταν ὑπηρεσιακό· γιατί ὁ διοικητὴς δὲ φοροῦσε τὶς μπόττες του. Εἶχε χωμένα τὰ πόδια του σὲ ζεστὰ βουλγάρικα «τρεπόδια», καμωμένα ἀπὸ χονδρὸ μάλλινο ὑφαντό. Στὶς πλάτες του εἶχε ριγμένον ἕνα παληὸ μανδύα χωρὶς ἐπωμίδες καί, ἀντὶ γιὰ πηλήκιο, φοροῦσε στὸ κεφάλι ἕνα σκοῦφο μὲ «παρωτίδες», τὸ καλύτερο ἀμυντικὸ σκέπασμα τοῦ κεφαλιοῦ καὶ τοῦ προσώπου στὸ χιόνι καὶ στὸ ψυχρὸ ἀνεμόβροχο ποῦ μᾶς ἔδερνε κατακέφαλα. Κάθονταν σ' ἕνα ψηλούτσικο κάθισμα, φκιασμένο πρόχειρα ἀπὸ ἀσπρειδερὸ ξύλο ἀγριοσυκιᾶς. Στὴ μέση τῆς σκηνῆς ἕνας κομμένος τενεκές, ποῦ χρησίμευε γιὰ μαγκάλι, ἦταν σκεπασμένος ἀπὸ κοκκινωπὴ χόβολη κέδρων, περισσότερο γιὰ ψυχικὴ παρηγοριὰ παρὰ γιὰ ζεστασιά.

Ὁ συνταγματάρχης μας ἦταν νέος ἄνθρωπος ἀκόμα, ἔξυπνος, μορφωμένος, μὲ κάποια μάλιστα ἀσυνήθιστη ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσι, καὶ τόσο ἀγαθὸς καὶ δίκαιος καὶ λογικός, ὥστε ὅσοι δὲν τὸν εἶχαν ἰδῆ στὴ μάχη, θὰ πίστευαν ὅτι δὲν ἦταν πλασμένος γιὰ στρατιωτικός.

Μᾶς εἶπε νὰ καθήσωμε καὶ πῆρε ὁ καθένας τὴν ἱεραρχική του θέσι. Δεξιά του ἐκάθησε ὁ ταγματάρχης ὑποδιοικητὴς τοῦ συντάγματος, ἕνας ψηλὸς καὶ κοκκαλιάρης, μὲ πρόσωπο πρασινοκίτρινο, μάτια μικροσκοπικὰ καὶ μιὰ μύτη μακρυά, σουβλερὴ καὶ λίγο στραβὴ στὴν ἄκρη, ποῦ ἔσταζε πάντα φαρμάκι. Ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ διοικητὴ ἐκάθισε ὁ ἀρχαιότερος λοχαγός, διοικητὴς τοῦ πρώτου μας τάγματος, καὶ στὴ σειρὰ οἱ ἄλλοι, ἀπάνω σὲ κιβώτια πολεμοφοδίων, ἄδειανὰ ἢ γεμᾶτα. Δυὸ-τρεῖς νεώτεροι λοχαγοὶ ἔμειναν ὄρθιοι. Τότε ὁ ὑπασπιστὴς ποῦ στέκονταν ὀρθὸς πίσω ἀπὸ τὸ διοικητή, παρήγγειλε στὸν ἀγγελιοφόρο:

— Πετάξου, μωρέ, ὡς τὸν ὄρχο νὰ φέρῃς μερικὰ σαμάρια γερὰ γιὰ τοὺς κυρίους λοχαγούς.

— Καὶ ἕνα γιὰ τὸν κύριο ὑπασπιστή, εἶπε γελῶντας ὁ συνταγματάρχης, δίνοντας ἔτσι ἀσυνήθιστη οἰκειότητα στὴ συνάθροισι ἐκείνη.

Ὕστερα μᾶς εἶπε σοβαρώτερα:

— Σᾶς ἐπροσκάλεσα, κύριοι, νὰ σκεφθοῦμε μὲ ποιὸν τρόπο θὰ μπορέσωμε καὶ μεῖς νὰ κάμωμε Χριστούγεννα, ἐδῶ στὰ βουνά ποῦ βρεθήκαμε, καὶ νὰ σᾶς εὐχηθῶ τοῦ χρόνου νὰ τὰ κάμετε μὲ τοὺς ἀγαπημένους σας, μὲ εἰρήνη καὶ μὲ εὐτυχία ὅλων μας καὶ τῆς πολυβασανισμένης πατρίδος μας.

Τὸν εὐχαριστήσαμε καὶ τὸν εὐχηθήκαμε. Καὶ τότε ὁ χαλκοπράσινος ὑποδιοικητὴς εἶπε:

— Σὰν πῶς, συνταγματάρχα μου, μποροῦμε νὰ κάμωμε καὶ μεῖς Χριστούγεννα ἐδῶ στὴν ἐρημιά, χωρὶς ἐκκλησιά, χωρὶς παπᾶ, χωρὶς κρασί, χωρὶς ζάχαρι, χωρὶς τίποτε! Ἡ γνώμη μου εἶνε νὰ βάλωμε τίποτε φαντάρους καλοφώνους νὰ μᾶς ψάλουν τὸ Χριστὸς Ἀνέστη... Θέλω δηλ. νὰ πῶ κανένα Χριστουγεννιάτικο τροπάρι· ἐγὼ δὲν τὰ ξέρω. Ὕστερα νὰ διαλέξωμε ἀπὸ τὴν ἀγέλη τίποτε καλὰ σφαχτά, νὰ τὰ ψήσωμε καὶ νὰ περάσωμε τὴν ἡμέρα μας μὲ κανένα ποκεράκι.

Ἡ φωνὴ τοῦ ταγματάρχη μας ἦταν σκληρὴ καὶ διαπεραστικὴ σὰν πριόνισμα γυαλιοῦ, καὶ ἔγινε μόνον τρυφερὴ στὴ λέξι «ποκεράκι», γιατί αὐτὸ ἦταν καὶ τὸ μόνο πρᾶγμα στὸν κόσμο ποῦ τὸν συγκινοῦσε.

Ὁ συνταγματάρχης ἐμελαγχόλησε γιὰ μιὰ στιγμή· γιατὶ μαζὶ μὲ τὴν καλωσύνη του ἐσυνδύαζε καὶ τὴν εὐσέβεια, θὰ μποροῦσα μάλιστα νὰ πῶ τὴ θρησκοληψία. Δὲν ξέρω ἂν τὴν εἶχε πάντα ἢ ἂν τὴν ἐγέννησε στὴν ψυχή του τὸ καθημερινὸ ἀντίκρυσμα τοῦ θανάτου, κατὰ τὰ πολυτάραχα ἐκεῖνα χρόνια. «Ἐπειδὰν τις ἐγγὺς ᾖ τοῦ οἴεσθαι τελευτήσειν, εἰσέρχεται αὐτῷ φροντὶς καὶ περὶ ὧν ἔμπροσθεν οὐκ εἰσῄει», ἀποφαίνεται βαθὺς ἀναλυτὴς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Ἐγύρισε λοιπὸν ἀριστερὰ τὰ μάτια του κατὰ τὸ διοικητὴ τοῦ Αου τάγματος σὰν νὰ ζητοῦσε τὴν ἐνίσχυσί του.

— Ἀπόλα με ἐμένα, συνταγματάρχα μου, καὶ θὰ σοῦ κατασκευάσω Χριστούγεννα ποῦ νὰ τὰ ζηλεύουν καὶ κεῖνοι ποῦ θὰ τὰ γιορτάσουν στὴν Ἀθήνα, στὸν Ἅϊ-Γεώργη τὸν Καρύτση.

— Καλά, μπάρμπα Κῶτσό μου, εἶπε χαμογελῶντας ὁ διοικητής· τὸ νὰ «σ' ἀπολύσω ἐσένα» ἕνας λόγος εἶνε. Ποιὸς ὅμως μοῦ ἐγγυᾶται ὅτι δὲν θὰ μοῦ κουβαλήσῃς δεμένους στὴν οὐρὰ τ' ἀλόγου σου ὅλους τοὺς παπᾶδες τοῦ Λαχανᾶ καὶ καμμιὰ ἁγία τράπεζα φορτωμένη στὸ μουλάρι! Ἡ δουλειὰ εἶνε νὰ κάμωμε καὶ μεῖς Χριστούγεννα, ἀλλὰ νὰ κάμουν καὶ οἱ ἄλλοι Χριστιανοί.

— Σᾶς δίνω τὸ λόγο τῆς στρατιωτικῆς μου τιμῆς, συνταγματάρχα μου, ὅτι δὲν θὰ διαπράξω μηδὲν βιαιοπραγία.

— Τὰ ἴδια μοῦ εἶπες καὶ τοῦ Σταυροῦ, μπάρμπα-Κῶτσό μου, ἀλλὰ ὕστερα ἕνα σύνταγμα ὁλόκληρο τρόμαξε νὰ σοῦ βγάλῃ ἀπὸ τὰ χέρια σου ἐκεῖνον τὸ φουκαρᾶ τὸν παπᾶ τὸν κουτσομύτη, ποῦ σοῦ πέρασε ἡ ἰδέα ὅτι ἦταν παληὸς κομιτατζῆς.

Ὁ μπάρμπα-Κῶτσος ξεροκοκκίνισε, σηκώθηκε ὀρθὸς καὶ βάνοντας τὸ χέρι στὸ στῆθός του εἶπε μὲ πάθος:

— Τότε, συνταγματάρχα μου, νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ πάω αὔριο νύχτα στὸ Λαχανᾶ νὰ φέρω καὶ τὴν ἀρραβωνιαστικιά μου. Μπροστὰ στὴν Ἀλεξάνδρα δὲ μπορῶ νά... ἄ, σιχ...

Δάγκασε τὰ χείλη του γιὰ νὰ μὴν τελειώσῃ μπροστὰ στὸ διοικητὴ τὴ συνηθισμένη του βωμολοχία.

Στὸ ἄκουσμα τοῦ θηλυκοῦ τὰ μάτια τῶν νέων ἐλαμποκόπησαν καὶ μερικοὶ τρίψανε κρυφὰ τὰ χέρια τους. Μιὰ γυναῖκα μὲ φουστάνια καὶ μὲ καπέλλο μέσα στὴν ἀγριεμάρα, ὅπου ζούσαμε μῆνες τώρα, ἦταν ἕνα ὄνειρο ποῦ δὲν ἐτολμοῦσαν νὰ τὸ ὀνειρευθοῦν οὔτε γιὰ ὄνειρο Χριστουγεννιάτικο.

— Τί λέτε, κύριοι; ρώτησε ὁ διοικητὴς κρυφογελῶντας, ὕστερα ἀπὸ λίγη σκέψι. Ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους δέχεσθε νὰ διορίσωμε τελετάρχη τῶν Χριστουγέννων τὸν κύριον ταγματαρχεύοντα;

Ψίθυρος ἐπιδοκιμαστικὸς ἀκολούθησε τὴν ἐρώτησι τοῦ συνταγματάρχη.

— Σύμφωνοι λοιπόν, μπάρμπα-Κῶτσό μου. Κοινῇ βοῇ διορίζεσαι τελετάρχης τῶν Χριστουγέννων. Τώρα στὰ νέα σου καθήκοντα. Θὰ πάρῃς γύρω τὰ χωριά, ἀκόμα καὶ τοὺς καταυλισμούς, καὶ θὰ βρῇς ἕναν παπᾶ ποῦ νὰ μὴν ἔχῃ ἐνορία. Θὰ τὸν παρακαλέσῃς —ἀκοῦς; θὰ τὸν πα-ρα-κα-λέ-σῃς, ἔστω καὶ ἂν εἶνε ὁ παπᾶς ὁ κουτσομύτης —νάρθῃ αὔριο τὸ πρωῒ νὰ μᾶς λειτουργήσῃ. Αὐτὸς ξέρει τί πρέπει νὰ φέρῃ μαζί του. Νὰ τοῦ πῇς μόνον ὅτι πρέπει ὅπως-ὅπως νὰ οἰκονομήσῃ καὶ ἕνα ἀντιμήνσιον, γιατὶ ἀλλοιῶς δὲν γίνεται λειτουργία.

— Τί εἶνε αὐτό, συνταγματάρχα μου; καὶ νὰ μὲ συμπαθᾷς· εἶνε, νὰ ποῦμε, σὰν δισκοπότηρο;

— Ὄχι, μπάρμπα-Κῶτσό μου, εἶνε σὰν ἕνα τραπεζομάνδηλο, κεντημένο, ποῦ ἔχει ραμμένα στὶς ἄκρες ἅγια λείψανα.

— Κατάλαβα, συνταγματάρχα μου, αὐτὸ ποῦ λέμε στὸ χωριό μας ἀϊπιτάφιο.

— Τέλος πάντων, σοῦ τὸ σημειώνω ἐδῶ, κι' ὁ παπᾶς ξέρει. Ὅσο γιὰ τὰ σφαχτὰ καὶ τὰ κοκκορέτσια, περιττὸ νὰ σοῦ δώσω ἐγὼ ὁδηγίες.

— Περιττό, συνταγματάρχα μου.

— Περιττό, περιττό, φωνάξαμε ὅλοι.

Τὸ συμβούλιο διαλύθηκε καὶ ὁ καταυλισμὸς ἀναστατώθηκε ἀπὸ τὶς διαταγὲς τοῦ νέου τελετάρχη.

Ὁ λοχαγὸς Κωνσταντῖνος Μ. ἦταν παληὸς εὔζωνος καὶ εἶχε μείνει σωστὸς εὔζωνος. Πενηντάρης τώρα καὶ παραπάνω ἦταν γερὸς καὶ σβέλτος σὰν τριαντάρης, ψηλὸς καὶ ξηραγκιανός, μὲ λεβέντικη περπατησιά. Ἁπλοϊκός, ἀγράμματος, εὔπιστος, τραχύς, ἀλλὰ γενναῖος καὶ πειθαρχικὸς στρατιώτης. Οἱ συνάδελφοί του καὶ ὁ ἴδιος ὁ συνταγματάρχης ἔξω ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία, τὸν προσφωνοῦσαν: «Μπάρμπα-Κῶτσο». Στὸ σύνταγμα ὅμως ὅλο ἦταν γνωστὸς ὡς «καπετὰν-Σιχτίρης», γιατὶ δὲ μποροῦσε νὰ πῇ τρεῖς φράσεις χωρὶς ἡ μία νὰ εἶνε τὸ «ἄ, σιχτίρ».

Ὁ πόλεμος τοῦ 12 τὸν εἶχε βρῇ ἀπόστρατο στὸ χωριό του. Τὸν ἀνακάλεσαν, ὅπως καὶ πολλοὺς ἄλλους, καὶ ἔλαβε μέρος καὶ στοὺς δυὸ πολέμους. Στὸ δεύτερον, στὴ μάχη τοῦ Κιλκὶς—Λαχανᾶ, ἕνα θραῦσμα ἀπὸ βουλγάρικη ὀβίδα, τοῦ εἶχε σπάσει τὴν κερκίδα τοῦ δεξιοῦ του χεριοῦ. Καὶ ἐπειδὴ κάποιος ἀτζαμῆς γιατρὸς εἶχε κάμει τὴν ἀνάταξι, τοῦ ἔμεινε κάποια δυσκινησία στὰ δάχτυλα τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ, ποῦ δὲν τὸν ἐζημίωνε καὶ πολύ. Γιατὶ καὶ τὸ σπαθὶ καὶ τὸ χαλινάρι μποροῦσε νὰ τὰ μεταχειρίζεται, καὶ μὲ τὸ ἀριστερὸ ἔμαθε νὰ μεταχειρίζεται καλὰ τὸ περίστροφο, καὶ—τὸ σπουδαιότερο—μὲ τὴν πρόφασι αὐτὴ τοῦ χεριοῦ, γλύτωνε ἀπὸ κάθε γραφικὴ ὑπηρεσία, ποῦ τοῦ ἦταν ἀντιπαθητική. Εἶχε γιὰ γραμματικό του ἕναν ἔφεδρο ἀνθυπολοχαγό. Τοῦ ὑπαγόρευε τὴν ἡμερησία διαταγὴ τοῦ τάγματος καὶ κεῖνος ἔγραφε ὅπως τοῦ ὑπαγόρευαν. Ἔτσι ἔβγαιναν ἀριστουργήματα λογογραφικά, ποῦ τὰ καμάρωνε ὕστερα ὁ καπετὰν Σιχτίρης. Κάποτε ὅμως ἕνας σχολαστικὸς διοικητὴς τοῦ ἔκαμε παρατήρησι. Εἶχε γράψει μιὰ πολυσέλιδη διαταγή, ἀποτελεσμένη ὅλη ἀπὸ μιὰ περίοδο ποῦ τελείωνε μὲ τὴ φράσι: «Τούτων οὕτως ἐχόντων». Ὁ διοικητὴς τὸν ἐσυμβούλευσε μὲ τρόπο νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴ τοῦ γραμματικοῦ του, γιατὶ τώρα στὸ στρατὸ ἔχομε καὶ καλαμαράδες καὶ μᾶς κοροϊδεύουν. Ὁ καπετὰν Σιχτίρης ἀπάντησε μὲ στόμφο:

— Ἄς ὄψεται, συνταγματάρχα μου, ἡ βουλγάρικη ὀβίδα, ἀλλοιῶς θὰ βλέπες τί διαταγὲς θὰ βγαίνανε ἀπὸ τοῦτο τὸ κοιλό.

Καὶ ἄλλαξε τὸ γραμματικό του.

Τὸ ὄνειρο τοῦ καπετὰν Σιχτίρη ἦταν νὰ γυρίσῃ στὸ χωριό του ταγματάρχης. «Ἀνώτερος ἀξιωματικός» σοῦ λέει ὁ ἄλλος. Καὶ

Ἕνα μαῦρο πράμμα ἐπέρασε ἀνάμεσά μας

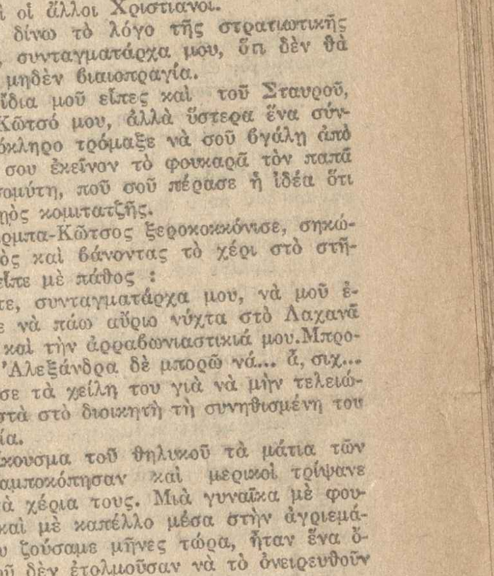

Ἕνα ὁλόχρυσο γαλόνι νὰ κατεβαίνῃ ἀπὸ ψηλά ἐπειδὴ ἀργοῦσε τὸ περιπόθητο γαλόνι, εὕρισκε παρηγοριὰ νὰ γίνεται «ταγματαρχεῦος», πρᾶγμα ποῦ δὲν ἦταν δύσκολο μὲ τὴν ἔλλειψι μαχίμων ἀξιωματικῶν, ποῦ εἴχαμε τότε. Καὶ κολακεύονταν πολὺ νὰ τὸν προσφωνοῦν «Κύριε ταγματάρχα». Αὐτή του τὴν ἀδυναμία τὴν ἐκμεταλλεύονταν ὅσοι εἶχαν λόγο νὰ τὸν καλοπιάνουν. Κάποτε μάλιστα ἕνας κατεργαράκος ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ σκάρωσε μιὰ φάρσα καὶ τὴ γλύτωσε φτηνὰ μὲ αὐτὴ τὴν προσφώνησι. Μᾶς εἶχαν στείλει στὸ σύνταγμα ἕναν ἔφεδρο ἀνθυπίατρο λιμοκοντόρο, ποῦ εἶχε ἔλθει μὲ μπόττες λουστρινένιες, μὲ μαξιλαράκια καὶ μὲ μιὰ φωτογραφικὴ μηχανή. Φυσικὰ ὅλοι θελήσαμε νὰ ἀπαθανατίσωμε τὴ μούρη μας σὲ κεῖνα τὰ χάλια καὶ φωτογραφηθήκαμε σὲ συμπλέγματα. Ὁ καπετὰν-Σιχτίρης φωτογραφήθηκε μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ τάγματός του, στρίβοντας τὸ παχὺ μουστάκι του, ποῦ πολὺ λίγες εἶχε ἄσπρες τρίχες. Μόλις ὅμως ὁ γιατρὸς μὲ τὴ μηχανή του ἀπομακρύνθηκε, ὁ κατεργαράκος ἀνθυπολοχαγὸς ἐπῆρε κατὰ μέρος τὸν καπετὰν-Σιχτίρη καὶ τὸν ἔπεισε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ γιατρὸ νὰ τοῦ δείξῃ τὴν πλάκα, γιατὶ εἶχε, λέει, φόβο μὴ δὲν ξέρῃ ὁ γιατρὸς τὴν τέχνη καὶ τοὺς ἐπῆρε ἄσχημα. Ὁ ἀνθυπίατρος διαμαρτυρήθηκε ὅτι ἡ πλάκα θὰ πάρῃ φῶς καὶ θὰ χαλάσῃ, στὸ τέλος ὅμως εἴτε ἀπὸ φόβο, εἴτε ἀπὸ χαιρεκακία, τὴν ἔδειξε.

— Τὰ βλέπετε ; τοῦ εἶπε ὁ ἀνθυπολοχαγός· ὁρίστε, τὸ πρόσωπό σας τῶχει μαῦρο καὶ τὸ μουστάκι σας ἄσπρο.

— Ἄϊ-σιχτίρ, μωρέ, κι' ἔλεγα νὰ τὴ στείλω στὴν ἀρραβωνιαστικιά μου.

Ὅταν ἀργότερα κατάλαβε τὸ παιγνίδι, ἔγινε σκυλί.

— Κύριε ταγματάρχα μου, δικαιολογήθηκε ὁ ἀνθυπολοχαγός, τί φταίω ἐγώ, κύριε ταγματάρχα μου ! Ἐγὼ γιὰ καλό σας τῶκαμα, ταγματάρχα μου, ἐπειδὴ θὰ τὴν στέλνατε στὴ δεσποινίδα Ἀλεξάνδρα, ταγματάρχα μου...

Καὶ γλύτωσε τὴν τιμωρία.

* * *

Ὁ καπετὰν Σιχτίρης ἦταν ἀρραβωνιασμένος.

«Πῶς εἶχε γίνει αὐτὴ ἡ δουλειὰ κι' αὐτὸς δὲν καταλάβαινε», ὅπως μᾶς ἐβεβαίωνε. Ὅταν ἦταν λοχίας τῶν εὐζώνων στὸ Ἀγρίνιο, εἶχε παντρευτῇ μὲ μιὰ νοικοκυροποῦλα ἀπὸ τὸ Δοκίμι, ποῦ προικίζονται μὲ προσοδοφόρα καπνοτόπια. Ἡ κακομοίρα ὅμως ἡ Ἀγγέλω πέθανε στὸν πρῶτον τοκετὸ μαζὶ μὲ τὸ παιδί, καὶ ὁ χῆρος ἐγύρισε πίσω τὴν προῖκα. Ἀλλὰ σὰν γιὰ ν' ἀποζημιωθῇ, σὲ λίγο ἔγινε ἀνθυπολοχαγός. Τὰ γαμβρικά του προσόντα ὑψώθηκαν καὶ ἄρχισε νὰ παζαρεύῃ. Κι' ὅσο κολλοῦσαν τὰ γαλόνια στὸ πηλήκιο, τόσο καὶ τὰ παζάρια γίνονταν ἀπαιτητικώτερα, ὅσο ποῦ—χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ—ἔφθασε καὶ τὸ ὅριο τῆς ἡλικίας καὶ πῆγε στὸ χωριό του χηρευάμενος πάντα, ὅσο κι' ἂν ἦταν καλοστεκούμενος. Ἐκεῖ ὅμως τοῦ προξένεψαν μιὰ χήρα δημαρχίνα ἡλικιωμένη, ἀλλὰ παχεία καὶ μὲ περιουσία. Κόντευε νὰ δώσῃ τὸ λόγο του, ὅταν τὸν ἀνεκαλέσανε στὴν ὑπηρεσία καὶ ἔφυγε γιὰ τὴ Μακεδονία.

Καὶ κύτταξε τί σοῦ σκαρώνει ἡ ἄτιμη ἡ Τύχη !

Ὅταν ἐπληγώθηκε, τὸν ἐπῆγαν στὸ πρόχειρο θεραπευτήριο ποῦ ἦταν ἐγκατεστημένο στὸ δημοτικὸ σχολεῖο τοῦ Λαχανᾶ. Ἐκεῖ κατοικοῦσε ἀκόμα καὶ ἡ δασκάλα· καὶ χωρὶς νὰ εἶνε ταχτικὴ νοσοκόμα, βοηθοῦσε τὶς νοσοκόμες ἀπὸ φιλανθρωπία καὶ ἀπὸ φιλοπατρία.

Ἦταν μία νέα ὡς εἰκοσιπεντάρα μὲ πρόσωπο ἀκανόνιστο, δέρμα τραχὺ καὶ λίγο βλογιοκομμένο, ἀλλὰ μὲ πλούσια μαῦρα μαλλιά, καὶ πρὸ πάντων μὲ σῶμα ὑπέροχο. Ψηλὴ καὶ γεμάτη, μὲ ὁλόρθη κορμοστασιά, σταθερὸ βάδισμα, ἐλεύθερες χειρονομίες — ὄνομα καὶ πρᾶμα Ἀλεξάνδρα.

Κοντὰ σ' αὐτά, ἔξυπνη, ἀκούραστη, κατακάθαρη καὶ πολὺ περιποιητική.

Κατάγονταν ἀπὸ τὸ Μελένοικο, ἀπὸ οἰκογένεια ἀρχοντική. Ἀλλὰ κατὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ ὡραίου καὶ ἱστορικοῦ χωριοῦ της εἶχε χάσει τὴν περιουσία της καὶ εἶχε ἀκόμα τὸ δυστύχημα νὰ ἰδῇ μὲ τὰ μάτια της τοὺς κομιτατζῆδες νὰ μακελλεύουν μπροστὰ στὴν πόρτα της τοὺς γονεῖς της καὶ τὸ μοναχὸν ἀδελφό της. Μισότρελλη τότε ἡ μικρούλα ἔφυγε μαζὶ μὲ ἄλλες γυναῖκες στὴ Θεσσαλονίκη, ὅπου βρῆκε καταφύγιο σὲ μιὰ ξαδέρφη της, καλοπανδρεμένη ἐκεῖ. Τὴν ἔβαλαν στὸ σχολεῖο, καὶ μὲ τὰ μικρὰ προσόντα ποῦ τῆς ἔδινε τὸ ἀπολυτήριο τοῦ ἀστικοῦ, γιὰ νὰ μὴ βαραίνῃ περισσότερο τὸν ξαδερφόγαμβρό της, ζήτησε καὶ διωρίστηκε δασκάλα στὸ Λαχανᾶ.

Τὸ μίσος κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ ἦταν τὸ πρῶτο ποῦ τοὺς ἐπλησίασε, τὸν τραυματία λοχαγὸ καὶ τὴ νοσοκόμα δασκαλοῦλα. Τὰ ἄλλα ἦρθαν μόνα τους. Εἴτε γιατὶ τὸ μάτι τοῦ καπετὰν Σιχτίρη εἶχε μαυρίσει γιὰ γυναῖκα, εἴτε γιατὶ βρίσκονταν στὴν ἐπικίνδυνη γιὰ τὸν ἄνδρα ἡλικία, εἴτε τέλος γιὰ ὅλους ἐκείνους τοὺς μυστηριώδεις ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς λόγους ποῦ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς περιλαμβάνει στὴν ἔννοια τοῦ «τυφλοβδόμαδου», ὁ μπάρμπα Κῶτσος μᾶς τὴν ἐρωτεύθηκε τὴ δασκαλοῦλα· καὶ ὕστερα ἀπὸ δυὸ-τρεῖς, ὄχι πολὺ τίμιες, ἀλλὰ πολὺ μάταιες ἀπόπειρες, ἐπῆρε τὴν ἀπόφασι καὶ τὴν ἐζήτησε ἀπὸ τὸν ξαδερφόγαμβρό της καὶ κηδεμόνα της. Τὴν ἔδωκαν μὲ χαρὰ καὶ μὲ ὑπερηφάνεια σ' ἕνα ἡρωϊκὸν Ἕλληνα λοχαγό, χωρὶς νὰ πολυσκοτισθοῦν μὲ τὴ διαφορὰ τῆς ἡλικίας. Ἔγιναν οἱ ἀρραβῶνες στὴ Θεσσαλονίκη, ἀλλὰ ἡ Ἀλεξάνδρα ἔμεινε δασκάλα στὸ Λαχανᾶ, ὅσο νὰ ἡσυχάσουν τὰ πράγματα καὶ νὰ γίνῃ ὁ γάμος. Τὰ πράγματα ὅμως δὲν ἐννοοῦσαν νὰ ἡσυχάσουν ἀκόμα, καὶ ἡ μόνη εὔνοια τῆς Τύχης γιὰ τὸν καπετὰν Σιχτίρη ἦταν ὅτι τώρα, ἀπὸ κάμποσον καιρό, τὸ σύνταγμά μας βρίσκονταν καταυλισμένο μόνον δυόμισι ὧρες μακρυὰ ἀπὸ τὸ Λαχανᾶ καὶ μποροῦσε πότε πότε νὰ πετιέται μὲ τὸ μίγκο του ὡς ἐκεῖ.

Καὶ κάθε φορὰ γύριζε περισσότερο ἐρωτευμένος μὲ τὴν Ἀλεξάνδρα του. Ἡ χήρα ἡ δημαρχίνα δὲν ἦταν τυχερὸ νὰ τὰ βγάλῃ τὰ μαῦρα.

Ὅταν ὁ καπετὰν Σιχτίρης ἔλεγε «ἡ ἀρραβωνιαστικιά μου», νόμιζες πὼς ἔβλεπε μὲ τὰ μάτια του ἕνα ὁλόχρυσο γαλόνι νὰ κατεβαίνῃ ἀπὸ ψηλὰ καὶ ἴσα ἴσα νὰ κάθεται στὸ πηλήκιό του. Ποτὲ ὅμως ὡς τότε δὲν εἶχε ἀποφασίσει νὰ φέρῃ τὴ «δέσποινα τῶν λογισμῶν του» στὸ στρατόπεδο. Καὶ ἴσως γιὰ τοῦτο οἱ νεαροὶ ἀξιωματικοὶ ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἄφησαν τὸ ποκεράκι τους καὶ ἔκαναν βόλτες μὲ ὅλη τὴν ἀποκτητικὴ [illegible], γύρω ἀπὸ τὴ σκηνὴ τοῦ συνταγματάρχη.

Εἶχε νυχτώσει πειὰ καλά, ὅταν ἀκούστηκε ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ Λαχανᾶ διπλὸς καλπασμός.

— Ἡ Ἀλεξάνδρα! εἶπαν μερικοὶ ἀσυλλόγιστοι.

Ἀντὶ γιὰ τὴν Ἀλεξάνδρα, ξεπέζεψε μπροστὰ στὴ σκηνή, ἀπὸ ἕνα μουλάρι πλάγι στὸν καπετὰν Σιχτίρη καὶ τὸ μίγκο του, ἕνας παπᾶς.

Στὸ φῶς τοῦ ἠλεκτρικοῦ φαναριοῦ ποῦ ἔρριξε ὁ διοικητὴς ἕνα «ὤ, ὤ, ὤ» γενικὸ ἀκούστηκε. Ὁ Παπᾶς ποῦ μᾶς ἔφερνε ὁ τελετάρχης μας ἦταν ὁ κουτσομύτης, ὁ ἴδιος ἐκεῖνος ποῦ τρεῖς μῆνες πρωτύτερα τρομάξαμε νὰ βγάλωμε ἀπὸ τὰ χέρια του ζωντανόν.

— Τὸν φέραμε, συνταγματάρχα μου, καὶ κεῖνο τὸ χαμπέρι πὼς τὸ εἶπες, ἐβεβαίωσε ὁ τελετάρχης καὶ ἀμέσως ἐπροκάλεσε τὸν παπᾶ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι τοῦ εἶχε φερθῇ καλά.

—Καλό, πάρα καλό, ἐρουθούνισε ὁ παπᾶς.

— Μπράβο, μπράβο, εἶπε ὁ συνταγματάρχης, καὶ τοὺς ἔμπασε στὴ σκηνή του.

Ὕστερα μάθαμε ἀπὸ τὸν ὑπασπιστὴ ὅτι ὁ διοικητής, ἀπὸ φόβο μήπως ὁ παπᾶς δὲν ξέρῃ ἀνάγνωσι, τὸν ἔβαλε μὲ τρόπο νὰ διαβάσῃ στὸ «λειτουργικό». Τὸ διάβασε καλά, ὁ διοικητὴς εὐχαριστήθηκε, καὶ παράγγειλε νὰ τοῦ στρώσουν κουβέρτες στὴν ἴδια τὴ σκηνή του, ἂν καὶ δὲ μοσκοβολοῦσε ὁ εὐλογημένος.

Ἦταν ἄνθρωπος μεσόκοπος, κοντός, ἀδύνατος καὶ μαῦρος, μὲ γένεια ἀραιὰ καὶ μάτια ἀνήσυχα, φοβισμένα κι' ἀγριεμένα. Κουρελιάρης καὶ μισοξυπόλυτος. Ἡ πλατειὰ καὶ τριχωτὴ μύτη του εἶχε ἕνα παράξενο σημάδεμα. Τὸ ἀριστερό του ρουθούνι εἶχε ἀπὸ τὴ μέση ἕως κάτω μιὰ τρύπα τετράγωνη, σὰν κανένας νὰ εἶχε πιάσει μὲ τανάλια καὶ νὰ εἶχε κόψει τὸ κομμάτι αὐτὸ τῆς σάρκας ἀπὸ τὸ πτερύγιο. Ἐνορία δὲν εἶχε ὁ παπᾶς ὁ κουτσομύτης, ἀλλὰ οὔτε καὶ μόνιμη ἐγκατάστασι στὸ χωριό· οὔτε καὶ οἰκογένεια φαίνονταν νάχῃ. Περιφέρονταν σὰν ἀλήτης, τελοῦσε καμμιὰ ἱερουργία κρυφὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους παπάδες καὶ ὅ,τι τοῦ δίνανε, ὄχι δὲν ἔλεγε. Δὲν καταφρονοῦσε ὅμως καὶ τῆς ἄλλες δουλειές· μὲ τὸ ράσο ἔσκαβε, ἄνοιγε χανδάκια, κλάδευε, καὶ δὲν ἦταν σπάνιο νὰ κάνῃ τὸν κάπηλο εἴτε στοὺς δικούς μας εἴτε καὶ στοὺς ξένους καταυλισμούς. Καὶ τότε ὁ καπετὰν Σιχτίρης τὸν εἶχε βρῇ σ' ἕναν ἀγγλικὸ καταυλισμὸ νὰ πουλῇ καπνὸ δεμένον στὸ μανδήλι του. Μὲ χίλια βάσανα κατώρθωσε νὰ τὸν ἡμερώσῃ καὶ νὰ μᾶς τὸν φέρῃ.

Γλήγορα-γλήγορα κουρντίσαμε μὲ ἀντίσκηνα κάτι σὰν Ἱερὸ δίπλα στὴ σκηνὴ τοῦ συνταγματάρχη, στήσαμε ἕνα τραπέζι καὶ οἰκονομήσαμε δυὸ κηριὰ κίτρινα. Στὸ προσκλητήριο βρήκαμε κι' ἕνα στρατιώτη ἀπὸ τὴν Ποδολοβίτσα, ποῦ ἦταν ἱεροψάλτης στὸ χωριό του. Ὅλα ἕτοιμα λοιπὸν γιὰ νὰ κάμωμε καὶ μεῖς αὔριο Χριστούγεννα. Κοιμηθήκαμε περιμένοντας μὲ βεβαιότητα καὶ μὲ ἀγαλλίασι τὴν αὐγὴ καὶ τὴν Ἀλεξάνδρα.

* * *

Ἡ διάνα ἐσήμανε νύχτα βαθειά· οἱ λόχοι παρατάχθηκαν μπροστὰ στὴ σκηνὴ τοῦ συνταγματάρχη, ποῦ βρέθηκε ἕτοιμος μὲ τὸν παπᾶ στὸ πλευρό του. Δὲν ἄφινε ὅμως ν' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία, γιατὶ δὲ φαίνονταν ἀκόμα ὁ καπετὰν Σιχτίρης, ποῦ εἶχε πάει ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα στὸ Λαχανᾶ, νὰ φέρῃ τὴν ἀρραβωνιαστική του. Ἔδωκε μόνον τὴν ἄδεια στοὺς ἄνδρες νὰ καθίσουν χάμω καὶ στοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ καπνίσουν, γιὰ νὰ γελάσουν τὴν ἀδημονία τους.

Τὰ μάτια ὅλων ἦταν γυρισμένα κατὰ τὸ δρόμο τοῦ Λαχανᾶ, καὶ κάθε τρίξιμο κλαδιοῦ ἢ πέταγμα πουλιοῦ τὸ παίρναμε γιὰ τροχασμὸ ἀλόγου. Ἄσπριζε πειὰ ἡ ἀνατολή, ὅταν ἀκούστηκε ὁ περιπόθητος διπλὸς καλπασμός, καὶ σὲ λίγο ἡ ὀπτασία κατέβηκε μπροστά μας. Φοροῦσε ἄσπρη βαρειὰ γοῦνα κι' ἄσπρο πλατύγυρο καπέλλο. Τὸ πρόσωπό της δὲ διακρίνονταν στὴ χαραυγή, ἀλλὰ τὸ ἀνάστημά της διαγράφονταν σ' ὅλη του τὴ χάρι καὶ ὅλη του τὴ μεγαλοπρέπεια. Στηρίχτηκε, ἔτσι, γιὰ τὰ μάτια, στὸ χέρι τοῦ τελετάρχη γιὰ νὰ κατεβῇ ἀπὸ τ' ἄλογό της. Μὲ φανερὴ συγκίνησι ὁ διοικητὴς τὴν ἐχαιρέτησε καὶ τὴν εὐχαρίστησε γιὰ τὴν τιμὴ ποῦ μᾶς ἔκανε καὶ γιὰ τὸν κόπο ποῦ εἶχε λάβει. Εὐχαρίστησε καὶ τὸν μπάρμπα Κῶτσο, προσφωνῶντάς τον «ἀγαπητὲ ταγματάρχα». Καὶ ὕστερα, γυρίζοντας πλάγι εἶπε:

— Ἐμπρός, δέσποτα, εὐλογητό.

Καὶ ἄναψε μόνος του τὰ δυὸ κηριὰ τὰ στηριγμένα σὲ πέτρες.

Ἀλλὰ ὁ παπᾶς εἶχε χαθῇ, καὶ μὲ δυσκολία τὸν ἀνακάλυψαν μέσα στὴ σκηνὴ σκυμμένον νὰ κρατῇ τὴ μύτη του τυλιγμένη στὸ μανδῆλι του.

— Τί συμβαίνει, δέσποτα;

— Αἷμα, μύτη, ρουθούνισε ὁ παπᾶς.

Ὁ διοικητὴς ἐπρόσταξε ἀμέσως νὰ φέρουν νερὸ μὲ ἁλάτι καὶ δυὸ τρεῖς ἀξιωματικοὶ τρέξανε στὰ μαγειρεῖα.

Τότε ὅμως, πρὶν κανεὶς μας νὰ καταλάβῃ ἢ νὰ ὑποψιασθῇ τίποτε, ἔγινε κάτι ἀνήκουστο, κάτι φοβερό, κάτι ποῦ ἔμοιαζε μὲ ἐχθρικὸν αἰφνιδιασμὸ τὰ μεσάνυχτα καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Ἡ Ἀλεξάνδρα ποῦ μόλις ἔφθασε εἶχε ματιάσει τὸν παπᾶ, ὥρμησε μέσα στὴ σκηνή, τὸν ἐκύτταξε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπὸ πάνω ὡς κάτω, ὕστερα ἅρπαξε μὲ τὸ δυνατὸ χέρι της τὸ μανδήλι ἀπὸ τὴ μύτη του καὶ ἔβγαλε μιὰ φωνὴ σὰν ὠρυγὴ θηρίου:

— Αὐτὸς εἶνε, αὐτός, σκοτῶστε τον. Κώστα, Κώστα, σκότωσέ τον, αὐτὸς εἶνε ποῦ μακέλλεψε τὴ φαμελιά μου. Κώστα, Κώστα μου...

Ὅσο νὰ καταλάβωμε τί τρέχει, ἕνα μαῦρο σῶμα πέρασε ἀκράτητο ἀνάμεσό μας καὶ ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες, καὶ στὸ φῶς τῆς αὐγῆς ποῦ ἁπλώνονταν τώρα ζωηρό, διακρίναμε τὸν παπᾶ νὰ τρέχῃ σὰν ζαρκάδι πρὸς τὸ βουνό. Κι' ἀμέσως πίσω του τὸν καπετὰν Σιχτίρη νὰ δρασκελίζῃ σὰν λύκος τὸ βουνὸ μὲ τὸ περίστροφο στὸ χέρι, ἐνῷ ἡ δασκάλα, κρατῶντας τὰ μάγουλά της, κρατῶντας καὶ τὴν ἀναπνοή της, ἔτρεχε, λές, κι' αὐτὴ κοντά τους μὲ τὰ μάτια της, ποῦ πετοῦσαν φλόγες φονικές.

— Τρέξτε, φώναξε ὁ συνταγματάρχης, πιάστε τον, κρατῆστε τον, γιὰ τὸ Θεό.

Κάμποσοι ἀξιωματικοὶ τρέξανε κατόπι τους, ἐνῷ οἱ ἄλλοι μείναμε μὲ τὰ μάτια στὸ βουνὸ καὶ μὲ πιασμένη τὴν ἀναπνοή μας. Ἦταν κάτι ἀνατριχιαστικὸ ἐκεῖνο τὸ ἀνθρωποκυνήγι στὰ κατσάβραχα μὲ τὸν θάνατο ξεσπαθωμένον ἀπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας. Ὁ καπετὰν Σιχτίρης ἔτρεχε λίγα βήματα πίσω ἀπὸ τὸν παπᾶ, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ἔμεναν πίσω πολύ. Ὁ συνταγματάρχης χειρο- ὁλοένα, ὁ ποδοβολητὸς ἀπομακρύνονταν. Πλησίαζε τώρα ὁ παπᾶς στὴν κορυφογραμμή, ὅπου ἡ ὁμίχλη ἦταν πυκνότερη· μόλις διακρίνονταν σὰν μαύρη σφαῖρα ποῦ κυλοῦσε ἀφύσικα κατὰ τὸν ἀνήφορο. Σὲ λίγο χάθηκε ὁλότελα. Ξέραμε πὼς πίσω ἀπὸ τὸ βουνὸ ἦταν γκρεμὸς ἀπάτητος καὶ σὲ γίδια. Σὲ λίγο χάθηκε στὴν ὁμίχλη κι' ὁ καπετὰν Σιχτίρης. Οἱ ἀξιωματικοὶ φαίνονταν ἀκόμα νὰ τρέχουν σκυφτοί· ἡ ἀγωνία μας κορυφώνονταν. Ἄξαφνα ἕνας, δυό, τρεῖς, τέσσαρες, πέντε πυροβολισμοὶ ἀκούστηκαν μουγγοί.

— Πάει, εἶπε ὁ συνταγματάρχης, καὶ κάθισε, σὰν νὰ σωριάστηκε, σ' ἕνα κιβώτιο.

Στὸ ἀκανόνιστο πρόσωπο τῆς δασκάλας φάνηκε καθαρὰ ἕνα ἀπαίσιο χαμόγελο, ποῦ μᾶς ἔκαμε ν' ἀπομακρυνθοῦμε. Πέρασε ἀκόμη ὥρα ποιὸς ξέρει πόση. Τέλος φάνηκαν οἱ ἀξιωματικοὶ νὰ γυρίζουν καὶ σὲ λίγο φθάσανε· μαζί τους ἦταν κι' ὁ καπετὰν Σιχτίρης, ὁλόρθος κι' ἀτάραχος μὲ τὸ περίστροφο βαλμένο στὴ θήκη του. Ἀπομακρυνθήκαμε περισσότερο. Ὁ συνταγματάρχης βρῆκε τὴν ψυχραιμία του· ὀρθός, σοβαρός, ἀδυσώπητος, ἐκούνησε τὸ δάχτυλό του:

— Σὲ θέτω εἰς προφυλάκισιν, λοχαγέ· σὲ καταγγέλλω ἐπὶ δολοφονίᾳ ἀόπλου καὶ ἱερωμένου.

Καὶ γυρίζοντας σὲ ἕνα ἄλλο λοχαγό, ποῦ βρέθηκε κοντά του:

—Ὁδηγήσατέ τον εἰς τὴν σκηνήν του· εἶνε προφυλακισμένος.

Ὁ καπετὰν Σιχτίρης στάθηκε προσοχή, ἐχαιρέτησε στρατιωτικὰ καὶ εἶπε ἀτάραχος:

— Εἰς τὰς διαταγάς σας, συνταγματάρχα μου.

— Εἰς τὰς διαταγάς σας, συνταγματάρχα μου.

Ὕστερα σὰν νὰ τὸ σκέφθηκε κάπως ἀργὰ ἐκεῖνο ποῦ εἶχε προετοιμασμένο, ἐπρόσθεσε:

— Ἀτυχῶς αἱ βολαὶ ἠστόχησαν.

— Πηγαίνετε, εἶπε ὁ διοικητής· καὶ γυρίζοντας στὴ δασκάλα:

— Πηγαίνετε καὶ σεῖς, κυρία· θὰ σᾶς μηνύσω ὡς ἠθικὸν αὐτουργὸν δολοφονίας.... ἢ ἀποπείρας δολοφονίας, ἐπρόσθεσε περισσότερο γιατὶ τὸ ἤθελε παρὰ γιατὶ τὸ πίστευε:

— Κύριε ὑπασπιστά· συνοδεύσατε τὴν κυρία, καὶ μόλις φθάσετε στὸ Λαχανᾶ, θὰ ὑποβάλετε τὴ μήνυσι ἐξ ὀνόματός μου.

Χωρὶς βοήθεια κανενὸς ἡ Ἀλεξάνδρα ἀνέβηκε στὸ ἄλογό της, ὁ ὑπασπιστὴς στὸ δικό του, καὶ ξεκίνησαν, ἐνῷ ἡ δασκάλα χαιρετοῦσε σκύβοντας λίγο τὸ κεφάλι της. Ὅταν πέρασαν ἀπὸ τὴν κλεισμένη σκηνὴ τοῦ ὑποδίκου, ἡ Ἀλεξάνδρα πέταξε μὲ τὰ δάχτυλά της δυὸ-τρία φιλιά. Ἴσως μόνον ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ ἀγαποῦσε τὸν πενηντάρη ἀρραβωνιαστικό της.

Ὁ παπᾶς ὁ κουτσομύτης οὔτε φάνηκε πειά, οὔτε ἀκούστηκε· ἴσως στὸ βάθος τῆς χαράδρας νὰ τὸν ἔφαγαν τὰ ὄρνια. Ὁ καπετὰν Σιχτίρης δὲν ἔπαθε τίποτε σπουδαῖο, καὶ πολὺ λιγώτερο ἡ Ἀλεξάνδρα.

Μόνον ἐμεῖς δὲν ἐκάμαμε Χριστούγεννα καὶ κείνη τὴ χρονιά· καὶ τὸ ἀντιμήνσιον ποῦ ἦταν στρωμένο στὸ τραπέζι, «ἐκεῖνο τὸ χαμπέρι», ὅπως τὸ εἶχε βαφτίσει ὁ τελετάρχης μας, πολὺ κακὰ χαμπέρια θὰ εἶχε νὰ πῇ στὸ μέλλοντα κάτοχό του.

Α. ΤΡΑΥΛΑΝΤΩΝΗΣ

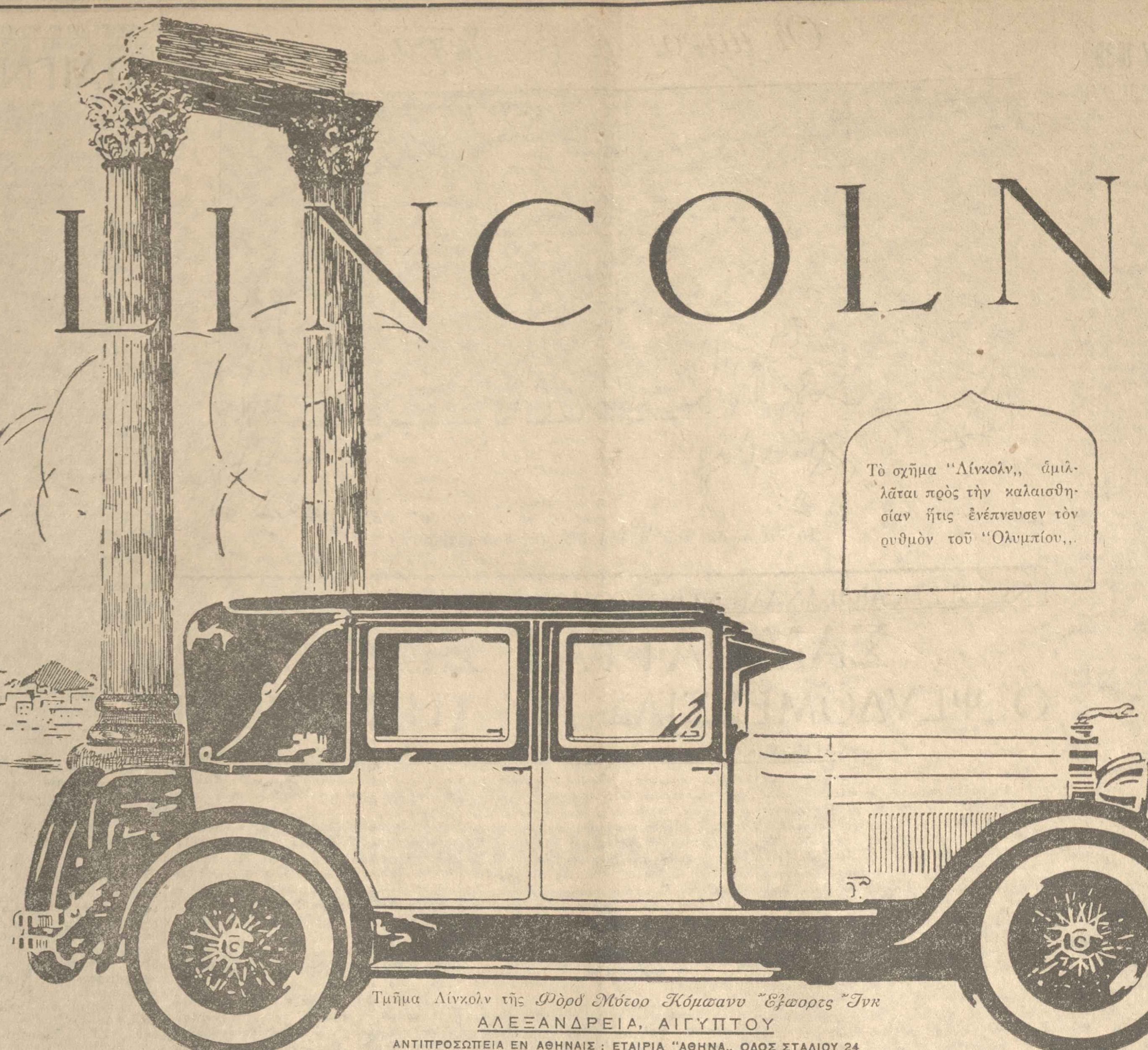

Τὸ σχῆμα "Λίνκολν", ὁμιλλᾶται πρὸς τὴν καλαισθησίαν ἥτις ἐνέπνευσεν τὸν ρυθμὸν τοῦ "Ὀλυμπίου"...

Τμῆμα Λίνκολν τῆς Φὸρδ Μότορ Κόμπανυ Ἔξπορτς Ἰνκ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΥ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ : ΕΤΑΙΡΙΑ "ΑΘΗΝΑ,, ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΝ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Πρὸ καιροῦ ἐδημοσιεύσατε, κατόπιν ἀνακοινώσεως τῆς ἀγορανομίας, τὰ ἀποτελέσματα τῶν χημικῶν ἀναλύσεων ἐπὶ τῶν συμπεπυκνωμένων γαλάκτων διαφόρων ἑταιρειῶν. Ἐπιμελῶς ὅμως, ἀπὸ τὰς ἀνακοινώσεις αὐτὰς ἐκρύβη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γενομένης ἀναλύσεως παρὰ τοῦ χημικοῦ ἐπόπτου τῆς ἀγορανομίας κ. Δουρούτη, ἐπὶ τοῦ γάλακτος τῆς ἑταιρείας «Νεστλὲ» μάρκας Βλάχας, καθ' ἣν τοῦτο εὑρέθη ἀποσυντεθειμένον, μηνυθεῖσα δὲ εἰς τὸ αἰσχροδικεῖον παρὰ τῶν ἀγορανομικῶν ἀρχῶν.

Νομίζω, ὅτι ἡ ἀγορανομία θὰ ἔπρεπε εἰς τὰς ἀνακοινώσεις της νὰ εἶνε ἴση πρὸς ὅλους, ἰδιαιτέρως δὲ πλέον αὐστηρὰ διὰ τὴν ἑταιρείαν «Νεστλὲ» ἥτις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν προσφέρει τὰ προϊόντα της εἰς τὰ νήπια τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ πολλῆς τιμῆς
ΔΗΜ. ΠΑΠΑΦΙΛΗΣ

Πανελληνίως ἀνεγνωρισμένη εἰδικότης
ΤΗΣ
"ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΓΟΡΑΣ,,
ΣΤΑΔΙΟΥ 13
ΤΑ ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΤΗΣ
ΑΠΟ 5-5000 ΔΡΧ.

ΓΑΛΛΟΑΓΓΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
50 Χαριλάου Τρικούπη
Διεύθυνσις G. Sauvape
Ἡμερινὰ—Ἑσπερινὰ—Cours
Φιλολογία, Ἐμπορικά, Λογιστικά. Τιμαὶ συγκαταβατικώταται. Εὐσυνείδητος διδασκαλία.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΡΒΥΛΟΠΟΙΩΝ (Η ΧΑΡΑ)

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Συνεργατικῆς Ἀρβυλλοποιῶν ἡ «Χαρά» εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 3ην Ἰανουαρίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 4 μ.μ. ὁδὸς Γεωργίου Σκουζὲ ἀρ. 4 Πειραιᾶ μὲ θέματα:

1) Ἐκλογὴ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικῶν Συμβουλίων.

2) Ἐντολὴ συνάψεως δανείου παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ ἔτους 1928.

Ὁ Πρόεδρος ΜΙΜΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΣ

PAPILLON D' OR
Σήμερον Σάββατον, παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, δίδεται στὴ σάλα τοῦ κ. Ι. Τζιτζᾶ (Διομείας 4) 6—9 μ.μ. τὸ τακτικὸ γκροὺπ τῆς «Παπιγιὸν ντ' ὄρ» μὲ μουσικὴν διευθυνομένην παρὰ τοῦ ἀρίστου Αὐγουστίνου Ἀβαταγγέλου.
Διεύθυνσις Γ. Τούντα

ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ μικροῦ κεφαλαίου μέχρι 25.000
8 %
ΠΑΣΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΑΧΙΣΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΛΑΤΩΝ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΣΗΜΕΡΟΝ
ἀπὸ τὰ περίπτερα καὶ τοὺς ἐφημεριδοπώλας τὴν Χριστουγεννιάτικην
"ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ,,
περιέχει τὴν ἱστορίαν τοῦ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
καὶ πλῆθος προσφυγικῶν εἰδήσεων

TALMA
57
Nicholson's Bic 1927
BRAND
ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΑΝΤΙ ΒΟΥΤΥΡΟΥ ΤΟ TALMA
Ὑγιεινότατον καὶ θρεπτικώτατον
Ἠγγυημένον παρὰ τοῦ χημικοῦ ἐργαστηρίου ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.
Καταλληλότατον
Διὰ τὰ πλέον φίνα γλυκίσματα καὶ μαγειρικὴν χρῆσιν. Συσκευασμένον εἰς δοχεῖα πολυτελείας
τῶν 2 1)2 καὶ 5 ὀκάδων.
Πωλεῖται λιανικῶς:
ΣΤΑΔΙΟΥ 49, ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 20, ΑΙΣΧΥΛΟΥ 45
ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΚΥΨΕΛΗ"
καὶ εἰς ὅλα τὰ καλὰ ἐδωδιμοπωλεῖα
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ Κ.Μ. ΚΟΡΝΗΛΑΚΗΣ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ 45
ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΠΑΡΧΙΩΝ
c.E. Nicholson's Bic

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΔΩΡΑ
ΣΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΥΛ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΜΟΥ 114

ΩΡΟΛΟΓΙΑ				
ΠΟΥΔΡΙΕΡΑΙ	τῶν Δρχ.	180 ἕκαστον	Δρχ.	100.—
ΖΟΡΖΕΤ BROSSÉ RODIE	» »	180 ἑκάστη	»	85.—
ΚΡΕΠ ΝΤΕΣΙΝ LAVABLE	» »	200 ὁ πῆχυς	»	118.—
ΖΑΝΑΝΑ ΜΑΛΛΟΜΕΤΑΞΑ	εἰς ὅλα τὰ χρώματα		»	98.—
ΖΗΛΕ ΕΤΟΙΜΑ	τῶν Δρχ.	180 ὁ πῆχυς	»	90.—
ΣΕΡΒΙΤΣΑ φαγητοῦ	» »	650 ἕκαστον	»	275.—
ΛΙΝΟΣΕΝΔΟΝΑ φάρδος 2 6)8	» »	300 »	»	165.—
» » 3 2)8	» »	50 ὁ πῆχυς	»	37.—
» » 3 6)8	» »	60 » »	»	45.—
	» »	75 » »	»	53.—

ΚΟΥΒΕΡΤΑΙ ΜΑΛΛΙΝΑΙ, ΠΡΟΣΟΨΙΑ, ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ

ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Πλουσιωτάτη συλλογὴ χρησίμων δώρων
ΖΟΛΩΤΑ
Ὡρολόγια ΩΜΕΓΑ
Αἰόλου 160, 162, 164

ΧΡΗΣΙΜΑ ΔΩΡΑ
ΣΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΤΑΔΙΟΥ 55 ΣΤΑΔΙΟΥ 55
ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ
Μεταλλίνων, ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν, χειρὸς καὶ τσέπης, ἀπὸ δραχμὰς 150—3000.
Ἐπιτραπέζια ὡρολόγια εἰς διάφορα σχέδια ΦΑΝΤΑΙΖΙ
ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ δακτυλιδίων, σκουλαρικιῶν, βραχιολιῶν, περιδεραίων, ἁλυσίδων, ταμπακερῶν, κουμβίων, στυλογράφων Morrisson κ.τ.λ.
ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ἐπαργύρων εἰδῶν ἀπὸ δρχ. 40—3.000
Σερβὶς τσαγιοῦ, σερβὶς λικέρ, γλυκοδοχεῖα, ζαρδινιέραι, μπιλετιέραι, φοντανιέραι, ἀνθοδοχεῖα, Κάς-πό, σταχτοδοχεῖα, κτλ.
ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ ALPACCA
τοῦ γνωστοῦ οἴκου Krupp
Μόνοι καταναλωταὶ τῶν πεφημισμένων ὡρολογίων
"SINGER,,
ἠγγυημένων ἐπὶ 15 ἔτη
ΜΗΝ ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΠΡΙΝ ΜΑΣ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ
Διαφημίσεις «ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ Αἱ ἀρχαὶ τῆς Κων)πόλεως ἐδείχθησαν πάντοτε προθυμότεραι τῆς Ἀγκύρας ὁσάκις ἐπρόκειτο περὶ ὑπερβασίας τινός, εἰς βάρος, εἴτε συμφωνιῶν, εἴτε διεθνῶν τῆς Τουρκίας ὑποχρεώσεων. Καὶ ἡ Ἄγκυρα οὐχὶ ἅπαξ ἕως τώρα ἐφόρτωσεν εἰς τὸν ἐν Κων)πόλει ἀντιπρόσωπόν της τὰς εὐθύνας τοιούτων ὑπερβάσεων ἢ παραβάσεων—ὅλως ἀκαδημαϊκῶς ἐννοεῖται, ἀφοῦ οὐδέποτε ἐσημειώθη ἄλλη τις δι' αὐτὸν συνέπεια. Οὕτω καὶ τώρα αἱ ἐν Κων)πόλει ἀρχαί, συνεχίζουσαι παλαιὰν τακτικὴν τῶν ἐναντίον τῶν σχολείων τῆς ἑλληνικῆς μειονότητος, προέβησαν εἰς τὴν παῦσιν τῆς διευθυντρίας τοῦ Ζαππείου. Τὸ ἀνώτερον τοῦτο ἐκπαιδευτήριον τῶν θηλέων εἶχε μείνει κλειστὸν καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐπετράπη δὲ τὸ ἄνοιγμά του μόλις πρὸ τινῶν μηνῶν. Ἤδη φαίνεται, ὅτι αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἐπιζητοῦν νέαν πρόφασιν διὰ νὰ τὸ κλείσουν ἐκ νέου καὶ ἤρχισαν ἀπὸ τὴν παῦσιν τῆς διευθυντρίας του. Ἡ ὅλη στάσις τῆς Τουρκίας ἔναντι τῶν μειονοτήτων της εἶνε ἄντικρυς ἀντίθετος πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις της, ὡς ἐτονίσαμεν ἤδη ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τῶν ἑλληνικῶν σχολείων ὅπως ἐργάζωνται τὴν Κυριακὴν καὶ ἀργοῦν μόνον τὴν Παρασκευήν. Ἀλλ' αἱ μέθοδοι αὐταὶ ἔχουν πάντοτε κακὰς συνεπείας διὰ τοὺς ἀσκοῦντας αὐτάς. Καὶ τῆς Τουρκίας συμφέρον πραγματικὸν θὰ ἦτο νὰ σέβεται ἀπολύτως τὰ δικαιώματα τῶν εἰς τὸ ἔδαφός της μειονοτήτων.

ΜΕΡΙΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ Ἡ σταθεροποίησις τῆς ἰταλικῆς λιρέττας καὶ τὰ συναφῆ πρὸς αὐτὴν μέτρα τῆς ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἐνεποίησαν, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ζωηροτάτην ἐντύπωσιν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπου ἡ νομισματικὴ αὐτὴ μεταρρύθμισις μελετᾶται μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπίσης διεξάγεται κρατερὸς ἀγὼν διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ εἶναι γνωστόν, ὅτι εἰς τοῦτον ἀκριβῶς ὀφείλει τὴν ὕπαρξίν της ἡ ὑπὸ τὸν κ. Πουανκαρὲ παροῦσα Κυβέρνησις συνασπισμοῦ, ἡ ἀποκληθεῖσα «Κυβέρνησις τοῦ φράγκου». Ἀλλ' εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν κατωρθώθη εἰσέτι νὰ εὑρεθῇ τρόπος σταθεροποιήσεως τοῦ φράγκου, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον νὰ γίνῃ σκέψις περὶ κανονισμοῦ τῆς τιμῆς του ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ χρυσοῦ. Καὶ ἐνῷ κατὰ τὴν χθεσινὴν οἰκονομικὴν συζήτησιν εἰς τὴν Βουλήν, ἐπὶ τῇ ψηφίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅλοι ἀνέμενον, ὅτι ὁ κ. Πουανκαρὲ θὰ προέβαινεν εἰς δηλώσεις περὶ τῆς ὁριστικῆς σταθεροποιήσεως, ἐξεδόθη μόνον ἡμιεπίσημος ἀνακοίνωσις, δι' ἧς τονίζεται, ὅτι αἱ ἐν Γαλλίᾳ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι διαφέρουν μεγάλως τῶν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τῶν ἐν Βελγίῳ ἀκόμη, οὕτως ὥστε ἡ μὲν ἐπάνοδος τοῦ φράγκου εἰς τὴν χρυσῆν του ἀξίαν νὰ ἀποβαίνῃ ὁλοσχερῶς ἀδύνατος, ἡ δὲ σταθεροποίησίς του ἀκόμη νὰ εἶνε δυσχερής. Εἶναι βέβαιον, ὅτι οἱ Γάλλοι προτιμοῦν νὰ ζητοῦν περισσότερα ἐτησίως ἀπὸ τὴν Γερμανίαν διὰ τὰς ἐπανορθώσεις, παρὰ νὰ δεχθοῦν τὰς ἐπιβαρύνσεις ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις μιᾶς παγίας σταθεροποιήσεως.

Η ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΙΣ *Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἠναγκάσθη ν' ἀπευθύνῃ ἐγκύκλιον πρὸς τὰς ἁρμοδίας ὑφισταμένας ὑπηρεσίας του διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν φόρων. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς εἰσπράξεώς των εἶνε σημαντικωτάτη, ἐὰν κρίνῃ κανεὶς καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης ὅταν ἐπανῆλθε τελευταίως ἐκ τῆς Ἑσπερίας διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ νέου εὗρε καιρὸν νὰ τὴν διαπιστώσῃ, βεβαιώσας τότε ὅτι ὑπάρχει ἀνεπάρκεια εἰσπρακτόρων. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποδεικνύει πόσον ὀρθὴ ἦτο ἡ ἰδέα ὅπως ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων καὶ ἐν γένει ἡ κρατικὴ διαχείρισις ἀνατεθῇ εἰς Τραπεζιτικὸν ὀργανισμόν. Διότι δὲν εἶνε μόνον ἡ καθυστέρησις τῆς καταβολῆς τῶν φόρων, ἀλλ' ὑπάρχει ἀναμφισβητήτως βασικωτέρα ἐλαττωματικότης περὶ τὴν βεβαίωσιν, τῶν ὀφειλομένων, ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν ἀπὸ πολλοῦ ὅτι ἰσχυροὶ οἰκονομικοὶ ὀργανισμοὶ κατορθώνουν νὰ φορολογοῦνται ἀσημάντως.*

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΜΙΚΡΟΠΟΝΗΡΙΑΙ Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπερ θὰ συνεζήτει περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ τὰς ἑορτάς, ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσεχῆ Τρίτην. Ἀλλὰ καὶ τότε ἡ ἀπόφασις θὰ ἀναβληθῇ μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Καφαντάρη. Ἐν τῷ μεταξὺ—σκέπτεται ὁ κ. Μερλόπουλος—θὰ ἔχουν παρέλθῃ καὶ αἱ ἑορταὶ καὶ ὁ λόγος τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως...

ΤΟΥΡΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ Οἱ Γάλλοι ἀεροπόροι, οἱ ὁποῖοι, ἀντὶ νὰ προσγειωθοῦν εἰς τὸ Τατοΐ, ἔφθασαν τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην εἰς τὴν Ἀττάλειαν, φαίνεται ὅτι πολὺ δυσκόλως θ' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν τουρκικὴν φιλοξενίαν. Μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς δὲν ὑπάρχει πληροφορία περὶ ἀναχωρήσεώς των ἀπὸ τὸ τουρκικὸν ἔδαφος, εἰμὴ μόνον ἡ εἴδησις, ὅτι, μεταβάντες ἐξ Ἀτταλείας εἰς Μερσίναν, ἐπανῆλθον χθὲς εἰς τὴν Ἀττάλειαν. Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἀπαιτοῦν νὰ ἐπιδείξουν οἱ ἀεροπόροι τὰ διαβατήριά των κανονικῶς θεωρημένα ἀπὸ τουρκικὴν προξενικὴν ἀρχὴν ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὴν ἐκ Τουρκίας διάβασίν των, καίτοι δὲν εἶχον κατὰ νοῦν, ὅταν ἀπεγειοῦντο ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Λεμπουρζέ, νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν γλυκεῖαν χώραν τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ, φίλην ἐπιστήθιον τοῦ Φραγκλίνου Μπουγιόν. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον τὰ ζητούμενα διαβατήρια δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται οὔτε νὰ φύγουν, οὔτε νὰ μείνουν ἐπὶ τοῦ φιλοξένου ἐδάφους τῆς νέας τουρκικῆς δημοκρατίας. Τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπενέβη, κατὰ χθεσινὰ τηλεγραφήματα, διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῶν ἀεροπόρων, τῶν ὁποίων ἡ περιπέτεια συντελεῖ πρὸς διαφήμισιν τῆς τουρκικῆς εὐγενείας.

ΑΝΤΙ ΧΙΟΝΩΝ Μετὰ τὰ χιόνια τῶν παρελθουσῶν ἡμερῶν, τὰ Χριστούγεννα φθάνουν μὲ μίαν ραγδαίαν ὕψωσιν τῆς θερμοκρασίας, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἀκόμη περισσότερον αἰσθητὴ ἄλλου, ἀφοῦ εἰς τὸ Βερολῖνον τὸ θερμόμετρον, ἀπὸ 24 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν, ἐπήδησεν εἰς τοὺς 10 βαθμοὺς ἄνω τοῦ μηδενός. Ὅσον καὶ ἂν τὰ χιονισμένα Χριστούγεννα εἶναι ποιητικώτερα διὰ τοὺς καλῶς ἐξωπλισμένους κατὰ τοῦ ψύχους, εἶναι προτιμότερον διὰ τὸν πολὺν κόσμον εἰς τὸν τόπον μας, ὅπου τὰ μέσα τῆς θερμάνσεως εἶναι ἀκόμη τόσον ἀτελῆ καὶ δυσπρόσιτα εἰς τὰς μάζας, νὰ ἑορτάζωνται Χριστούγεννα μὲ νοτιάν.

ΠΛΗΡΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ Εἶνε εὐτύχημα, ὅτι κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τῶν δικαστηρίων τῶν Ἰωαννίνων, κατὰ τὴν ὁποίαν κατεστράφη μέγα μέρος τῶν ἀρχείων, [illegible] ὁ φάκελλος τῆς ληστείας τῆς [illegible] κάστη περιπτώσει, ἡ ἀπόφασις τοῦ [illegible] γοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὅπως στείλῃ προσεχῶς εἰς τὰ Ἰωάννινα ἀνώτερον δικαστικὸν διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ τῆς ὑποθέσεως, ἡ ὁποία πᾶν ἄλλο ἢ διηκρινίσθη τελικῶς ἐκ τῆς δίκης τῆς Κερκύρας, εἶνε ἀξιέπαινος καὶ πιστεύομεν, ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ. Κατὰ τὴν δίκην τῆς Κερκύρας ἠκούσθησαν τόσα εἰς βάρος δημοσίων λειτουργῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀποτροπαίαν ἐκείνην κακουργίαν, ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται πλήρης ἡ ἐκκαθάρισις τῶν πραγμάτων.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ Πολλοὶ κάτοικοι τοῦ Νέου Φαλήρου, τὸ ὁποῖον μετεβλήθη λόγῳ τῶν βροχῶν εἰς τέλμα, ἐλθόντες ἐν σώματι εἰς τὰ γραφεῖά μας μᾶς παρεκάλεσαν νὰ συνηγορήσωμεν ὑπὲρ τῆς ἐκ νέου ὑπαγωγῆς του εἰς τὸν Πειραιᾶ, καταργουμένης τῆς κοινοτικῆς του αὐτονομίας. Καὶ τοῦτο διότι ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, μὲ τὰ ταμεῖα τῆς Κοινότητος διαρκῶς κενά, οὐδὲν δύναται νὰ γίνῃ.

Σημειωτέον ἐξ ἄλλου ὅτι τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον σπαράσσεται καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὐδεμία ἀπόφασις λαμβάνεται καὶ ὅταν οἱ πόροι τῆς Κοινότητος ἐπιτρέπουν τὴν λῆψιν τοιαύτης ἀποφάσεως.

Οἱ αὐτοὶ Φαληρεῖς μᾶς εἶπαν ὅτι ἂν ἡ Κοινότης των δὲν προσαρτηθῇ εἰς τὸν Πειραιᾶ, καλὸν θὰ ἦτο νὰ ηὐρύνοντο τὰ ὅριά της διὰ τῆς εἰς αὐτὴν περιαγωγῆς καὶ τῆς Κοινότητος Μοσχάτου.

ΔΩΡΕΑΝ Οἱ μὴ παρακολουθήσαντες ἐξ ἀρχῆς τὴν «Ἑλληνικὴν Κρίσιν» δύνανται νὰ ζητήσουν καὶ νὰ λάβουν τὰ ἀπὸ τῆς 18ης Δεκεμβρίου φύλλα δωρεάν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς διὰ τὸ ἔτος 1928 λαμβάνει τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσῃ ὅτι ἐγκατέστησε τὰ γραφεῖά του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου ἀριθ. 49.

Παρακαλεῖ ὅθεν τοὺς κ.κ. διευθυντὰς θεάτρων, κινηματογράφων, χοροδιδασκαλείων κλπ. δημοσίων θεαμάτων ὅτι, προκειμένου ν' ἀρχίσῃ ἢ παρ' αὐτοῦ φορολογία τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1928 ὅπως συμφώνως τῷ νόμῳ, 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τελεσθησομένου θεάματος, κοινοποιῶσιν αὐτῷ δήλωσιν ἐμφαίνουσαν τὸ εἶδος τοῦ θεάματος, τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου τῆς τελέσεως μετὰ τοῦ προγράμματος, τὸν ἀριθμὸν τῶν θέσεων, κατὰ τὰς διακρίσεις τούτων, (ἤτοι θέσεων διακεκριμένων, πρώτης ἢ δευτέρας κλπ. καὶ τὴν διατίμησιν ἑκάστης τῶν θέσεων.

Ἐπίσης προσκομίσωσι πρὸς θεώρησιν τὰ ὀνομαστικὰ εἰσιτήρια τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ θεάματος ἀνηκόντων προσώπων, ἅτινα δὲν παρέχουσι δικαίωμα νὰ κατέχωσι θέσεις θεατῶν, ὡς καὶ τὸν πίνακα τοῦ προσωπικοῦ τούτου.

Μεριμνῶσιν ἐγκαίρως διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδείας τελέσεως δημοσίου θεάματος καὶ τὴν σφράγισιν τῶν εἰσιτηρίων.

Τὸ γραφεῖον θὰ ἐργάζεται ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς 1ης μ.μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3ης μ.μ. μέχρι τῆς 10ης ἑσπερινῆς.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐκ τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ δικαιούμενοι δυνάμει τοῦ νόμου ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα ὅπως, πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων καὶ προστριβῶν ἐγκαίρως μεριμνήσωσι καὶ ἐφοδιασθῶσιν ἐκ τοῦ γραφείου μας δι' εἰδικοῦ εἰσιτηρίου, καθόσον δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς οὐδένα ἀπολύτως ἡ εἴσοδος ἄνευ εἰσιτηρίου κανονικῶς ἐσφραγισμένου ἢ ἄνευ τοῦ ἀνωτέρω εἰδικοῦ εἰσιτηρίου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

NEUJAHRSEMPFANG BEIM DEUTSCHEN GESANDTEN

Am Neujahrstag wird der Deutsche Gesandte die hier ansässigen und durchreisenden Landsleute in seiner Wohnung, Akademiestr. 17, mittags 12.30 Uhr empfangen.

Ὁ Κινηματογράφος
"ΟΛΥΜΠΙΑ,,
σᾶς εὔχεται
ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ ΑΓΟΡΑΝ

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ.-Η ΕΠΑΡΚΕΙΑ

Ἡ Διεύθυνσις Ἀγορανομίας ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας ἔλαβεν ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπαρκείας τῆς ἀγορᾶς εἰς τρόφιμα.

Τὰ διάφορα ἀγορανομικὰ συνεργεῖα τὰ ὁποῖα ἐτοποθετήθησαν εἰς τὰς εἰσόδους τῆς πόλεως, ἀπέστειλαν χθὲς εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀγορὰν τὰς ἀκολούθους ποσότητας σφαγίων:

Ἀρνιὰ καὶ πρόβατα 7000 ἐν συνόλῳ, ὡς καὶ 500 χονδρὰ σφάγια μεταφερθέντα ἐκ Σερβίας χθὲς χονδρικῶς.

Ἐπίσης μετεφέρθησαν ἐκ Σερβίας 8000 ἀρνιὰ καὶ πρόβατα καὶ 1000 χονδρὰ σφάγια. Τέλος μετεφέρθησαν ἐκ Ρωσσίας 5000 ἀρνιὰ καὶ 2000 χονδρὰ σφάγια.

Ἀπὸ τῆς 4ης πρωϊνῆς χθὲς ἤρχισεν ἡ σφαγὴ τῶν ζώων εἰς τὰ σφαγεῖα, ἡ ὁποία ἐσυνεχίσθη καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἡ ὑπηρεσία τῶν Σφαγείων ἐπέβλεπε καὶ κατέγραφε τὰς εἰσερχομένας καὶ ἐξερχομένας ποσότητας σφαγίων. Τὸ μόνιμον προσωπικὸν τῶν σφαγείων ἐνισχύθη διὰ συνεργείων καθαριστῶν.

Πουλερικὰ καὶ χοιρινά, ὠά, ὀπωρικὰ καὶ λαχανικὰ ὑπῆρχον ἐν ἀφθονίᾳ. Συγκεκριμένως μετεφέρθησαν 15000 γάλοι καὶ 18000 κοττόπουλα προερχόμενα ἐκ Ρωσσίας καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἐπίσης ὑπῆρχον ἐν πλήρει ἀφθονίᾳ καὶ ψάρια.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Ἀγορανομίας ἐτονίσθη ὅτι αἱ ἐφετειναὶ τιμαὶ τῶν τροφίμων ἦσαν κατώτεραι τῶν περυσινῶν.

Καὶ συγκεκριμένως: Οἱ γαλοποῦλες ἐτιμῶντο πρὸς 75 δραχμὰς ἡ ὀκᾶ, γάλλοι 65 δραχμάς. Λαγοὶ ὑπῆρχον ἐν ἀφθονίᾳ πρὸς 120—180 ἕκαστος ἀναλόγως τοῦ βάρους των. Ἡ μπεκάτσες ἐν ἀφθονίᾳ πρὸς 60—75 δρ. τὸ ζεῦγος. Τσίχλες πρὸς 3 δραχμὰς ἑκάστη κλπ.

Τὸ ζυγοῦρι ἐτιμᾶτο πρὸς 32 δρ. τὴν ὀκᾶν, πρόβατα Σερβίας πρὸς 26 δρ. τὴν ὀκᾶν, χοιρίδιον ἀπὸ 46—44 δραχμὰς τὴν ὀκᾶν, οἱ μόσχοι πρὸς 32 δρ. καὶ τὸ βόϊον πρὸς 30 δρ. τὴν ὀκᾶν.

Ψάρια πρὸς 36 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν, κεφαλόπουλα ἐν ἀφθονίᾳ ἀπὸ 24—44 δραχμὰς τὴν ὀκᾶν.

Οἱ κ.κ. Βρυάκος καὶ Πηρουνάκης, οἱ ὁποῖοι ἐνήργησαν χθὲς τὴν πρωΐαν ὁμοῦ μετὰ τῶν κ.κ. Ἀγγελίδη καὶ Παντελῆ, ἐπιθεώρησιν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀγοράν, ἔμειναν τελείως εὐχαριστημένοι, ἀνεκοίνωσαν δὲ ὅτι κακῶς ἀνεγράφη ὅτι θὰ ὑπῆρχεν ἔλλειψις κρέατος.

Ἀρνὶ γάλακτος ἐν τούτοις δὲν ὑπῆρχε, ἐπωλήθη δὲ ἀπ' αὐτὸ κρυφὰ καὶ εἰς ἐξωγκωμένας τιμάς.

ΑΙ ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΥ

Ὑπὸ τῆς ἐποπτείας ἀγορανομίας κατηρτίσθη ἡ διατίμησις τῶν διαφόρων εἰδῶν παντοπωλείου, ἡ ὁποία θὰ ἰσχύσῃ μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου 1928.

Οὕτως ἡ ζάχαρις Ἀμερικῆς ἀπὸ 23.80 διετιμήθη εἰς 20—22 δρ. κατ' ὀκᾶν.

Οἱ καφέδες διετιμήθησαν πρὸς 70—72 δραχμάς. Ἡ ὄρυζα πρὸς 11—15 δρ. κατ' ὀκᾶν. Τὰ ρεβύθια ἀπὸ 10—16 δρ. Τὰ ἔλαια ἀπὸ 38—46 δραχμὰς γενικῶς. Αἱ ἐλαῖαι ἀπὸ 18—28 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν. Τὰ συμπεπυκνωμένα γάλακτα ἀπὸ 11-15 δραχμὰς γενικῶς τὸ κυτίον.

ΠΕΡΙ ΜΑΓΕΙΡΙΚΟΥ ΑΛΑΤΟΣ

Τί εἶνε τὸ ἁλάτι τὸ ὁποῖον δι' ὅλης μας τῆς ζωῆς τρώγομεν, καὶ ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ καμμία ζωϊκὴ ὕπαρξις, οὐδὲ τὰ ζῷα καὶ τὰ πτηνὰ ἐπίσης, τὰ ὁποῖα τὸ εὑρίσκουν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ τὰς τροφάς των; Ἰδοὺ τί γράφει ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη:

Τὸ πολύτιμον τοῦτο στοιχεῖον διὰ τὸν ἄνθρωπον δὲν εὑρίσκεται καθαρὸν ἐν τῇ φύσει, ἀλλὰ περιέχει, δυστυχῶς:

1) Φυσικὰς ἀκαθαρσίας αἵτινες προσκολλῶνται ἀφθόνως εἰς αὐτὸ λόγῳ τῆς ὑγρασίας του.

2) Περιέχει δηλητηριώδεις οὐσίας, δηλαδὴ τὰ ἀσβεστοῦχα καὶ μαγνησιακὰ ἅλατα, ὡς ἀποδεικνύουν τοῦτο αἱ κάτωθι χημικαὶ ἀναλύσεις τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Μέση ἀνάλυσις ἁλάτων διαφόρων ἁλυκῶν τοῦ Κράτους.

Σύνθεσις

Ὑγρασία	11 ο)ο
Ἀδιάλυτοι οὐσίαι	1,02 ο)ο
Θεϊκὸν ἀσβέστιον	0,67 ο)ο
Θεϊκὸν μαγνήσιον	1.47 ο)ο
Χλωριοῦχον μαγνήσιον	2,48 ο)ο
Ἅλας καθαρὸν	82.53

Ἀναλύται
Περτέσης, Μουρκαμπᾶς

Ἅλας κεκαθαρμένον ἐμπορίου

Ὑγρασία	1,50 ο)ο
Ἀδιάλυτοι οὐσίαι	0,04 ο)ο
Θεϊκὸν ἀσβέστιον	0,25 ο)ο
Θεϊκὸν μαγνήσιον	=0
Χλωριοῦχον »	0,35
Ἅλας καθαρὸν	98 ο)ο

Χημ. Ἐθνικοῦ Πολυτεχνείου
Πολυμερόπουλος

Ὥστε ἐπὶ ἑκατὸν ὀκάδων ἅλατος τοῦ Μονοπωλίου αἱ 82 ὀκάδες εἶνε καθαρὸν ἅλας αἱ δὲ ἄλλαι 18 ὀκάδες εἶνε ὑγρασία, ἀκαθαρσίαι, δηλητήρια.

Ποῖαι βλάβαι ἐπέρχονται εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς διηνεκοῦς χρήσεως τοῦ ἀκαθάρτου ἅλατος;

—Χλωριοῦχον καὶ θεϊκὸν μαγνήσιον

Ἡ μακρὰ χρῆσις λέγει ἡ ἰατρική, βλάπτει τὴν χώνευσιν, τὴν θρέψιν καὶ τὴν αἱματοποίησιν, δηλαδὴ τὰς πηγὰς τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅταν ὑπερπληρωθῇ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἀνθρώπου παράγονται οἱ χρόνιοι ρευματισμοὶ καὶ τὰ ἐκζέματα ἐκκρίνονται δὲ εὐτυχῶς ἐκ τῶν νεφρῶν ὅπου τὰ ἀνακαλύπτομεν διὰ τοῦ μικροσκοπίου.

Καθόλου δὲ παράδοξον τὸ ὠχροκίτρινον τῆς φυλῆς μας καὶ ἄθυμον εἰς τὴν διηνεκῆ δηλητηρίασιν τοῦ ὀργανισμοῦ μας διὰ τοῦ ἀκαθάρτου ἅλατος νὰ ὀφείλεται ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ζωηρὸν καὶ δροσερὸν τῆς ὄψεως τῶν ἄλλων λαῶν οἵτινες τρώγουν μόνον κεκαθαρμένον ἅλας.

Ἀποφεύγετε, λοιπόν, ἀπὸ τὴν μαγειρικήν σας τὸ ἀκάθαρτον ἅλας καθὼς καὶ τὸ λειοτριβιμένον τοιοῦτον, καθόσον τοῦτο εἶνε ἁπλῶς τὸ ἀκάθαρτον ἅλας ἀλεσμένον, ἐνῷ τὸ καθαρισμένο γίνεται ὡς ἑξῆς: διαλύεται τὸ ἅλας τοῦ μονοπωλίου, φιλτράρεται, βράζεται καὶ ἀφοῦ ἐξατμισθῇ τὸ νερόν, μένει τὸ ἅλας ἄνευ μικροσκοπικῶν κρυστάλλων καὶ εἶνε χημικῶς καθαρὸν καὶ ἀποστειρωμένον. Βάλετε εἰς τὸ στόμα σας α' τὸ τριμμένον ἅλας καὶ τὸ χονδρὸν καὶ θὰ αἰσθανθῆτε δριμεῖαν γεῦσιν καὶ πικροτάτην· ἐνῷ τὸ κεκαθαρμένον εἶνε εὐχάριστον. Ἰδίως συμβάλλει τὰ μέγιστα εἰς τὴν τυροκομίαν, εἰς τὴν κατασκευὴν πρώτης τάξεως ἁπαλοῦ καὶ γλυκοῦ τυροῦ· ἐνῷ ἀντιθέτως τὸ ἀκάθαρτον καθιστᾷ τὸν τυρὸν πικρὸν καὶ στυφνόν, ὄξινον, ἀκατάλληλον πρὸς βρῶσιν.

Ὁ ἰατρός σας

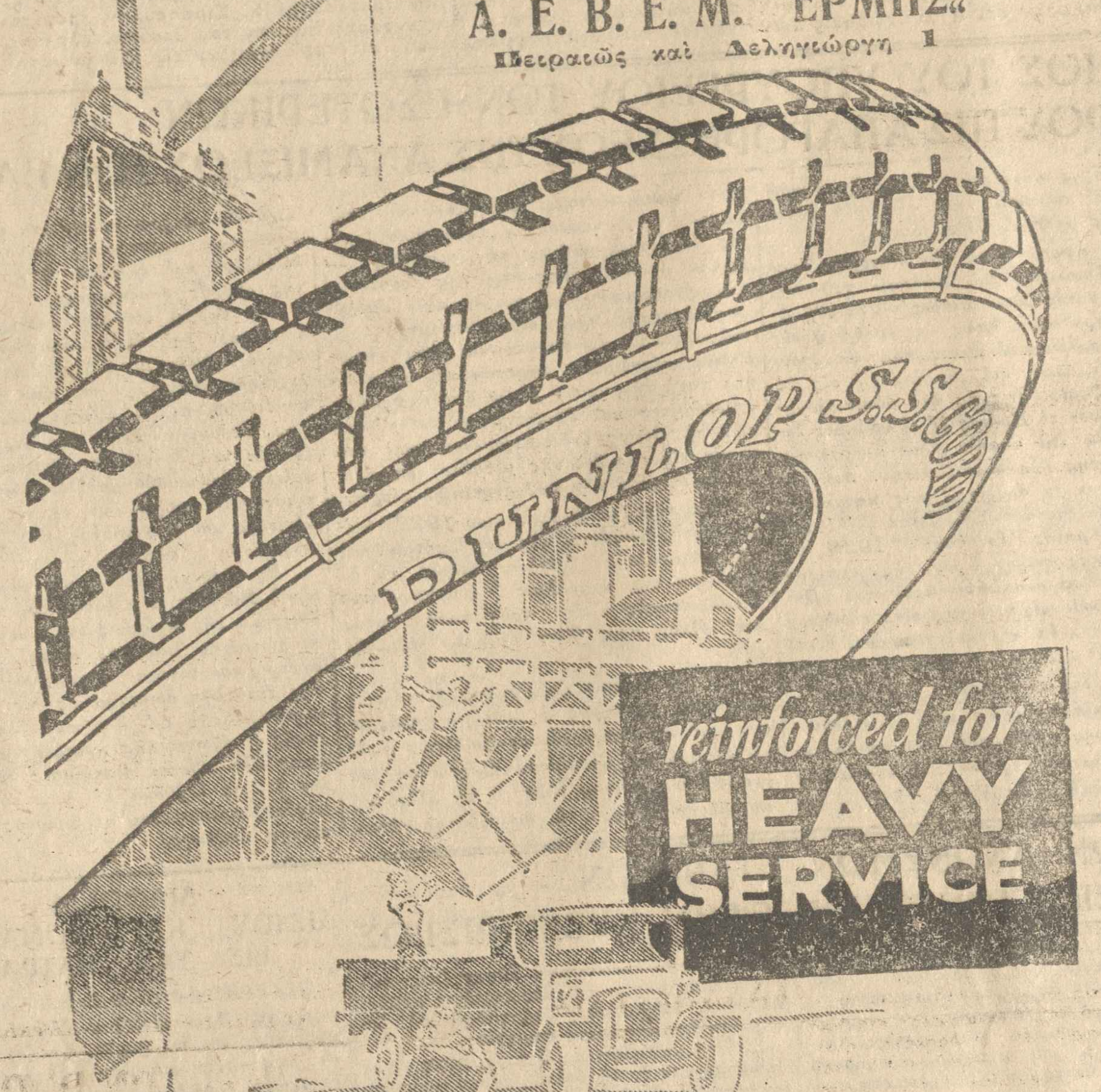

ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΤΑ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΑ
Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος
Α. Ε. Β. Ε. Μ. "ΕΡΜΗΣ"
Πειραιῶς καὶ Δεληγιώργη 1
DUNLOP

Ι. ΒΟΥΡΑΚΗΣ - Σ. ΜΟΣΧΟΣ
8 - ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ - 8
ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

ΚΑΛΤΣΕΣ ΕΤΑΜ
8 - ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ - 8
ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

ΣΕΡΒΙΤΣΙΑ ΦΑΓΗΤΟΥ & ΤΣΑΓΙΟΥ
Ἐπισκεφθῆτε τὴν νέαν μας πλουσίαν συλλογὴν
τιμαὶ εὐθυνότεραι ἀπὸ παντοῦ
ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤ/ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ
Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΟΥ ΓΕΛΩΤΟΣ
Η ΞΕΚΑΡΔΙΣΤΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ
κ. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΥ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ & Σια
Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΤΗΣ κ. ΚΥΒΕΛΗΣ
κρατήσασα τὸ πρόγραμμά της ἕνα χρόνο συνεχῶς
ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΣΥΓΚΡΙΝΕΤΕ:
ΚΥΒΕΛΗ ἢ ΓΚΡΕΫ
ΛΕΠΕΝΙΩΤΗΣ ἢ ΛΕΒΕΚ (ΜΑΖΑΜΕΤ)
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ ἢ ΜΑΡΙΟ ΜΠΟΝΝΑΡ
ΝΕΖΕΡ ἢ ΜΑΡΤΙΝΕΛΛΙ
ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ ΑΥΡΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΣΑΣ
ΑΠΟΤΕΙΝΕΣΘΕ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

Ι. ΧΑΛΙΚΙΑ	Ὁδὸς Κάνιγγος 8
Α. Ν. ΤΕΡΖΑΚΗ	» Εὐριπίδου 8
Α. Φ. ΒΡΥΩΝΗ (PUBLIBURO)	» Νικηταρᾶ 8
Κ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ	Πλ. Ὁμονοίας 3
Δ. Χ. ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΡΕΛΗ (ΑΝΑΤΟΛΗ)	Σταδίου 38
Κ. Χ. ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΡΕΛΗ (ΦΑΜΑ)	Πανεπιστημίου 47
Α. Κ. ΣΙΦΝΑΙΟΥ (ΗΧΩ)	Σταδίου 4

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΩΤΕΡΑ ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ
ΔΩΡΑ
θὰ εὕρητε μόνον εἰς τὴν
ΧΑΡΤΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ "Α. ΠΑΛΛΗΣ"
Ὁδὸς Ἑρμοῦ 18—20

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
"TEMPO"
Ποτὲ δὲν χάνουν τὲς φόρμες των
ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ & ΚΑΣΔΟΝΗΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33
ΣΑΡΡΗΣ & ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΔΗΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 15
ΕΥΑΓ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ 56
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 1

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΥΠΕΒΑΛΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΚΑΛΥΨΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΠΟΣΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ κ. Καφαντάρης συνεχίζει ἐνταῦθα τὰς συνεννοήσεις του καὶ ἐξακολουθεῖ δεχόμενος προτάσεις ξένων ὁμίλων περὶ συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὸ δάνειον.

Σήμερον ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀμερικανικοῦ οἰκονομικοῦ ὁμίλου «Κλεκότκα», συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ νομικοῦ συμβούλου του κ. Τέλλερ καὶ τοῦ βουλευτοῦ Σάμου κ. Μανταφούνη, ἐπεσκέφθη τὸν κ. Καφαντάρην καὶ ὑπέβαλον εἰς αὐτὸν ἐκτενεῖς προτάσεις καλύψεως τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ δανείου.

Ὅπως μοὶ ἐδήλωσεν ὁ Ἀμερικανὸς ἀντιπρόσωπος καὶ ὁ κ. Μανταφούνης, αἱ προτάσεις αὗται εἶνε διτταί, θεωροῦνται δὲ ὑπ' αὐτῶν ὡς ἀσυναγώνιστοι. Εἶνε ἄλλως τε, τονίζουν, αἱ πρῶται ἐγγράφως ὑποβαλλόμεναι προτάσεις.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΝ ΕΧΕΙ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ

ΖΩΗΡΑ Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΡΩΜΗ, 24 (Ἀσύρματος).—Ἐκ τῆς δημοσιευθείσης καταστάσεως τοῦ ἰταλικοῦ Θησαυροφυλακίου τὴν 30ὴν Νοεμβρίου προκύπτει ὅτι ἐπετεύχθη περίσσευμα 10 ἑκατομμυρίων λιρεττῶν. Ἐκ τοῦ τρεχουμένου δὲ λογαριασμοῦ μεταξὺ τοῦ ἰταλικοῦ Θησαυροφυλακίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἰταλίας προκύπτει ὅτι τὸ ἰταλικὸν Θησαυροφυλάκιον ἔχει λαμβάνειν παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἰταλίας 280 ἑκατομμύρια. Ἡ κυκλοφορία χαρτονομισμάτων τῆς Τραπέζης τοῦ Κράτους ἀνέρχεται εἰς 18.874.800.000 λιρέττας. Ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους κυκλοφορία χαρτονομισμάτων ἠλαττώθη κατὰ 103 ἑκατομμύρια καὶ ἡ κυκλοφορία διὰ λ)σμὸν τῆς Τραπέζης κατὰ 107 ἑκατομμύρια.

ΖΩΗΡΑ Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 (Τηλ)κῶς).— Ἡ σταθεροποίησις τῆς ἰταλικῆς λιρέττας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ παράγῃ ζωηροτάτην ἐντύπωσιν ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ἐπαινεῖται ἀνεπιφυλάκτως ἡ σύνεσις καὶ ἡ σταθερότης τοῦ μέτρου τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως.

Γενικῶς ἀνεμένετο ὅτι καὶ ὁ κ. Πουανκαρὲ θὰ προέβαινεν εἰς ἀναλόγους δηλώσεις κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὅστις ἐψηφίσθη, κατόπιν παννυχίδος, κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς σήμερον. Πᾶσα λέξις τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Πουανκαρὲ παρηκολουθεῖτο μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ μὲ τὴν προσδοκίαν δηλώσεων περὶ τοῦ φράγκου.

Ὁ κ. Πουανκαρὲ ἐν τούτοις ἐτήρησεν ἀπόλυτον ἐπιφύλαξιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, περιορισθεὶς ἁπλῶς νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ἐκ νέου ἐπάνοδος τοῦ φράγκου εἰς τὴν τιμὴν τοῦ χρυσοῦ εἶνε ἀδύνατος καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις βαίνει πρὸς τὴν σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος.

Κατὰ ἡμιεπίσημον ἀνακοινωθὲν ἡ σταθεροποίησις τοῦ φράγκου δὲν πρέπει νὰ ἀναμένεται συνεπείᾳ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ σταθεροποιήσεως, καθότι αἱ ἐν Γαλλίᾳ συνθῆκαι εἶνε ὅλως διάφοροι καὶ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τῶν ἐν Βελγίῳ.

Αἱ ἐφημερίδες ἐν τῷ μεταξὺ σχολιάζουν ζωηρότατα τὸ μέτρον τοῦ κ. Μουσσολίνι.

ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΧΙΟΝΟΘΥΕΛΛΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 24. (Ἀσύρματος) — Ἡ ταχεῖα ἀνύψωσις τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ Μοζέλ, ἕνεκα τῶν τεραστίων ὄγκων, τῶν ἕνεκα τῆς ὑψώσεως τῆς θερμοκρασίας διαλυθεισῶν χιόνων καὶ πάγων, ἐμπνέει φόβους περὶ μεγάλης πλημμύρας καὶ καταστροφῶν.

Κατὰ τὰς τελευταίας 48 ὥρας συνέβη τὸ παράδοξον φαινόμενον νὰ ἀνέλθῃ κατὰ 34 βαθμοὺς ἡ θερμοκρασία εἰς Βερολῖνον καὶ ἐνῷ πρότερον ἦτο 24 βαθμοὺς κάτω τοῦ μηδενός, ἤδη ἀνῆλθεν εἰς 10 βαθμοὺς ὑπεράνω τοῦ μηδενός.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη ὑπῆρξε πρωτοφανὴς διὰ τὴν μεγάλην της ταχύτητα.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 24. (Ἀσύρματος)—Τρεῖς σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι, κοιμηθέντες εἰς ἁμαξοστοιχίαν ἐμπορευμάτων πλησίον τῆς πόλεως Κάτοβιτς τῆς Πολωνίας, εὑρέθησαν νεκροὶ ἐκ ψύξεως.

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΙΝΑΝ

ΡΩΜΗ. 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Μόσχας, διὰ τῆς ἀπευθυνθείσης διακοινώσεως αὐτῆς πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Νοτίου Κίνας, ἡ ρωσσικὴ σοβιετικὴ κυβέρνησις καταδικάζει τὰς «φρικαλέας καὶ κτηνώδεις πράξεις» εἰς τὰς ὁποίας προέβησαν οἱ ἐν Καντῶνι ἀντεπαναστάται καὶ ἐκφράζει τὴν πεποίθησίν της ὅτι οὗτοι δὲν θὰ παραμείνουν ἀτιμώρητοι. Συνάμα κατακρίνει ἐντόνως τὰς ἰμπεριαλιστικὰς καὶ κεφαλαιοκρατικὰς κυβερνήσεις καὶ ἰδίως τὴν Ἀγγλίαν, διότι κατὰ τὴν γνώμην της, αὐτὴ ὑπεκίνησε τὰς διαπραχθείσας ὠμότητας.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Ναγκὶν ἀπήντησεν εἰς τὴν ρωσσικὴν ταύτην νόταν ὅτι οἱ ἐν Κίνᾳ πρόξενοι τῶν Σοβιὲτ δὲν περιωρίσθησαν εἰς τὰ προξενικά των καθήκοντα, ἀλλ' ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν καὶ τὴν κομμουνιστικὴν ἐπανάστασιν, περὶ τούτου δὲ ἡ κυβέρνησις τοῦ Ναγκὶν ἔχει πρὸς ἀπόδειξιν ἐπαρκῆ ἔγγραφα καὶ μαρτυρίας.

Κατὰ τὰς διαβιβαζομένας ἐκ τῶν πρωτευουσῶν τῶν Βαλτικῶν χωρῶν εἰδήσεις, ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις, παρὰ τὰς ἀπειλάς της περὶ πολέμου, δὲν σκοπεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ προβῇ εἰς στρατιωτικὰς ἐνεργείας διὰ τὸν διωγμὸν τῶν κομμουνιστῶν καὶ τὴν ἐκδίωξιν τῶν Ρώσσων προξένων ἐκ Νοτίου Κίνας, ἀλλὰ μόνον θὰ ἐφαρμόσῃ οἰκονομικὸν καὶ ἐμπορικὸν μποϋκοτὰζ κατὰ τῆς Κίνας.

ΔΙΑΣΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ

ΡΩΜΗ, 24. (Τηλ)κῶς)— Τὸ ἰταλικὸν ἀτμόπλοιον «Σέλο» διέσωσε χθὲς τὸ ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον «Πρίγκηπος», κινδυνεῦον νὰ θρυμματισθῇ ἐπὶ τῶν βράχων τοῦ Κάπο ντ' Ἄρμι, συνεπείᾳ βλάβης τοῦ ἄξονος τῆς ἕλικος.

Τὸ ἰταλικὸν ἀτμόπλοιον ἐρρυμούλκησε τὴν «Πρίγκηπον» μέχρι τοῦ στενοῦ τῆς Μεσσήνης.

Η ΣΕΡΒΙΑ ΖΗΤΕΙ ΝΑ ΣΥΝΑΨΗ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βελιγραδίου, ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις διεξάγει συνεννοήσεις εἰς τὴν χρηματαγορὰν τοῦ Λονδίνου διὰ τὴν σύναψιν δανείου 20 ἑκατομμυρίων λιρῶν.

Τὸ δάνειον τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας τῆς Σερβίας, κυρίως δὲ διὰ τὴν κατασκευὴν μεγάλων σιδηροδρομικῶν ἔργων εἰς τὴν νότιον Σερβίαν καὶ διὰ τὴν ἐμπορικοποίησιν τοῦ ὅλου σιδηροδρομικοῦ δικτύου τῆς χώρας.

Η ΑΠΟΣΒΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 (Ἀσύρματος). — Εἰς τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ πολιτικοὺς κύκλους ἐκυκλοφόρησεν ἡ εἴδησις ὅτι ἡ γενομένη προσφορὰ ὑπό τινων ὀργανώσεων περὶ καταβολῆς τακτικῶς ποσοῦ τινος χρημάτων πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ δημοσίου χρέους τῆς Ἀγγλίας πιθανὸν νὰ γίνῃ δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις μελετᾷ τὸ ζήτημα κατὰ πόσον διὰ τοῦ μέτρου τούτου δύναται νὰ ἐλαττωθῇ τὸ πρὸς τὴν Ἀμερικὴν χρέος τῆς Ἀγγλίας.

ΑΙ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 (Πρακτ. Χαβᾶς).— Γαλλικαί τινες ἐφημερίδες σχολιάζουσαι τὸ ζήτημα τῶν προσεχῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐκλογῶν ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος διὰ τὴν Γαλλίαν ἵνα μιμουμένη τὰ γειτονικὰ κράτη ἐνεργήσῃ ταχέως ἐκλογάς. Αἱ ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθοῦν ὑπὸ καλυτέρους ὅρους ὅταν ὁ μετριασμὸς τῶν πολιτικῶν διαμαχῶν καὶ ὁ κανονισμὸς τῶν συμμαχικῶν χρεῶν θὰ δημιουργήσουν εὐνοϊκωτέραν ἀτμόσφαιραν.

Η ΑΝΕΛΚΥΣΙΣ ΤΟΥ ΒΥΘΙΣΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τηλεγραφήματα ἐξ Οὐασιγκτῶνος, μεγάλη μερὶς τοῦ Τύπου κατακρίνει δριμύτατα τοὺς ἁρμοδίους διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἀνελκύσεως τοῦ βυθισθέντος ὑποβρυχίου Σ4. Μεταξὺ τῆς κοινῆς γνώμης παρατηρεῖται ἐπίσης μεγάλη δυσαρέσκεια.

Κατόπιν τούτου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Οὐΐλμπορ ἀνεκοίνωσεν ὅτι προτίθεται νὰ ἐπιστατήσῃ αὐτοπροσώπως τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἀνέλκυσιν τοῦ ὑποβρυχίου.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ εἰδικοὶ ἀποφαίνονται ὅτι ἤδη ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος τοῦ ὑποβρυχίου εὑρίσκετο ἐν ζωῇ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΦΙΚΕΤΟ ΕΚ ΡΩΜΗΣ Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΧΡΕΗ.-Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ "ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ,,

Τὴν 8ην μ.μ. ἀφίκετο εἰς Πειραιᾶ διὰ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς γραμμῆς «Κλεοπάτρα» ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος, προερχόμενος ἐκ Βρινδησίου.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀνελθὼν ἀμέσως εἰς Ἀθήνας, ἐδέχθη τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, εἰς σχετικὰς ἐρωτήσεις τῶν ὁποίων ἀπήντησε διὰ τῶν ἑξῆς:

—«Αἱ γενικαὶ ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ ταξειδίου μου εἶναι πολὺ καλαί. Δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν αὐξάνει, δὲν μειοῦται.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας δὲν ἔχω νὰ ἀνακοινώσω τι νέον δεδομένου ὅτι αὕτη παραμένει ἡ ἰδία».

Ἐρωτηθεὶς εἰδικώτερον ἐπὶ τῶν γραφέντων περὶ ἰταλοελληνικοῦ συμφώνου, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπέφυγε νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν.

Ὡς πρὸς τὰ ἐν Γενεύῃ συζητηθέντα, κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, θέματα τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν Ἑλλάδα, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐξῆρεν ἰδιαιτέρως τὴν ἀπόφασιν τὴν ἀφορῶσαν τὸ ζήτημα τῆς «Σαλαμῖνος» ἡ ἐπὶ τοῦ ὁποίου διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν γερμανικῶν ναυπηγείων «Βούλκαν» παρεπέμφθη εἰς διαιτησίαν, ὁρισθέντος Νορβηγοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Ἡ ἀπόφασις περὶ νέας πραγματογνωμοσύνης ἀποτελεῖ ἤδη κέρδος διὰ τὴν Ἑλλάδα, δεδομένου ὅτι ἀνετράπη δι' αὐτῆς ἡ προγενεστέρα πραγματογνωμοσύνη ἡ ὁποία ἀφεώρα εἰς τὴν προσαρμογὴν τῆς «Σαλαμῖνος» πρὸς τὰς σημερινὰς ναυτικὰς ἀνάγκας.

Γενικώτερον, ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐν Γενεύῃ ἀποστολῆς του, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐτόνισεν, ὅτι ὁ κυριώτερος σκοπὸς ἦτο ἡ ἐπαφὴ μετὰ τῶν ἁρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Κρατῶν, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ ταύτης οἱ σκοποὶ τῆς ἀποστολῆς ἐπετεύχθησαν.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἑλληνογερμανικὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν ἐμπορικῆς συμβάσεως, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἀναχώρησις τῶν Γερμανῶν ἀντιπροσώπων δὲν σημαίνει καὶ διακοπὴν αὐτῶν. Ἡ γερμανικὴ ἀντιπροσωπεία ἐπρόκειτο ἄλλως τε νὰ μεταβῇ εἰς Τσεχοσλοβακίαν, ὅπου καὶ ἀνεχώρησε, περὶ τούτου δὲ εἶχεν εἰδοποιηθῇ καὶ ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. «Εἶμαι ἀπολύτως πεπεισμένος, κατέληξεν ἐν προκειμένῳ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὅτι θὰ καταλήξωμεν εἰς εὐνοϊκὰ συμπεράσματα».

Διὰ τὸ ταξείδιον τῆς Ρώμης, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπανέλαβεν ὅσα ἐδήλωσε καὶ πρὸς τὰς ἐφημερίδας τῆς ἰταλικῆς πρωτευούσης: ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ Ρώμη περιελαμβάνετο εἰς τὸ δρομολόγιόν του, ἔκρινε καθῆκόν του νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ ἐπί τινας ἡμέρας ἵνα εὐχαριστήσῃ τὴν ἰταλικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ὑποστήριξιν τὴν ὁποίαν παρέσχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐν Γενεύῃ ἀντιπροσωπεία της κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἑλληνικῶν ζητημάτων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετὰ τοῦ κ. Μουσολίνι συνάντησίν του, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδείχθη εἰς ἄκρον ἐπιφυλακτικός.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΧΡΕΗ

Σοβαρώτεραι, ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως, εἶνε αἱ δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας ἐρωτηθεὶς προέβη ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν αἰσίαν ῥύθμισιν τῶν ἑλληνοαμερικανικῶν χρεῶν.

Αἱ πρῶται σχετικαὶ συζητήσεις ἐπὶ τῆς κανονισθείσης βάσεως—διὰ τῆς παροχῆς δανείου πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἔναντι τῆς ἀπὸ μέρους της παραιτήσεως τοῦ ὑπολοίπου τῶν ἀμερικανικῶν πιστώσεων—ἤρχισαν, κατὰ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, ἐνταῦθα ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ πρεσβευτοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Σκίννερ.

Πρὸς τὸν κ. Σκίννερ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπηύθυνεν ἐπιστολήν, τονίζων ὅτι, ἐφ' ὅσον κατηργήθησαν αἱ οἰκονομικαὶ ἐπιτροπαὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ Κογκρέσσου, τὸ ζήτημα τῶν ἑλληνοαμερικανικῶν χρεῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνασυζητηθῇ ἐπὶ νέας βάσεως, διὰ τῆς παροχῆς δανείου πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κ. Σκίννερ συνεννοήθη τότε μὲ τὴν Οὐάσιγκτων, κριθείσης δὲ κατ' ἀρχὴν συζητητέας τῆς προτάσεως ταύτης, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκάλεσεν ἐνταῦθα τὸν ἐν Ἀμερικῇ πρεσβευτὴν κ. Σιμόπουλον πρὸς τὸν ὁποῖον τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ ὁ κ. Καφαντάρης ἔδωσαν τὰς δεούσας ὁδηγίας διὰ τὴν συνέχισιν τῶν διαπραγματεύσεων, αἵτινες ἀπέληξαν εἰς τὴν γνωστὴν συμφωνίαν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΠΕΞΗΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΝΑΜΙΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΑΙΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκοινοποίησε πρὸς τοὺς προέδρους τῶν ἐπιτροπῶν διατιμήσεων καὶ λοιπὰς δικαστικάς, εἰσαγγελικὰς καὶ ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους ἐγκύκλιον ἐπὶ τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἀναμίξεως τοῦ ἐλαιολάδου πρὸς ἕτερα ἔλαια καὶ οἱασδήποτε ξένας ὕλας» καὶ παρέχει τὰς ἑξῆς ἑρμηνευτικὰς ὁδηγίας. Ἀναφέρει ἐν ἀρχῇ ὅτι σκοπὸς τοῦ σχετικοῦ διατάγματος εἶνε ἡ προστασία τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς κατὰ τῆς ἀσκουμένης ἀπὸ ἔτους περίπου εἰς εὐρυτάτην κλίμακα νοθείας τοῦ προϊόντος τῆς ἐλαίας δι' ἀναμίξεως ἑτέρων τεχνητῶν ἐλαίων καὶ ἰδίως διὰ τῶν διαφόρων σπορελαίων, δι' ἧς ἐπιτυγχάνεται συνήθως ἡ ἐξαπάτησις τῶν ἀγοραστῶν, ἀγνοούντων κατὰ τὸ πλεῖστον ὅμως ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ κέντρου, ὅπως τὴν πραγματικὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τῶν κατ' ἰδίαν συστατικῶν.

«Καὶ προκειμένου—συνεχίζει ἡ ἐγκύκλιος—περὶ παρεμποδίσεως τῆς περαιτέρω ἀναμίξεως ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη ἡ ἄμεσος ἀπαγόρευσις πάσης νέας τοιαύτης ἅμα τῇ ἐφαρμογῇ τῆς διατάξεως εἰς τὰς διαφόρους ἀστυνομικὰς περιφερείας, διότι οὐδεὶς λόγος συνέτρεχεν ὅπως χορηγηθῇ οἱαδήποτε προθεσμία καὶ εὐκαιρία συνεπῶς πρὸς νέας ἐκμεταλλεύσεις.

Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν κατοχὴν ἀναμίκτου ἐλαιολάδου καὶ πώλησιν τοῦ τοιούτου μίγματος ἔδει πάντως νὰ ὁρισθῇ ἀνάλογος προθεσμία ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ εἰς τὴν κατανάλωσιν διάθεσις τῶν ὑπαρχόντων ἀποθεμάτων καὶ μὴ ἐπέλθῃ εἰς τὸ ἐμπόριον ζημία, ἥτις θὰ ἦτο ἀδικαιολόγητος, ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος ἐξ οἱουδήποτε λόγου ἠνέχθη ἐπὶ μακρὸν μίαν κατάστασιν ἀντίθετον τῆς ἤδη θεσπιζομένης. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς καθολικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως ὁρίζεται ἡ 31 τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰανουαρίου 1928 ὡς τὸ ἔσχατον χρονικὸν ὅριον τῆς κατοχῆς καὶ διαθέσεως ἀναμίκτου προϊόντος. Πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης εἶνε εὐνόητον ὅτι εἰς οὐδένα ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει θέλει ἐπιτραπῇ ἡ κατοχὴ καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ἡ διάθεσις εἰς τὸ ἐμπόριον ἀναμίκτου ἐλαιολάδου καὶ συνεπῶς μετὰ παρέλευσιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας δέον νὰ ἐπακολουθήσῃ ἐπιμελὴς ἔρευνα καὶ συστηματικὴ δίωξις παντὸς παραβάτου. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ ταχθεῖσα τεσσαρακονθήμερος προθεσμία κατόπιν τῆς γενομένης ἐκ μέρους ἡμῶν ἐρεύνης περὶ τῆς ποσότητος τῶν ἀναμίκτων ἀποθεμάτων εἶνε ἀπολύτως ἐπαρκὴς πρὸς διάθεσιν αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποκλείεται πᾶσα περίπτωσις οἱασδήποτε παρατάσεως, ἥτις θὰ ἦτο κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν ἀπολύτως ἀδικαιολόγητος καὶ ἐξεζητημένη ἐκ μέρους τῶν ἀντιθέτως ἐνδιαφερομένων καὶ τείνουσα εἰς τὴν διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἀναβολῶν μείωσιν τῶν κυβερνητικῶν μέτρων.

Ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1928 τὸ ἐλαιόλαδον διατίθεται εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν κατανάλωσιν ἐντελῶς ἀμιγές, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἀναμίξεως ἀναγνωρίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς καταναλωτὰς κατ' οἶκον πρὸς ἰδίαν αὐτῶν οἰκιακὴν χρῆσιν.

Ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τῆς διατάξεως προσετέθη σκοπίμως ἡ δευτέρα παράγραφος καθ' ἣν ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀναμίκτου ἐλαιολάδου ἵνα γνωσθῇ εἰς πάντας τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συναλλασσομένους ἡ δι' αὐστηροτάτων ποινικῶν μέτρων κυρωθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προστασία τοῦ ἑλληνικοῦ ἐλαιολάδου καὶ ἐκλείψῃ ἡ προκύψασα ἐκ τῆς ἀνοχῆς δυσφήμησις.

Ἐν ἄρθρῳ τετάρτῳ καθιεροῦται τὸ ἀδιατίμητον τοῦ ἐλαιολάδου καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, διότι μετὰ τὴν ἐπιτραπεῖσαν ἐλευθέραν ἐξαγωγήν του δὲν ἠδύναντο νὰ συμβιβασθῶσιν οἱ ἀγορανομικοὶ περιορισμοί, δεδομένου ἄλλως τε ὅτι τὸ πλεονάζον ἐκ τοῦ ἐξαγομένου σημαντικὸν ποσὸν θέλει συναγωνισθῇ κατ' ἀνάγκην πρὸς τὰς τιμὰς τῶν σπορελαίων ἐξ οὗ λόγου ἀποκλείεται καὶ ὁ κίνδυνος τῆς μεγάλης ὑπερτιμήσεως αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς τὴν διατίμησιν τῶν σπορελαίων ἡ διάταξις εἶνε δυνητική, ἐξαρτωμένη ὅμως ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ κυντρου, ὅπως διαπιστοῦται ἑκάστοτε ἀσφαλέστερον ἐὰν συντρέχωσι γενικαὶ ἢ τοπικαὶ συνθῆκαι τῆς ἐπιβολῆς διατιμήσεως εἰς ὡρισμένας περιφερείας ἢ δι' ὡρισμένα ἔλαια ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς προελεύσεως. Ὅπου ὅμως δὲν τίθεται διατίμησις εἶνε εὐνόητον ὅτι θὰ ἰσχύωσι τὰ ὅρια τοῦ θεμιτοῦ κέρδους προκειμένου περὶ εἴδους τῆς πρωτίστης ἀνάγκης.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκοινοποιήθη πρὸς ἁπάσας τὰς ἐν Ἑλλάδι λειτουργούσας ἀνωνύμους καὶ ἀσφαλιστικὰς ἑταιρείας καὶ ἅπαντα τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐπιμελητήρια μακρὰ ἐγκύκλιος διὰ τῆς ὁποίας κοινοποιεῖται τὸ διάταγμα «περὶ δελτίου ἀνωνύμων ἑταιρειῶν», καθ' ὃ καθωρίσθησαν τὰ ἐν τῷ δελτίῳ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» καταχωριζόμενα δημοσιεύματα, ἐπεβλήθησαν δὲ συγχρόνως εἰς ἁπάσας τὰς ἐν Ἑλλάδι λειτουργούσας ἀνωνύμους καὶ ἀσφαλιστικὰς ἑταιρείας ὡρισμέναι ὑποχρεώσεις διὰ τὴν δημοσίευσιν στοιχείων ἐκ τῆς λειτουργίας των.

Τὸ ὑπουργεῖον πρὸς πληρεστέραν διασαφήνισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀνωτέρω νόμου καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων συνεπείας παρέχει καὶ τὰς κατωτέρω ἐξηγήσεις.

Θεσπίζεται ὑποχρέωσις τῶν ἑταιρειῶν ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν δημοσιεύωσιν ἀνακοίνωσιν ἐν τῷ δελτίῳ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἐμφαίνουσαν τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν δικαιουμένων νὰ ἐκπροσωπῶσι ταύτας συμφώνως τῷ καταστατικῷ ἐξωδίκως ἢ δικαστικῶς προσώπων καὶ ὅπως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοσιεύωσι πᾶσαν ἐπερχομένην μεταβολὴν ἐν τῇ ἐκπροσωπήσει αὐτῶν. Αἱ αὐταὶ ὑποχρεώσεις ὑφίστανται καὶ διὰ τὰς ἤδη λειτουργούσας ἑταιρείας.

Ἐπίσης καθορίζεται ἡ ὑποχρέωσις ὅπως δημοσιεύωσιν ἐν τῷ δελτίῳ πᾶσαν πρόσκλησιν γενικῆς συνελεύσεως δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁριζομένης διὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς. Διὰ πᾶσαν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ γενικὴν συνέλευσιν μετὰ τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1928 δέον ἡ σχετικὴ πρόσκλησις νὰ ἔχῃ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ δελτίου ἀνωνύμων ἑταιρειῶν τοὐλάχιστον πρὸ δεκαημέρου.

ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΔΗΜΟΥ ΚΑΙ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΠΑΤΡΑΙ 24 (Τοῦ ἀν)τοῦ μας)— Ὁ νομάρχης Ἀχαϊοήλιδος κ. Μπενούκας διέταξε χθὲς τὴν σύλληψιν τῶν ἐργατῶν καὶ τοῦ δημομηχανικοῦ τῶν ἐνεργούντων τὴν ἐκρίζωσιν τῶν δένδρων τῆς Πλατείας τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων. Οἱ συλληφθέντες ἀπελύθησαν σήμερον ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συνελθὸν σήμερον ἐκτάκτως καὶ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ἐξέδωκε ψήφισμα διαμαρτυρίας ἐναντίον τοῦ νομάρχου καὶ ἐξουσιοδότησε τὸν πρόεδρον αὐτοῦ ἵνα διαβιβάσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα:

«Διὰ τὴν πρωτοφανῶς αὐθαίρετον ἐπέμβασιν τοῦ Νομάρχου εἰς τὰ ἔργα τοῦ Δήμου, ἂν καὶ ἐτηρήσαμεν τὰς νομίμους διατυπώσεις καὶ ἐνηργήσαμεν νομίμως, τὸ Συμβούλιον λαβὸν γνῶσιν τῆς συλλήψεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων μετὰ τοῦ δημομηχανικοῦ, διαμαρτύρεται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐνεργείᾳ ἥτις καθιστᾷ δυσχερεστάτην τὴν περαιτέρω συνεργασίαν τοῦ Δήμου μετὰ τοῦ Νομάρχου. Εἶνε ἀνάγκη ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἄρῃ τὰς δημιουργηθείσας δυσχερείας.»

Κατὰ πληροφορίας μας, πλεῖστοι σύμβουλοι ἂν δὲν μετατεθῇ ὁ Νομάρχης εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ παραιτηθοῦν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας κατηρτίσθησαν τὰ διατάγματα τῆς ἀπολύσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων συμφώνως πρὸς τὸν ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμον «περὶ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου».

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι θὰ καλέσῃ διὰ τὴν 10 Ἰανουαρίου τὸ νέον συγκροτηθησόμενον ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον, κατὰ τὰς πρώτας συνεδριάσεις τοῦ ὁποίου θὰ προεδρεύσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος, κατευθύνων τὰς ἐργασίας του συμφώνως πρὸς τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμά του.

Κατὰ τὰς πρώτας του συνεδριάσεις τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν διδασκαλείων καὶ μὲ τὴν διαρρύθμισιν τῶν ὅρων ἐργασίας τῶν κλασσικῶν γυμνασίων συμφώνως μὲ τὰς νεωτέρας συνθήκας τῆς παιδαγωγικῆς.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΣΚΑΦΗ

Ἡ Ἀμερικανικὴ Πρεσβεία δι' ἐγγράφου της πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι τὸν προσεχῆ Φεβρουάριον θὰ καταπλεύσουν εἰς τοὺς λιμένας Πειραιῶς, Σούδας, Κερκύρας καὶ Θεσσαλονίκης τὰ Ἀμερικανικὰ πολεμικὰ «Ντητρόϊτ, καταδρομικὸν καὶ «Χούϊπς», «Ντράουτ», «Μπίρι» καὶ «Μπάρκερ» ἀντιτορπιλλικά.

Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΕΒΑΙΩΣΙΝ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΙΝ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ

Πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν, ἤρχισαν διεξαγόμεναι συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν συλλόγων ὅλου τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν προσπαθειῶν τῆς Κυβερνήσεως αἱ ὁποῖαι ἀποσκοποῦν τὴν ἀκριβεστέραν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν κειμένων φορολογιῶν.

Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος, ἔχων τὴν γνώμην ὅτι αἱ πολυάριθμοι φορολογίαι, αἵτινες ἔχουν σήμερον ἐφαρμοσθῇ, συντείνουν, μαζὶ μὲ τοὺς βαρεῖς συντελεστὰς αὐτῶν, εἰς τὴν παρατηρουμένην ἀπροθυμίαν τῶν φορολογουμένων ὅπως ἐκπληρώσουν τὰς φορολογικάς των ὑποχρεώσεις, θὰ ζητήσῃ δι' ὑπομνήματος αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ὄχι μόνον τὴν μείωσιν τῶν συντελεστῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν συγχώνευσιν τῶν φορολογιῶν.

Κατὰ σχετικὰς ἀνακοινώσεις ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ἐπιθεώρησις τῶν Ἐφορειῶν τόσον ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν ἀμέσων φόρων ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, θὰ ἐξακολουθήσῃ μετὰ τῆς αὐτῆς αὐστηρότητος καὶ εἰς τὸ μέλλον. Παραλλήλως τὸ ὑπουργεῖον θὰ λάβῃ καὶ ὅλα τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων νὰ γίνεται ἀνελλιπῶς καὶ κατὰ τρόπον μὴ πιέζοντα τὰς τάξεις τῶν φορολογουμένων.

Κατὰ συναφεῖς μας πληροφορίας, τὸ ὑπουργεῖον, ἐκτὸς τῆς διὰ τῶν ἀποσπασθέντων τραπεζικῶν ὑπαλλήλων ἐνισχύσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἐφορειῶν, θὰ ἐπισπεύσῃ καὶ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς πληρεστέραν μόρφωσιν τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

Ὑπεβλήθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων διὰ τὸ σχολεῖον ἐφέδρων ἀξιωματικῶν. Ἐπέτυχον 300, οἵτινες θὰ κατανεμηθοῦν εἰς τὰ διάφορα ὅπλα καὶ ὑπηρεσίας.

ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞ ΑΠΟΤΑΞΕΩΣ

Ἐδόθη ἐντολὴ εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως ἑτοιμάσῃ τὴν προκαταρκτικὴν ἐργασίαν διὰ τὰς προαγωγὰς τῶν ἐπανελθόντων ἀποτάκτων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταρτισθέντων ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ συμβουλίου πινάκων. Οἱ προαχθησόμενοι ἀνέρχονται εἰς 30.

ΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΟΠΛΑΡΧΗΓΩΝ

Ἐκοινοποιήθη ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τὸ Ν. Διάταγμα «περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ ἀναθεωρήσεως πίνακος κριθέντων ἀξίων ὅπως τύχωσι συντάξεως ὁπλαρχηγῶν». Συγχρόνως κοινοποιεῖται διαταγὴ δι' ἧς ἐντέλλονται οἱ δικαιωθέντες συντάξεως οἱ ἀναγραφόμενοι εἰς τὸν σχηματισθέντα καὶ κυρωθέντα πίνακα τὸν δημοσιευθέντα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 264 Παράρτημα τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» 1926 νὰ ὑποβάλουν τὰς σχετικάς των αἰτήσεις διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν ἀνηκουσῶν συντάξεων.

Εἰς τὰς αἰτήσεις των ταύτας νὰ ἐπισυνάψουν: 1) Ἀντίγραφον φύλλου μητρώου καὶ 2) ἀντίγραφον φύλλου διακοπῆς μισθοῦ.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΜΕΤΑΞΥ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΟΥΔΕΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΕΣΗΜΕΙΩΘΗ ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— **Ὁ «Χρόνος» ἀναδημοσιεύει σήμερον τὸ γερμανικὸν ἀνακοινωθὲν τὸ σχετικὸν μὲ τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας συναντοῦν αἱ ἑλληνογερμανικαὶ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν ἐμπορικῆς συνθήκης, λόγῳ τῆς ἐπιμονῆς τῆς Ἑλλάδος ὅπως διατηρήσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν παρεχόμενα εἰς αὐτὴν δικαιώματα.**

Ὁ «Χρόνος» εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὸ ἀνακοινωθὲν τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ συμφωνία μόνον ἂν ἡ Ἑλλὰς ὑποχωρήσῃ, ἀναδημοσιεύει δηλώσεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου τονίσαντος ὅτι οἱαδήποτε ὑποχωρήσεις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε ἀδύνατος.

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ — ΒΡΥΩΝΗ

ΡΩΜΗ, 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀλβανίας κ. Βρυώνης ἀφιχθεὶς εἰς Ρώμην διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς ἰταλοαλβανικῆς συνθήκης συμμαχίας, ἐδήλωσεν εἰς τὴν «Τριμπούναν» ὅτι αἰσθάνεται ζωηρὸν θαυμασμὸν διὰ τὸν κ. Μουσολίνι καὶ ἐπεβεβαίωσε τοὺς στενοὺς δεσμοὺς οἵτινες ὑφίστανται μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἀλβανίας.

Κατόπιν ὁ Ἀλβανὸς ὑπουργὸς ἔσχε μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακοπούλου.

Ο κ. ΒΡΥΩΝΗΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 24 (Ἀσύρματος).— Κατὰ τὰς ἐκ Τιράνων εἰδήσεις ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀλβανίας κ. Βρυώνης πιθανὸν νὰ διορισθῇ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀλβανίας ταυτοχρόνως εἰς Παρισίους, Λονδῖνον καὶ Βατικανόν. Ἐν τοσούτῳ ἀλβανικὴ ἐπιτροπὴ ἀφίκετο εἰς Ρώμην ἵνα διαπραγματευθῇ μετὰ τοῦ Βατικανοῦ περὶ συνάψεως θρησκευτικῆς συνθήκης διὰ τοὺς ἐν Ἀλβανίᾳ καθολικούς.

ΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 24. (Ἀσύρματος). —Κατ' ἐπίσημον ἐκ Ρώμης τηλεγράφημα, βεβαιοῦνται οἱ ἀρραβῶνες τοῦ Διαδόχου τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας Ζοζέφας τοῦ Βελγίου, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων τὸν Ἀπρίλιον ἢ τὸν Μάϊον, οἱ δὲ γάμοι θὰ τελεσθοῦν κατὰ τὸ θέρος.

Εἰς τοὺς ἰταλικοὺς ἀριστοκρατικοὺς κύκλους ἐκυκλοφόρησεν ἡ εἴδησις περὶ τῶν ἀρραβώνων τοῦ Ἰταλοῦ Δουκὸς τῆς Πιστόγιας, δευτεροτόκου υἱοῦ τοῦ Δουκὸς τῆς Γενούης, μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Λυδίας Ντάρεμπεργκ, θυγατρὸς τοῦ Δουκὸς Ἐγκελβέρτου καὶ τῆς Δουκίσσης Ἐδβίγης, ἀνηκούσης εἰς ἀρχαιότατον οἶκον τῶν πρώην Βέλγων Βασιλέων.

ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΟΪΤΑΛΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΡΩΜΗ, 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου, οἱ «Τάϊμς» βεβαιοῦν ὅτι πράγματι ἐπῆλθε τελευταίως βελτίωσις τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γαλλίας.

Εἰς τὴν βελτίωσιν ταύτην συνετέλεσαν, κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα, αἱ πρό τινος γενόμεναι δηλώσεις τοῦ κ. Μπριὰν καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι πρόσφοροι δηλώσεις τοῦ κ. Μουσσολίνι.

Οἱ «Τάϊμς» προσθέτουν ὅτι ἡ συμφωνία αὕτη εἶνε ἀναγκαία καὶ λίαν ἐπιθυμητὴ καὶ ὅτι οἱ ἀγγλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι ἐπιδοκιμάζουν αὐτὴν πληρέστατα.

ΤΑ ΔΗΘΕΝ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 24. (Ἀσύρματος)— Ἐπιτροπὴ διεθνὴς ἐξ ἀνθρωπολόγων ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσίν της περὶ τῶν προϊστορικῶν εὑρημάτων, ἅτινα ἀνεκαλύφθησαν εἰς Γκλέζελ τῆς Ὁλλανδίας, ἅτινα διήρεσαν τοὺς Γάλλους ἐμπειρογνώμονας εἰς δύο δεινῶς ἀνταγωνιζομένας ὁμάδας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ὁμοφώνως ἀπεφάνθη ὅτι τὰ ἀνευρεθέντα ἀντικείμενα εἶνε πλαστά, κατασκευασθέντα ἐσχάτως.

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΡΕΚΟΡ ΤΟΥ ΥΨΟΥΣ

ΡΩΜΗ, 24. (Ἀσύρματος). — Ὁ Ἰταλὸς ἀεροπόρος Ντονάτι συνεπείᾳ τῆς γενομένης κανονικῆς ἐξελέγξεως, διεπιστώθη ὅτι ὑπερέβη τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ ὕψους, ἀνελθὼν κατὰ τὴν γενομένην εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Τουρίνου πτῆσίν του, εἰς ὕψος 11.827 μέτρων.

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 24. (Ἀσύρματος)— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μόσχας ἡ ρωσσικὴ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἀπεφάσισε νὰ ἱδρύσῃ ἰνστιτοῦτον ἐν Κων)πόλει πρὸς ἐνέργειαν ἀρχαιολογικῶν καὶ ἄλλων ἐρευνῶν.

ΕΞΟΡΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 24. (Ἀσύρματος). — Ὁ Ὄλαφ Νέλσων, ὡς ἀποκαλεῖται ὁ Βασιλεὺς τῶν νήσων Σαμόας, ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ὠκεανῷ, πλησίον τῆς Αὐστραλίας, ἐξωρίσθη ἐπὶ 5 ἔτη ἐκ τῆς Σαμόας ὑπὸ τῆς διοικούσης αὐτὴν Κυβερνήσεως τῆς Νέας Ζηλανδίας, κατηγορούμενος διότι προεκάλεσε τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν τῶν ἰθαγενῶν. Ἐπίσης ἐξωρίσθησαν δύο ἄλλα μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ πατριωτικοῦ Συνδέσμου τῆς Σαμόας, διότι ἐπέδειξαν ἐπικρίσεις κατὰ τῆς διοικήσεως τῶν νήσων τούτων.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΤΡΑΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ἀπὸ προχθὲς διεκόπησαν, λόγῳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ συμβουλίου, θὰ ἐπαναληφθῶσι δὲ αὗται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης. Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἐγένετο συζήτησις καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν τοποθετήσεων τῶν διοικητῶν συνταγμάτων τοῦ Αου Σώματος Στρατοῦ, χωρὶς νὰ ληφθῶσιν [illegible]

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων ἤνοιξε χθὲς τὴν πρωΐαν μὲ ἐπιφυλακτικότητα. Προϊούσης ὅμως τῆς συνεδριάσεως ἐξεδηλώθη ζωηρὸν πνεῦμα ἀγοραστικὸν συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου ἤρχισαν αἱ τιμαὶ συνεχῶς νὰ βελτιοῦνται, ὥστε κατὰ τὸ κλείσιμον αἱ τιμαὶ τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων νὰ δοθῶσι κρατημέναι καὶ βελτιωμέναι σχετικῶς ἀπὸ τὸ προχθεσινὸν κλείσιμον.

Τὸ ἀπόγευμα ἠκούσθησαν ἐλάχισται τιμαὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν σταθερῶν ἐπιπέδων.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ συναλλαγματικὴ ἀγορὰ ἦτο χθὲς στάσιμος καὶ ἄπρακτος. Ἡ ἀγγλικὴ λίρα παρέμεινεν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 366.50 μετρητοῖς.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τηλεγραφικῶς: Κλείσιμον 23 Δ)βρίου 1927

ΛΟΝΔΙΝΟΥ			
5 ο)ο 1881	58		
5 ο)ο 1884	58	5 ο)ο 1914	72.
4 ο)ο 1887	48	7 ο)ο 1924	99.
4 ο)ο 1889	46	ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1890	56	5 ο)ο 1914	1800
5 ο)ο 1893	56.—	Τράπ. Ἀθηνῶν	298
4 ο)ο 1902	55 1)2	» Ἀνατολῆς	
5 ο)ο 1907	85	Οἴνων	536
4 ο)ο 1910	58	Λαυρίου	27
		Ἠλεκτρικῆς	172
		Σιδ. Θεσσαλίας	356
		Σ. Π. Α. Π.	191

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων ἐγένοντο πράξεις μετρητοῖς μὲν μεταξὺ τῶν 721 καὶ 723, ἐπὶ προθεμίᾳ δὲ μεταξὺ τῶν 721—723 καὶ 722

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξέλλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή	—.—	366.50	—.—	—.—	—.—	0.338	0.251	0.446	0.752	—.—	—.—	258
Στερλίνα	366.50		4.883	25.254	12.07	124.00	92.624	164.85	27685	34.90	793—	946
Δολλάριον	75.07	4.883	—.—	—.—	—.—	25.398	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.08	25.254	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὁλλαν. φρ.	30.36	12.07	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.96	124.02	2.072	20.14	—.—	—.—	0.652	1.30	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.05	92.624	7.012	28.216	—.—	1.345	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.23	164.85	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.33	276.85	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.10	34.905	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	307	—.—
Λέι	0.47	793. —	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	39.05	946. —	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 24 Δεκεμβρίου 1927

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1881	4450	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4460	5 ο)ο	1898	75.—
4 ο)ο	1887	3660	5 ο)ο	1900	75.—
4 ο)ο	1889	3360	1 ο)ο	1906	44.—
5 ο)ο	1890	4250	6 ο)ο	1917	69.—
5 ο)ο	1893	4100	6 ο)ο	1918	70.—
2 1)2 ο)ο	1898	29600	8 ο)ο ΑΒ	1919	68.—
4 ο)ο	1902	4000	» Γ.ΣΤ.	1925	66.50
5 ο)ο	1907	1285	5 ο)ο	1920)π.	180.—
4 ο)ο	1910	4100		)μ.	186.—
5 ο)ο	1914	5280	6 1)2 ο)ο	1922	89.50
7 ο)ο	1924	7150	6 ο)ο	1926	81.50
8 ο)ο	1925	73000	8 ο)ο	1926	91.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο	1800	1700	2.50 ο)ο	1912	65.—
2.50 ο)ο	1904	71.—	8.— ο)ο	1926	722.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	
Ἐθνικῆς	65000
Ἀθηνῶν	871
Ἀνατολῆς	1010
Λαϊκῆς	5900
Ἐμπορικῆς	690
Πειραιῶς	340
Βιομηχαν.	622
Οἰκονομίας	195
Γενικῆς	1850
Κεντρικῆς	380
Κοσμ)πουλ.	700
Θεσσαλίας	148
Χίου	750
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	235
Ἀγγλοαμ.	75.—
Καραβασίλ.	3800

ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ	
Κάππαρη	20
Ἀχαϊκῆς	128
Ἐθνικῆς	730
Παληοῦ	12.—
Μιχαληνοῦ	690
Χιακῆς	365
Γιαννουλάτ.	200
Κροκόδειλ.	335

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἑρμῆς	260
Καπνοῦ	155
Ἀπόλλων	220
Βασιλειάδη	100
Πυριτιδοπ.	2345
Λιπασμάτ.	1885
Χρωμάτ.	425
Ἄγκυρα	47
ΒΙΟ	334
Παλλὰς	310
Ἀβεζὰπ	71
Κιλινδρομ.	160
Ἥλιος	62
Ψυγεῖα Θεσ.	190
Ἀθηνᾶ	210
Παγ. Πατησ.	85
Σάνιτας	92
Βέλος	80
Ἀλεξόπουλ.	330
Κονσέρβαι	370
Ψυγ. Πειρ.	275
Ἀνατολὴ	220
Χημ. Βιομηχ.	120
Μακρῆ	1205
Ἅλατος	215

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	995
Οἴνων	1562
Καμπᾶ	355
Ἡσαΐα	212
Ἕνωσις	310
Γεωρ. Βιομ.	336

ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Ἠλεκτρικ.	395
Ἑνιαίας	580
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	3700
Κορίνθου	900
Γεν. Ἀποθηκ.	480

ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.	
Ἀλιβερίου	159
Ἀνθρακωρ.	29
Ἐπ.)Κοιναὶ	124
)Προν.	160
Λαυρίου	56
Ὠρωποῦ	245

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἡρακλῆς	900
Τιτὰν	1800
Σέκερης	200
Τέκτων	420
Ἄτλας	250
Ἔργων	435
Κέκροψ	205
Κύκλωψ	230
Ἐργοληπτ.	280
Ὄλυμπος	210
ΑΚΤΕ	235
Πρώτη Οἰκοδ.	255

ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
Πειρ. Ἐπιχ.	340
Ἐριουργίας	758
Βερμίου	548
Ἔρια	236
Ἑλλ. Ταπητ.	390
Χρυσαλλὶς	172
Ὑφαντουργ.	160

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ	
Θεσσαλίας	1030
ΣΠΑΠ	580

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα:

Ἀραβόσιτος Ρουμανίας χονδρὸς £ 88 κατὰ βαγόνιον τσὶφ μικτοβ. ἄμεσος φόρτωσις.

Φασόλια Ρωσσίας £ 15 κατὰ τόννον τσὶφ [illegible] μέχρι 15 Ἰανουαρίου. Μολδαυίας £ 13 κατὰ τόννον τσὶφ ἕτοιμα. Μολδαυίας κοσκινισμένα £ 13.10.0 κατὰ τόννον τσὶφ ἕτοιμα. Παζαρτζὶκ κοσκινισμένα £ 13.15.0 κατὰ τόννον τσὶφ ἕτοιμα.

Καφφὲς Βίλλε Νο 5 σελλ. 72 κατ' ἀγγλικὸν στατῆρα φόρτωσις Ἰανουαρίου. Ὀρνστάϊν Νο 2 σελλ. 67)6—67)9 κατ' ἀγγλικὸν στατῆρα τσὶφ φόρτωσις 7 Δεκεμβρίου.

Ζαχχάρεις Τσεχοσλοβακίας £ 15.5.0 κατὰ τόννον τσὶφ ἀ)π «Γιάλτα» ἐξ Ἀμβούργου. £ 15.2.0 κατὰ τόννον ἕτοιμοι τελωνεῖον.

Ὄρυζα Αἰγύπτου γκλασσὲ £ 14 κατὰ τ. τσὶφ φόρτωσις ἄμεσος.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ὁλόκληρος ἡ κίνησις τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ κλεισίματος αὐτῆς καὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 24)12	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 23)12
Ἐθνικῆς	65.000	64.100	65.000	65.350
Ἀθηνῶν	871	867	871	867
Ἀνατολῆς	1015	1010	1010	1002
Ἐμπορικῆς	691	680	690	680
Ἡσαΐα	212	210	212	210
Ἐθ. Ἀτμοπ.	735	723	730	725
Οἴνων	1565	1560	1562	1555
Τρ. Θεσσαλ.	149	148	148	148
Σιδ. Θεσσαλ.	1030	1000	1025	1000
Χρώματα	425	415	425	420
Πυριτιδοπ.	2350	2340	2345	2330
Λιπασμάτων	1885	1860	1885	1870
Βέρμιον	548	545	548	535
Λαύρια	57	55	56	57
Ἀλιβέρια	159	155	159	155
Ἐριουργίας	761	758	758	757
Ἐργοληπτική	284	280	280	272
Βιὸ	337	310	334	305
Μακρῆ	1210	1205	1205	1195
Οἰνοπν. Πειρ.	995	985	995	980
Ἠλεκτρικῆς	395	390	395	385
Τέκτων	423	418	420	419
Ἔρια	237	235	236	235
Χρυσαλλὶς	172	170	172	170
Ἀνταλλάξιμα	723.—	721.—	722.—	723.—

Ἀφίξεις κυριωτέρων ἐμπορευμάτων ἐξωτερικοῦ 21 Δ)βρίου, ἀ)π «Ὑπεροχὴ» ἐκ Βρινδησίου 190 βαρέλια κενά. «Ρουμανία» ἐκ Κωνστάντζης 20 κιβώτια κασσέρι, 60 σάκκους ζαχχάρεις. Ἐκ Κων)πόλεως 40 σάκκοι φασόλια, 25 σ. φυστικόψυχα, 24 σάκκους κρέας παστόν, 182 βαρ. ἰχθεῖς ἁλίπαστοι, 14 τυρός, 20 κιβ. ἰχθεῖς νωποί.

Ἀ)π «Βουλγαρία» 325 σάκκους ὄρυζα, 725 βαρέλια ψαρικά, 350 κιβώτια σολωμοί, 810 δέματα δέρματα.

Ἀ)π «Πατρὶς» ἐκ Μασσαλίας 58 δοχεῖα σπορέλαια, 30 κιβώτια γάλα, 150 σάκκους φασόλια, 50 σάκκους φακή, 150 σάκκους ρεβύθια, 235 σάκκους φυστικόψυχα, 291 δέματα βακαλάος, 26 κιβώτια σιγαρόχαρτον, 125 σάκκους καφέ, 15 κιβώτια τυρός, 20 ψάθαι σῦκα.